O.G. F.

ՅԻՍՈՒՍ ՈՐԴԻ ՀՕՐ ՄԻԱԾԻՆ։

և ճառագայթ կերպարան էն ։
Որնոյն ընդ նմին սկզբնատեւին.
անհատաբար բուն ծնողէն ։

Յորժամ եղեւ ալըս ներգործ
իմանալեաց որքեւ
Մարմինն եղեւ ալըս և անմարմ
անբանանալ անհասհզնդ երձքան
Ընդ անականք ուքէուսան
և անկենդանք ուքո՛յ շարժ
Ընդ որում հօր քու մխրող
Ջքեզ գոհութիւն վերառայ
Տէրդ հոգւոյդ քում էակց
փառաւորութիւնք մատուցան
Ընտրելոց մաքրագուն
ուքընդ յարկան քոմուծան
Ընկալեալ զի ստըընդ նըմ
զըստուննկանծ զա պատուէրան
Զնըմանծ զա անառակ
և զինչըս հօրըդ վատնող
Օն քէնպատիւ ընն անարգող
և հաճատար գոլանմըտ

Սա՛ յաճեցո՛ յիմաւերաստ ին.
զանապականն սերմընբան ին:
Օ լուսոյ ծնունդ սխմառաջ ին.
հրեշտակական և երկնայ ին:
Մի՛նմանեցայց որդւոցսեթ ին.
ցանկալղատերց ընկայեն ին:
Լըլենովլայ նահապետ ին.
որ յուսացաւ նախառաջ ին:
ա՛ ենովքայ անարատ ին.
այնոր փոխեանէ ՚ի դրախտ ին:
որ ժառանգեաց ըղհայրեն ին.
ընդպահելոյ պատուիրան ին:
Նայց յայսցանէ զինչօգտից իմ.
որոց նըմանն եսոչ լին իմ:
Օ ի չհետեւի մշաւղաց նոց ին.
ոչ վերանամ մտօք յերկ ին:
Ըլ կամանկեա՛լ յախտըխոր ին.
՚ի գուբ տղմո՛յ դէձ խոնաւ ին:

րով անդունդք անհընար են.
իս՚ ի յինքեանս ըմբռնեց են:
րպէս մարդիք նախնի դար են.
րք՚ ի յաւուրս էին նոյ են:
րքունակէին և ըմբէ են.
նաանարար խառնակէ են:
՟ինչ և եհան ջուր հեղեղ են.
ապականեաց զամեն ես են:
՟խայն պահեալ զայնոր պահեց.
մհինկ հարիւր ըզկուսու թի:
յլոր ըղնոյ և զյու թ ող. են.
ալրեցուցեր՚ ի տապան են:
անդերձանեալ և ք չորքոտանին.
թևաւորս յօթական են:
հղխ մրկեամ՚ ի հեղեղ այ.
ուշխարհածուփ յանեաց ծով են:
ոյ տապան ամ՟ ոք խորան են.
ամբան ծածուկ ընդ հողան են:

մեր

Որ յաղթանակ գոլ՝ իմաստ ին .
ընդդէմ ժըպիրհ ամաղէկ ին :
Ս՝ինչ տարածմամբ մովսէսձեռ ին :
դըր օրինակ քեզ՝ ի խաչ ին :
Որով որդիքն իսրայէլ ին .
զայն որ ծընման յանապատ ին :
Ի՝ ծեր յաշխարհըն պաղեստ ին .
ըստ քո խոստմանն անսուտ բան ին :
Ընդ յորդանան անցանէ ին .
տապանակաւն կտակարան ին :
Ջուրքն ՝ի յակունսն դառնայ ին .
ի յօրինակ մարդկանազգ ին :
Պարիսպ քընէ եօթն երիքով ին ;
՝ի նմանութիւն խոր դըժոխ ին :
Յեօթնիցըս շուրջ գալով նոց ին .
զերթ ջուր հալեալ կործանէ ին :
Ն հզթ գործքն եօթեանց ազգ ին .
որ երեւումն թոհովէ ին :

հանէ

Հաներընովլած զամենես ին.
կախեալ զփայտէ նըշաւակ ին։
Օարագ ընթաց շըռժ ուժնարփին.
զարեգական լուսաբեր ին։
Կացոյց հանդէպ գաբաւոն ին.
զլուսինն ձորոյն ելոն ին։
Նճայլ բազում որպէս սաս ին.
Հրշ գործեալ յայնմ յաշխարհ ին։
Օրվլիճանկեաց ցեղիցնոյ ին.
Ինքն ժամանեաց հարցնաուալ ին։
ճհ Որդ ՚ճշմարիտ զօրինակ ին.
հոգւոցզփրկիչ չդ մարմնական ին։
Յաղերսածեմ վաւան խմանձ ին.
զարդարութի գործոցնոր ին։
Թէպէտ և ոչ նըմանն նըմ ին.
արխացեալ ընդդէմ չար ին։
Ոյլ մերկացեալ ասպարէզ ին.
եղէնըմն լատծաւոյ ին։

բայց

Ռայցծեալ ընտանւոր խմուամ մարտին·
ընդ անմարմին սամաղէկ ին:
Ձգմամբձեալին քո՛ խփայտ ին·
ընդ մովսէսի՛ անդր՛ կլէր ին:
Ճարցեալ զո՛ւ թագ խոր հրդ ին·
որպէս անովա՛մ քանանաց ին:
Օորկորըստեա՛ննն և զպտու ընկ ին·
արծ աթանէ՛րն և ձանձրաւ ին:
Րզբաբկու թե՛ տրտմական ին·
և զնորափառ պեղծ հպարտին:
Սարկու աքարէ՛ հոււեանց ին·
և ըզպխծա՛կ զօրացնոց ին:
Մնցո՛ ընդ դեստ այսերկրային·
անթացյաղթից դարշապար ին:
Պարձո՛ յանդրէ՛ն ոււստխել ին:
անմահակա՛ն վայրխ դրախտին:
Պարխայմեղա՛ց երկքով ին·
դըրամքփակեա՛լ անյոււսալ ին:

աղա

Աղաղակմամբ տապալեաց ին.
դրունք՝ ի հրամանց քանդեալ բարձ ին:
Յաւէտեանց յաշխարհ վեր ին.
յորում մտեր նախ առաջ ին:
Հետեւեցո՛ հետոց քոյ ին.
ժառանգ լինել ինձ վերուստ ին:
Որ ըստ արդար դատաստան ին.
որով դատես զազգ երկրած ին:
Սնամեալ պահես բոլորով ին.
իւրաքանչիւր ըստ կարգ ին:
Ընտրեալ եդեր յխորոյթ ին.
Ջեւեսուճայ զօրավար ին:
Ըզդատաւորս ցեղից նոց ին.
ըստ յօրինաց դատել զնոս ին:
Ըզգեդէհոն յաղթօղ ար ին.
որ զմադիամ հարեր նով ին:
Յերեքհարիւր զօրական ին.
զբիւրս բիւրուց այլասեռ ին:

Փրկիչ ըզնայ գերեալ ցեղ ին·
տուաքեցեր իսրայէլ ին:
Ստուածին սրբութեամ ին·
եղեալտուհօրն աբրահամ ին:
Ո՛չ արձակել փարաւոն ին·
եդիր ըզնա ածնոր ին:
Նզօրութեամբ դաւազանին:
եթուրնմա զըան նշան ին:
Հարեր զաշխարհն եգիպտոս ին:
տասըն հարուած որպէսատ ին:
Յորում խորհուրդ զենմանգ ին
ձւ Ալելք որդւոցն իսրայէլ ին:
Բաժանեցեր երկուսմաս ին:
զանդընդսխորոց կարմիրծով ին·
Նզըննութեն լուծական ին
կարծրացուցեր ի բր արձան ին
Որպէսծաղկեա մարգարտեա ին
էրձանապարհն անդընդայ ին

ընդ

Աըզչամարմին անպատմելի են ․
որ յուխտական յորովայն են ։
Այն որզկիսամկ ունէրմաղ են ․
ընդհոգւոյն շնորհաց Նարփեն են ։
Աըզպայլոմանա որկա՛ ի դր են ․
մինչ՛ի հեղել արծերուն են ։
Այն որմեռաւ բեկմամբ ող են ․
վասըն գերեալ տապանակ են ։
Ահա՛ եկի մեր քաղաք են ․
զորշինեցէր ձեռամբ քո են ։
Ադերդատել դատաւոր են ․
զհող խառյրի մրտաց խըղճ են ․
Այցո՛ւ դատեաց ընտրին են ․
ո՛չ դիմացան չա՛ր ոսոխ են ։
Այլ մեղկացան կամաւ յախտ են ․
մատնեաց՛ի ձեռս անապակ են ։
Արդ՝ որ փրկէ եղերնոց են ․
ետուր յաղթել հակառակ են ։

տացէ

Տացեալ ինձ տէր յաղթու թէ.
ընդդիմանալ ախոյան ին:
Սուտ դատել որպէսնոք ին.
արդարապէս զմտացհոդ ին:
Օ իմեզ յետ ինն նաքարակխտին.
պահանջեցայց անդր ՚ի բանտ ին:
Որաննայն լուծարձայն ին.
և ամբութեն եստուրզորդ ին:
Օրքեզմատոյց ՚ի խորան ին.
ընծա պտուղ յորովայն ին:
Լսեսդոչեմ ձայնինոր ին:
անշարժ շըրթամբ խորոցսրտ ին:
Լ զաղակեմ զանլուել ին.
հեծծեմ հոգւովեսվըշ տադ ին:
Թէ զանպտուղս անձն ՚ի բար ին.
և զպտղաբերս գործոց չար ին:
Պտղաբերեալ բարեացգործ օք.
և գօսացո զարմատ չար ին:

զան

Օախտաըամեղաց ըզբաղմած ին ․
դադարեցո ըստամբեննայ ին ։
Իմուրհոդուոյս ըստատաննայ ին ․
շնորհեա որդեկս եօթներրակ ին ։
Սեւցին անդամք իմ երկրայ ին ․
կեցցէ հոգիս իմ վերըստ ին ։
Իըցէ՛ խդուբ չարթշնամ ին ․
և զիս հանցես յերկինվեր ին ։
Որ ըզդաւիթ յեսսէած ին ․
յորդխանեղեալ ծընունդվերջ ին ։
Սանուկխաարատէ շդեղեցկադ ին ․
հովիւ խաշանց անբանհօտ ին ։
Օծերխողոմն որեղջեր ին ․
առ՛ իբեկուամն որյապակ ին ։
Իձեռըն սուրբ մարդարէ ին ․
սամուէլի՛ տեսանող ին ։
Յորմէ հեռանէ խաղաղր հոգ ին ․
և հովանի լինելըմ ին ։

Հնչէր նուագած զերգ սաղմոս ին·
իմաստնապէս ՚ի տասնաղ ին։
Հալածելով զայսոցն ձայն ին·
զոր հարկանէր ՚ի Սաւուղ ին։
Մերժէր զգազանս երևել ին·
զարջ և զառիւծ ՚ի խաշանս ին։
Նա՛ ՚ի խումբ ել պատերազմ ին·
ճակատ ընդդէմ Յիսրայէլ ին։
Սանեալ նուած դ՛ռւ ըղնոս ին·
ու անզգիննու պատերազմ ին։
Քանզի պարուատ ՚ի՛ հոլովական ին·
դոյրն քարի՛ հեղեղատ ին։
Հարեր զճակատն Գողիաթ ին·
բարձեր զնախատ Յիսրայէլ ին·
Նա՛ ՚ի նեղչացն որոց հաս ին։
բազմադիմի փորձանքնըմ ին։
Ապրեցուցեր զկեանսն նոր ին·
և կացուցեր գըլուխ նոց ին։

Ո՛չ ընտրեցեր զազգն եփրեմ տն.
ո՛չ ըզխորա՛ն մանասէ տն:
Այլ զյուդայեա՛ն բեթղաէմին տն.
յորմէ եւ դո՛ւ առեր մարմ տն:
Նատուր ընձա՛ պարգեւ կրկ տն.
յոյժ բարձրագո՛յն քան ըզբենաւ տն:
Արքայ օծեա՛լ հրէաստան տն.
եւ մարգարէ՛ ա̃ծայ տն:
Թէպէտեւ ա՛նց ըստ հրաման տն.
աղաչեաց կամաւ 'ի յերկս տն:
Գուընկեցա՛ւ ընդ բերսաբէ տն.
եհեղ զարի՛ւնն ուրիայ տն.
Օ ի յա՛յտ լիցի թէէ՛ մարմ տն.
ւունի բնութի՛ նամարդկայ տն:
Նճո՛չ յօտա՛ր կամ յերկնայ տն:
այլ 'ի ծնընդո՛ց հողեղէն տն.
Նայեւ 'ի յո՛յս անցաւոր տն.
ետուր դըլթէ՛լ յայնժամմեծ տն:

զիմն

Օ խմ մեղօք անյուսաց ին ․
այլոյնա փութովդարձց ին ։
Ն ըզխաւէր մարդ հողած ին ․
՚ի յադամայ որդւոցմերջ ին ։
Ո ընունդ գոլով գիշերայ ին ․
ախտախւքբերեան ևախտայ ին ։
Ո ընար անմախտ զխավերըստ ին ․
ստեղծեր նորոգ աճազան ին ։
Ո ծերեւղով քոյերընայ ին ․
յորդէգրութի հօրըդ վեր ին ։
Ն այցեսանելոյ յախտըզկրկ ին ․
եղեալծնոււնդ մեղաստր ին ։
Օ օծումըն աշ̃ածայ ին ․
աղտեղեցի գործօքչար ին ։
Ն րդ պայծառաց իմ երդմնոր ին ․
հայցեմ՚ իքէն ըստստմլոս ին ։
Ա խրատէ հաստատեա յխավերըստ ին ․
յորովայնիս զուղիղհոգ ին ։

ինձ

Ինձ լսեցո՛ զուրբ քո՛ ձայն են.
զուրախանա՛լն եւ զցնծալ են:
Յորժամ հընչէ՛ փողնահագ են.
ազդել ոսկե՛րս իմ ցա՟ծագ են:
Տ՟Ր իմեղա՛ց դարձո զհոգ իս.
պարտեացիմո՛ց գիրջընջեաց են:
Ա՝ հարենէ՛ գոյն յորդան են.
մաքրեա իմո՛ցս եւօտար են:
Փ՟Ժ Յայնժա՟մ շըրթո՛ւնք հոգւոյս բըխցեն.
բերանսա՟ հընէ՛լ յօժարաց են:
Ա՝ զօ՟րա՟րակիդ զէնմանդաու են:
հաղորդ գըտո՛յց պատարագ են:
✠ Աւյօրհնա՛կ քեզ ընտրեց են.
զորդ իմեծի՛ մարգարէ են:
Ի՝ զսողոմո՛ն խաղաղութ իւն.
՝ի՛քէն բերեա՛լ երկնածոր են:
Այա՛ իհօրէ՛ն իւրեփհակ ան.
զաթոռնառեա՛լ ըզհայրեն են:

Որպէս եղեու հօրմիած ես.
ո՛չ արտաքուստ կամօտար ես:
Համձարչինեւոց նա՛ երկրա՛յ ես.
դու ըզ ընութիւս մարդկայ ես:
Երմս տուած յիմաստութան ես.
բայցդուտուօղ անձն շնորհ ես:
Նա՛ ժողովով յոգընիմաստ ես.
անոռանեցան խորայել ես:
Իսկ դու զցուծէ ողադ երկիրծ ես.
ժողովեցեր ՚ի միա ես:
Նմա դշխոյն հարանայ ես.
եկն ՚ի տուեսել բաղձման սրտ ես:
Բեղ քանակի ընկողմաշխոյհ ես.
անտեսաբար երկրպագ ես:
Ե շնորհաց քոցընդնմ ես.
եղէ ստացող մեքանքար ես:
Ո՛չ պահելով զայն ընդվատ ես.
այլ կորուսի ըզդլուխոր ես:

զխոր

Ոի որպէս նմա՛ զփառաւսանեղին.
փոխեաց՝ ի փա՛ռս եղծական ին.
Այնպէս ըզլո՛յս շնորհաց քոյին.
փոփարկեցի ընդ խաւա՛ր ին.
Որդ՝ եթէ նմա՛ ձայըն անց ին.
տուժի՛ քպատժեա՛լ յօրինակին.
Ոինչունմյո՛յսթ շուա՛ռաւսանձին.
կորուսողի՛ ըզճշմարտ ին.
Այ՝ եթէնորա՛ գոլ թողութ իւն.
երկեայելի՛ զըղջմամբ սրտ ին.
Անձ արդար է՛ անյուս ալ ին.
բարկացելո՛յդ հօր հնտութ իւն.
ժի Նայցոր գթա՛ծդես ամեն ից.
հեղ յիս ըզսէ՛ր շնորհաց քո՛յ ին.
Իմաստութ իւն հօրըդ վերին.
իմաստնացո՛ զիս յերկրո ին.
Ոարդիւն սրա՛րդ ործնական ին.
և՝ ի յիմա՛ստ տեսական ին.

Ոի կարացեց լուսով շնորհ ին.
Երկու աչօք նայել յերկ ին:
Ի՝ անզլխակն զընիմաստութիւն.
երկիւղ քրոսուրբ ըստաստուակ ին:
Աշ գիտութեան առանցնոր ին.
առիթ չարեացէ ունող ին:
Մ՝ յաւէտիկ բղխումք անդ իմաստ ին.
և սողոմոն նախ առաջ ին:
Սոյն իմս և խոնիմաստութիւն.
անօգտակար առանցս անձ ին:
Թ՝ ողեց զյոլովս որքան կարգ ին.
զի ոչներէ բանըս բազմ ին:
Ի զմարգարէս և զթագաւորս-
՝եղեալ՝ի տան հրէաստան ին:
Ա ը՝ի յերկուս եղեալ բաժ ին.
՝ի յուղայն և եբրեմ ին:
Ո իգերրք սուրբ ածայ ին.
յառաջագոյն մեզ պատմեց ին:

Օ իւրաքանչիւր վարդանոցին .
իզգուշութեն մեզ ծանուց ին :
Օ ումանց բարեաց վկայեց ին .
զի յօրինակ մեզ եղեց ին :
Օ այլոց ըղձար վկայեց ին .
զիմինմանն լիցուքնոց ին :
Լ ես մերժեալ յինքնըղբարին .
չբերխզլաւեացըն տեխպ յանձ ին :
Լ ըն տորելով զնեբրհակնորին .
եղէ նըմանն յոյժ վատթար ին :
Լ էկորուսի զխմաստութ իւն .
զորընկալեայ բանխւք. քոյ ին :
Բ այցեսգոչեմ զաղերսբան ին .
եզեկիա թագաւոր ին :
Ի նեղութեց փրկելերն ին .
որպէսև յայնժամ ըզնոս ին :
Ի աստորոց բռնաւոր ին .
խապառնալեացն ըռախաւկ ին :

Ն՝ի՛յախտեցըն սաստկագին .
հայցմամբ մեծի մարգարէին :
Ղարցէ խապա՛ռ ասու ըրհրե շտակէն .
ըզբազմութեա՛ն լեգէոնին :
Օանմարմնակա՛նս որք՝ ի մարմին
ընդ եկեղեցւո՛յ քում մարտընչէին :
Ն՝զախտամեղա՛ց մահաբերին .
տագնապելո՛յս ջերմամբեսոց ին :
Բ՝արձեալ ի՛ նէն հզօր դեւըն .
որպէս կարո՛ղ յամենայնին :
Դ՝արձո՛ զըստուէր երեկոյին .
՝ի լոյս կենա՛ցդ առաւօտին :
Որպէս նոյնա՛ օրինակին .
դարձեալ եղե՛ւ տիեզերականին :
Որ էր նշա՛ն երեքլուսին .
երրորդութեա՛ն երրեականձին :
Իյա եւ ծագմա՛ն քո՛ւ եդարձին .
եւ զըստուեա՛ն քո՛ երրորդին :

Րայց իմ բարձեալ որպէս նոր ին.
անուրք կենաց հոգեւոր ին:
Մերձ իմ՝ ի դրուն նըրա դժոխ ոց.
և ստուեր քմ ջուր զխածածկեցին:
Ի յիշատակ թողում յետ ին.
զհամբաւ չըրեաց զպըսաւսանձ ին
Կամաւ մատնեալ չարչարոտին.
որ՝ խառն ի ւծ նշանակ ին:
Ա՛յն որ մանբեաց զոսկերս խորին.
և խորտակեաց զխորհուրդ սրտին:
Ի ծնընդենէ առաւօտ ին.
մինչ՝ ի գիշեր մահու ստուեր ին:
Ե՛է ես տկար որպէս ծիծառ.
անդ խմադարձ ի բըռադաւն ին:
Տեսեալ ձըչեմ առ թշնամ ին.
նըւաղ ձայնիւ որպէս մընչիւն:
Օ աչս՝ ի լուսոյ խաւարեց ին.
և կուրութեամբ զխստուժեցին:

յաշխ

Յաշխարհ նայե՛լ ինձ ուսուցին.
Եւ ո՛չ ՚ի լոյս ածայ ին:
Արդ՝ ինձ շնորհեա՛ տէր ընդ նմին.
Մերժել յախտից ցանկոյս անձին:
Դարձո՛ զմեղաց ըզդառնութի.
՚ի քաղցրութ ոյն խաղաղու թի:
Ընդ որս եւ զիս փոխարկեսցես.
՚ի պտղաբե՛ր զամուլ հոգ ին:
Ու ՚ի ծնանե՛լ զարդարու թի.
զորդիս լուսո՛յ հոգւոր ին:
Օ խանդաղա՛տ առքեզ ա̃հնու թի.
մատուցանե՛մ մինչ ՚ի մարմ ին:
Ընդ հրեշտա՛կս յապագայ ին.
փառս ըս հընչե՛լ ՚ի տաճար ին:
Ընդ ամա՛ց երից հընկ ին.
զոր ա̂ելե՛ր ՚ի կեանանըմ ին:
Շնորհեա՛ւ ի նձ զանթո̂ել ին.
Եւ անզրաւ̂ն յաւ̂իտեան ին:

մէ

ձայն

Զայնիւ մախթեմմանաւէ ին .
զղջացելո՛յ յանցաւոր ին :
Որրզպատկեր չորեք դէմ ին .
կանգնեաց՛ խոսա՛ն սրբազան ին :
Իհեղ զարի՛ւն մարգարէ ին .
սղոցիւ՛ հերձեա՛լ նմանախայտ ին :
Ի՛ինքնէա՛ւ զդարձուա՛ծ չարին
կապեալ յերկա՛թ' խոտանբանտին :
Գոչէրլալո՛վ յայրմամբ սրտ ին .
արտասուելո՛վ թախծեալանձին :
Աղաղակէր աղերսբան ին .
բախէր ըզկո՛ւրծս ողորմագ ին :
Ամենակա՛լ ստեղծող դու էց .
տրուա՛ծ աբրահամ ին :
Իսահակա՛յ քում ծառայ ին .
եւյակոբա՛յ սրբո՛յ սեր ին :
Որոց չեդեր ապաշխար իլ .
զիմէրք մեղա՛ց ո՛չունէ ին :

Մ․ըլխմցա՛հոցս ըսպեղան ին․
զիքանզա՛հազ շատեծով ին.
Զ եմարժանի՛ նայել յերկ ին․
զիկափուցի՛ զաչս՛ խրար ին:
Ս՛կուրացա՛յ աշխարհսար ին.
կապետաղմեղօք խբրերկաթ ին:
ֆծ Ս՛կանգնեցի՛ զպատկերչա՛ր ին.
համդէպոչա՛ցս ըզտխպսախտ ին:
Մ․՛յժմ՛ խնդնա՛րհ․քեզարկանեմ.
զծուներըս ծնկա՛ց և ըզարո ին:
Դոյցեմ անձա՛մբըս ցա՛սադ ին.
յեղո՛ւա՛ սասեմ մեղա՛յ յերկ ին:
Թ․ո՛ղլինձո՛րթո՛ղ մինչ՛ խմարմ ին.
զիմկորա՛յց ՛խմեղսանձ ին:
Ս՝ի՛ դատեցա՛յց ընդսպաննող ին.
ընդփայլակմա՛նն ըստորանգ ին:
Մ․ըլըղ ղոհարթո՛ւնս արժան ցա՛
փառատրութե՛ անվաղճան ին:

Յաղերսաբանիւ քեզ ընդ բազմին
ըզվարսածեմ զեղխայ ին:
Ո այնոր երկրի՛ էր երկնայ ին.
իբրանմարմի՛ն կոյսխառնէր ին:
Որկերակրի՛ւր ՚ի յանձաւէ ին.
՚ի յագռաւուց բերեալհաց ին:
Շրջէր մորթո՛վք մեռեալ մաշկին
մոլորակա՛ն յանապատ ին:
Ո իջևանէ՛ր առկիննայր ին.
Եւ ըզ խութի՛ւն շնորհօղնելմ ին:
Ի յօրինակ կենա՛ց հաց ին.
Եւ օծութեա՛ն հոգւոյդ շնորհ ին:
Ո փակօղ բանի՛ւ քո յօդ զերկ ին
Եւ ըզ բացօ՛ղըն յետոհ ին:
Յոր ՚ի խնեղա՛նն ողջակիզ ին.
ջուր նմա՛ն հրովերկնայ ին:
Ի՛ն որանձրե՛ւ յետերաշտ ին.
իջոյց նմա՛ն իջմանքոյ ին:

Սրովպասքեալ զարդ մարդկային․
զցօղընկենաց հոգւոյնարբ են։
Իսպառնալեացն եզաբէլ են․
փախեաւ ապահօք քառասնեկին։
Ոխակարութի՛ ընդ թեսայայանին
Թէ՛ չօտար հողանիւթ են։
Լ՛ իքորեփ ըստ մովսէս են․
եմուտ՛ իյայրն ըստ հրաման են։
Լ. աղհընչի՛ն սաստիկ հողմին
նմանանցեալ ջրհեղեղ են։
Լ. տեսըզհո՛ւրըն ստդոմ են․ Փկ
յորումդո՛ւ ոչ տո՛ր ինոս են։
Ոխարկութը՛ հանդերձ են․
Նո՛չախոյ ցասմանմեծ են։
Ուշաւէնզձայն ըզքաղցրոդ են․
Խոխպխջման քո՛մեղման են։
Սրզհեզարբեար գալուստքո՛յ են․
Նշանակէր յամբակերջ են։

զնոյ

Օ նոյն որ մաշկեա՛ն մեռելախառն են
զեղջերուս կոչեցայանդ են
Որպէս եդու զվէմ հաստատուն են
եւ սուրբ զօրութ ի՛ սըն զեբեթ են
Ընդ յորդանան ցելեալ նովին են
անցին ցամաք ընդ յեսու են
Հրեղէն կառօք հաներ յերկին են
զհոգին ետուր միւսայն կրկին են
Որ համբարձ մանկքն գուշակին են
տալ ըզհոգին մետասան են
Ընդ փոխան լինելոց են
եւ յետնոցա որըստկարգ են
Օ խորպէս նաւ վարդապետ են
եղեն նման ամենե են
Ընքե զընտրեալքն ի յիշխ ր հե
՝ի գործ հրաշից նմանեց են
Նամաշկե կանաւ ախած եղ ընորհ
եհերձ ըզջուրն յորդանան են

Որք զմեղաց ծովըն հերձ ին·
քարոզութեամբ կենացըն ին:
Նա ըզմանկունսըն բեթէլ ին·
տապաստէարկ վասնայպան ին:
Որք ըզծնունդ մեղացչար ին·
սըրովհոգւոյն կոտորեց ին·
Նմանութե՛ շնորհեացզորդ ին·
զորկյարոյց ըզմեռեալ դ ին:
Նալոծանա՛ ՚իեօթնեկ ին·
ըստդալըստեա՛ն քո՛ ՚իյութ ին:
Նը՛յետմահուն կենդանութ͞ին·
ետուն ոսկերքն ՚խոստպան ին:
Նոխպ մահուա՛ն քո՛ ՚իվխմ ին·
որով կեցցուք մեք վերըստ ին:
Որք զամուլ եկեղեց ին· Ձհ
՚իբազմածնունդ փոխարկեց ին:
Նը՛ըզմեռեալ ըս յարուց ին·
՚ի յարութեա՛ն հա՛ւատ վերջին:

նազ

Նազդաւընծիւրն երկքովլին.
փոխեաց՝ իքաղցրարկմամբաղին։
Սոքա՛ իւքէ՛ն աղանոճան ին.
զանհամութիւնս անուշեց ին։
Նա՛ նէէմա՛ն դամասկաց ին.
յորդանանու՛ սրբեաց յախտ ին։
Սոքա՛ ըղձեւըս մարդկայ ին.
աւազանի՛ն ջուրմաքրեց ին։
Նու՛քեզհաճո՛յ վարիւք սոց ին.
զիմփոփոխեա՛ զվարս՛ իբար ին։
Նա՛ փոխադրեա՛ յերկրէ երկին.
զհոգւոմարմնո՛յս յապակայ ին.
Ի՛ այցմամբկառօ՛քամբարձողին.
զոր՛ իթափօ՛ր բերբերէր ին։
Ի՛ անդերձելո՛ց հանդերձողին.
կարապետն՛ քո՛ յերկրորդ ին։
Ն՝ յրիհոգւո՛յս տուրլխութիւն.
որպէսնորօ՛ք մեռելոտ ին։

Աճմաշկեկա՛մ մեռելոտ ին .
անցո ընդ կեա՛նս այսերկրայ ին :
Բդատնորա՛կ մեղացհամ ին .
փոխեա՛ ՚ի քա՛ղցր և՛ ՚ի բեար ին :
Մնապակա՛ն աղխ՛ բան ին .
զորս ես արկցե՛ս ըստ առակ ին :
Յարո՛պհոդ ի մեռեալ յախտին .
որպէսնոքօք զերխմարմ ին :
Մաքրեա ըզբո՛ր մահումամ ին .
ըստատտորու՛յ նէեմա՛ն ին :
Օխմլերա՛ծեա՛ ըստտտապարին .
փոյտխ՛ քո՛յ կենաց կարթ ին :
Աճբխ քաչա՛ց հոդւոյսբացցին .
ըստ ապատանեա՛յն յխմանալ ին :
Տուրադեղա՛մբ ինձ հզօր ին .
հարուլ ըզոխ՛ րոտ բեշխար ին :
Որպէս ևնա՛ ՚խմաղջան ին .
նետխքնշա՛ն ե՛ստ արքայ ին :

տացես

Տացես և ինձ արիութ իւն.
Նետախուքխոյցել զիմ թշնամ ին.
Եւ ապրեցայց հաղբեցնոր ին.
յորոգայթէ չար որսող ին.
Ինձօրհնակ պարտէ յիշ ել.
և զգերութեան բաբելոն ին.
Յորժամ զուխտն է՛ սբօրին ին.
զորահանդեաց մովսէսնախկին.
Բան զխաբեբայ քաղդեացին.
եմուտերկիր հրէաստան ին.
Ոերուսաղէմ տապալեց ին.
զորդխնորան խող խողեց ին.
Ո տաճարընսուրբ հրրոյլուցին.
ևզսրբութեանսըն պղծեց ին.
Եւ զօրհներգութեանսըն սիոնի ին.
՚ի գերութեն խիստ վարեց ին.
Որք՚ի յուռիսըն կախէ ին.
զքերբերգարանս ըն տաճար ին.

եհան

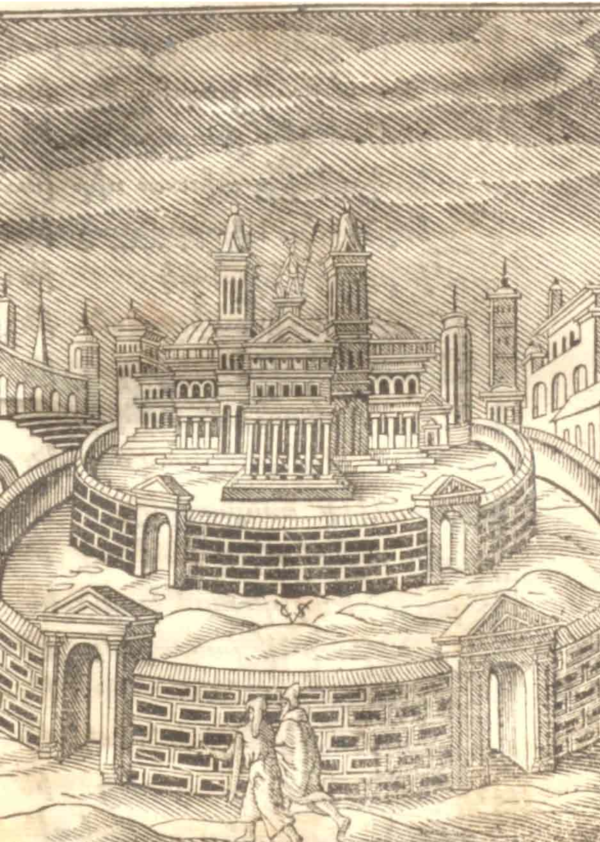

Սանդադա՛ր նստեալ լոյս ին.
միշտ առագետո՛վ բարելուն ին.
Սոյնպէս և զէ՛մ քաղաքս առ ին.
խառնակութե՛ք ախտատ սիր ին.
Անմարմնակա՛ն զօրքընչար ին.
որք՚ի բարէ՛լ նշանակ ին:
Օմաստունաերի՛ս տիրական ին.
ախտակցորո՛վ խողխողեց ին:
Սերգքառեա՛կ ծընո՛ւնդսոր ին.
որովմասո՛ւնք եւրյարդար ին:
Ադերութի՛ տարադրեց ին.
յօտար աշխա՛րհ այլասեռ ին:
Սյարածեա՛լ զերամ խոզ ին.
յայսմաշխարհի՛ յադարակ ին:
Ս՛՚խոստաձա՛րս ածայ ին.
յորում ընակեա՛ց քրիստհոդ ին:
Բզհուր մեղա՛ց բորբոքեց ին.
կիզմամբախառնի՛ց տոչորեց ին:

գերեա՛լըն սիոն ին․
երյե՛տս առ հայրենին։
տասաձա՛րըն վերըստ ին․
եւ շքե՛ղ քան զառաջին։
եւ զի՛ մըս գերու Թի․
ղո՛ւխսըն հարաւ՜ ին։
տի՛ յերկրէ չա՛ր ին․
երեւա՛լը ըստ գերող ին։
րթա՛լն իմ ողբայ ին․
րմա՛նսըն տանէ ին։
ալ՛ ի գա՛լն ուրախացին․
բե՛ր հունձս որայ ին։
րացա՛յց ե՜թընկրէ ին․
չարեա՛ցն՛ իծոցնոցին։

իսկ

Ի սպանելոյս չարհեա զլոգ խա
խնդրեմ զարիւնըն զորհեղ ին
Ա՝լ՝ եղստէր բաբելոն ին.
Թշուառականն եղբժնոյ ին
Յ աստ փոխանն ՚ի ծոցնոց ին.
զոր ՚ի սկըզբանց ինձ արար ին:
Յ զօրութըն ինձ լինել ուժգին.
և ՚ի դիմի հարուլ չար ին:
Առնուլ զոտից մանկանցնոյին.
և հարկանել կարծըր վիմ ին:
Լսել ըզբան մարգարէ ին.
ընդ դէմ մահու բռնաւոր ին:
Ո՛ւր ասէ մահ. քոյ յաղթութին.
կամուր դժոխք խայթոց. քոյ ին:
Մինչ դարձուսցես ատ հայրենին.
ու սախանկաւէ մարդնառաջ ին:
Ի փառաւորութե յադէնդրախտին.
յանմահական և երկնոյ ին:

Դ այցմամբ մաքրուր յորովայնին.
Երեմիա մարգարէ ին:
Ս ՜ քրովբէից տեսանող ին.
զաթոռ ՚ի վերայ քոբար գետ ին:
Ո ւքընդ դերեւան ընթանայ ին.
որպէս հովի՜ ըզգենի հօտ ին:
Օ ի մի անդ ի ւա մոլորեաց ին.
Նգահավէժ հոգւով լից ին:
Ս ա նյոգունց համանման ին:
որք յայնմէին ժամանակ ին:
Բ ոյին հոգւով տեսանէ ին.
ըզապագայըն պատմէ ին:
Յովսէ բարուոյ սերմանող ին.
ըյամովսայ քարոզող ին:
Մ իքիա զծընունդ քո տեսող ին:
՚ի բեթղահէմ տուն եփրաթա ին.
Ս ՜յովէլայ ողբերգակ ին.
որ ՚ի դէմս իմ վայ տայրանձ ին:

ե՜աբ

Յարգելու հոգեկրող են
ընդորսւնաւուն եղկելոց են
Ամբակումայ զարման աւրոյն
պահօք ելող բարձր՛լեռն են
Այնմոր զվարսիցըն հրշտակ են
առեալ բերէր ճաշ՛եգբ են
Սոփոնեան հրատարակ են
և անդէմս քարոզող են
Յովնանու որոյկէտ են
նինուէացւոց մեծ քարոզող են
Օխաւերամծեալ տըրընդնեմ են
յորովայնէ չար վիշապ են:
Յայցմամբքըդյ օրինակ են
յերեքօրեայ թաղմամբ յերկր են
Զաքարիա տեսանող են
Եւ եօթնամ լոյս աշտանակ են:
Այնոր նստեալ յաւանակ են
զքեզ աւետէր նոր սիոն են:

մաղ

Սաղաւթեմս որ էր մերձ ին
՛ի մարգարէն այն առաջ ին
Ա՛ նուաճանակին սէ՞ հրեշտակ ին
և համատեպ գեղոյնոր ին
Երից մանկանց բաբելոն ին
աշակերտաց դանիէլ ին
Սրբա սընունդ սընեալնոց ին
նոքա կռոց ոչ զոհեց ին
յծ Անանիա ազարէ ին
մաքուր մանկանց միսայել ին
Այնքորի հուրն անկան հնոց ին
զկապանկեր ի՛ն ոչ զոհեց ին
Յորում իջէր տէր առնոս ին
չորրորդ եղեր ընդ երրորդ ին
Փոխարկեցեր զզենութ ի հրայ ին
ի մեղմագոյն ցօղ երկնայ ին
Որ բարձրանայր չորրեակտասն ին
ինըն կանգուն աճելած ին

ել

Ի յօրինակ եօթեանց եօթ լն.
յայսըմ կենաց եօթեանց դար լն:
Յորում զօրէ հուր ախտայ լն.
վառեալ փչմամբ մեղսասէր լն:
Ինէ պատիժ անցաւոր լն:
եւ հրդեհին որ ոչ շիջ լն:
Ան որածուր յութերորդ լն.
բառնի խապաւ դալով քոյ լն:
Սմեղածոր ուք մեղօք ընդ լն.
եւ ամբարիշտք ոչ գտան լն:
Բայց եւ մեղօք ս այժմ ուսկիզբն
երբըզվառօղ անըր հրատ լն:
Սբարձրանայ յխաբոցչար լն.
յոյժ առաւել քանըզ հնոց լն:
Փրկեա՛ եւ զիս տ̄ր ընդ նոս լն.
յայրեցմանէ չար խոր հըրդ լն:
Ակիզմանէ անբնական լն.
եւ ի հրատից բնութեց ախտ լն:

Ցօղ քրտնջեցէ իբր 'ի հնոց էն.
անձրեւ կենանցդ առաւօտ էն :
Օ խմբխլուցէ ըզբոցատապ էն.
փոխարկեսցէ ամպ ցօղագ էն :
Սէզանվաղձան հուրդէ հենէն
զօրժառանդ էն հրեշտակ քչը էն
Ըզդառնանգ ոյնըն խաւար էն.
ոբէծ ընուանդ մեղացախտ էն :
Օ որվառեցն անձամբանձ էն.
բորբոքեցն փրջմամբջար էն :
Շ իջո՛ յինէն հայցմամբնոց էն.
արժանացո լուսոյդ վեր էն :
Գաղատանօք մարդարէ էն. Յե
'Խմանկուլթէ տեսանող էն :
Դ անխելի հոգւոյծեր էն.
մարմնովծերոց կշտամբող էն :
Օ անյայտ տեսիլըն մեկնող էն.
բարելացուոց մեծարքայ էն :

զվէ

Օ՛ վէմըն հաստատեալ անձեռ ին
զառ ՚ի կուսէ քո՛ ըզմարմ ին
Եւ զգալըստեան քո՛ օր վերջ ին
որպէս տեսեալ ծանուցող ին
Օ՛ հայր հինաւուրց անուանեղ ին
Եւ զքեզ ընդ ամպըս տեսող ին
Ե՛ գլխազօր մակաբայ ին
ինքնանուէր քահանայ ին
Եւ ըստ հոգւոյ որդւոց նոր ին
եւ եւթնեղբարց եւ մարցնոց ին
Որք ՚ի վերայ հարցն օրին ին
մարտնով մեռան եւ ո՛չ լուծ ին
Եւ զանտիրքն երեւել ին
եւ զանմարմինն անարգեց ին
Օ՛ խաչապատեան հայցմամբ նոցին
՚ի բռնութեց բելիար ին
Զարչարանկցօք քո յառաջ ին
գուշակողաց զխորհուրդ խաչ ին

Բայց այսքանօք բժիշկ անձ ին .
ո՛չ բուժեցայ ախտ մարդկայ ին :
Քանզի կարեօք բնութ̃ե է ին .
և բժշկել ո՛չ կարաց ին :
Օխլատ հզօր ցաւոց վէր ին .
հզօր դեղոց պիտանայ ին .
Օոր ըզգածեալ տկար մարմ ին .
տապաքինել ո՛չ բաւէ ին :
Մինչև կենաց դեղդ երկնայ ին . ✠
էարբեզընութ̃ի մեր ախտայ ին :
Ահեղ ըզմահ ցըն մեր ախտ ին .
փոխեալ՝ ի կեան նաւըն առաջ ին :
Աախ՝ ի հոգւոյդ ընծայ ին .
մաքրեալ հոգւ սրբոյ կուս ին :
Աէ զօրութ̃ի հօրըդ վեր ին .
հովանացեալ դոլովնմ ին .
Ապա որդիդ հօր միած ին . յէ
կամաւ իջեալ յորովայն ին .

ճշմա

Ը

Ճշմարտապէս սա է ըմարմն են
անծ և մարդ միեւ ընկէք են
Ոընտրեալմարմինն մըստամնող կայ են
որ՛ի հօրէ ծնաւ անժաման մեն
Իւ ծ և րգլ ընկալ նանխաստուածն են
զան ըև ապաւէն՛ խնամնծ ազգ են
Ըմնոց՛ խնամ ուրըն անբան են
զ ոլկէ բանկն ւր բանաւկան են
Իսկոյն յայտնեալ լէ սոմ մարդ են
մող բըն նող ամ երկրպագ են
Դասք հրեշտակացն փառաւոր լսեն
ործ ընծայեն նքա ապան են
Հովուաց նման գ ե արանց են
փառք՛ ի բարձունս մեր երգեն են
Բանականացն օծեալ խաչ են
Թըլփատեցաւ յութօրէ են
Ոխրանն թլփատնութեանն կայ են
Թըլփատեցաւ հոգևոր քոյ են

Օրհնաւորե՛ ըստ ըստորին ին:
մեր ըրնծամ՛ 'ի խանձար ին:
Իս՛ զՀինաւուրցդ ծերունին.
գրգու՞ էւրոդամ՛ 'ի սուրբ գրկ ին:
Օ խռ որմեղօ՛ք ծնեալ ախտ ին.
Ծնաւ ըրբայ րձե՛ ալում աղան ին:
Օ որմերկայցա՛յ խարդմամբ հեր ին.
շապաւնեցա՛յ յախտաքս կրկ ին:
Ուրբեամ ծնըընդ եմբ քո՛վ երբայոտին.
ընծայելո՛վ հօր 'ի յերկ ին.
Իղոշանօ՛ք ամծածն ին.
եւ ծերունւոյն սիմէոն ին:
Սըյերկկուղէ՛ տղայցս ալլան ին.
մանկանկատո՛ր հերովդէ ին.
Գնացեր յշխա՛րհ յեգիպտոս ին.
ըստ բարբառոյ մարգարէ ին:
Օ խայերկկուղէ՛ գիշերայ ին.
մարդամ խաշն՛ շըրջնահօր ին:

Ամրացուցես աջով քո են
’եղ աղտաձիգ նետեցնոր են
Յե Որշրջեցար խոնարհ յերկր են
երկնաւորաց բարձրագահ են
Օ ի վերացն յերկրէ յերկն են
զանկեալս իմեղս անդընդայ են
✠ Որյետ ընելոյ երեց տաս են
աձման մարմնոյ քո հասանկ են
Օ քեզմկրտեաց սքանչորդ են
վկայելով հայրն հոգ են.
Ո’չ Թէ կարօտ մաքրադուն են.
մեզ պարգևիչ մաքրող բան են.
Այլ զիրզմեղս ադամայ են.
լուացես ջրով յորդանան են.
Եւ զխմլուեալ զանցանս անձ են.
զտխրմընմեղաց սևադուան են.
Որպէս երբեմն աւազան են.
զորհնացուցին մեղօք կրկ են.

ընդ

Ընդ յաղթութե՛ քո՛ երրորդ ին ․
՚ի փորձութե՛ յանապատ ին ։
Տուր ինձ յաղթել չարիշխան ին ․
աներևոյթ բռնաւոր ին ։
Գրեալ բանիւ քում Հրաման ին ․
յիժ ինվերայն ՚ի քարբ ին ։
Կոխել ոտիւք դարշապար ին ․
զգլուխկամակո՛ր վիշապօձ ին ։
Ընդ ընտրելո՛ց մետասան ին ․
զոր ընտրեցեր դերաշխարհ ին ։
Հրաւիրեցեր զխաղընդ նոսա ին ․
լինել կցորդ լաւադուն ին ։
Նայցես հզ̃ուով հեղգ բովերջ ին
խոստանդրութ՛ ըատ յուդայ ին ։
Թէպէս եւ ո՛չ տիրական ին ․
այլ մատնեղէ՛ անձամբ անձ ին ․
Ի քէն հայցեմ մաղթամբ նոց ին
դիմեալ ուղղել լուսով շաւղ ին ։

տուն

Մունելգործօք զքարոզ բանին
զոր հրամանաւն քո ուսուց ին:
Ի հարսանիսըն մարդկայ ին.
որկոչեցար ընդ մօրըքոյ ին:
Փոխարկեցեր զջուրն՝ ՚ի գին ին ին.
՚ի քէն հրաշից նախասաւաջ ին:
ժծ Եւ զխմրուծեալ նախակցընութ ին.
մոխ արկեսցես ՚ի կարծրութ ին:
Յամաքեցո զջուրհեղեղ ին.
արբեո զբաժակ պատուիրան ին:
Պարկեալ զորդւոյթդ̃ապղմ ին.
բանիւ լուծեր զախտալս ջերմ ին:
Եւ ես մաղթեմ ընդ հօրնոր ին.
զառողջութի հիւանդս անձին:
Եւ լեալընտասար բարձր ՚ի լեր ին.
որպէս երբեմն եղեր ՚ի ս ին:
Յամպոյն խօսեալ զօրէնսահ ին.
զնորսուսուցեր բանդ ՚ի մարմ ին:

բացե

Ուսցեր զբերան՛ նոր տաճայ ին․
երանեցեր զորս՛ երար ին։
Ոնդ առաքելական առաջին դր ին․
Նոցայ ետուր զինն երան ին։
Սանտա՞ խաբեդեալ յերկրէ յեկին
ինընմասամբք աստուածան ին։
Հանե ընտրեալս զազգ երկրած ին
դասակցեցեր իննեակդաս ին։
Ոյցես այն քա՛ն եղէ սատր ին․
մեղացախառն՛ ք ծանրաբեռ ին։
Մինչ զե եւո՛չ ելն ընդ մին․
աստուածանաց իններորդ ին։
Աղքատացայ հոդեւով չա՛ր ին․
արքայութե՛նըդ պատճառ ին։
Այլ մշտափարթամ կամ՛ խօսս ին
բարեացաղքա՛ւոս ամենեւ ին։
Ո՛չուքէառ հոդխաներք ին․
լալալոստքո՛ւսա զմահին ընկերին

զխա

Օ ի սփոփէն յայնմաշխարհէն ին.
ծիծաղական անուշամբ բանն ին:
Ի յղ՛ իսնոտիս այսծիծաղ իմ.
Եւ խրախճանամ՛ ի մէնաստ անձ ին:
Որում եւ վայն փոխանակ ին.
Եւ տատամնոց կափոփամբլալ ին:
Ո՛չ հեզ բանին ճառ համազգ ին.
Խօսակցեցայ ընտահրաման ին:
Օ իընդպահօղ սուրբօրէն ին.
Ժառանգէի զերկիր վեր ին:
յէ Ո՛չ քաղցեցայ արդարհաց ին.
Եւ ո՛չ ծարաւէ յիս բան ին:
Օ իյադէի սիրովքդ ին.
՛ի յըմպելոյդ ծծայ ին:
Զողորմեցայ եւ աղքատ ին.
Իմուլյուսոյդ կերպարան ին:
Օ ի յօր մեծի դատաստան ին:
ողորմէիր թըշուառս անձ ին.

Ո՛չ սրբեցի յաղտոյ չար ին.
զիմանմաքուր սիրտս եւ զհոգ ին:
Ո ի տեսութեդ ած այ ին.
արժանացայց մինչ՚ իմարմ ին:
Իսպառաղաղարան հակառակ ին.
չեղէ առ իս ուչօտար ին:
Որով որդի՛ հօրըդ վեր ին.
լինել ընդ քեզ գործով քոյ ին:
Հալածեցայ բայց տըժգոհ իմ.
՚ի գործակցայց չարաս խորհ ին:
Ո իթէ կամաւ ժառանգէ ին.
զարքայութե քո երկնայ ին:
Բանիւք բազմօք նախատեց ին.
բանբասանօք զկծեցուց ին:
Բայց ո՛չ ընդ քո կամ սուտանուք ին.
այլ արդար եւ ճշմարտէ ին:
Արդ՝ պաղատիմ տր լա լոդ ին.
գիրկս արկանեմ տնըդ ոտ ին:

ԹԵԹ

Թեթեւացո՛ զիս ՚ի մարմ
՚ի ծանրութե՛նց մեղաց բեռ
Օ ի հնարելեաց հոգւոյս ստոր
ելեցաւ քեզ մօտք յերկ
Ընդ սանդղխտաձեւ բանից քոյ
զՏոնէ մասամբք աստիճան
✠ Ա Նապակեան աղդ երկնայ
որ աղեցեր զազգ մարդկայ
Ի ՛ղանէ անեմ հայցմամբ գնդի
զիս աղեսցես բանիւք քոյ
Օ անհամութե՛ս խմոյանձ
համեմեսցես բանիւք քո՛յ
Օ ի մեն անհամ դատանել աղ
առաքեանկեամ կոխանելըն
յհ Լոյս ՚ի լուսոյ հօրմէ ած
լուսով լցեր զազգ երկրած
Եւ զաշակերտս լուսոյ բանի
լոյս ասացեր բանիւք քո՛յ

Լուսաւորեա՛լ լուսով նոյն ին.
զանգիտութե՛ խաւարամած ին :
Թ՝ էջեալ եւ ո՛չ յաշտանակ ին.
այլ ի բեր ըզձրագ ընդ գրուան ին :
Ի նոր օրէ նըս հրաման ին.
հրամայեցէր զորս ըստ կարգ ին :
Թ՝ էղբլուծցէ ինքեամբ ըզմ ին.
մեղքըր կոչէ առ աւրքուն ին :
Օ ինչ արարացէ առաջայլս ին.
հոգիս լուծօղ զամենես ին :
Որ եւ մի՛այ թէ՛ քններ ին.
չէ կատարօղ պատուէ իրան ին :
Պահանջեցէր ըզկնի նոր ին.
առաւելուլ արդար մաս ին :
Բ՝ան ըզդպրայ հինօր ին.
զաշակերտայցըն մոլաես ին :
Ի՛ ո՛չ միա՛յն չեմաւել ին.
այլ՛ ի նուա՛ղ համեմատ ին :

Նաե

Նա և Թաւո՛ւր ամենև ին.
՚ի հին և նո՛ր կտակարան ին:
Ոի պարտաւէ՛ր հրոյ դեհենին.
զիս՝ արարի՛ ցասմամբ սրտ ին:
Նա՜ բարկացա՛յ եսընկեր ին.
տարապարտո՛ւ ցչարժեալ ախտին.
Ն՞ չօքնայի՛մ ցանկական ին.
՚ի դեղ դիմա՛ց իդական ին.
Իսիրոս առնո՛ւ մղխցա՜ծնետին.
ո՛չ դիտելո՛վ առ իս ձգող ին:
Ո՛չ շատանա՛մ միով խոց ին.
՚ի միանգամ հայեցա՜ծ ին:
Ն՞ ձլ յօժարիմ բազմադուն ին.
մինչ կարէ վէ՛ր խոցեալ լին իմ:
Նա՜ այնզի ձա՛յնքո՛ հրաման ին.
միշտ ՚ի յականջս հնչեալուժ կին,
Ոէ՛ որհայի՛ տարփմամբ՚ի կին.
շնորհաւ՜անդէ՛ն յիւրում սրտ ին:

Սումդաստաստան կայանի լինին.
առաքելոյ քուրբ տառ ին:
Թաէ շունք և գողքորք 'ի կիրդ ին.
արքայութեան քում արտաքս ին:
Բայց զինչ ասեմ ըղտոսկալ ին.
ըղտար սափոռւմն խմոյս անձ ին:
Օ իթէ աստուածայնքնուժ ին.
զինչանընկալնն որքախտեացին:
Յորով հարեալ ըս յերկրս ին.
'ի մահաբեր նետից չար ին:
Ր ղողակեմ ըստ ախտակիր ին.
դեր դեղ հողոյս խոցոյս ներքին
Օ աչաց մրոտաց դախտից փոշին:
մաքրեա զներքին և զարտաքին:
Սորով յորդանակ տեսից յերկ ին.
ըզ կերպարանըզ նախատիպ ին:
Ն ընդ լրոյ տղեղեան ին.
յունակութեան լսարան ին:

տապան

Ն պաշտօնօրեա՛մ զբան մըտառ ին.
ամծ ախօս կտակաշան ին.
Ո·էր պաշհապա՛ն շրթանցյէգէ ին.
ոչքրարրատ ե՛լ ՚իմխաստան ին.
Չ· յլմիշտխօսե՛լ կամնաքեր ին.
՚իշնորհ ՚իշա՛հրա լոաղ ին.
Ջեռ այցնորհե՛ամ գործարան ին.
ըզմիայցակա՛ն գործել զբար ին.
Ռ՛ չհեշտահա՛ն վարելով ին.
՚իմխաստակմբ չոշանիել ին:
Ս· թէ՛ գթեա՛մ գայթակղեաց ին.
տուրհեանե՛լ ըստհրամա՛ն ին:
Վ պանմոդանձի՛ն ըզլսել ին.
՚ի՛նչ տուժե՛լ բա՛լրոսմ ին:
Օ սպըն հոգւ ո՛յսու զղեակերկ ին.
Է. հաստատնեա՛մ անշարժ վիմ ին:
Օ խմի՛ գլորմամբ բուլորանձ ին.
ամնկմա՛ն ՚իհ՛ուրն տախթ լին ին:

Բերան բացցէ մլանդ ուսունուն իմ
որով բարիս ոչ բարբառ խն:
Այլ վայրապարդ աստուածեան խն.
հետևեցայ մեծատանեաց խն:
Այժմ երանի թէ դատաստանս խն. ՃԸ
Թէ և հայեմ տալ պատասխանի խն:
Այժմ ոչ թէ ինոյն մահաբեր խն.
ունիմ նեղնդօղ չարախօս խն:
Որ բան օրէնք քո հրամանս խն.
լսել մտանիկամբ մարմնականն խն:
Թէ մի երդնուր ամենևին խն.
ոչ յերկնային նս և ոչ յերկրի խն.
Այժմ իմ խոցեալ զաւականն զանձ խն.
ոչ տամ տուեալն և մուտ բան խն:
Այլ հակառակն բերեմ նմ խն.
և ան հնազանդ սպասաւորեան խն.
Ով ի ոչ ճշմարտայն յաղթումն խն.
Եւ խոտոր և պատուիրանդան խն:

այլ

Ա. յղորմատէն յերկնից յերկ ին.
և էակից Հայրև Հոգ ին.
Յորոց յոգւոյս բղխէ Հոգ ին.
այլէազդո՛ւմըն բանաւորկու՛ ին:
Ո ի քեզ այս՛ նէ ճշմարտ ին.
Նոչն՛ խեցաց Հրաժարել ին:
Իսկ՛ սաէլըն՛ ՛ի քանզայս չար ին
՛ի սկզբանն է մարդասպան ին
Որս ՛ի յիւրոց անաբ խօս ին
Որպէս յառաջն ՛ի ձեռն օձ ին
Բայց որ էտուր գործ ՛ի բան ին
զմիտսն զլեզու շունչ օդայ ին
Բայց ըղձերանն Հոգւովքեզ ին
լից ա՛Հնութեամբ Հոգևոր ին
Խօսել յօրէնս ա՛ծայ ին
յաւէտապարանս նորին կատակ ին
Յիմաստութե՛ն տեսական ին
և ՛ի խորհուրդ գործնական ին

Հեռ

Դեւխարամ զբանհերձուածն ին.
զհայհոյութիւնն աններել ին:
Արզաւրրութիւն ջն ըստ բանքն ին.
ըզքրթմնջիւն ընդշոգմոգ ին:
Ո խաբէութիւն առ ընկեր ին.
Եւ զմատնութիւն նենգաւոր ին:
Ո երդմանըն բանններդ մնչր ին.
Եւ ըզսուտ խօսիլն որ է չար ին:
Ո գրգռութիւն կռուասէր ին. Ն̃
Եւ բերկզշունս առ կերակր ին:
Մրք անհեդեդըս բարբառ ին.
Եւ իթշնամանս միմեանց բեր ին:
Բ զծաղրածու խեղ կատակ ին.
Եւ զախտաս շարժ բանըանոց ին:
Ո անլուռ բերան բազմախօս ին.
Եւ ըզսնոտ պարծ բան յիմար ին:
Բ զշատախօս դիւական ին.
Եւ զղօղանջիւն դիմադրաւ ին:

եւզհ

Եւ զհամօրէն հոյլըս բան են.
զոր յետախօսեցըն գաղջաց են.
Եւ տուր ինձ բանն բանդ ՚իմ ոմ են:
՚ի միշտ խօսել բանիւ քո՛յ են:
Եւ շնորհըս տա՛լ իմ լսող են.
՚ի շինութի՛ քակտեալ անձ են.
Ո՛չ մատուցին հարկանող են.
յետ աղձնոտին զկողմն ահեկ են
Եւ ո՛չ ետու՛ փոխ աղքատ են.
որոց փոխա՛ն տալ ո՛չ ուն են:
Եւ ո՛չ գնացի՛ ընդ վարող են.
տարապարհա՛կ մղոն կրկ են:
Ո՛չ սիրեցի՛ ըզթշնամ են.
Եւ ո՛չ ցուցի՛ գութառող են:
Այլ ատեցի՛ ըզսիրել են.
չա՛ր հատուցի՛ բարերար են.
Ոերե մշրթամբ. քշռձ մնփըլեզ են.
նման գողո՛յ նենգաւոր են:

Օ գուշացայ ոչ քոյոյըան ին.
ողորմութի տալ աղքատ ին:
Լ ալ ծախեցի զնոճառ չըրնչ ին.
ընդ մարդկայնոցըս գովեստ ին:
Օ խոչ միայն ահեկ ձեռ ին.
որ էն կողմանք հակառակ ին.
Լ ալ ևփողոյ նմոն ձայն ին.
հուչակեցի զոչ ինչ բար ին:
Բատ աղօթից պատոճիրան ին.
չմոխ մոօք՛ խոռուն սրտ ին:
Լ, ոճոչ յանդեան հրապարակ ին.
գոնեա ունել վարձ մարդկայ ին.
Լ ալ հեղգացայես երկոս ին. Նձ
առ կերպարանն և ճշմարտ ին:
Օ խծուլութի սպաղթեց յուս ին.
յերկրաճորի ս եյերկնայ ին:
Լ րդ ըղհայր քո ընութեջ յերկ ին.
զոր մեզ ետուր շնորհիւ քոյ ին:

տուր

Տուր ինձ կարդա՛լ բոլորովն ին.
՚ի սուրբ սրտէ՛ զանուննոր ին:
Ողջայութե՛ան տիրական ին.
գայցէ տիրէ՛ չիմուսն անձ ին:
Ա՛շէրկրաւորս աւխս լցգ ին.
կամբ քնորա՛ որպէս երկ ին:
Ո՛ հայս առօրէ՛ և միշտ է ին.
զմարմնոյս դարմա՛ն և ըղըան ին:
Տացես տուա՛տ կարօտս անձ ին.
զ յիմանալի՛ն և զըզգալ ին:
Թող ցեսզանցա՛նս իմումյտո ին
որպէս և ե՛ս պարտապան ին:
Կամ մանաւա՛ն նդ թէզերկա ին.
թողուլ տացե՛ս զի ինձ թող ց ին:
Ա՛ մի տացե՛ս թոյլ փորձող ին.
փորձել զըզծոյլս որպէս զար ին:
Այլ պահեսցէ՛ ՚ի չարյնոր ին.
ին քնմարտիցէ՛ ընդ դէմ չա՛րին:

Ո՛ջնջեցեր պատհօք զմարմ ին.
գոնեան հանդոյն կեղծաւոր ին.
Լռ՛ ոչ հոգեւոյն օծի զհոգ եա.
եւ ղով լուսոյ պատուէրան ին:
Ո՛չ լուացեր զմիտս խղճ ին.
որ՛ եկերեաս օրինակ ին:
Ի՛լ պարապատմամբ սրամայն ին.
լուծ եւ զկանոն սուրբ պահող ին:
Ի՛ ղօտալուսով առօրէ ին.
ծրագ մարմնոյ աչքբո մթ ին:
Իսկ՛ աչք հոգւոյս բանական ին.
մեղքս նսեմ խաւարայ ին:
Ի՛րդ եթէ զլոյս պատուէրքոյ ին.
մեղօք փոխեմ խաւարայ ին:
Յաւնաւորն ոսքոն յես զօրաց ին.
անկեալն յերկնից արուսեկ ին:
Ի՛ղ աղաչեմ զքո յաւ երկնայ ին.
զխաւարաց ծագմամբ մեր հայրեն ին:

Դալաւա

Օ պատրոյգ մտաց հոգւոյս ճրագին
դարձեալ վառեա լուսով քոյին
Երկուց տէրանց որք ներհակին
ծառայեցի գործով կրկին
Մերպարանօք խակականին
և ճշմարտին խաբեբային
Ի սէր ժխտօղ մամոնային
զիս կապեցի կամաւ յախտին
Էզ քոյդ լուծի առողջային
ըզկապսիրոյ պատուէրանին
Պատուէրեցեր ըչ հոգաւ զվաղուին
ըզկերակուր և զըմպելին
Օ ի պատրաստեալ ի քէնլին
ըստ ադուաուոցն որկերկրին
Չհաճառացի խոստմանբանին
և ոչ տեսլեամբըն շուշանին
Այլ ծիւրեցայ հոգօքնոցին
և մաշեցի զկեանս ընդ նոսին

Ի՛մաց յաւուր ժամանակ աւ.
ամբարեցի զնիւթ երկրայ ին:
Ո՛րոտես անմա՛հհմահհկանացու՛ին
եւան վաղջա՛ն աւօրէ ին:
Ւ՛ չխնդրեցի զարքայութի.
ընտհայրօրէ՛ն բարուոյ խրատ ին:
Օ իւ տուեա՛լըւք լինէ ին.
Ինձ՝ հարկաւո՛րքն եւ աւել ին:
Մ՝ եղօք խաւա՛ր տեսարան ին.
ա՛չնկատե՛մ յիս գերան ին:
Սրատես լինի՛մ յայլումեղ ին.
նման գողո՛վ կեղծաւոր ին:
Ր՝ զորբութի՛ն աւաղան ին.
՝ եզմարգարի՛տ քոյինշնորհ ին
Ր անցեւ խոզէ՛ց նմանող ին.
՝ կամաւէետու՛ պղծա՛սեր ին:
Ր՝ այցարդ՝ խնդրե՛մ զորո՛չունիմ
տու՛րինձիմո՛յս ըզխնդրել ին:

Հայցեմ՝ ի քէ՛ն զոր կորուս ի
արմադդատանե՛լ լուսով ծիրադ ին.
Րախտեմերզդուռուրդ երկնայ ին.
Նես քան զփակե՛լն ըղդէմ հընդ ին
Ողորմութե՛ դուռուրդ բացինծ.
Մինչ դեռ փակեալէ ճշմարտ ին.
Րնդ պողոպայ՛ն չորքայ սոոր ին.
լայնեւ արծա՛կ ճանապարհ ին:
Ի կորըստեա՛ն յօթեան ին.
յորումբարա՛ւմք հետեւեց ին:
Աւղղե՛ անզուսպ խիճ յանծուկ չաւ ղ ին.
Թեթեւար ա՛մ մեղաց բեռ ին:
Ո իկարացի՛ց ընդ սակաւ ին.
Թեթեւ թռչի՛լ ամպով յերկ ին:
Մոյծ զխորշ քե՛ղ դուռնեղ մ ին
մուծցես առ հա՛յր քո երկնայ ին:
Ճանապարհա՛ւ նեղեւ նրբ ին.
ուղեղ վարու՛ք ամծայ ին:

Մ. յորչամբեամց ապաշնորհ էին.
ևարդարոց որք՚իբար էին.
Տասհաճասար ցօղանձրև էին.
ևըղձագամին լոյս արև էին:
Ինձորմեղօք մեռեալչար էին.
ևապաշնորհ առքերար էին:
Յօղեմեզ ցօղ շնորհացքոյ էին.
ևըղձագումն ՚իմանալ էին:
Օ եկեալքսառքեզըղձոնհաճատէին
Նըզլօղ կենաց բան էին:
Ր ինելշնորհեամ ըստ արժանէին.
՚իվերոյ քոյմ անշարժ մնիմ էին:
Օ ի՚իչնչէլ հողմոյ ուժգ էին.
Ն՚ի յառնել դեռոց փորձ էին:
Տանըս հիմունք միշարժեցին.
ըստյիմարին որ յաճաղ էին:
Մ սա և ինձ ըստերորս էին.
ևհաճատամ մերձեցող էին:

կամե

Ամին սրբեաց բոլոր ով են.
և մաքրեցայց յաղտոյ չար են,
Օ ննուռորեցայ կայսեր ստոր են.
որպէս և ալեաղն հարխւր են:
Րարբաւեցայ ես ընդ նմ են.
զաղերսականն քանըս նոր են,
նխ Զեմարժանի թէ ընդ արկ ա՛
մոցես ընդ յի մըս տաճար են:
Մ. ձլ հրամայեա քանըդ բանին
զախտին մաքրեա ընդ ծառայ են
Տադնապեցայ ջերմամբ ախտի
պտռ ընկական զաղըմգուն են:
Նաէ յանկողին նըս գարշել են.
մեղկեալ անկայզանկանդնել են:
Ընդ զոքանչի սիմոնի դիմ են.
զիս յարուսցես աջ հզօր են:
Օ ի պաշտեցից ես ընդ նմ են.
զկենդանի տուրդ խմյ անձ են:

Աղբեւր կենաց ջուր խնդրեցեր·
սամարուհւոյն ՚ի ծարաւ են:
Որ խոստացար ջուր կենդանին են·
փոխանակել յանցաւոր են:
Շնորհեա և ինձ կենդ̃ աղբ̃եր·
ըզհոգևոր մէջ զըմբել են:
Գետամհետեան յորովայն է·
զատուարուխ շնորհացհոդ են:
Ընդ բազմամեծայանկեալ անձին·
պրո՛ բաստիկէ աճազան են:
Յորում ևեթ զոք ո՛չ ուն եմ·
զի զխս արկ ցէ մինչ յուզեց եմ:
Ասա՛ բառնալխմ՛յ մահձ են·
ա՛յսէ մարմնո՛յս թանձրադուն են:
Ո՛չ մեղանչել դարձեալ կրկ են·
յե՛տ ողջութ̃ե ըստ հրաման են:
Որ ՚ի խռովել ալեաց ծով են·
և ընկղմեալ բարձեալ նաւ̃ են:

Պո՛ւ սաստեցեր ելուեց ին
ալեկծածո՛ւն հանդարտեց ին
Տո՛ւր եւ ինձ ձե՛ռն ըմպելաւորուն ին
վերաբերե՛լ յալեաց չա՛ր ին
Օ խնա՛ մեղուց շարժեալ ալ ին
հեղձուցանե՛լ զիս՝ ինքն ին
Անդդիմա՛ստանն ջրա մոլեգ ին
՚ի գերեզմա՛նացն բնակող ին
Տանջ իմ եւե՛ս յոյժ ցաւագ ին
՚ի խոր հըրդո՛ց ոչէրև ին
ՆԾ Սատանա՛ եւ իմ չարա դիւ ին
որպէս եւ յա՛յն ժամանա ին
Սա՛նդընդո՛ց մատնեա խոր ին
Որպէս զղե՛րզս երամակ ին
Որդանդամա՛ք լուծեալ մարմ ին
կարծ բացուցե՛ր հոդուածոյ ին
Շնորհեա՛ եւ ինձ լուծեալս ին
Թէ մեղուցք քո՛ Թողեալ լեց ին

ինչ

Իշխան մտօք ընդ այլոս ին.
բուռըն հարից ընդ ոտ ին:
Վասըն դատէր մեռեալս անձ ին.
՚ի տուն մարմնոյս մահաբեր ին:
Խոնարհեսցի ս յիսըընդնմ ին.
դադարեցո զձայն կական ին:
Կալ ըզձեռաց բանական ին.
դարձո յայսրէն յիսըզհոգ ին:
Հըընդ միւսոյ ախտածոր ին.
՚ի քղանցըս տն ըդ հըպող ին:
Մաքրեա զհոսումըն վտանկ ին.
յարեան մաղաց զազըրադուն ին:
Յոյժ կաղացոյ պատուիրան ին.
և կուրացոյ լուսով բան ին:
Կանգնեա և զիս տրընդկաղ ին.
և լոյս ծագեա ինձըստ կուր ին.
Ո ի վազեցից իբր եղջեր ին.
ըստ կանխասացն մարգարէ ին:

Ի՛ յարութեանդ առաւօտ Են,
տեսոյց ՚ի խաւարըս հայրեն Են:
✠ Ի՛ համբարձման բարեաց բանին Են,
Որպէս բերանըն այս ահար Են:
Ի՛ մանկնըրով խուլըն համր Են,
և ՚ի դիւաց լցեալըն Են:
Ընդ արձակեա՛ զկապըլեալըզ Են,
բանըբառեցո՛ ինձ ըզբար Են:
Ի՛ խեց զականջս ընդդէմ օձ Են,
զխմլըոյց լսելայ Են:
✠ Որդասացեալ գործնական Են,
և չորացեալ յախտէ ձեռ Են:
Նկ Զայն տիրական քո հրաման Են,
՚ի զգայութի փոխարկեց Են:
Ընչեա՛ իմն ամբեռնեալ մաս Են,
կենդանարար ձայնիւ քոյ Են:
Ո՛յ երկար կամեալըս անհնար Են,
՚ի գործ բարւոյ արձակեաց Են:

Ա. յրիհողեմս լայընդ այր ին :
իբր՝ ենայեն լայենն զորդ ին :
Գ. թամ եւյեմս տէր ընդ նմ ին .
արժանացո կենաց ձայն ին :
Ե. է ընդ կնոջ մեղաւոր ին .
բուռն ընհարեց կենացդ ոտ ին :
Զ ուրհամբուրել ինձ ընդ նմին .
որպէս եւ նա սիրովարտ ին :
Ա. ղխեմ լաղբերս արտասուել ին .
լալ ըզձայնդ ածայ ին :
Ն ամատուքքո զքեզ կեցուց ին .
դնամ յանկքոյթ խաղաղու թէ :
Լ ամամմարմնոյս լալըծող ին .
զթեւաց ընկեց զխս թշնամ ին :
Ա նկմամբ իմով զայթակղեց ին .
որքփոքրոդ իք խմաստսէ ին :
Ո րինձպատժոց զերազունին .
քան զխմյանցանս ասխթլին ին :

զպա

Օ պարանոցէս ծանր արձանի
անկ մամբ ՚ի ծովըն դեհեն
Իւր որ հընարդես անհն արի
կանգնեամ եզլս այժմ ՚ի յաոի
Օ ի ոըքդթեամւքվնիմ կնդն
և ոըք կանդուն գքէն դոհաց
✠ Յադարանկն թշուառաս անձ
որ ցանեցեր սերմն ըզքար
Ւքուն լինել հեդոյս հոդ
ցանեալ զորոմըն թշնամ
Որքնախ հընձոց ժամանակին
քաղեալ յինէն ՚ի բաց դեց
Օ խմ զցորեանն նսաացեալ զշորհ
զորոմըն ասա հրոյ դեհեն
✠ Յոյժ կարծ բացայյըտապռաժ
եղէնմանն Ձանապարհ
Ն Հ Փուշ քաշխարհի զխհեղցուց
և անպտուղ զանձն արար

Այլ սերմանօղ տէր ըզբար ին.
յիս ածեցո՛ ըզբոյս բան ին:
Ո խոտայ պտուղ մի երես ին.
Հարիւրվաթսուն կամերեսն ին:
Ա՛չ ծախեցի զդիւր վաճառել ին.
ընդ գիւտ գանձի յագարակ ին:
Ո՛ր գողացաւ իմ թշնամ ին.
Եւ ես փոխան ըզկապտել ին:
Ի զքեզ որ գանձդ ես երկնայ ին.
մաղթեմ սրտի բոլորով ին.
Տուր ինձ իմաստ գանձել յերկ ին.
Եւ անդրունել զխորհուրդ սրտ ին:
Ո՛ր եդողոյն գիշերայ ին.
գաղտնի ական ոչ հատան ին:
Այլ զգուշութբ ամբարապահ ին.
ըստքր լուսոյ պահատե խրան ին:
Ո՛ր խնդիր քո մարգարիտ ին.
չելի նման վաճառող ին:

Նա՛ որ փոխա՛ն անախոխան են.
եւ սուր ըզգէր անցաւոր են.
Զվաճառեցի՛ ըստ հրաման են.
ըզ ցանկութի՛ւն նիւթական են.
Րուէի ստացու՛մըն մեծագն են.
եւ ցօղածի՛ն լուսա բեր են.
Մարդ արարօրէ՛ն ծընունդ կե՛սն
ա՛ծ եւ մա՛րդ մի երկուք են.
Տո՛ւրինձ սէրո՛յդ ա՛ծայ են.
լինել խնդրօ՛ղ խանդակաթ են.
Րնա՛ց զառադամա՛տ փափխադ ողին
մո՛ւտ՛ խոհնեա՛կ տարփամբ սրտին
Տաճարացո՛ զիս վերըստ են.
եւ ընդդրկեա՛ աջով քոյ են.
Օ հաւա՛տոտ բոլո՛ր մանանանես են.
զարքայութեա՛ն յօրինակ են.
Ս՛չըստ ացո՛յ խմուման անձ են.
զի չա՛ր լերի՛ նք փոփոխէ են.

Առջնման թռչնոց երկն ին.
յստորս հանդէոյ պատուիրանին
Յորժմ հոգիք մարդկան հանին
ժառանգ երկնից ուր խորան ին:
Առաջ եղէ խեաս ըստ համ ին. նձ
կամ կարծրագոյն ձըձեայմտ ին:
Յորոց մանրեա՛ մանր ըզժան ին
եզես կառո՛ ստորս ծառ ին:
Խմոր եղէ վատթար և հ ին.
եո՛չ առակ աձման բան ին:
Յայնոր թաքո՛յց յալեւրըն կ ին.
յեկեղեցի զխորհուրդ.քոյ ին:
Ո ինա ՛իւքէն առեաղնախ կ ին.
Նոյլածանեա՛ն դաքըն վեր ին:
Ա ընդ զանկածս ադամայ ին.
խառնեալ բոլոր խըմորէ ին:
Ո ըկեալ միայն ես երկաս ին.
անճառելի լոյս իմաստ ին:

Ո ւմարացեալ հաղորդ կրկ ին.
տացես դարձեալ զորկորուս ին:
Ը նդ յորսացեալն՝ ի յուռկան ին
հաներու զիս յեզերծով ին:
Ր այցընտրութե քո ըղըբար ին.
անկելոյ՝ երեւց ըստխոստման ին:
Ո րով՝ ենոյն ջուրբղխոր ին.
դարձեալ իջեր՝ եդէ ջորըղմ ին:
Ո րումանդո՛ւնդք անհնար ին.
զհոգւոյսմասո՛ւնքնպաշարեցին:
Ի ըղդուկարօղ ամենայն ին.
վերաբերեա՛ զիս վեր ըստ ին:
Ի ճերարի սուրբ ամանն ին.
ժողովեսցես ընդ ընտրել ին:
Ո ր՝ ի հնկլոց նկանակ աց.
նշխարեցեր հինգ հազար ին:
Ի ճ՝ եչորից դարձեալ զնոս ին.
կերակրեցեր յանապատ ին:

Ո խոր.քաղցեամլեմ.քո՛ հայցին.
ա̃ծայնոյդ երկնաւոր ին:
Ա.րա ընու՛լ հոգւոյս նուէլ ին.
յերկնից իջեա՛լ եւ անմահ ին:
Ր անանու հեւո՛յն լուար ձայնին.
եւ շնորհեցե՛ր ըզհայցել ին:
Ա.ղաղակեմ ես ընդ նըմ ին.
շնորհեա՛ եւ ի՛նձ զիմ խնդրել ին:
Ո.խեթէ՞ շո՛ւն կոչես մերջ ին. նղ
որ, ադապէս լսեսձայն ին:
Ճեպել յընթա՛ցս ’իկոչհովէիդ.
եւ հալածել զօտար ոռ ին:
Թ.է՞ եւ մանկա՛նց անարատ ից.
չեմարժանի կցորդ մաս ին:
Ա.՛ղ փշրանա՛ց մե՜ սեղան ին.
արժանացո՛ կենաց հաց ին:
Պարկամեղէ՛ ես առ բար ին.
նման կընո՛ջ ըն կարկամ ին:

Ջեռընկալցես ինձընդնմ ին.
զանկեալհոգիս կանգնեաոտ ին:
Որյայտնեցեր զա̃ծութիւն դ.
աշակերտաց քոց ՚ի լեռ ին:
Վ զանձառփառաւորդ հայրենի
փայլեալ ցուցեր աչացնոց ին:
Մաքրեա եւզիմ միտըս մթ ին.
եւզգայարանըս խաւար ին:
Ընդ յայտնապէս ՚ի յերկրորդ ին
յադիլ փառօքն Ա̃ծայ ին:
Ընդ լուսնական այսահար ին.
մանկանըն հօր անհաճատ ին:
Օրըստորէ տանջիմնով ին.
՚ի հուրցասման ՚ի ջուրդիջ ին:
Յորոց հընար ըստամարդկայ ին.
չէ ողջութեան ինձերկոս ին:
Ա յլթէ ՚ի քէն տ̃երերկնայ ին.
ցաւոցնաս ՚ի թէք հալածեաց ին:

Օրհնութիւք տուընծայեալ ին
Նլուսնականքըն գիշեր ին :
Սի՛ մեղուցեն ինձըստադամութ ին .
Եւ մի՛ մեղուց պատճառելոց ին :
Խ հարցանե՛լ ըզքեզ կամ ին .
քանզի թողու՛լ եղբօրն անց ին :
Ա՛ չասացեր եօթընեկ ին .
այլ չորս հարիւր ընդ ինին ին .
Ոորկենցաղո՛յս ամբըն թու ին :
անցաւորիս եօթնեանց դար ին :
Թե՛ որ չափեմք ՚ի յայս մարմ ին .
պարտէ թողու՛լ զըզջական ին :
Ի՛ եւ թէպէտ եղէ վերջ ին . Ջ
՚ի յո՛չ թողու՛լ պարտապան ին :
Սանախատաւո՛րընութեանձ ին
Եւ անկատար գո՛լ ՚ի բար ին :
Սակայն առի՛ս ՚ի քէն ըզգ ին .
քո՛ ինձեդեալ բան հրաման ին :

Թողուլ ըզմեզս առ քեզ զպարտուին
որ քան զաւազ շատէ ծով ին:
Ո՛չ ապաքաւտն ս միայն չար ին.
եւ զթանաանի ցըն կանոն ին:
Այլ աւաշէլ քոյդ զօրաց ին.
ըստ ողորմութեդ որո՛չ թուէ ին:
Կենդանական չըռայ ձայն ին.
որո՛չ թաղել զհայրըն թող ին:
Այլ մեռայ ընդ մեռել ին.
մեռելոտի գործօք չար ին:
Ըռուռըն հարի զմաձոյքան ին:
բայց ո՛չ նման մաձական ին:
Օ խնա չհայի անդր՚ ի յետ ին:
այլ՚ ի յակօսն որառաջ ին:
Նեսթողի զխորհուրդ վերին
ըղձանապարհ մոլեց յերկ ին:
Դարձայ յայսրէն երկխոտորին
ուսսոի հաներ իշմամբ քոյ ին:

Ո՛րդ՝ բարձրացո՛ զխա վերբերատ ին.
ատքեզ հանցես յերկնեցերկ ին:
Ա՛նտարդարանա՛լ ատթշնամ ին.
զիմ՛ հարցէ՛ ընդ խաւար ին:
Ի ներքինեա՛ցն երեցբաժ ին.
զորորոշեա՛ց բանընքոյ ին:
Յորովայնէ՛ և մարդկայ ին.
և ընդ վարուց երկնաւոր ին:
Սուխերեցա՛յ և եսմաս ին.
հրեշտակակա՛ն կուսական ին:
Պատերազմե՛լ ընդդէմախտ ին.
և ընդ ընութեա՛նըս շարժող ին:
Րայցթոյլ դատա՛յ յապաղարկ ին.
և զէնընկե՛ց ՚ի ճակատ ին:
Յորում և նե՛տըք մուխ չա՛ր ին.
՚ի սիրտ հարա՛ն տիրական ին:
Զպահանջեցե՛ր զանկարել ին. ՃԺ
այլ զիս եդե՛ր իշխան նըմ ին:

Թուէ որկարօղուքն են տանից են.
Եւ որք տկարք ոչ պահանջ են:
Սանայարքն կ ոչ ունեց են:
պատճառ բանն խոցմանս անձ են.
Լոէ ոչդեպօղ զպատասխան են.
՚եքո արդար դատաստան են:
Լ.ս որքննն չդես խորհրդ են.
Եւ տեսանօղ գաղտնեաց սրտ են:
Ստերփոխսն նպատրէ ճանձ են.
ընդ թշնամույն խմյաղթող են:
Սն տարտեղն զիս փորձող են.
մարմնոյախտն ւք զիս պատրողն.
Լ.ս պարագրեա թեւօքքոյ են.
որպէս ըղտն պսըն բեբանկ են:
Յընթրեա ըն մն ծկազմն ճմեծ են.
մն ըդ ծառայք զիս կոչեց են
Յորմէ՚եբաց հրաժարեց են
պատճառ ելով խրատուչար են

Մասն աշխարհէն ագարակ են.
եւ մասն եդեմնց զգայական են:
Նա՛ ընդ կնոջ հեշտասէր են.
որով կապեալ կամ՚ խոռ են:
Լուծիչ կապից դժոխայ են.
Եղծ ըզկապա՛նս խմզերես են:
Հան՚ ի հովտէս այս տրտմագ են.
տա՛ր՚ խաւաձո՛ր ու խաւեալ տեղէն:
Արժանացո՛ կենացհաց են.
եւ յըմբերոյդ ածայ են.
Ուրախանա՛լ գինեաւ բան են.
զոր խառնեցեր անըզգամ են:
Յերուսաղէմ մերոյ դրախտ են.
ընդ ադամայ յանցաւոր են:
Այերեքովս իջի սար են.
անկայ՚ ի ձեռ ու աւազակ են:
Որք՚ ի լուսոյն մերկացուց են.
զհոգիս մեղաց վիրօքը ցին:

Ո՛չ կիսամա՛հ թողեալ գնաց լն.
այլ յետամահո՛ւ պատրազմ լն:
Ջէ Ո որ և մովսէսըն ղևտաց լն.
Եւ ահարո՛ն քահանայն հլն.
Յունըն մեծի՛ նահապետ լն:
Եւ մարդարէ՛ք հնո՛յ օրէն լն:
Ո վէրըս ցաւո՛ցն անհնար լն.
Եւ ըզխոցուա՛ծըս սաստկա՛գ լն:
Գեղոց բանի՛ւ անցեալ տես լն.
Եւ բժըշկե՛լ ո՛չ կարաց լն
Սամարացո՛յդ զոր կոչէ լն.
տոհմըն ժըպի՛րհ հրեական լն:
Յուցից ըզ ցա՛ւս խմոյ անձ լն.
տեսող աչա՛ցդ ա՟ծայ լն:
Գթա՛ւ եկի՛ս ըստ ադամ լն.
դիր դեղհոդուո՛յս խոցոյս նոր լն:
Պաստէ՛ազդ եսատի՛ւքն խմգո՟աջ լն.
զոր ա՟ազա՛կ.քն մերկացուց լն:

Արկ' խոցերոյ ձէթ և գինն են .
զդեղըն կենաց հոգւոյս վէր են :
Տալով օծման դարձեալ զհոդ են .
և ըզբաժակ նորոյ ուխտ են :
Բարձ' խոցերոյ գրաստու խաչ են .
տար' ի պանդոկ եկեղեց են :
Յանձնեա' գլխոյ քահանայ են .
քեզ ըստ մարմնոյ պատարագ են :
Տուր ըստ երկուս դահեկան են .
զբան հին և նոր կտակարան են :
Տանել դարման հոգւոյս նոյն են .
որպէս կեցցէ հացն է մարմն են :
Ի յախքան ըզդալ բարեկամ են .
հոգւոյս իմոյ պահանջող են :
Ի յերկնայնոցն երկնաւոր են .
և զիս յերկին նա ուղղևոր են :
Բնութէ բարույ բարեկամ են .
զոր առեցի սիրով չար են :

Ա՝ ուդրունս լուսոյ աստուածութեան
կանխեալ հոգւո՛վ գիշերայ ին
Տո՛ւր ընդ երե՛ս նկանակ ին
զդաւանութի՛ երեցդ անձ ին
Ա՛ է ըզմարմին նքո՛երկնայ ին
որով ծանեաք զերկս դիմ ին
ճւ Ո ի՛խաւարեա՛յց գործոց մաս ին
չունիմք ընդե՛լ բարե սէր ին
Մ՝ իայն զհաւատ՛ անշնոր հացքո՛յ ին
և ըզթօշա՛կ կենաց մերձ ին
Ընդ դէմյայնժա՛մ աղաչող ին
Մի՛ պտղձշե՛ր ըզդ բանցփակն ին
Ա՛ էզմանկա՛նցն՝ ի յանկող ին
զան մեղ հոգւո՛ցն՝ ի հանդ ըստ ին
Ա՛ էմի՛ սաե՛ր զան կարել ին
որ չկամե՛լ ո՛յն փոխանակ ին
Ո ի.քո՛ կամե՛ լն ամենե ին
Է՝ կատարեա՛լ գործ՝ իբար ին

Մ․ յղտուր ժամէլ ըստ աւուրկ են ·
զընկալայց ըզխնդրել են ·
Ո՛չ ըստ սիրոյն զորկորուս են ։
այլ ընդ ժամութե՛ աղաղակ են ։
Ընդ մեծատամնըն յիմար են ·
յորումետուն անդ քառահմայ են ։
Յիմն աճեցին սերմանքչարեն ·
եւ բազմացան ՚խմիստանձ են ·
Մինչեւ քակեալ ըշտեմարան են ·
հոգւոյս մտաւնց բանական են ։
Եւ մեծագոյն գործել զանեղեն ·
յոգնազեղուն սպառողոյ չար են ։
Ո որսմանկաղամ քանըրկնայ են ·
հատցես ըզըղբոյս դառնաբեր են ։
Եյաճեցո յիս ըզբար են ·
պտղաբերել քեզ՛ եյերկ եր ։
Իմաքրութե՛ աւազան են ·
որումատեղծեր զխմլերըստ են ։

Ր. յաքըն չա՛րեա՛ց յինէն եւ ց ին
այնք որ յօձէ անդըր մտ ին
Որոց շրջեա՛լ ընդ անջրդ ին
յոդ խա յախտից ցամաքայ ին։
Որ հանդըստեա՛ն վայր ո՛չդ տ ին
որ ըստ կամնա՛ց խոր ո՛չէ ին։
Ւ՛ծղի ադըրխ ւր մեղաց ախտ ին
միշտ անըսպառ յինէն վխժ ին
Որ եպատշա՛ճ խակ արդար ին
տուն եւ տեղի հոգխնմ ին
Ջխ Ր. ուեալ զընկէ րըս եւ ծնեակ ին
ըստ կենցաղո՛յս չա՛ր քըն չա՛ր ին
Խոսունէ՛ խնքեա՛նք այսքն ա՛նջ ին
դարձա՛ նորօ՛ք՚ խոսունս անձ ին
Որ դերագա՛նց չա՛րըս վերջ ին
եղե խնձէ նքան ըղնախն ին։
Օ. ի ադըրերէն այլ ո՛չ մաքր ին
այլ դաժանմա՛մբ եւ դժ՛ար ին։

160 եւ՛զ

Ա՛յն զգուշացո՛յն գոլով նոր էին ․
յետ ըմբռնմա՛ն ամբրական էին ։
Սրբում տիրեա՛ց դարձեալ կրկէին ․
ըստ առաջնումն յարա՛մ ցուց էին ։
Օրհներգեսցե՛ս դուվերըստ էին
՚ի յանապա՛տն անդընդայ էին ։
Թէ՛ պէտս ևո՛չ ըստօրէն էին ․
այլ ըստատուա՛տա քո՛ պարգև էին ։
Ա՛ ըստ չարեա՛ցըն եւթնեկէին ․
զոր մաքրեսցե՛ս ըստ ներհակ էին ։
Բնակեցուսցե՛ս յիս ըղհոգ էին ․
՚ի եօթնարփեա՛ն շնորհացքո՛յ էին ։
Ըստ մարխամա՛յ մագդաղէն էին ․
Յորմէ և եօթըն դևնել էին ։
Ա՛ ըստ զաքեա՛յ մաքսաւոր էին ․
և ըստ բազմա՛ցն օրինակ էին ։
Զեղէ նմանօ՛ղ քո՛ ծառայ էին ․
որ անունէ՛ր անըղ դարձ էին ։

Ո՛չ երկրորդ կամ երրորդ են.
պահու սպասեմ գալոյ քոյ են:
Ըստ այսմ և ոչ յուսամ վեհ են.
և անպարտուն խոստմանպարտ են
Ա. ծել ընդ մէջ ջ.քո ըզ դօտ են.
անցեալ պաշտել ըստ ծառայ են:
Ալ ևնմին յուսահատ են.
քում ծառայից հարկանող են:
Արբեցողին և կերող են.
և զինչըս տն ըդ վատնող են:
✠ Ա՛ երանի թէ տգէտ են.
և ոչ հանդոյն չար իմաստն են:
Օ ի չըմպէի գան սաստկագ են.
այլ յոյժ սակաւ չափով մնաս են:
Ըծ Այցորդ դիտունն եմ վլթար են
որդէտ կամաւ լուծադրուն են:
Զեւմ զգուշակս նպահօղանծ են.
արթուն մտօք ըստ հսկող են:

Ի քնոյ զարթո՛ մահաբեր ին.
զի զգուշասցուք ահագակ ին:
Տո՛ւր ակնունել առաւօտ ին.
զի յագեցուցց տեսլեամբքո՛յ ին:
Ըմբանեմա՛ն զիս ծառայ ին.
ծառայակցա՛ց կերպակրող ին:
Տա՛լ իժամբու զիմաստ բան ին.
իւրաքանչի՛ւր քաղցեալ անձ ին:
Ծարխակա՛ն տուր ինձ դօտ ին.
պնդեալ ընդ մէջ ցանկականին:
Ի՛ց ըղձակա՛դ պատուէրան ին.
յոգիս անլո՛ւս խաւարայ ին:
Պարկամութի՛ւք կուսմոլախտ ին.
ողորմութե՛ք խորտակեսց ին:
Մեղսականըն հի՛ն փոխեսցին.
առանցհնութե՛ նորոց զանձ ին:
Ի դասս ընտրելո՛ց փոքր ր հօտ ին.
խառնեա զծուլի՛ս անբեր հող ին:

Ոչ ի հօր քո՛ կամք հաճո՛յաց ին.
զարքայութի՛ տալ ընդունաս ին.
Դեղերերկնի՛ րզհուրդերկնայ ին.
որով մարդկա՛ն հոգիք մաքր ին.
Բորբոքեցո՛ անձնիմ ցրտ ին.
զհոգիս ջեռո՛ սիրով քո ին.
Պտուղոր միա՛յն լեր ինձ բաժ ին.
ըստ պօղոսի՛ ըքեզ սիրող ին.
Չփոխանակե՛լ էից մաս ին.
ո՛չ տանջանա՛ց զանազան ին.
Ո հաշիւն եսո՛չ ըստ ոսոխ ին.
Ետուլասատեա՛ց ճանապարհ ին.
Ր.ու՛ իչմտանե՛լ դատաւո՛ր ին.
ըստ մատնութե՛ չարախօս ին.
Որոց բերա՛նքըն կարկեաց ին.
ո՛չ դատաւխա՛զ լինել վասն ին.
Ո խ՛ի ձեռա՛ց կորզեա՛դ ահաճ ին.
Եւ հա՛ն յանե՛լ բանանէ նոր ին.

Ի նոր ծործոյ անճառան ին. Է Կ
ախպածանզմեղաց կապերոյն ին :
Որ ընկալար 'ի լրոյ նոր ին.
ըզգոյն տըխուր և զաղտեղ ին :
Օ երծո՛յ լինէ նզ քուրծզգեստն.
և ըզգեցո՛ զուրախալ ին :
Իճգպտմու ձա՛յն հոգւոյսներքին
լուծա՛մ աչա՛ց Ջուրք արտասուէ ին :
Զնորացուցէ ըզտիկըն հին.
'ի հնութենէ մեղաց զհոգ ին :
Օ ի նորդ ինէ պատուէրան ին.
տուանց հեղմա՛ն յիս պահեսցին :
Նորացուսցես զիս վերըստ ին.
աջըդ կարօ՛ղ հօր հզօր ին :
Օ իհայրատու նկորթոյդ գինին.
անապակա՛ն յիս պահեսց ին :
Իվեհագո՛յն նստար բարձ ին.
տապխճանա՛ց քոց աւաջ ին :

Ո՛չ յառաջէն կո՛չման քո՛յ ին,
այլ ինքն աշա՛րժ փառաւոր ին,
Յորժամ կո՛չէ զազգս երկրած ին,
՚ի հանրակա՛ն կո՛չարան ին,
Սե՛ անդգնե՛աս բանդկո՛չող ին,
՚ի խաւար մատե՛ր բարբառեաց ին,
Լ. յլեանկեա՛լս այժմ ՚ի դեռ ին
լո՜այց բարեա՛յն ՚ի քէն բան ին
Ի վե՛ր մատե՛ր բարեկամ ին
՚ի բարձրութե՛ւնս ա͞ծայ ին
Ի. լեց յերկի՛նս աշտանակ ին
և զամրութե՛ա ընդ դեմչա՛ր ին
Ի զկուսութե՛ւն հրեշտակայ ին
և յորովա՛յն մաքուր պահ ին
Ո՛չ հաշէեցա՛յ զծախըս վարծ ին,
և ո՛չ զերկրո՛ւնըս շինուած ին,
Ի. յհե͞մն ածե՛ կլոնեց կարդ ին,
սուանց դըլխո՛յ կատարած ին,

Ըայց կատարեցդ ամենայն ին.
կերտող բոլոր էական ին:
Օ իմ կտրեա զշինուածսանձ ին
օթել 'ի դլուխնդ մերոս ին:
Օ իմ՛ն անցորդք ծիծաղեցին. չհ
տանջըլըման թողեալ լին ին:
Ն. սւքրոքանին պատկեց ին.
հեղմն նյաւարան 'ի մխաս ին:
Իմ թագաւոր իշխանհոդ ին. ✠
յորժամ մտի յաշխարհ նուլ ին:
Ընդ աշխարհական ըրս խաւարին
եմուտ 'ի խմորս պատերազմին:
Նախ ոչ խարհել եդ 'ի մտ ին.
եթէ տասնամբերք հազար ին:
Իսրբեւ մարմնոյն զգայարան ին.
չիցէ կարող մղել մարտ ին:
Ընդ այնմ որդւոյ բռնաւոր ին.
հանդերձ զօրօք քանհազարին

Սրբիմաստասամբք բնիքեամբ երկեն
իմովս ընդ ես անդուլ մեզ են։
Օրսև տեսօղք զինդովէ են.
Իբր ըզգեստօղ չափոյանձ են։
Ի մարտ մտելն ընդ դէմ տկարեն.
Եւ ոչ քանզի ս դիմադրաւ են։
Լ. լուսաքեղէն հրեշտակ են.
Նախ քան ըզգալ պատերազմ են։
Ի զկամս յիշօղ ընտրական են.
զիօրինօք խաղաղ ազգ են։
Սակայն չէ դէ ունկընկն խորատեն.
տուականօրէ քո հրաման են։
Սրով անեկայ ’ի մէջ մարտ են.
Խոցեալ վիրօք անհնար են։
Օ այլըս տեսի համն մարմ են.
յաղթօղ գտեալ յասպարէս են։
Կ’ կարծեցի զիս ընդ նոսա են.
աղթեալ կուռոյ մենամարտ են։

Ո․ այցելորդութեան երեւ հասեալին
զանդ կրուժութ սխմյայտնեցին ։
Յ առաքինեացն որոշեցին ․
եւ ընդ վատացընզլս լքին ։
Ո․ րդ՝ թագաւոր տէր երկնային ․
ամենազօր հօր միածին ։
Լ էր մարտակից տկարս անձին ․
՛ի հոգեւոր պատերազմին ։
Ճ ար ըզհազարս որ ահելին ․ ՀՃ
որք յայտնապէս չարեօք կռուին ։
Պ․ ըզբիւրաւորս յաջակողմին ․
որք եւ բարեօք կերպարանին ։
Օ խս ամբրացն ՛ի խորոյ նոցին ․
Ճշմարտութեան զինուքոյին ։
Պ․ ահպանեա զմեզ հանդամին
առաջաւորդօք քո նըշանին ։
Մ ոլորեցայ ըստ ոչխարին ․ ✠
՛ի բանաւոր հօտէ քոյին ։

Նուաղեցի՛ զԹիւ հարիւր ին.
զոր յանապատ Թողեր մեր ին:
Ակեր սիրով խնդրել զա մին.
գտեալ հանէր յուսով յերկ ին:
Ի ցեր ըզԹիւ անկեալ գտաս ին.
ուրախութեան հրեշտակայ ին:
Աճզխաբարձեր տէրընդ բազմին.
լուծացեր յաղտոյ մեղաց տղմ ին:
Յորում դրձեալ արդ Թաւալիմ.
քաղ անմոռ աղբեր սեր ին.
Ի ուս դարձեալ զխաւարտասուօք.
զոր շնորհեսցես անզեղջ անձին:
Րուտ մերձակ ե սատանայ ին.
քաղ որդխութե՛ աճազան ին:
Աճզմոլորեալս կամաւ կրկ ին.
դարձո՛ խկամուն տօծայ ին:
Օ իշխանական կամս իշխողին.
բարձ ոչ քոյումդ ոչ հնազանդ ին:

Թէ՞ արտաքոյ է բնական ին.
զոր շնորհեցեր բանական ին:
Այլ զի պատճառ է ինձ չար ին.
՚ի թուլութեն թշուառս անձ ին:
Ո՛ արքունական պտղեր ըզքոյ ին.
դրոշմեալ ՚ի դէմս մարդկայ ին:
Խոր թաղեցի յաղբեւսախտ ին:
կորուստական խրատուք չար ին:
Որ խնդրեսցես լուսով ձիրդ ին.
ածութեանդ որ ՚ի մարմ ին:
Ի տասն ածել ած ըստ բան ին.
մքրէ այսպիսոց ըստ աշխարհ ին:
Իով հրամանաւ գործեալ զայսկ ին ԸՂ
եկեղեցւոյ օրինակ ին:
Կոչել զդրացես դերաշխարհ ին.
ուրախութիւն խմբոյ դարձ ին:
Ի զինս կցորդ արանց ին.
՚ի խրախուսանս որէ վասն իմ:

Ուարձանալ ընդ ցնծալ ին.
որք ըզմեղաց սուքն ոչյառ ին;
Յետեւեցայ անսառակ ին.
՚ի հեռամ ընամ կ տարր աշխարհին
Ոհայրենականն լատանեն ըբաժ ին
զոր ընկալայ աւազան ին:
Յորում սովիմ կենաց հաց ին.
և ըմբերոյդ ծայ ին:
Իյարածել խոզ երամ ին:
Չյագ խնմեղօք քաղցր եղջեր ին:
Ոհայրըդ կոչեմ ըստ կրսաերին,
մեղայ ասեմ քեզ ՚ի յերկ ին:
Ա չեւորդւոյ կոչման ձայն ին.
չեմարժանի հօրըդ վեր ին:
Ըրամ զեամին ընդ վարձկան ին.
որք ընդ վարձու գործական ին:
Ընդ առաքեցելոյն երրորդ կրդ ին
Քանզի լուծի զմեր հայրենին

Ի գերկս ընկալ՛ խնամոց վեհ ին ·
արժանացո՛ սուրբհամբուր ին :
Փոխարկելո՛վ զհոտ անմահ ին :
ընդդի անկեա՛լ հոգւոյս հոտին :
Տո՛ւրինձ ըզմի՛ս պարարակ ին ·
ըմբել զգինի՛ն որ՛ ի խաչ ին :
Օծարձացո՛ զդասասանմարմին ·
ընդմեռելո՛յս կենաց դարձ ին :
Երեցորդի՛ եբրայեց ին ·
Եւ կամ որէ՛ն արդարմա ին ·
Ուք յօրէնա՛ցն ադարակ ին ·
յեկեղեցի՛ քոմերձ եկ ին :
Սխայն լոմ՛ն հեռուստաձայնին
պարակցելո՛յ մանկանց նոց ին :
Ը՛ խոսաձա՛ր անդր ոչմո ին ·
իբրախոսացեա՛լ քրիստամարդկա՛յին
Նախանձա՛բեկ գոլով նոց ին ·
առ մերկութեա՛ն հեթանոս ին :

Որովնախնեն նքրա պարծէ ին.
զի զօրինօք քո ո՛չանց ին:
Որք ո՛չ միայն պարարան ին.
զենմամբ որդւո՛յդ չաղաւաէ ին:
Մ.ԻԼ ո՛չ փոքու զենուլ ու լ ին.
Հրեշտակական կամ մարդկայ ին:
Թէ և նոցունց պարդե է ին.
նախնեն բարիքն ամենէք ին:
Վերակարգ նքրն պօղոս ին.
և աճեալիքն և քոյդ մարմ ին:
Նայց առայենն չհամեմատ ին.
միոք այսոցեն կ զի ո՛չ յադ ին:
Մ.ԻԼ նախաննձոտ եմ թշնամ ին.
ըստ արարչութե էրէց որդ ին:
Որք չարախօս զինեն լին ին.
միշտ անդադար հօրըն վեր ին:
Որպէս յօրամէ ծանուցան ին.
և այլ բազմաէ որ ըստ կարգ ին:

Յորոց կարէ՛լ հայցեմ լեզք ին ․
և ո՛չ դնէ՛լ յունկըն բան ին ։
Սամի՛ մատնէ՛ր փորձասէր ին ․
Թէ և խնդրէ՛ զիս ընդնմ ին ։
Բարչ ակա՛ն ընութէ՛ քոյ ին ,
մի՛ տունչինէ՛լ բանական ին ։
Տընտես գոլո՛վ մարդն առաջ ին ․
յատակըս տա՛նս այսերկրայ ին ։
Սահյառաջէ՛լ ծնընդոց նոր ին ․
ընտեսք ՚ի քէ՛ն զանազան ին ։
Ոմանք մարմնո՛վ դերանխառ ին ․
և այլք բաշխո՛ղք հոգևոր ին ։
Ի վեհ սկսե՛ալ թագաւոր ին ․
մինչ ՚ի խոնարհ գործնական ին ։
Սա ՚ի պետէ՛ հարցն առաջ ին ․
մինչ ինն երո՛րդ դաս խորան ին ։
Իւրաքանչ իւր ըստ կարգ ին ․
ընտեսք ՚ի քէ՛ն զանազան ին ։

Ամանկք գոյից նոր թագւոյն ին.
եւ այլք անձինք ու թ պարզեալբանին:
ած Յորում եհասա վիճակ մաս ին.
յեղեռնական թշնամուս անձ ին:
Տնտես լինել տանըն քո ին.
բաշխող բանին դ ածոյ ին:
Տալ ի ժամու ծառայց այնց ին.
ըզկերակուր կենաց հաց ին:
Զորոյ եստուք քաղցեալս անձին.
այլ սովամահ թողի զնոս ին:
✠ Պարծեալ տնտես հաւատարին.
մարմնոյ հոգւոյս միաքանմարմ ին:
Զխորշանս իւր աղտեղնոց ին.
անօր խնամեմ տալ ըստ կարգ ին.
Յերակրեալ բանիւ զհոգ ին.
եդ արմանել չախոլ զմարմ ին.
Իսկ երկոցունց կացեալ մէջ ին.
պահեա անվրէպ ըզկարգ նոցին:

Ի ծառայն գոլով մաս ին․
որպէս ստեղծէր կերպէ զմարմին։
Իսէ տիրական իշխան զհոգ ին․
ըստ նախատիպ ըզպատկեր ին։
Բայց անխրամէս ՚ի յերկաս ին․
՚ի յիմս անձին և յօտար ին։
Ի մանկացս անխրամէ ին․
իմ վատութեան օրինակ ին։
Որ անբաստան զինքն լին ին․
վասըն չարեացն որ միշտագործ ին։
Մ պահապանն իմ անմարմ ին․
և մարմնաւորացն որ քն որ բռնադատնայ ին։
Իսկ չունիմ իմաստութ իւն․
զօգուտն ընտրել ժամանակ ին։
Ո՛չ առ ՚ի կեանս մինչ ՚ի մարմ ին․
և ո՛չ կենաց անվախճան ին։
Թէ ո՛չ ՚ի յորումն կենցաղ այս․
կարեմ գործել ես ըզբար ին։

Ա՜ ո՛չմուրան որոց ունն ին
զի ամաչեմ յո՛չտալ նոց ին
Ա՛ յղու՛ առատ յամենայն ի
տուր ըզզղջու՛մն անզեղջս անձ ին
Դ առնալառքեզ բոլորով ին.
նախքան կոչմա՛ն զիս ատեն ին:
ծե Պարտապանա՛ց դատաստան ին.
մասն ինչ թողու՛լ գոնէ պարտ ին:
✠ Հ ոգւոյսզ յխու՛նըն մարձձիթ ին
մարմնոյսըզ քսա՛նքուռ ցցորեն ին
Դ արձեալ ըզկնի օծման շնորհ ին
մեղուցելո՛յ զղջական ին:
Բ ազումշնորհե՛լ զիս ներելկ ին.
տկար ընութե՛ըն պատճառ ին:
Ի սկոր՛ իհա՛ց քո՛յ երկնայ ին.
անմաքրա՛պես ըստ իմ մերձ ին:
Ս ակա՜ թողու՛ս թո՜ւով քան ին
քան զի կարե՛օք չըռնա դատ ին:

Ա յա և ըզմեզ ըս որըստ հաց ին.
գործովծանոն Թանձրագուն ին.
Ա ահզխոր հրդոյն որ ըստ ձիթ ին.
մաքրեա յինէն շնորհիւ քոյ ին:
Արժանացո ըստ աննտես ին.
արժանաւոր քում գովեստ ին:
Թէ և որդի եմ աշխարհ ին.
տուր ինձ զխմաստ մեղաց դարձ ին:
Ըստ մեծ ատամնն փափագաւոր ին.
ես փափագացայ առօրէ ին:
Մարմնովս այսու անասնայ ին.
խափանգութե ան ըզգամ ին:
Օ գեցայ զբե հեղն և զծերան ին
ըզ յանկեածո ցբազմագուն ին:
Թէպէտ և ոչ զերևել ին.
այլ բազմագոյն կեղծօք զբար ին.
Մեղան զեխեալ ամենայն ին.
յոգնահանձար խրախարան ին:

Թ. ակոյ.քըլ ցեա՛լ զանուշդ.ին ին
զխմարութե՛ առաջնորդ ին.
Ուրախ եղէ՛ եսյայսպխ ին.
յուրախութի՛ անցաւոր ին:
Յերգ.և.քնա՛ր ձայն ախտայ ին.
փոխան երգո՛ցն ա͞նձայ ին:
Լ.է այսպիսեա՛ց բարեաց բ͞զմաց.
զոր շնորհեցե՛ր պարգևմաս ին:
Ո՛չ դարձուցի՛ զոասնեբորդ ին.
քեզ՚ իգդոյո՛ց ըն պարգև ին:
Ա.յլ սեփհակա՛ն ինձ կարծէ ի.
զոր ընդ յարկա՛ւ ժողովէ ի:
Յերկրէ յօդո՛ց ևծուլայ ին.
բխուրապատի՛կ բարե.ք.քո՛յ ին:
Յորոց չետո՛ւ ես աղ.քատ ին.
և ո՛չ բարձի՛ զպէտս նոց ին:
Ո՛չ կերակո՛ւր.քաղցեալանձ ին.
և ո՛չ ծածկո՛յթ մարմնոյ մերկ ին:

Մ՛չ հանգըստեա՛ն տէ″ նստանանկ ին.
ո՛չ օթևա՛ն հիւր օտար ին:
Մ՛չ տեսութի՛ տա հի՛անդ ին.
և ո՛չ խնամե՛լ զորս՚ երանոտ ին:
Մ՛չ տրտմակի՛ց եղէ վըշտ ին.
տրտմեցելո՛յ յիրս աւանձ ին:
Ե՛ւ ո՛չ խնդա՛լ ընդ խնդալ ին.
այլ նախանձո՛ւ վառեալ նովլ ին:
Որք ըզղազա՛ր օրինակ ին.
բազմա՛ պատե՛ կ.ք ենև ո՛չ մին:
Ն՛ու դրունս անկեա՛լ իմ արտաքին
աղաղակե՛ն ողորմա՛գ ին:
Ե՛ս անլո՛ւր ձայնից նոց ին.
չտալով փշրա՛նս ըզսեղան ին:
Որում պտունե՛ն կ.քըն յադէ ին.
և հաց կատա՛կ.ք պարպատէ ին:
Տ՛ունք յօրինա՛ց քոց արտաք ին.
զոնէ լեզուա՛ ողորկէ ին:

Նա՛ ես լսօղ քո հրամանն ին․
լեզուա՛ւ հարի զքո՛նըմանն ին։
Իմիտ չաւուն զմիտըս բան ին․
զա̃ծախօսս քո առաւել ին։
Ոմիշտ լուսեա՛լ ծնուտես լին խմ․
քան զի չունին մականջ նեռք ին։
Ո՛չ յիշեցի զմահ աղքատ ին․
՚ի հրեշտակաց տանել զհոգ ին։
Յաբրահամու նահապետ ին․
՚ի հաւատոց հանգչել գոգ ին։
Թէ՛ օրինակ է մարդկայ ին․
աղքատութեց համբերող ին։
Օ՛ ի յետ ծերդանց վաղջանել ին․
յարքայութե՛ տ̃նդ հանգչ ին։
ծն Նո՛չ ըզմա՛հ յըղըքանեբ ին․
որ ՚ի դժոխս էջ խստ որ ին։
Յորում լեզուք պապակէ ին․
՚ի բոց տապոյ դառնագուն ին։

Որ կարօտէր կաթիլ ջր են.
՚ի ղազարէ ծագիւ մատ են:
Ընդտապքոյն հա՛ց լիբաժակ են.
բըրձեալ մատա՛նց մատըռուշկ են
Թէ՞ մեծատա՛նց որ աշխարհ են.
սա՛ առ ՚իխրա՛տ բոլորովլ են:
Մի՛ պարարե՛ր որթանցդ մարմին
այլ փոքր ինչ տա՛լ և աղքատ են:
Գործմի՛ լռե՛այց զպատասխան են.
առ մեծատա՛նն աբրա համ են.
Թէ՞ ընկալա՛ր դո՛ւ ըզբար են.
զոր գործեցե՛ր զփոխարին են:
Եւղազ արո՛ս փոքու չա՛ր են.
հատոյց ըզվրէ՛ժ ցաւօքն անձ են:
Որով սա՛ ա՛ստ մխիթար ե.
դո՛ւ պապակիս ՚իգեհեն են:
Այլուո՛ւր ասատէ՛ նզղջ՛մեանձ են.
այս՛ շաէ՛ել զոր գործեց են:

Ընդ յղութեն յորովայն ին.
պա՛ հօրք ծնեալ զատուծար մարմ ին:
Ա՛ծընդ երգոց ըզպտու ընկ ին.
՚Խդ խնարբերուսն անուանակ ին:
Տո՛ւր ձայնս ողբերգարտտուծադ ին.
լալ խնձ՚ խոռէլ և՚խդխշեր ին:
Օ՛ւ բորբոքեալ նոքօք հնոց ին.
վառուածն այրմ՚նց շիջանից ին:
Ա՛ծխորափխտ մեծի վիհ ին.
լցեալ անցմաց եսաւ նոս ին:
Ա՛ծընդ բարուց անողորմ ին.
խառնեա՛լ յխդուեթ ողորմադ ին:
Օ՛ւ ողորմեղն խնձ աղ.քատ ին.
ողորմութեան հասից.քոյ ին:
✠ Իյխմ քաղաքս մարմնոյս դն ին.
աթոռմտած դատաւոր ին:
Իյքոյ աներկեւղ ին.
՚Խմարդկանէ անամօթ ին:

Օ ի անձն իշխամն է այնպախս ին.
յո՛չ երկնչէլն եւ յերկեւղ ին:
Լ՛է անպատկառ ըստ խորհդ ին.
զի ումեքէ ո՛չ տեսան ին,
Ր սա եւ հոգերս ՚իքէն այր ին.
՚ի խնեսայէդ իւր երկնայ ին:
Ր անզի սեղէխ օտար ոտ ին.
՚ի յատադաստ եմուծ քոյ ին:
Որ անդադար այրմամբ սրտ ին.
աղաղակէ մտաց խղճ ին:
Տ՛ուր դատաստանէլ ըստ ոտոխ ին.
զրկող մարմնոյ քաղաքակց ին:
Օներքիննատանէլ դրծլ վեր ին
Եւ ըզվերջի նն առնել սոր ին:
Որպէս կարդեալէ արարչ ին.
հոգւոյ ծառայ լինել մարմ ին:
Ո՛չ կամելով անխրամ ին.
լսել ձայնի աղաղակ ին:

Նման երկնեղէն ա̃ծայ ին.
և ա̃մօթո՛յ ինչ մարդկայ ին:
Սակայն աշխա՛տ առնել այր ին.
յիշատակա՛ւ խոցեալ վէր ին:
Պատատասատանի լեալնոր ին.
՚ի նշմարեա՛լ ժամանակ ին:
Ռահ դատաւո՛րդին երկնա՛յ ին.
որով երկի՛նք և երկիր դատ ին:
Պատաւ որի՛ս խմռումս անձ ին.
դատել տայցե՛ս զիս ըստ կարգ ին:
Օ ի մէ՛ յաւ՛ուր դատաստանին.
դատապարտի՛ն ընդ դատող ին:
Յորժամ կայցե՛ս ՚իմեաս ին.
հոգւով զմարմի՛ն անլուծ կապ ին:
Ի զայրեցեա՛լ քս ՚իքէն դ̃րձ եալ.
կապակ ցեսցե՛ս սիրով քոյ ին:
Փեսա՛յ լինե՛լ հոգւոյս հարս ին.
յօդմամբ ՚ի գլո՛ւխ քո՛ վերըստ ին:

Սէր զհակառակս ոտոխ մարմին.
պահանջեսցես ներքոյ նոր ին:
Ծառայապէս լսել բան ին.
և ան յապաղ գործել զբար ին:
Օրինաւոր փարխեց ին.
աղօթելով՝ խոսաձար ին:
Պնէրուաջի զգործեալ բարին.
ամենայն տես աչացքոյ ին:
Հպարտանայր յիմարհող ին.
առ հեռաւոր ազդ մարդկային:
Սէր ի վերայ մերձաւոր ին.
աղօթակից մաքրաւոր ին:
Ո որ ոչ միայն զաղօթել ին.
չէառլեզուաւ մեծաբան ին:
Իլ և յարդար գործոց նախկին.
վրիպեաց սնապարծ խռովքն ին:
Բայց զինչ առնեմ խմուս անձին.
անխտասէրիս բոլորով ին:

Բարեացգործոցհեղեղամղունին
չարեաց մասանց ժողովողին:
Ո ի բարութեանց ոչ հետևիմ.
զոր պանծացան վարիւեցին.
Աճդերազանց լինխմնըմին.
'ի խառամոլ հպարտ ախտին:
Աղուր ըզձայն մաքսաւորին,
բաժեալ հոգւոյս մաքսապետին;
Աղաղակել բանիւ նորին.
ա՛ծ քաւեա՛ զմեղս իմանձին;
Արդարացո զիս ընդ նմին.
որպէս ըզնա մեղաւորան ին;
Խոնարհեցո զմիտս իմ ներքին.
զի բարձրասցայց շնորհիւ քոյին;
Ընդ ղազարու բարեկամին.
մեռեալ եղւոյ 'ի տապանին;
Ոչ քառօրեայ այլ բազմամին;
մեռեալ հոգւոյս 'ի մարմին;

Զայնըդ հնչեա՛ յաւրհնայ Ին.
և լսելի՛ արա բան Ին:
Ի՛յծ ՚ի կապեց դժոխայ Ին.
հա՛ն ՚ի խտանէ՛ խաւարայ Ին:
Ընդ զաւկ քէ՛ն մաքսաւոր Ին.
ո՛չ բարձրացա՛յ յերկրէ ստորին
Ի բարձրագո՛յն ծառ իմաստն Ին.
՚ի տեսութե՛ն ընդ ա՜ծոյ Ին:
Փոքու հասա՛կ հոգևոր Ին.
բարեաց գործո՛վք յիս չափեց Ին:
Լ. յլ յարակա՛յ նուաճեց Ին.
մինչ կաթնարբու՛ զիս արար Ին:
Պարձեալ առա՛կ հակառակին.
ել՚ի ծա՛ռ մարմնո՛յ ժանդ Ին:
Ի քաղցրահա՛մ սէր երկբայ Ին.
որպէս ևնա՛ ՚ի թըզէն Ին:
Յորմէ հզօ՛ր բանխաւքո՛յ Ին.
փութով ի՛ջո՛ զիս ընդ նմ Ին:

Ա դանելով 'ի տունս անձին
ընդ քեզ և հայր և սուրբ հոգին
Հ ոգւոյս զրկմա՛ն տալով զմարմին
զծառայութե՛ըն չորեքկին
Ն՝ է զկէս դոյի՛ց մարմնականին
աղքատացեա՛լ տկարականին
Օ ի փրկակա՛ն առնա՛ բանին
՝արժանացա՛յց քոյոյ ձայնին
Ո րդիս գոլով աբրահամին
ըստ հաւատո՛յ նահապետին
Ո ըյօրինա՛կ հրեշտականին
և անմաքրո՛ւր հեթանոսին
Ն՝ստար 'ի յէ՛շ յաւանակին
զգօնաց ելո՛յն և արմղին
Ս՝ աքրեա՛ և զկի՛ս ըստ տուակին
և յիս հանդի՛ր հոգւով քոյին
Ա րա՛ աթոռ զիս երկնային
բազմեաց յոգիս ըստ քրովբէին

Լ՝ ըստ միւսում օրինակ ին.
Հրեից ազգաց առ Թզեն ին:
Օ որ՛խնդրեր գոլով պտղ ին.
Չ՛ ընծայեանց զերբեխայր ին:
Ս՝ի անխծեր զխս ընդ նոս ին.
զի Թէ՞ եննմանեմ անբեր ին:
Օ իմ՛ տերեւըն հաւատ ին.
պտղոյ գործոցն իմ չորաց ին:
Ի՝ ալ հաստատեալ զխս՛խրար ին.
որպէս ըզորւոըն սուրբ որթ ին:
Օ որմըշակէ՛ հայրդ երկնայ ին.
պտղաբերէ յաձումն հող ին:
Լ՝ ըզանպտուղ ծառըսքաղցրին նծ
եզպտղատուս դառնալգուն ին:
Ս՝ի հատանէր յայգւոյքոյ ին.
այլ փոփոխեա բերելով աղբ ին:
Ր՝ ըաւիրեցայ առաւօտ ին.
իմ խսկըզբեան յաշխարհս մտ ին:

Գ. ործել յայգին պատուէրանին
ընդ քո պատկեր դահեկան ին:
Ա. ճեռս չլուծայ հրաճիրող ին.
մերտանելով միայն յայգ ին:
Բ. այց հեղգացայ ՚ի գործքան ին
որով չունիմ ակըն վարձ ին.
Մ. ալ տ̃ր առաւօտ ամենայն ին.
տուր ինձ ձրի զպարգև շնորհին
Ը. նդ մշակաց մետասան ին.
մտեալ յայգին յանդ ինդրախտին
Ի. հարսանիսն ա̃ծ այ ին.
զոր հայր արար քեզ միածն ին:
Կ. ոչեաց և զիս ձայն քաղցր ին.
ուրախանալ յանձնաւել ին:
Մ. ատ՚ի խորհուրդ քո խորանին.
և անդ անմնելթ քաղաք վեր ին:
Յ. աւէժ տեկան անպատմել ին.
անախտական ուրախալ ին:

Ն․ Է քանզի զգեստ սուրբ պայծառ չքնաղ իմ
արժանաւոր հարսնարան ին ։
Ս իսկ անդոյն մեղօքս անձ ին ․
աղտեղեցի զանազան ին ։
Ս գեստ եւ զգեցօղ տրտմութեան ին ․
զգեցո զխորհ այժմիկ կրկ ին ։
Ն Է զպատմութեան նորին զառաջ ին ․
պայծառացո այժմ զաղտեղ ին ։
Ս իմ լուսոյ տնօրէն ձայն ին ․
զընկերն ընդ ճեր այսօր մուծ ին ։
Ն Է մատնեցայ ներման նեղ ին ․ ✠
իբանտանեւ դ ըժ ուխայ ին ։
Զ խմաստնացայ եւ սերկուս ին ․
ըստ իմաստնոց կուսից հընկ ին ։
Ս ի զգուշութեան նորին դ ժ Հար ին ․ տր
ոչ ըստացայ եւ սըզըզար ին ։
Ն․ յյ յիմարացն եղէ յետ ին ․
ոչ պահելով եւղ լապտեր ին ։

Ընդ կուսութե՛ն զողորմու թին.
եւ կամ զօծումն աւազան ին:
Որք՛ խդխշերն անդործվերջ ին.
ինձ արծաթով ոչ վաճառ ին:
Որով եւ դրունք հարսնարան ին.
հեղգացելոյս ընդ դէմ փակ ին:
Աւ աստանօր մինչ՛ խմարմ ին.
փեսայդ խմրուր հոգւոյս հարս ին:
Ո որ փոխան անդր աղաղակ ին.
այժմիկ դոչեմ ողորմագ ին:
Բաց ինձ ըզ դուռըն երկնայ ին.
մոյծ սուադաստ ըղքո վեր ին:
Արժանացո սուրբ համբոյր ին.
անախտակ՛ն մաքուր դրկ ին:
Ինձ մեղուցի լսել ձայն ին.
զոչդխտական պատասխան ին:
Աւ տուր վճե՛ լ շ՛ ջեայջահ ին.
մրոտյ կուրծս լուսով քոյ ին:

Եղանեցայ չար ծառայ ին.
՚ի տաղանդացն ոչ շահող ին։
Ա՛հ գերագանց գըտայ նմ ին.
զի կորուսի զպարգեւ շնորհ ին։
Ո՛չ գործեցի ըզքոյն կամս ին.
քաւեակզերկուստասանեղ հնկին։
Օ ի տերէն բոլորով ին.
տասըն քաղաք զգայական ին։
Բ. յլ թաղուցի յերկիր ըզ մին.
ծրարեալ ախտին ըքմ արշամակին։
Զարկի զարծաթն ՚ի սեղան ին.
զի խնդրեէր ըզտոկոս ին։
Ի. յս ինքնէ բա՛ն նպատակերան ին.
՚ի լսելիս տէրական ին։
Որքեն սեղա՛ն ՚իմանալ ին.
իմաստութե՛ կենաց հաց ին։
Սասնայսորի կ ես ակնուն իմ.
ընդ Մէջ հատմա՛ն ևխաւար ին։

Մինչ ՚ի խնդրէր դատաստանդ ին.
զոր շնորհեցեր յաւազան ին:
Մ ալ փրկողէդ իմոյ անձ ին.
լալով յինէն այս աստաց ին:
Թէ մինչ ՚ի ձեռաւք ինձ բար ին.
տուր քեզ հաճոյ լինել նով ին:
Որով լուծայց զուրախալ ին.
ընդ ծառայս հաւատարմ ին:
Թէ մուտ ՚ի տունն իմ յերկնայ ին.
ուրախութիւն տէրն քոյ ին:
Ունայնութէ զանկեալ անձ ին.
սա սակս յիշման կատարեաց ին:
Սենայց բաշխօղ միշտ անթեր ին.
՚ի ձեզ եւ մեզ ձրի շնորհեաց ի:

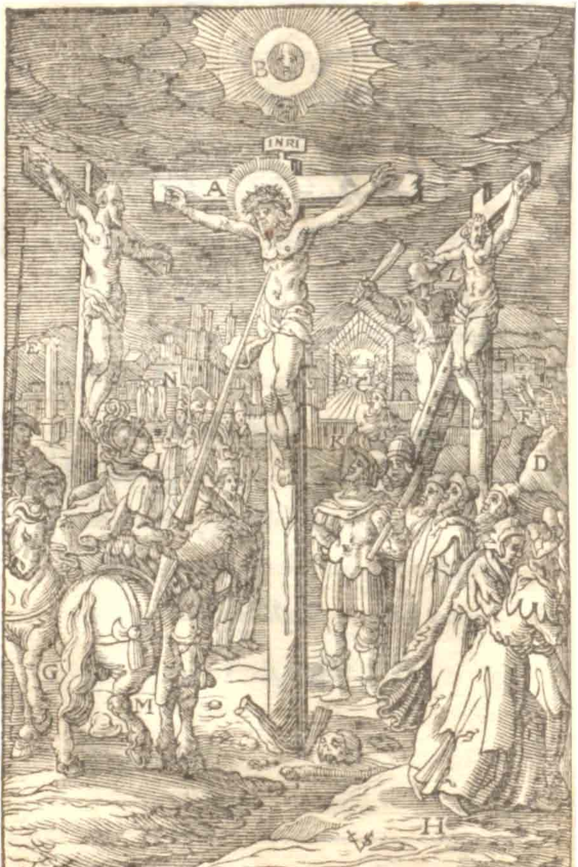
INRI

Բ.ՕՓՐՍՍՍ.Ն

Ո խորհուրդ խաչին յայտ
նեալ ցուցեր յերեկոյ ին
ը զկենարարըդ քո մարմ ին.
ւաշխեալ եստուր ընդ բաժ ակին:
րա եղիս ընդ սուրբ դաս ին.
հաղորդել լինել քում սեղան ին:
ենաց հացի դ յորմէ սով իմ.
ւ ըմբելոյդ քում ծարաւ իմ:
ր մաքրեցեր աւազան ին.
մաքուր ձեռօք զոտըս նոց ին:
ուսուցեր զխոնարհու թե.
օրինակ բանի յայնժամ ջեր ին:

Լուծա եզին մտխղմըն չար ին.
աղաչանօք սրբոյ գընդ ին:
Ց ըզգնացս ուղղեա զոտ ին.
խոնարհութե եկեղեց յերկ ին.
Որ ըզընութե քո մարդկայ ին.
ցուցանելով 'ի գիշեր ին:
Տագնապեցար դու յերկնուղին.
աղօթեցեր առ հայրյերկ ին:
Փրկեա եզին ս գաղտնինետ ին.
եյերկնուղէ գիշերայ ին:
Սատունք հոգւոյս մեր և մարմին.
յերկնուղքո սուրբ բուժեսցին:
Որ կապեցար ընդ կապել ոյն.
արձակեցեր զհանգոյց կապ ին:
Օ իս արձակեա յինքնան կապէս.
կապից մեղաց դժոխայ ին:
ճժ Որ ընդ մեղօք պարտաւոր ին.
կացեր անմեղդ 'ի յատեն ին:

Յորժամ փառօք գաս հայրենի ին.
մի՛ դատեսցես զիս մերկաստ ին:
Որ ծաղեցա՛ր ՚ի թուք պղծ ին.
վասն ամօթո՛յ նախաստեղծ ին:
Ընկէա զամօ՛թ մեղաց լրբ ին.
որո՛վ զերեսս իմ ծածկեց ին:
Որ նկարեցե՛ր չա՛ր ծառայ ին.
ածեալ ձեռօ՛ք զ.քեզ ապտակ ին:
Հարուժ գնակի՛ զդէմս չա՛ր ին.
որպէս եզի՛ս եհար յուժ գ ին:
Որ ո՛չ թողե՛ր հօսիլ միմ ին.
՚ի խոր մեղա՛ց անդ ընդդ այ ին:
Լ.ալ դառնապէ՛ս լալով սրտ ին.
քաւի՛չ եղե՛ր ուրացող ին:
Կանգնեա եզի՛ս նմանն նմ ին.
՚ի գլորմանէ՛ դարձեալ կանգն ին:
Յորդ արտասուս տալով աչացս.
և ջուր գլխո՛յս նման ծով ին:

Որ ըզգեցա՛ր ըզծիրան ին.
արկար քղամիդ կարմիր յանձ ին։
Նախատանա՛ց զոր կարծէ ին.
զինուորք պոնտա՛ պիղատոս ին։
Րգքուրց մեղա՛ց մերկեա՛յինէն.
զորդանկարմիրարեանդունին
Նո՛ ըզգեցո՛ զուրախալ ին.
որ զգեցուցե՛ր զմարդն առաջին։
Իծուներ իջեա՛լ կատակէ ին.
խաղ առնելո՛վ ծիծաղէ ին։
Օ որհայեցեա՛լ զորքներկնային.
ահիւ՛երկի՛ր պագանէ ին։
Օ ի ըզըննութե՛ս ադամայ ին.
բարձես զամօ՛թ մեղսա՛ սիր ին։
Նո՛զիմ հոգւո՛յս մեղաց խղճ ին.
լուծցես զամօ՛թըն տրտմագ ին։
Որ ըզգըլո՛ւխքո երկնայ ին.
յորմէ սարսեա՛լ սերովբէ ին։

Օ՝ ածկեալ ձորձովըն կուփէ ին ·
և եղէգամբ հարկանէ ին ։
Վասըն գլխոյ հողեղին ին ·
խոնարհելոյ կնոջն ոտ ին ։
Օ՝ ի վեհագոյն երկնից դաս ին ·
ըզնա՛ դիցես ՚ի քոյդ մարմ ին ։
Լ՝ ճզիմ անկեա՛լ մինչ՚ի գետ ին ·
և խոնարհեա՛լ ոտից չա՛ր ին ։
Վասըն գործո՛յ տնօրէն ին ·
որ զիս յերկի՛ր կործանեց ին ։
Մ՛ի թողուցուս խաղաղ նով ին ·
որպէս մանկա՛նց դնդակ խաղ ին ·
Այլ փրկեսցե՛ս ՚ի թշնամ ւոյն ·
յօդել ՚ի գլո՛ւխ քո՛ վերըստ ին ։
Որ՚ի հեռոլո՛ր քոյոյ մարմ ին ·
և բովանդա՛կ մասն անդամ ին ։
Եւերասատի՛նկ զհրոճածգանին
յետ վըճռո՛յ դատաւոր ին ։

Օ իա որ տօնից մինչև ցդԼ ուխ.
ցաւօք նեղիմ անհնար ին:
Ր ուողջայն դարձեալ կրկին ին.
որպէս շնորհօք յաւէտազան ին:
Սր փոխանակ մեղաց փըշ ին.
զոր մեզ վանէ ծքըն բուսուց ին:
Պսակ՚ի փշոց բոլորէ ին.
ըզփուշ մեղացըն բարձող ին:
Խըլեա ըզփուշ մեղացյին էն:
զոր յիս եհար իմ թշնամ ին:
Ն ճողջացո զխայթուածս վիրեն.
զի սպիք մեղացըն ընջեաց ին:
Սր ընդ պողոյքաղ ցըմդունեին.
դարըն խայրեն մահացուց ին:
Ճաշակեցեր զխառնեալ լեղին.
և ըզքացախն՚ի ծարաւ ին:
Ի դառնութե թիւնաւոր ին.
զոր՚ի մասունս հօդուոյս արկին:

Մաքրեա՛ ՚իրանց հանդերձնով ին.
Եւ քաղցրասցի՛ն սէր քո՛ ՚ի խամ ին:
Որ փոխանա՛կ մահա բեր ին.
Ծառոյն բուսեա՛լ ՚ի մէջ դրախտո ին:
Բաղձեր յուսաքո՛ ըզփայտ խաչ ին.
՚ի գողգոթա՛յ հանէր տեղ ին:
Օ իմա՛ ՚ի մեղս անկեալ հոգ ին.
Եւ ծանրագո՛յն բարձող բեռ ին:
Թեթեւացո՛ քաղցր լծով.
Եւ փոքր յոգի բեռամբ խաչ ին:
Որ ուրբաթու ժամ երրորդ ին.
որ պատրանա՛ց նախաստեղծ ին:
Բեւեռեցա՛ր տ͞ր ՚ի խաչ ին.
ընդ անօրէ՛ն աւազակ ին:
Ձեռք որ զերկի՛ն ըհաստատեցին.
տարածեցե՛ր զայն ՚ի խաչ ին.
Փոխան նոցա՛ ձգման ձեռ ին.
որ ՚ի ծառոյն մահ կթեց ին:

Ես որ նոցայ նման նոց ին.
Եւ առաւել քան զնոս ին:
Ջեռամբ անկեալ առ ձնկ գոմոր ին
պտուղ կթեալ սոդոմայ ին:
Մի՛ տուժեսցես չարխով չար ին.
մի՛ պահանջեր զհամար պարտ ին:
Նա լեր քաւիչ չիմոյ անձ ին.
որպէս նոցայ անյոյս վայր ին:
Որ բարձրացար 'ի սուրբ խաչ ին.
բարձեր զանէծս մարդկայ ին:
Ն՚օրհնութեան ըզթշնամ ին.
բեւեռեցեր դո՛ւ 'ի խաչ ին:
Ես ամրացո՛ ընդ հովանեաւն.
յամենայն յաղթ քո՛ նշան ին:
Նա 'ի ծագեն յար ևել ին.
լուսաւորեա՛ լուսով նոր ին:
Որ յաջակողմ աւազակ ին.
բացեր ըզդուռն ադեն դրախտին

Յիշեա՛ և զի՛ս յորժամ գայցես .
արքայութեամբ քո՛ հայրեն ին :
Իուսայց և ե՛ս ըզ ցնծալ ին .
զքո՛ ասացեալ պատասխան ին
Այսօր ընդ յի՛ս էցես յադ ին .
՚ի հայրենի՛ս քո՛ առաջ ին :
Որ ողբալո՛վ բախմամբ սրտ ին .
տն̃ ըդ իմո՛յ մայր առխաչ ին :
Յորժամ լսէ՛ր ըզծարա՛ւ ին .
հեղոյր արտօսրր ցա՛ւագ ին :
Տացես և ի՛նձ հեղուլ վասն իմ չէս
յորդ արտասո՛ւս նմանծով ին :
Օ խլո՛ւացէ՛ց զանցանս անձ ին .
և զաղտ հոգւո՛յս պատմուճան ին
Որ յահագի՛ն դո՛չմամբ ձայն ին .
բարբառելո՛վ զէլիել ին :
Հիմունք երկրի՛ տատանէ ին .
Վերինք բարձո՛ւնք սասանէ ին :

Զվարագոյր հին օրին ին.
վերուստ՝ ի վայր պատառէ ին:
Զգերեզմանըք բանայ ին:
մարմինք սրբոցն յառնէ ին:
Արեգական լոյս քօղարկեալ.
խաւարանայր միջօրէ ին:
Նա եւ լուսինն օրինակ ին.
փոփոխելով յարեան գուն ին:
Քանզի ըզտէրդ խորեանցեան
մերկ՝ ի խաչի ն չհանդուրժէ ին:
Ովխոխանան ի բանական ին.
անբան տարերըքըն սարսէ ին:
Արդ՝ ընդ վիմացն որ շարժէ ին.
շարժեա զանշարժ սիրտս՝ Քր̃ ին:
Ընդ մեռելոցն որքկանգնէ ին.
Կենդանեա զմեղօք մեռեալ յոդ ին
Ընդ պատառել վարագուր ին.
զիրըն պարտեացն ադամեայ ին:

108 գիմ

Օ խմպտաւեալ զհնուն չար Տն.
ջնջեա ըզգիր մեղացս անձ Տն:
Ընդ խաւարեալ լուսաւոր Տն.
մաքրեա յինէն զնդ ունդ խաւարն
Ընդ լուսանալ յինէն եր որդ Տն.
լուսաւորեա զիս վերըստ Տն:
Ընդ մերկանալ քո խփայտ Տն.
ընդ մերկութեն նախաստեղծին
Օ խածածկեսցես փառօք քոյ Տն.
յաւուր մեծի հրապարակ Տն:
Որ փոխանակ խաչահանուաց.
տանըն լքեալ հրէից ազգ Տն:
Աղօթէիր առ հայր յերկ Տն.
թողուլ ըզմեղսն որ գործեց Տն:
Ինձ որ հոգւով հաստատեցեալ. ՀԾ
երկր պագեմ քեզ միած Տն:
Թող զիմ զանցանս որ գործեցի.
մի յիշեսցին մեղքն առաջ Տն:

209 ոըյե

✠ Որյետ ընելոյ գրելոց բան ին.
աւանդեցեր առ. հայր զհոգին :
Տիգաւ հարեալ զինաւոր ին.
աղբիւր բղխեաց ՚ի սուրբ կողին :
Բուրն ՚ի լուսացուցման աւազանին.
արիւնն արբումըն խորհրդին :
Սուրբն վիրացելըն կողածն ին.
որով մեղաւ մարդն առաջ ին :
Ոխս որ յախտէ ծնեալ մարմին.
և ՚ի հողոյ զանկեալ ար խեն :
Ոսր մաքրեցեր ցօղով կող ին.
և դարձուցեր ՚ի նոյն կրկ ին :
Սէ թողուցուս կալ ՚ի նըմ ին.
այլ լուսացես դարձեալ նով ին :
Թէ ոչ պարտէ քըն շնորհեաց ին.
այլ արտասուօք առոգեաց ին :
Լաց ըղբերան իմ վտակ ին.
քո սուրբ յարեան կողահոս ին :

Որպէս տողմ սողմնդեաց ին.
որ զմօրն յինն քեան ձգէ զստ ին:
Օ ի ես արբից զուրախալ ին.
Եւ զմայլեցայց ՚ի սուրբ հոգ ին:
Ի, ՚ի քաղցրացել համբաժակին.
սէր անարատ անապակ ին:
Որ՚ խմահու քո անմահ ին.
զոր ընկալայր մահ՚ խմար մին:
Յանմահութեն զիս փոխեց եր.
զմահու հատեր զջիլըս վերջին:
Օ իս որ մեղօք մեռայ կրկին.
Եւ կորուսի զանմահ բար ին:
Կենդանացո կամօք քոյ ին.
արդարութեն պատուիրան ին:
Օ անանցպարգևանցաւոր ին.
Ի պարգևն խնդրել մաս ին:
Ր զպարգևն չդ արարած ոց.
մահկանացուաց և անմահ ին:

Ժէ Անդ յովսեփայ արեմաթ ին.
Արդար եւ սուրբ աշակերտ ին:
Ընծայր գեւեան զքեզ ծիրշնորհին
կենաց բաշխօղ յամենայն ին.
Որ պատեցար սուրբ կտաւօք.
եդար ՚ի նոր գերեզման ին:
Օ իս մի՛ թողուր նման լին ել.
որք իջանեն ՚ի դուռ ներքին:
Լ յլմեռ ճաշեսղանն իմախտին.
կենդանացո՛ երկնաւոր ին.
Լու ՚ի խորհուրդ ՟ըզ զըմբռս ին.
անուշահոտ մաքուր լինել ին:
Որ ՚ի դասուց հոգեղին աց.
ահիւ պատուիս յիմանալ ին:
Նոյն պահեցար ՚ի զինուոր աց.
պահապան անքուն իսրայէլ ին:
Օ իս պահպանեա՛ աջով քոյին.
Եւ անձնաւոր սուրբ հրեշտակ ին:

Պահել ողջամբ ՚ի գիշեր ին.
անէր և ոյթ պատերազմ ին:
Որ կնքեցար դրուշ մատամնեան.
դասուքլուծեալ քահանայ ին:
Պ. անձըդ կենաց անմահութ ի.
ծածկեալ եդար ՚ի սիրտ երկրին:
Օ դըրունամուից ըղդայութեց.
յորսէ բարուոյ մուտ և չար ին:
Կնքեալ խաչիւ քո նշան ան.
և հաստատեալ յիս ըղբար ին:
Որ ՚ի կանանց խաղաբեր էց.
արտասուեցար առաւօտ ին:
Շնորհեա և ինձ կաթել սրտիս.
ջերմարտասուս աստարախմբ քոյին:
Ի ճաճեռեօք սերովբէ ին.
որ ՚ի վերայ գոչէր վէմ ին:
Ինձ լսելի արա զհնչ իւն.
զձայն յարութե փողոյ վերջին:

✠ Ի նոր եւ կոյս գերեզման ին.
յարեար մարմնով քո կուսած ին:
Եղեալ պտուղ եւ անդրան իկ.
Ննջեցելոց մեր առաջ ին:
ՉՀ Ո խոր կապեաց իմ թշնամին.
ախտից մեղաց որ 'ի մարմ ին.
Արձակեսցես զիս վերստ ին.
որպէս զհոգիան որ 'ի բանտ ին:
✠ Որ յայտնեցար 'ի պարտեզ ին.
մարիամու մագդաղեն ին:
Ե՛ճ մերձենալ ոչ ներեց եր.
որ յեւայէ ազգէն կրկ ին:
Յայտնեցաւ 'ի նձութերորդ ին.
մեծի վերջի առաւօտ ին:
Ե՛հներեսցես յայնժամ մերձ ին.
անարժանիս իմոյ անձ ին:
✠ Որ յարութեան երեկոյ ին.
միաշաբաթ կիրակէ ին:

Երեւեցար մետասան ին.
փակեալ դրամբ ՚ի գիշեր ին:
Եւ ըզփըչումըն զառաջ ին.
զոր կորուսաք մեք ՚ի դրախտ ին:
Պարգեւեցեր դարձեալ կրկին.
նոքօք ընութեանս մարդկայ ին:
Ոխ որզհոգւոյս փակեալ ունիմ
զդրունըս մտաց քոյոյ բան ին:
Եւ անճաճանչ խաւարոյ ին.
իբրեւ ըզլուսն գոլով մթ ին:
Մի թողուցուս յանցոյսյարկին.
մի յօթանկից լինել չար ին.
Իյլ զառաւադմաստ բացըզդարուն ին.
փայլեա՝ ՚ի խաւ զլոյս արփին ին:
Ի նմին աւուր կիրակէ ին.
յեմաւուսայ ճանապարհ ին:
Կղէոպանց մինչ երթայ ին:
խօսակցելով քո ընդ նոսա ին:

Օ՛ անօթ ետո՛ւր յօթեւան ին.
՚ի բեկանե՛լ սրբոյ հաց ին:
Ա՛նտես եղեա՛լ աչաց նոց ին.
Ճմլեալ սրտի՛ւք վարանէ ին:
Օ՛ անո՛ եւ ի՛նձ զանձառել ին.
զծածուկ տեսի՛լ քո՛ բաղձալ ին:
Ա՛ ՙճմլեսցի սիրտ իմ անձ ին.
յիշմամբ սիրո՛յ քո՛ յերկնայ ին:
Հձ Յայսմըն հովտէ՛ս տրտմականն ին.
Ելս՚ի սրտի՛ դընել յերկ ին:
Յոր ուխտեցե՛ր մեզ միած ին.
զարքայութի՛ւնըդ քո՛ վեր ին:
Ո՛ր՚ի յաճո՛ւր ութ երորդ ին.
մտեր դարձեա՛լ տ҃ր առ նոս ին:
Լցեր զըղձո՛ւմն աշակերտ ին.
Թերա՛հաւա՛տըն Թովմայ ին:
Շօշափելո՛վ զխոցուած կող ին.
Եւ զբեւեռածըն սուրբ տեղ ին:

Որով առա՛ք մեք զերան ին·
որք ո՛չ տեսա՛ք որպէս Նոյք ին:
Ո խորհրդո՛վ հաճատացեալ·
տր̄ եւ ա̄ծ՛ խոստովան իմ:
Ձայնիւ՛ գոչեմ զայս ընդ նմին·
որպէս ուսա՛յ բանիւ՛ Նոր ին:
Արժանացո՛ յօրըն վերջ ին·
յորժամ գայցես փառօք քո՛յ ին:
Ո քեզ տեսանե՛լ մարմնովն ոլ ին·
ողջա գուրե՛լ սիրով սրտ ին:
Որ առ ծովո՛ւն տիբերայ ին·
ներգործեցե՛ր հրաշքս կրկ ին:
Ըմամբ ձկնա՛ցըն յաւուկան ին·
Եւ նորաստե՛ղծ ձուկն՛ իկրակն:
Ո իս որ ալի՛քս այս երկրայ ին·
Ի ծով մեղա՛ց ընկղմեց ին:
Մերա՛քերեա՛ անախտ բար ին·
տր̄ ուռկանա՛ւ պատուիրան ին:

✠ Սրբերրակն սիրով բան ին.
հարցանելով քո յետ ճաշ ին:
Ուրացութիւնըն զերես ին.
բժըշկեցեր ըզպետրոս ին:
Ոխ որթէբերիւր հարցանելըրձին
բարեաց մատունք ոչերև ին:
Բուողջացո զմեռելս խոց ին.
եղիր՛ իւսո՛ր զըզապեղան ին;
Ոի խոցեցայց սիրով քոյ ին.
քեզ ընդ գրկեալ սիրատիմ լիցին:
Որպէս երգեալ առակող ին:
ըզանէր հարսին նա փեսայ ին;
Հզ Ե՛ ուղղեցես զիս ընդ նմ ին.
հեռաւանալ քեզ՛ի յերկ ին:
Թէպէս նման իմ ան հնարին.
բայց քեզ հնար ամենև ին:
✠ Որպէս միւսում աշակերտ ին.
սիրեցեւոյն քո ըստ անձ ին:

Սոստանայի՛ր բանի՛ քո՛յ ին·
ո՛չըն֊դ մահու լինել ձեռ ին:
Որ վերըլուծեալ այլաբան ին·
անմահացնեալ բանից նոր ին:
Նամ թէ՛ կամաց իմ չնէ ըհաւկ ին·
Թէ՛ կամեցեի մ ըղկեալ դող ին:
Օ իմ ըղձեալ հոգիս կրկ ին·
Նենգ անացո՛ տրվերըստ ին:
Ի՛ ծգալըսանեամբըն. քո՛ վերջ ին·
անմահացո՛ զիս ընդ նմ ին:
Ի՛ ծընդ յօդո՛յս իշխանութիւն·
զոր բանութե՛ այժմիկ ուն ին:
Տ նխուովտորա՛ր խաղաղութիւն·
զիս անցուցեալ հայցմամբ նոր ին:
Ո՛ր ի լըման քառասնեկ ին· ✠
սուրբ յարութե՛ յետ պասեք ին:
Ի ձիթենեաց հաներ լեր ին:
զընտրեալ ըզդասս մետասան ին:

Ա՛ Հզաւրեալս հօր ընդհօրդ լն.
խոստանայր շնորհել նոց լն:
Ա՛ Հօրհնեալդ տր ընդնոս լն.
վեր համբարձար փառօք յերկ լն:
Ա՛ ընդբնութիւն ըս մարդկայ լն.
զոր չարն արար անդ ընդայ լն:
Բ՛ արձրացուցեր դեր՛ խլեր ոյ.
քան ընդբնութիւն ըս հրեղ լնլն:
Ա՛ ստարյաջմէ քում ծընող լն.
ըստ կանխս ասաց մարգարէ լն:
Ա՛ երկրպագեալ անմարմնական.
զօրացն ընդ հօր և ընդ հոգ լն:
Ա՛ զխս զանշարժս առ՛ խբար լն.
վերաբերեալ ընդ քեզ յերկ լն:
Օ՛ նէ խեալանդ ամմայս երկրայն.
յօդեալ խղլուխըդ վերըստ լն:
Թ՛ է և վերջին ամենայն լն.
խբր և ստեղց դարշապար լն:

Սակայն ՚ի թեճ նք անդամ ին .
համարեցո՛ զիս ընդ բազում ին :
Ոք յիսն երեւա՛կ յոբել ին .
՚ի կատարմա՛ն պենտէ՛կոստ ին :
Առաքեցե՛ր զք՛ո սուրբ զհոգ ին .
՚ի վերնատո՛ւն ըն խորհրդ ին :
Ըստ կանխադո՛յն խոստմանբն ին .
և աճեալեա՛ց քոց հրաւմանն ին :
Մխիթարե՛լ ըզտրտմութ եան .
աշակերտա՛ց մետասան ին :
Յորում անտե՛ս ևանքնն ին .
հնչեայ նմա՛ն հողմոյ յուժգ ին :
Լցոյց ըզտո՛ւնն որ նստէ ին .
մաքրեաչ բոցո՛վ ծախօղ չա՛րին :
Յորմէ պարգևք ա՛ծայ ին .
հրեղէն լեզո՛ւօք բաժանէ ին :
Ի հաճարո՛ւմն ընտրեալ բան ին .
որ ցրուեցա՛ն յաշտարակ ին :

Օ խորթացեալս եմ տրտմագ ին
՚ի հեռանալ շնորհացդ ին։
Վասն իմ մեղացն որ միշտ գործ ին
անձն իմ նիրող կամաւ չար ին։
Լուաքեսցես զաղտահոգ ին.
որ է անծախ ՚ի պարգև ին։
Իննել սփոփիչ տրտուման անձ ին.
՚ի մաքրութե չար խորհրդ ին։
Նորոգեա զուղիղ զհոգ ին.
որ ոչ հնանայ ամենև ին։
Յիս ՚ի հնացեալ մեղաց բազ ին.
և յօթարան կամաւ կոր ին։
Զոգւոյդ հաստատեա տիրական ին.
և մի՛ հաներ յինէն զհոգ ին։
Լեր առաջնորդ ինձ ՚ի յերկ ին.
հոգիդ լիցի սուրբ և բար ին։
Գաղտանօք ածածն ին.
անապականն և միշտ կուս ին։

Ը՟ Յովհաննու կարապետ ին·
յանապատէ բարբառձայն ին։
Առաքելոց մաքուր դաս ին·
մարգարէից նախատաւը ին։
Որք ըղհոսմանս հոգւոյդ արբեին
և ընթանուր մեզ արբուց ին։
Աշակերտաց դերա գուն ին·
Պ՟ե հաւատոյ անշարժ վէմ ին·
Ը՟ ծանօթից ընտրեալ բան ին։
անճառելեացըն տեսող ին։
Մաքուր որդւոցըն զեբեթ ին·
որք՚ ի վերուստ որոտաց ին։
Ը՟ անդրէի քում խաչակից ին·
և մատթէի քարոզ բան ին։
Փիլիպպոսի զհայր հարցող ին·
բարդուղիմեա զմեզ կոչող ին։
Յակոբոսի մակ ալփեն ին·
և թումայի երկու որեակ ին։

Նախանձայոյզ Շմաւոն ին.
Եւ յակոբեանըն յուդայ ին:
Նա ըստ անուան եղբօր քոյ ին.
Արդար անուն աշակերտ ին:
Նօթեանց սրբոց զորընտրեցին.
Սարկաւագաց փոքու հօտ ին:
Որ ևնախկէ պարուց դաս ին.
Պսակ անուննէ ընդ նոս ին:
Նաքուէմընտրեալ եօթանասն ին.
Աշակերտաց քարոզ բան ին:
Նաէորք նոցայն հետևեց ին.
Եւ բաքանչիւր ժամանակ ին:
✠ Հայրապետաց հանուրց ազգ ին.
Վարդապետաց ուղիղ բան ին:
Որք զքեզ որդի հօր միած ին.
Խոստովանեն մեզ ուսուց ին:
Սպասաւորաց սբ խորհրդ ին.
Յիննեակ դասուց յեկեղեց ին:

Համանմանեայց վերնայգունե ին·
փառաւոր ողայցն ածայ ին :
Սա ենոցունց որքեն յերկ ին·
հայցմամբ վեհի յն ողորմեա ինձ:
Որք և վասն իմ քեզ պաղատ ին·
անտես չառնել զգործըս ձեռ ին:
Մարտիրոսօքն անթիւս անձ ին· պե
որք վասընքո զարիւնս հեղ ին:
Տուր ինձ արտօսըր ցաւաց ին·
հեղուլ փոխան յարեաննոց ին:
Ի վկայէն սուրբ առաջ ին·
ստեփաննոսի զքեզ տեսող ին:
Մինչ՚ի վկան ընա՛ից վերջ ին:
որ՚ինեւնէ՛ն կատար եսց ին·
Չարչարանօք ամենայն ին:
՚ի տանջանաց փրկեա չար ին·
Ի կամաւոր մահուամբ նոց ին:
՚ի մահուանէ անվախճան ին·

Խաւար բանաւորք արգելանին.
լուսաւորեա՛ զխաւարս անձ ին:
Իւկուրութե՛ աչաց նոց ին.
յաչըս հոգւոյս փայլեա՛ զարփին:
Նատամամբ ունկա՛նց լսարանին.
զիմըս բացցես քոյոյ ձայն ին:
Իւծայրս կտոր փողոց յող ին.
յոդիս բուրեա՛ զհոտ անմահ ին:
Կտրեալ լեզու՛ք սրբա բան ին.
զիմս արտադրեա՛ բանիւ քո՛յ ին:
Իւատամա՛ նցկարգամամբ յեժ դին
բաց ըզբերա՛նս առնուլ զհոդ ին:
Նատամամբութո՛ցներկուցձեռին
զիմս արձակեա՛ միշտ ՚ի բար ին:
Իւկոտորմա՛մբ մատանցնոց ին.
զիմ գրեսցե՛ս անուն յերկ ին:
Երձ մամբ մարքո՛ւր յորովայնին.
հերձա յինէ՛ նզխոր հուրդ չարին.

Սէկարելով տանցնոց ին ·
ոտքիմ գթով հաստատեաց ին ։
Բ· երմամբմորթոցնորբոյնանձին ·
բորբէք մեղացն իմ քերեսցին ։
Ս· էմորմոքման հարմամբ աղ ին ·
հեշտ աղթութիքըն մաքրեացին ։
Ը նդ բղխմտհնար տանջմաննոցին ·
տանջանք հոգոյս բժշկեսցին ։
Ս· է ընդ հատեալ մասանցնոցին ·
ցաւք յօդուածոյս իմ ողջաց ին ։
Ը· եկմամբ բարձից նեւ յօդուածին ·
զիմբս պնտեալ յողդ յողդ նարմ ին
Ս· է խխտագանէ է գաէ աղան ին ։
ըղխստութի կակղեա սրտ ին ։
Ը նդ տատտակ ցոց սուրբերկաթ ին ·
զսուրբքո հանցեսընդ դէմ չարն
Ս· էբեեռօք գարշամ պար ին ։
զիս բևեռեա յերկիւղ քոյ ին ·

Ընդ նետաձիգն որ առ նոսա ին.
զիս խոցեսցես սիրովքդ ին:
Լ ընդ գեղոյց գեղարան ին.
զիմ ձմլեսցես սիրտս առ բար ին:
Ընդ եռացումըն կապար ին.
զոր՝ ի բերանն արկանէ ին:
Շիջո՛ զեռանդ բոցոյ ախտ ին.
և եռացո՛ յիս ըղձոդ ին:
Ընդ սպառնալեաց խստագունին
զորս առ ոչ ինչ համարէ ին:
Ի սպառնալեաց մրրկեա չարին.
և դարձուսցես՝ ի գլուխ նոր ին:
Լ ընդ խոստման անցաւորին.
յորոց՝ ի բերանց հրաժարէ ին:
Ա ի՛ մանրեցայց ես պատրողին.
խաբէիլ սիրով հեթանիւթ ին:
Ի ակաղանօք սրբոցն ստ ին.
զընթացս ուղղեա՛ առ քեզ յերկին

Ս․ հկապանօք ծանր երկաթ ին.
Թեթևացո զհոգս երկրայ ին։
Ընդ շխթայից պարանոց ին.
զիս կապեցեր սիրով քոյ ին։
Ս․ ընդ կոճեղս ոտքոլք ին.
զիս՝ ի կապից խլեա չար ին։
Որք վարընքո ընդ հուր անց ին.
և ընդ եռանդըն կաթսայ ին։
Կիզօ ըզհուր մեղաց ախտ ին.
և ըզվառ ումըն դեհեն ին։
Ս․ հծովահերձառամամբ ցրտ ին.
որով նոքա համբերեց ին։
Օ խմըզպաղեալ սիրտսառըք ին.
ջեռո սիրովդ տածայ ին։
Որք վառընկքո ողոքէ ին. ողէս
ըզչար գազանն ուտել զմարմ ին։
Օ խս՝ ի ժանեաց փրկեա չար ին.
և յեղջերէ մի եղջերո ին։

Ընդ բազմօրեայ քաղցի նոցին.
Տուր ինձ ըղձհանց քո յերկնային
Եւ ընդ պասկումըն ծարաւին.
զանապական աղբիւր կող ին:
Ընդ օձեայ բնական խաւար դը ին.
որ լուսատունէր իմ անձ ին:
Հան զիս ՚ի դրոյ տառապանաց.
տղմոտ կաւոյ հայցմամբ նոր ին:
Եւ զինչ սանեմ զի ոչ թուէ ին.
լեզուաւ մարդկան տանջնքնոցին
Որք այժմ ապաքէն զծածկել պահն
և անդ յայտնի հատուցան ին:
Որոց տուժին նք զանազան ին.
բուժեալ ըղձյաւս իմոյ անձ ին:
Օ մարմնոյ հոգւոյ և ըղմտ աց.
Եւ զխորհրդոց գործոց բան ին:
Եւ ընդ համմն գլխոց նոցին.
որով գլխոյդ անդամք չին ին:

Ո իս արմարեամ տր ընդ նոսին ·
տաւնուլ զարձանամն ընդ բոլորին :
Ճգնաւորօքն անապատ ին ·
հետեւողաց կենաց ձայն ին :
Տուրինձ թողուլ զպէր աշխարհի
վաճիլ խսէր. քո յերկնայ ին :
Նէ բարձողաց յուսով խաչ ին ·
մեռո՛ նեղեա ըստ աշխարհ ին :
Նէքո՛ ըզկնի ընթացող ին ·
ըզգընացս ի մուղեամ զոտ ին ·
Պաղատանօք մեծն անտոն ին ·
հեղինակի սուրբ երամ ին :
Նէյոյ քնովաէ յայսկարգ եկին ·
մինչ եւ այժմ ոյս եւ որք լին ին :
Օ անապանեամ վարուքնոց ին ·
եծաղկերանկ քեզ ընծայ ին :
Շնորհեամ փոխի լանբերմանձին
ըստ պտղաբեր. քոյոյ տնկ ին :

Սրբագործեցմնըզշնորհանաւ ին.
եւզարտասուաց յորդ վտակ ին:
Զգեա՛ եւզի՛ս հայցմամբ նոցին.
Թէ եւ հեղգա՛մ ՚ի նոյն բար ին:
Սուրբ պահօքըն մեռուց ին.
զախտըս մարմնոյ սկզբնա չարին:
Տուր ինձ նոքօք առ ցանկալ ին.
սանձել ըզգէ՛րս յորովայն ին:
Սուրբ խորհրդօքըն յաղթեց ին.
պոռընկակա՛ն պատերազմ ին:
Տուր յաղթութի՛ ծուլից անձին
գոնէ ըրմա՛ն գործոց չա՛ր ին:
Սուրբ ՚ի խու՛ն փոքու նիւթ ին.
ագահութեա՛ն նըրն սերեց ին:
Տուր ինձ յաղթել անխլաւ ին:
եւ շատանա՛լ բաւական ին:
Բ աջեղէլոմ վքն յարխութեան.
ընդ ձանձրութի՛ միջօրէ ին:

Ր.րխացո՛ գհեղդս առ բար ին.
և զարդարո՛ղս առ վատթար ին:
Ս.ուրբ բարկութե՛ըն յաղթեց ին.
և զարտասուութի՛ըն սանձեց ին:
Ն, ուրջք սանձեա՛ թոր զերկուս ին.
մինչ տարապա՛րտ առ յխաշարժ ին:
Ն,՛ այժմ հպա՛րտ փառասէր ին.
յաղթող դատա՛ն յապարել ին:
Օ. ին փրկեսցէս հայցմամբնոց ին
յաջակողմեա՛ն մենան մարտ ին:
Ս.ուրբ դերազա՛նց պատուէր ին.
բան ըղընութե՛ սժուժ կալեց ին:
Տ ուր ինձ դոնեա՛ բառնալ քոյ ին.
քաղցր լըծո՛վ թեթև բեռ ին:
Ն,՛ է թեպետ ո՛չ ընդ առաջ ին.
ձանապարհո՛րդս որ՛ և յերկ ին:
Ս ակայն վերջնո՛յն եղէ վերջ ին.
հևսեւելո՛վ հետոյ նոց ին:

Ն՜ւ թէ՛ վեհեկեցն օթեւան ին.
չեմ արժանի հօր քո յարկ ին.
Ա՛րժանացո յոյժ խոնարհ ին.
քան ըզընծայեից թերեւս յետ ին.
պ՟կ Մ՝իայն իթէ՛ յօդեաց դաս ին.
կացո եւ զիս յաջակողմ ին.
Ն՜ լսեցո ըզցնծալ ին.
զերանաւէտ ձայնըն քո ին.
Յորժամ գրեալքըն կատար ին.
որ զայնմ աւուր մեզ պատմեցին.
Մ՝արգարէից բանքըն յարդ ին.
առաքելոցըն վճար ին.
✠ Յորժամ տարերքըն դղրդ ին.
հաստատութիքըն սասան ին.
Ի՛բր՛ իծովու կոհակք կուտ ին.
՛ի յեռանդեանըն կատաղ ին.
Ի այնմ տարօր ծ դողոց գետ ին.
՛ի թանձրութե՛ ցհիմանցշարժ ին.

Մի՛ ըզմերոյ հետ խաւարն էին ·
կասեալք յերկրուցըն տատանէին ։
Երբենք հիմամբքըն զարհուրէին ·
և ու ժգն ակն բախմամբթընտէին ։
Ն արծըրբնութեք վլխմաց հողէին ·
և ամենայն նիւթք հրդեհ էին ։
Մինչդեռ աք հրեղէնք յորդ հոսան
Իբր ըզհեղեղ ջուրց ծաւալէին ։
Հ ողմով հնդերձասաստիկ հընչէին
և միգամ խաւարըն մըռըռ էին ։
Ս որդնամհայեանց դժխմօք վառէին ·
և սթափմ ձգիկ վերամ բեր էին ։
Իբրև զտերև մի բորբոք էին ·
բնութիք ամէն հողեղին էին ։
Լուրք լերամքըն ձալեաց էին ·
և դաշտաձև աշխարհ լին էին ։
Օւլու ալիքըն ցամաք էին ·
և կենդանիք նորա նուաղ էին ։

Յորժամ բարբառքըն նուաղ էին.
փողըն գոչէ՛ գաբրիէլ էին :
Յանկարծակի՛ մէջ գիշեր էին .
՚ի յեղակա՛րծ ժամանակ էին :
Յորժամ հոգի՛քըն սլաց էին :
Ո՛ւր ամբարեա՛լք այժմ մեկպահ էին.
Գան միանա՛ն ընդ նոյն մարմին.
որք յադամա՛յ և անդ լին էին :
պհ Ի՛նչ գերեզմա՛նքմարդկանըն էին:
փտեալ մարմի՛նքըն նորոգ էին.
Ի՛նչ որ կերեա՛լ ձկանց ծով էին :
և զոր գազա՛նքըն ՚ի ցամաք էին.
Քանզի տարե՛րք ամենեք էին :
տանուն յանձ՛ն նոց ըզմեր մարմին.
Ի՛ անկողո՛ւստ պահեն զնոքին:
զի հնազանդի՛ նքուն հրամանին.
Ի՛ ՚ի խլեալ ահե՛ղ ձայն էին:
ած որդւո՛յն կենա՛ բաշխ էին .

Ուրախքանչելի՛ ուրպահեստամբըլին
որքէն յաւուռ՛ ըստ ղաղար ին:
Անոյնբնութի՛ դործեալ խառն ին.
ըստ արհեստաւոր քոյդ բան ին:
Ո՛չ՛ի յայժմոյս լուծանել ին.
այլ՛ ի յանեղծն որ՛ ի դրախտ ին
Ո՛չ ծերն՛ ի ծերէր առնէ մարմ ին:
և ո՛չ տհաս տղայն՛ ի նմ ին.
Ր. ձլ հաւասար յերբեմն ամ ին:
՚ի չափ յաւունե՛ն նախաստեղծ ին.
Ւ՛ոչ բնութի՛ այլէարուճ ին:
ո՛չ ճանաչելի թէ՞ է՛ սա կին.
Ր. ձլ հրեշտակաց նմանքեր ին:
ըստ կանխատեսաց բանիցքոյ ին.
Յորժամ նշանքն սուրբ խաչ ին: ✠
որպէս փայլակն երևեաց ին.
Յարևելից ճառագայթ ին:
՚ի չորս անկիւնս տարածան ին.

Արեգա՛կն լոյս նուաղ ին.
և լոյս լուսնի՛ն խաւարեաց ին:
Աստեղք յերկնի՛ց թօթափեցին
և զօրութի՛քըն շարժեաց ին:
Եւ Հրէակա՛ն ազգըն կոծ ին.
զի տեսանէ՛ն զորխոցեց ին:
Մահմետակա՛նքըն կորընչ ին.
որք անարգէ՛ն զնշան խաչ ին:
Երկըր պագո՛ւքըն քեզ պարծ ին
և խաչակ ցեա՛լքըն բերկրեց ին:
պծ Իսկ մեղաւո՛րքըն թախանձ ին.
որքծուլութե՛ զկեանսանցուցին:
Լապտերքկ̃սի՛ ցպայծառավառ ին
որք զիւղն յառա՛ջ պ̃տրաստեցին:
Իսկ յիմարա՛ցըն շիջան ին.
որք անագա՛ն գնել գնաց ին:
Յորժամ հա՛յր և սուրբ հոգ ին.
ընդ քեզ յերկի՛ր խոնարհեց ին:

Որպէս տեսեա՛լ դանիէլ ին․
ըզհինաւո՛ւրցն և միշտէ ին։
Ո ի արարա՛ծք արժանաց ին․
յայնժ մտեալեա՛նդ երբեւկանձին
Ի վկայե՛լ քեզ միած ին․
ըստ յորդանա՛ն և՚ իլէր ին։
Ընդ քեզ և զօ՛րք վերինհոս ին․
մինչ զի Թափօ՛ր մնալ երկին։
Հրեշտակք բառա՛ւջ ընթանայցեն․
հրեշտակապե՛տք պարունակ ին։
ՄՐ զօրութե՛ցըն դաս կարգ ին․
և պետութե՛ցըն գումար ին։
Իշխանութի՛քըն զարհուր ին․
և տէրութի՛ւնքըն սարսափ ին։
Սերովբէ՛քըն Թեւաքօղ ին․
և՚ ի խոնա՛րհ ըզդէմս ուն ին։
Ք՛քերովբէք ւաթոռքկարգ ին․
զի զԹագա՛ւորդ ընդունից ին։

Իսկ թագաւորդ ՚ի մեծ բեմբ ին.
Նստի աթոռ դատաւորան ին:
Ու ի հայր չդատէ զոք երկրած ին.
այլ քեզ միայն ետ միած ին:
Տուլեւիդ հանդէպդ անժողովլ ին.
հօտի նման ազգ. երկրայ ին:
Յօդ եւքն յաջեայրդ կարգեսց ին.
ուլքն ՚ի ձախմէ քումմէ դաս ին:
Անդ թագաւորք ոչ երեւ ին.
եւ ոչ իշխանքն պատուեսց ին:
Ո՛չ մեծամիտք հպարտասց ին.
եւ ոչ հզօրքն բարձր աց ին:
Ու իմաստնակ միայն լ ին.
առանց զօրու զոր այժմուն ին:
Իւ ետեսանեն զոր ոչ տես ին.
եւ ճանաչեն թէ՛ պատուէրէ ին:
պղ Անդ քաղաք հօդուո՛վ թագաւորեն.
եւ բարի գործքն մեծաց ին:

Քաղցեալք կենաց հոգւով լցցին.
և մեծատունք յունայն ասց ին:
Լեզուք ճարտարաբք անդ հմ՟րացին.
և հայհոյեչքըն կարկեց ին:
Օ ի ո́չ ունին զպատասխան ին.
տալ քու մարդ ար դատաստանին:
Ընդ կարկամ իցըն ձեռք կապ ին.
որ՝ ի յաղքատս ո́չ արձակ ին:
Ո՝քէն լուեն ըզոսկալ ին.
՝ի հուրըն երթ այք յաւիտեն ին:
Ընդ զըրկողաց կշտուքդն ին.
որ չափ զըրկեացըն պահանջ ին:
Ա՜յ էկողոց գողանք խնդըր ին:
դառնալ՝ ի տեարս ուստի առ ին.
Ա՜յ զի թափօր և մերկ լին ին:
համատուցանել ո́չ ունեկ ին:
Օ գործըս բ̃ըս՟ մցփոխնառուն.
Թէ ո́չ ըզշնորհս աւաղան ին:

Ընդ և սպանն ծո́ զքըն պատմեսցն
անպարտ արեա́ն ցըն զոր հեղին:
Լ՛ բորբոքեա́լն 'ի բոցս ալևա ին·
պտուղնեի քն անշէջ հրով տանջ ին:
Ընդ ծոմ գաղտնի́ք յայտն ին:
զոր 'ի ծածուկ ասպագործեցին.
Բո́ առաւօջի́ և հօրքոյ ին·
և հրեշտ ակա́ցն ամենայն ին:
Ա՛խայն որք ա́սաս խոստովան ին.
լինին ծածկեա́լք և ո́չ յիշ ին:
Լ՛ որ զամօ́թ կրեն առ մին.
ո́չ պատկառե́ն յայնմ աւուրն ին:
Որք 'ի մարմի́ն սերմանեց ին:
հընձեն զորո́մն հրոյ լուցկ ին·
Լ՛ յոյք յոգի́ ս պտղաբեր ին:
առնոյն զորո́յն յասուք հասկ ին:
Որք երգարա́ն գինեաւ լիտ ին.
և պատ շոտեա́լ ծաղու լցց ին:

Լան բորբոքեալքն՝ խոց ասէին.
Եւ ստամամ ամբքքն կամկամ էին:
Որք զյորովայնն պաշտէց էին:
Եւ զամօթոյքն պատռէց էին.
Յանմահական հացէդ սով էին:
զդենուն զամօթն յաւէ խոտեն էին.
Որոց պղծեալէն անկող էին:
Եւ պագ շուտեալ առ ցանկալ էին.
Ի կոցծակաց մերքյ ներհ էին:
ան քուն յորդանցքն կերըլինին.
Որք՝ խկշեռ տուրևառ էին:
վաճառականքն խաբեց էին.
Որդարամի տքո կշխռ էին.
բազմապատիկ պահանջ եաց էին:
Որք աշխարհհի գործ արճեսատ էին.
Եւ յերկաթոյ կամ արծաթ էին:
Ի ճկամ այլ ինչ նիւթեղին էին.
զուեարսն նիւթոցն նենդեցին:

Հատուցանէ ն անդրէն նոցա ին
'ի քո՛ արդա՛ր դատաստան ան ին
Ո՛չ թէ ըղձի՛ւ թըն զոր առ ին
այլ թէ զբարկ՛ս աստ գործեց ին
Որք դատաւո՛րքէն երկրայ ին
և ո՛չ զաղքա՛տս ուղիղ դատա ին
Ի անաչառու քո յատեն ին
յանդ իմանեա՛լ ըք կշտամբ ին
Որք տէրութէ աշխարհ ուն ին
իշխան բազմա՛ց կամ նուաղ ին
Ոչ դառնա՛ն դո՛յն սրտիւքլին ին
առ հնազանդեա՛լ ըս հրաման ին
Ր ո՛քաղցրու թ՛ի դամեն և ին
'ի դառնութ՛ի փոխի նոցա ին
Ի յերեսա՛ցքոց որոշ ին
և յանել բա՛նդն արկանից ին
Որք ընդ փոքու խնչ պատձառ ին
հատինդընդա՛մ քաստեղծ աձ ին

Սա՜կամ ապանի՛ն ՚ի բոլորով ին ։
որո՛չ օրէ՛նք քո՛ դատեց ին .
Պահանջեսցե՛ս զարիւնս նոց ին ։
և ըզհատեա՛լ մասն անդամ ին .
Սա՜ երբեւ ո՛չ տալ ունեց ին ։
մատնես ՚ի մա՛հն յաւիտեն ին .
Որք նենդաւո՛րք մի մեանց լինել ին . Ջժ
դաւաճանե՛ն զանմեղ յոդ ին ։
Պաղանիք նոցա՛ յանդիման ին ։
և ըստ չա՛րեա՛ցըն տուժեսց ին .
Որք սխալակա՛լք են ՚ի սրտ ին ։
և ո՛չ թողո՛ւն անցաւո՛ր ին .
Յայնժամ ՚ի քէ՛ն ո՛չ ընկալց ին .
ըզթողութի՛ իւրեանց պարտ ին ։
Որոց յիժի՛ց թիւնօք լեզու՜ ին ։
հայհոյութբ̃ առ քեզ խօս ին .
Սա՜ որք յերդո՛ւմըս անսուտ ին ։
և ՚ի յիշո՛ցըս զազրալ ին .

Լեզուք նոցա՛ հրով տոչոր էին.
և՛ ի դեհեա՛նըն պապակ էին:
Ր՝անզի համա՛րտայխնդրեսցին.
դատարկ բանի՛ց ըստ հրամանին:
Որքբամբասա՛նսընդնախանձու.
յօդեն սատութե՛ ըստ ընկեր էին:
Բ՝ղջամ մեղա՛ցն որով սաեց էին.
՝յանձինսիւրեա՛նցընդունեցին
Որք որպէսնա այժմ երան էին.
եւ չարք եղեա՛լ բարի կոչ էին:
Տ՝իեզերա՛ց ծանեակ լին էին.
մինչ մերկանա՛յ մարդըն ներքին:
Պ՝արձեալօրքի՛նձհամեմատին.
եւ կոյր աչօ՛ք լոյս անուճան էին:
Մ՝ինչ խաճարի՛նդ ի ծքըեցյայտնն
՚ի կոչողա՛ցըն նախատ էին:
Որք յերկիւղէ՛ ինչ մարդկային.
կամ ընդ փառա՛ց անցաւոր էին:

Սառաքեց հաւատոյ որ մկրտեցին.
փրկանակէն ընդ խաւար ին:
Դօրառաջին և հրեշտակաց·
յուր աստեղին և վառելնոց ին:
Յանհաւատից դասընկերդ ին·
որոց անշէջ հուրնէ բաժ ին:
Որք 'ի խորհուրդ քո երկնայ ին·
մեռեալ մեղօք հոգւով մերձ ին:
Ընդ մեծապայծառն կորդեցին·
կայխավայ և անեայ ին:
Եւ ամենայն որք յայնմհաւր·
անապաշխար մեղօք լին ին:
Իւրաքանչիւրոց զարժան ին·
առցեն 'ի քէն չափով յանց ին:
Նա և բարւոյ կողման մաս ին·
պարգևք բարեաց 'ի քէն տայցին:
Ըստ հաւատոցն և ըստ գործոցն·
և ըստ շնորհացն առաքելին:

Նախ առաքեա՛լքն քո դասին.
յերկոտասա՛ն աթոռ նստ ին.
Երկոտասա՛ն ազգըն դատին.
Մեղուցելո՛ց իսրայէլ ին:
Ընդ մարգարէ՛քն յարդար ին.
երամ երա՛մ դասա՜որ ին:
Սրբզոյն մա՜ո՛ւր մեզ պատմեցին.
յառաջագո՛յն զոր ինչ լին ին:
Ընդ նախաստե՛ղծ քըն հիասցին.
և նահապե՛տքն ըսքանչաց ին:
Յայնքանատեսե՛ալ ազգ մարդկային
որք՛ ի յինքե՛նց յառաջ եկ ին:
Ընդ և հովի՜ւքըն քաջ պարծ ին.
և զբրաբիո՛նն ընդունեց ին:
Իսկ հեղգացե՛լքըն տաուժեցին
որք՛ ի դայլո՛ցն ո՛չ պահեց ին:
Ընդ մարտիրո՛սքըն պսակ ին.
որք և մարտե՛ան ըստ յօրին ին:

Կոյսք ընդ մաքրուր Թագուհի պայծառին ·
որք փեսայէդ ըսպասեց ին :
Արեգական նման ծագ ին ·
փայլեն հանդոյն արուսեկ ին :
Պէս պէս փառօք զանազան ին ·
ըստ աստեղացն որ յերկ ին :
Իւրաքանչիւր արդար մաս ին ·
առցեն ՚ի քէն զոր գործեց ին :
Ամուսնացեալքն ըստ օրէն ին ·
և ճգնաւորքն որք առանձ ին :
Ն՝ ամենայն որք ըստ կարգ ին.
զիւրեանձին գործեալբարին:
Քեզ ընծայեն ՚ի բերև ծաղիկ ·
՚ի հոտ անուշ և երկնայ ին :
Ամըն զարդ ո Թըռ սուրբ սրտ ին · ջւ
և զարդարատուսս որ միշտ հեղ ին :
Այլ ոմն ըզպէշրն տածայ ին ·
և որ եղբայրանէ ընդ անձ ին ·

Ո մն զհսկումն մըն գիշեր ին :
և զկանխումն մն առաւօտ ին :
Ո մն զպահոց զպնդութ իւն.
զկեր ակրին և զլեզու ին :
Ո մըն զառատ տուրս աղքատ ին.
զոր ընդունէս ձեռամբ նոր ին :
Ո մն զբաժակն ցուրտ ջր ին.
զոր ասացեր թէ չկորընչ ին :
Ո մն զխնդումն ընդ խնդաղ ին.
և զարտասուէլն ընդ արտասուաց ին:
Ի· յլոմն զգուեսըն հիւանդ ին.
և զհետեւումն մն որ ՚ի բանտ ին:
Ո՝ ինն զծածկոյթ լինելըն մերկ ին.
և զհովանի յարկ տնանկ ին:
Ի· յլ ոմն զհայր լինելըն որբ ին.
և խնամածել զթով զայր ին:
Ո մանք զյաղթելըն խորհրդ ին.
այնմ որ շարժէ ՚ն զըղբոց ախտ ին :

Լ. ույք ըզմտաւկէն ըզղջացեան ին.
ըզպատուէ հաննն ընդ դեմչար ին.
Ամն ըզպարկեշտ ամուսնութե:
ամբն զամբեծ ըզկոյս հօգ ին.
Ամբն զորկունքն պանծալ ին:
և զչար չարմնս որ ՚խմբոլ ին.
Մ`ինն ըզնեռօղ լինել սրա ին:
՚իբարկութեան ժամանակ ին.
Լ. է զթշնամեաց առնել բար ին:
վասընքոյն սուրբ հրաման ին.
Բ. այց ես թափօրս ամենայն ին.
մեծա մեծաց և նուաղ ին:
Օ ինչ ոչ յայնժամ քեզ զբէղ մին.
բարեաց աղքատս ամենև ին.
Օ կյայս ցանկ զոր ասաց ի:
զորընար եկոց քեզ ընծայ ին.
Ջ ունիմ մխմամն ՚իբոլոր ին.
այլ եմ յունակ հակառակ ին.

ՂԵ Սասնայարէն նոցա տաց են :
վարձս ըստ գործոց զանազան են :
Նճես զրկեալ ամենե են .
յառատաձիր քո պարգև են .
Արդ ՚ի խաղերս բանից խօս եմ :
կամեցողի դ բարեաց վասն եմ .
Ոխ փոփոխեա՛ այժմ ՚ի բարին :
զիմս անկո՛խ մատնիմ չա՛ր են .
Աղաչանօ՛ք ընտրեալ հօտ են :
որք յաջակո՛ղմն քո՛ դաս են .
Ի յաբելէ սրբոյ նախկ են :
մինչ ՚ի արդա՛րմարդ ընկերջ են
Նահապետաց մարգարէ ից .
նախ քան զյօրէնս և յօրին են :
Առաքելոց նորոյ կտակ են :
և ոյք նովա՛ւ հաւատաց են .
Ի յարձակե՛լ մահու զհոգ են :
և ՚ի կապե՛լ քո՛ վերըստ են .

Ողորմեսցիս ինձ երկոս ին .
զիքաղ ցրմտոյնք երեւեաց ին ։
Ա՛ լսեցո տր ընդ նոս ին .
զերանաւէկտ բար բարւքոյ ին ։
Ա կայք օրհնեալք հօր իմկերին
Ժառանգեցէք զանձառ բար ին ։
Ա՛ ո՛չ միայն խմուս անձ ին .
այլ և խմոցն այս եղից ին ։
Աախնի ծնօղաց հարցն առաջ ին .
այժմու եղբարցս և որք լին ին ։
Ա՛ որք բարիս մասն ինձ ցուցին .
և անարդիս պատիւ եդ ին ։
Տառ նոցա զպարտուս վարձ ին ։
իբր արժանոյ Թէ արար ին .
Ա ոչ միայն որք սիրեց · ին ։
այլ ողորմեա և ատող ին .
Ա՛ Թշն ամեայցն խմոյ անձ ին ։
Թողցես զանցյանս առ խապարտ ին .

Յանուրց ծնելոցն անճառական էին.
որք այժմ՝ իբրեւ հաճառոյց էին:
Անծանօթից եւ ծանօթ էին.
ողորմեցելս յայնմ ատեն էին:
ջձ Եւ ինձ շնորհեա տէր ընդ նոսա էին.
յօթեւանաց հօրքն վեր էին:
Թէպէտ եւ ոչ առ յառաջ ինձ:
այլ հիւսակ յետոյ լեր ընդ նոցին յետին.
Եւ որք՝ խրատն ածայ էին:
զոր շնորհեցեր խնամ անձ էին.
Ի յընթեռնուլն աշխատեաց էին:
եւ յաղօթել լըն տաժան էին.
Շնորհեա նոցա աղօթել էին.
Հատոր ըզվարձս աշխատողին:
Լոյս տուր աչացն որք նայեցին.
մաքրեալ լեզուն որք վերծանին.
Նա եւ ձեռամբքն գրող էին:
եւ ուղղադէս փոխարկող էին.

Մ՛ ըլեղյինք ըստացող ին·
մասունք բարեաց ՚ի քէն տաց ին:
Ե՛ւ ամենախնամն փափագող ին·
եւ ջերմեռանդ ընթերցող ին:
Ե՛ւ ՚ի բերան բան առնող ին·
լցցես սովաւ զիղձըս սրտ ին:
Միթէ՛ եւ ախտ ոք շարժեսց ին·
պարսաւադէտ բանիւ լ ին:
Որք ո՛չ յինէն առաջեկ ին·
այլ ամենախնամնքո՛ պարգեւ ին:
Մ՛ի համարիր զմեղըս նոց ին·
այլ մաքրեսցես զախտասըն սրտ ին:
Ք՛աջ իմանալ զիմաստ բան ին·
որ ամբարեալ կան ՚ի սոս ին:
Ե՛ւ որք ինև եւ կամ յետ իմ·
այսու բանիւ քեզ պաղատ ին:
Համարեսցես միշտ ընդ նոս ին·
զիս ընդներսես մաղթել սով ին:

Աճառ հոգւս իմ յաճանդ ին.
և'ի մարմինս իմ տապան ին:
Բ՝արեաց ազդումն 'ի քէն լիցին.
և ցնծացեալք կայտառեաց ին:
Ամանաճանդ զիս յիշող ին.
և թողութի ինձ խնդրող ին:
Բ՝արե բարուոյ ընթերցող ին.
զմիտըս բանիցըն քննող ին:
ջկ Ողորմութեց պարգևք տաց ին.
յառատաբուխ բարեացքոյ ին:
Ահաճատար զամենես ին.
տր իմ յիշեա յորըն մերջ ին:
Աքեզըն հոր.քուման ծընին.
անեղ անէրբ իսկական ին:
Աճընդ հոգւոյդ.քում էակց ին.
անճառ բխմանըն հայրեն ին:
Միոյ բնութեանդ ածայ ին.
միութեանդ և միշտ է ին:

256 գերակ

Մ. երակատար երից անձ ին.
կատարողի արարած ին:
Փառք և պատիւ և գոհու թի.
բարձրս գոյն իշխանու թի:
Յանցեալնյայժմս և ապագայն
եան ըստ այր յաւիտեն ին:

Յիշատակրան բանիւ երգողի մաղթա
նաց ան ներբսի կլյեցուոյ.

վեց. Ճ. հայոց թուական.
և առ աջի ն սկսեն նորամ:
Րանըս գրեցա աղօթակ ան.
երկհազրեան տեբ յանկական
Սկիզբն իհօրէ նմեր նախնկն.
ինչ ի վերջին դարուս վաղջան:
Օ բան և ըզգործ նհմայնգ մայն.
ու խս փոխեալ գիմաստական:
րթուն հողուոց խրախճանկան
ի բանս և յի րըստ զանս զան:

Քնդ յոյս դէմ անդ եմ   էն.
՝խոստակցելով անձն անարժ ան:
Քան զի սիրոյն արարչակ ան.
որսերմանեաց ՚ի մեզ բնակ ան:
Սա զարթուցիչ ներբողակ ան.
հանօղ յաճո՛ւմն արդիւնակ ան:
Օ հոգին մըթի՛ն նսեմակ ան.
զանկեալ ՚ի հո՛ղ այսնիւթակ ան:
Սա փոփոխէ՛ լոյս պարզակ ան.
խառնէ ՚ի դո՛ւնդ անմարմնական.
Օ միտս ան մքո՛ւր աշխարհակն:
որ ըստ ծովո՛ւ ալեաց ծըփման.
Սա վերբերէ՛ հըրոյնմ ան:
որպէս բնութ՟ին էվերնակ ան.
ջհ Օ ՟նձն ըզգածեա՛լ եւ զհոգեկ ան:
՚ի պատճառ է՛ ինչտրտմակ ան.
Սա՛ ներգործէ՛ ուրախակ ան:
՚ի թաղծութ՟եց ըն հիւթակ ան.

Ո՜ որք արբեա՛լք են թմրական.
ըմպօղք գինւո՛յն յիմարութե՟:
Սովա՜ զարթնունն և զգաստանին
թէ ընթեռնուն մտաւակ ան:
Սբ հ՟ոյ սիրուն բաղձ ան.
գերագունի՛ լուսոյն ցանկ ան:
Սորին թէ և օ՛ք վերա սլ ան:
մերձին ՚ի տի՛պն անտեսակ ան.
Ո՜ զխորհրդո՛յն անճառն մարդկն:
որ է պատկեր ծառայակ ան.
Ը նտանելո՛յն և տիրակ ան:
բնութե՟ առնէ սա՛ օթար ան.
Ի զծայրագո՛յն ըն բարձրութե՟:
որ ՚ի յերկնից երկին բնակ ան.
Սա վայր բերէ խոնարհակ ան:
որք յիւր անո՛ւն ժո՛ղովեց ան.
Ո՜ զարարի՛չ ըն հանրակ ան:
որով բոլո՛ր էակս ստեղծ ան.

Ս ովանկոչէն որդիք մարդկ ան·
հայր ըստ շնորհին արժանացան:
Ս անայսորին տաժանեց այ·
գրել չափով ըղըանա՛ խամ ա:
Ի, երանես եղբայր գրիգորիս ի·
հայրապետին ազգէն հայկ այ:
Ի, յնմոր յոքո՛ւնց դողդերակ այ·
նախնաստելոց յաթոռ նոր ա:
Ի, րեան տուո՛ւ լոյս ծագող ին·
և հետևօղ հետոցնոր ին:
Ր, այցես հոգւով գողըացակ այ·
մարմնով չօգտիմ թէ մերձակայ:
Ո երչյիմոցըս խրատեց այ·
և ո՛չ այլոց զոր ընթերձ այ:
Ի, րթուն թուչէն և թմրեց այ·
և խմաստուն յիմարեց այ:
Յ ոս կարծէին խաճարեց այ·
՛իմ՛ջ օրեայ նսեմաց այ:

Օ խլուսատու անոճանեց այ.
բայց մատ ախուռ մթինյխս կամ:
Բ. Ժիշկ այլոց հրաճիրեց այ.
բայց ես ախտոնք մեղօքըլց այ:
Փոխան մեծին եսկոչեց այ.
անզուգական աթոռնոր ա:
Ա՜ ինմանէ յոյժ հեռաց այ.
որքան երկին առ սատորակայ:
Ք. անզի ճրագի նմանեց այ.
որտեսողացն ըզ լոյսըն տայ:
Իյլ ինքըն մրով ադեղան այ.
եւ իւր լուսոյն չպայծ առւան այ:
Ա՜ կամաչափ որ՚ խմեղ կա.
անսող այլոց գոլ՚ խբաց եայ:
Բ. այց ինքն ինքեան անտեսանայ.
եւ ըզ սղալանան անգիտան այ:
Ա՜ կամքարին այնյեսան այ.
որ սուսերաց ըզ սուրըն տայ:

Ուինքըն գոուլ ոչ սրան այ·
Թէ և բազում անգամ ջան այ:
Սոյնպէս և ես այսյարակ այ·
զայս մաղթանսցբանս խօսեցայ
Թ․ էպէտ և յես ոչ աղդէ սա:
սակայն արթնոց մաքրիչ մնայ·
Ու մե՛ 'խայս որք ախտան այ:
Թէ չափաւոր բանիւ է սա.
Ու արտաքին կարծիսմ ա:
որպէս և զերգն ափրոդիտ եա.
Օ իթէ սուան որձևան այ:
սովաւյայնքան գեղեցկան այ·
Ք․ անզի արդեօք վայելչան այ:
Ճշմարտութե բանս որ 'խամ այ·
Որդոյն հանդոյն սողոմոն ի:
սա որ երգոց էրանուան ի:
Որ զփեսային երկնաւոր ի.
ըղսէրն առթէ հարսին կուս ի:

Նոհկամ դաւթեա՛նըն սաղմոս ի։
այսա հալա՛ծ մարգարէ ի։
Որ յօծմանէ՛ սամուէլ ի.
հոգւովն երգէր ՚ի տաւանաղ ի. Ջ՟Ղ
Նայլ բազմա՛ցն որք են յայտն ի։
որք վանեցա՛ն չափով բար ի.
Ո՛չ ՚ի յինքեա՛նց այլ ՚ի հո՛գ ւոյն։
այնոր շարժէ՛ յորըս կամ ի.
Ո ի մէ՛ աղքա՛տ մեծըն կարծ ի։
Եւ կամառուա՛տն ըռիշտ դատ ի.
Ըստ այսմ եւ շնո՛րհն ո՛չ միակ ի։
այլ ՚ի բազո՛ւմ ըս բաժան ի.
Ոմանց տայ շնո՛րհ մեկնել բան ի։
զի հանրակա՛ն լուր օգտեսց ի.
Այլոց իմա՛ստ ծածկեալ ձայն ի։
զի զարթուսցէ՛ զնիրհեալ հոգ ի.
Ոմանց տայ բա՛ն որ ո՛չ չափ ի։
բայց զօրաւո՛ր եւ ըստ կարգ ի.

Այլոց շնորհէ՛ բանըս տող ի.
զի և յայնու՛ միտքըն բան ի:
Քանզի բընութի՛ մերէ յայտն ի.
արագա յագ. և ձանձրալ ի:
Մանաւանդ որ ի՛կ նա տայ լեզու ի.
ըզյօգնասէ՛ռ տաղըս բան ի:
Ըստոյսմ և ե՛ս նկարեց ի.
զներտաղակա՛ն բանս՝ իքարտ ի
Իզուարճութի՛ բանս սէր ի.
և բարեմի՛տ ընթերցող ի:
Յորումյիշմա՛ն զիս արժան ի.
համարեսջի՛ք սիրով սրտ ի:
Օ ի թողութի՛ ինձ պարգև ի.
առաստուածի՛ր ինէն ձր ի:
Լյա՛ւ ծնողա՛ց մերոց բար ի.
որք՝ իժողո՛վեն այժմ յերկն ի:
Մաղթեմ յիշմա՛նք աղօթել ի.
արտասուէլո՛յն ժամանակ ի:

Ի. ձեռն եղբարցն իմ ըստ կարգ է.
նման վեհ հաւրոյն տնըս մեծ է:
Ի. պայ վայլէ վեհ իշխան է.
զօրավարին բարձրագուն է:
Ն. Է ծնեալ սոցունըսըն զաւակ է.
և բոլ անդ անկ ազգատոհմ է:
Յինէն նորոգ բանսայս լից է.
պատճառ ընծայից յիշատակ է:
Ն. Է մարեմայ ծնընաւոր է.
քեռ ըստ մարմնոյ մեր ցանկալ է:
Ն. Է վահրամայ խոր զաւակ է.
հանդուցելոյն առ քէ:
Միշտ յիշատակս սա եղից է.
այժմ և յաւէտուրն ապագայ է:
Թողուլ զանցանս որ՚ խմարմն է.
կարգել ի դասըն հրեշտակ է:
Սա և հանուրց ամենայն է.
մերձաւորյեցս և ոքհետ է:

Ո՛ւք հաւատա՛ն իմ ճի.
տէր համօրէ՛ն ողորմեաց ի:
ճէ Նո՛նմ փառաւք եղեց ի.
ընդ հօրհոգւո՛վ ըն ճշմարտ ի:
Յաւէտ յայժմոյս եւ միշտ է՛ ի.
եւ յաւիտենէ ա՛նս յաւիտեն ի:
ՄՐ երջանիկ տէրընդ ներս էս.
զ-քեզ տէր ընտրեա՛ց՝ իյաշխարհէս:
Տնօրինեալ՛ս հայոց հանդ էս.
զեկեղեցի՛ շնորհօք պէս պէս:
Ներկնաւորա՛ց նմանա պես.
յինըն դասու՛ց խորհրդա՛ պէս:
Փառս առաքէ՛լ երկնա հանդ էս.
տն տյ՛ ՝իյիւր հօտ էս:
Օրհնել զփրկի՛չն անհատապէս
ընդ հօրեւ հոգւո՛յն յայժ միապէս
Նմին վեհի՛ մաղթեա պէս պէս.
զ-քեզ աղաչէ՛մ սէրընդ ներս էս:

Նու՜աստյոգի՛ս ես ստեփաննոս.
մաղթեա՛ վասն ի՛մ միշտ առ քս:
Որովսրբէ՛ի բորբոք մարմին ոյս.
ջնջի անցա՛նք խաւա՜ր հոգւոյս:
Սով տա՜ զարթնու՛լ ՚ի խորքն ոյս.
վերա՛ բերե՛լ ընդ քեզ ՚ի լոյս:
Ի յաղջամո՛ւ՜ղջ տղմէ գըբ ոյս.
ինձ ձեռընտո՛՜ւ լինել և յոյս:
Կրդել ընդ քե՛զ զերդ ըս հաճոյս.
երրորդութե՛ ստեղծօղ ըզ լոյս:
Րաբունա բա՛ր ծոյլ և հեգ ոյս.
լերնա՜ւակի՛ց ընկղմել ոյս:
Գոհա՛բանո՛ղ լինել գեր ոյս.
տն արար չէ՛ն որ է՛ մեր յոյս:
Ստեղծե՛՛լ զքեզ մե՛ք հողնիւթ ոյս.
փառս առաքե՛մք առ տր յս:

M.in.

...Նորին Ներսէսի ասացեալ առ
սուրբ երրորդութիւնն ։

...ՈՍՏՈՎԱՆԻՄ

ած ըղձայր · անծին անեղ և
անըսկիզբն ։

Խոստովանիմ զած զորդին ·
անժամանակ հօր միածին ։
...ոստովանիմ զած զհոգ ին ·
...նութենէ հօր անքնն ին ։
...րրեակ անձամբ երրորդութի ·
...ան ակամն ած ութ եան ։
...ի էութի և մի բնութ իւն ·
...տիրական իշխանութ իւն ։
...այր է ծնօղ որդի ծն ունդ ·
...դին՝ ինոյն ՚իբնութեան է ։

Ո՛չ մարմնական ծնընդեան աննման
զի է՛ աննիւթ և պարզական ան:
Եւ ո՛չ աղբեր հոսման հանդոյն.
գոլ անմարմի՛ն բխումն հոգւոյն:
Ո՛չ բաժանեա՛լ յէութեն է.
բանի՛ն հոգի՛ն առ ՚ի հօր է:
Ո՛չ միննստեղծ ի՛չ միննարարած.
և միւսն օտա՛ր պաշտօնա տար:
Որպէս կարծի՛քն արիոս ի.
հեթանոսա՛ց համա՛ խոհ ի:
Որ ելևէջս ստորիձան ի.
բնութենեմի՛յծ հաճասար ի:
Եւ ո՛չ անձամբ խառնակել ով.
երիցն ՚ի մի ժողովել ով.
Որում թվեցաճայս սաբել ի.
հրէականի՛ն հետևող ի:
Եւ ՚ի երիցս լոյս զատուցեալ.
երիցն ՚ի մի լոյս միաց եալ:

Որպէս ՚ի մին ջահ ժողով եալ·
երից լուսոյցն մի եղ եալ:
Ըստ արեգական ըն հաճապքման·
՚զհուր և ըզ լոյս և զօթարան:
Կամ թէ զաղբերգ գետ և ըզծով·
այսմ օրինակ առ բերել ով:
Երիցն ջուր բնութ՟է գոլով·
անոճամբ անձամբ բաժանելով:
Եւ այսէ մի՛ ա՟ծ ութ ին·
երից անձանց անոճանդրութ ին:
Կամ լոյս ՚ի ջուր ըս ծագելով·
և ճառագայթ ներգործել ի:
Որպէս և հայր յորմէ որդ ի·
հոգին ծաճալ ճառագայթ ի:
Այրէ պատճառ անպ՟տճառ աց·
որդւոյ ծնընդեամբ հոգւոյն բխմամբ
Ոչ ի՟ոյ չէին պատճառ առ·
ինքնպատճառ ա՟ծ ոյիցպատճառ

Ո՛չ է առաջ հայր քան զորդ ին.
և կամ որդին քան ըզհոգ ին:
Ա՛յլ ոչ հայր միշտ յաւիտեան.
և համագոյքն իւր յէութ եան:
Օ խեթէլոյս որդին փառա աւ.
և կենարար հոգին կեն աց:
Օ ի սորդ երբեմն առանց լուսոյ.
և անկենդան ոչ գոլ հոգ ւոյ:
Ո՛չ ըստ բնութեան մեծ է հայր.
քան որոց սկիզբն է և պատճառ առ:
Ե՛ւ ոչ նուաստ որք ՛ի նման է.
զի այս և ս զհայր ունի առն է:
Այս պատճառին մեծ ասի հայր.
և ոչ բնութեամբ քան զի է հայր:
Որպէս և մերըս հաւատ ար.
և ոչ նուաստ որդի քան զհայր:
Այս զի որդին ասի որդ ին,
ոչ մարմնական և ախտայ ին:

Իբրու կարծե՛ն կոյրքըն մտօք·
հաւանականքըն մահմէտ են:
Որքքան ասե՛ն ըստ յոհաննու·
եւ յանուանէ՛ վաղ չէին յորդ ւոյ:
Ո՛չ գիտելո՛վ յիմարքըն հոգ ւոյ·
Թէ չէ՛ յօտար բանն՛ի յորդ ւոյ:
Ոխորպէս ծնո՛ւնդ է բանաւորի-
նոյնպէս եւ հօ՛ր ծնունդ որդի:
Լոյս՛ի լուսո՛յ յառաջ բեր ում·
եւ ո՛չ նման ծնընդեա՛ն մեր ում:
Բան աստուա՛ծ անուննոր են·
զիան մարմի՛նէ ծնունդ բան են:
Ի ճշինմի՛ն հօրէ բնութ եան·
անուանեցա՛ւ որդիութ եան·
Ին հասմարդկա՛ն եւ հրեշտակաց
բանիճանձա՛ռ անատես մտ աց:
Ոխոյն հաւա՛տ ուղղափառաց·
երրորդ ութեա՛նն մերձակաց:

Օ իմ՛ անկէտ եւ անսահ ման.
ամենըրբանո՛ւր եւ ան վախճ ան:
Որ էրըն մի՛շտ եւ՛ այժմ ուս.
եւ կացցէ՛ անբաւ՛ դար ուս:
Ո՛չ ընկլուեա՛լ ո՛չ դադար եալ.
եւ սկըսելո՛ց պատճառ եղ եալ:
Իմանալեա՛ց եւ ըզգալ եաց.
եւ զօրանաքօ՛ք պարունակ եաց.
Ո՛չ այլ այլեա՛լ՝ իբնութեն է.
եւ ո՛չ փոխեա՛լ՝ խոնեղոջ է:
Օ ի այլայլի՛ն որք եղան ին.
եւ փոփոխի՛ն ոյք փոխադր ին.
Ոյլէ՛ նովա՛ւ լցեալ երկ ին.
երկիր եւ խո՛րք անդ ընդ այ ին:
Իրա եւներքո՛յ ամենայն ին.
եւ արտաքո՛յ արարած ին:
Իսնամօղ տած օ՛ղ եղական աց.
եւ՝ էյէ՛ից անպատր դայց:

Հուպ ամենից և մերձաւ որ.
և յումեքէ ոչ հեռաւ որ:
Տեսող մարդկան ծածուկ կարօտից.
զխորհուրդս սրտից մտաց որ ծածկելից:
Նա է ինքն աչաց հոգեղէն է.
անտեսութեան ամփոփածն է:
Մ՝իայն մտօք նկարագր է.
աղօտ նուաղ ըստ փայլածն է:
Իբր և ըզ հուր սրբեցել ոյ.
ջինջ և մաքուր ըստ հայել ոյ:
Սա ըզնորին դեմոյն նմ ան.
յիւրըն ցուցցէ տիպ տիպակ ան:
Լըզ խինութիւն անտանել է.
և ոչ աղօտ մտօք ձգ է:
Աչ մարդկային մաքրագունից.
և ոչ երկնայնոց սեռին վեհ ից:
Ո ի եթէ է գող հասնա ամք.
բայց թէ զինչ է անդխտան ամք:

իյառ

Աստուածին ճշմարտութեամբ.
Եւ յերկրորդէն յիւր վերջանամբ։
Որք աստուածեղէն նկըրտ լին.
Եւ տա սահմանըն տկարան ան։
Ն որ քշտախով վերա բեր լին.
դէր քան ըղշտափըն վերան ան։
Յարարած ոգըս ծանուց ան.
ստեղծող սոցա թէ էան բան։
Նա' խտեսլեա նցըն զանա զան.
Թէ չէ բնութի այն որ ցուցան։
Ոմանս տալի նքնկամանձդէ.
զորս' խբարի ն դոլ ճանաչ է.
Որպէս ճարտար արհեստաւոր.
ընտրէ ըղնի ւթ պատշաճաւոր։
Ո ի թէ անհաս ամենայն ի.
նա ամենից յուսանալ ի.
Նպայնէ ոչ ձեռն արկել ի.
Եւ ոչ զմտամբ հաղորդել ի։

Վասնայսորիկ խոնարհի նա ․
յանհաս փառաւորըն գերակ ոյ ։
Օ՜ է մեքերցուք փոքրինչ ասանա ․
Ի յաշխարհհէս ըստ ուսեալ ոյ ։
Նմայն ելոյմ բաղձանաց արաե ․
որով հոգին ծարաւոյ մաքրի ։
Ծաա տես այնուրին է ․
որպէս խառնուածն տրուն է ։
Նոր այսպիսի քո ծնաց ան ․
ընդ անեղին և եմեալ ան ։
Անա անեբար դատակեցեց ան ․
եղեալ քրաղումը միացան ։
Սակայն յորժամ խոսոց վերին ․
միաք այսպիսեացս զան եքնին են ։
Չ՜ տեղ ունին ուրդակար են ․
եւ չկայեան ուր համբաւ են ։
Որ անբաւելի զբնութիւն անուանեն
եւ անցանել զնոյն ոչ կար են ։

Ա՛յլ խաւարին նա այսր իջեալ են.
անմահականն անուանդըն են:
Ի՛ւ ժողովեալ միացուլ ար.
զո՛չ ըսկըսեալն և զանդադար ար:
Յաւ՛իտենից և միշտ ար ար.
բանիւ՛ զանուն էին ար ար:
Արդ՝ մի՛ անձամ նոցըն միշտէ եց.
մինն՝ ի յերից այս անբաւ՛ եց:
Յանճառ ծնունդ գերագունեց.
ծածկեալն՝ ի ծոց հօր խակաւ եց:
Հօրև բաժանման անշարժ ական.
կնիք շարժումն՝ և կերպար ան:
Աներևոյթ անտեսակ ան.
լոյս՝ ի լուսոյ անմարմնակ ան:
Պատկեր հօր ոչ փոփոխակ ան.
այլ անփոփոխ համանման ան:
Ակիզբն սկըզբան արարչական ան.
աղբեր կենաց անմահութեան:

իկեր

Իկերպարան իւր ըստեղծեալ.
զայկամաւ՝ հօրանդ խոնարհեալ:
Որ ՚ի լաւէն յոյնժամուեալ.
՚ի խաւարէն այժմիկ առեալ:
Իջաւեաւ օքըն հրեշտակ ին.
՚ընակել յարգամ նդ սրբոյկուսին:
Սաև ՚ի հոգւոյն մըքրեալ յոգին.
հօր զօրութեան օթարան ին:
Ծաննն անմարմի ն ըստ յէութե.
եղև մարմի ն ձշմարտու թե:
Ո իւրըն պահեալ անեղապէս.
Նզխմ առեալ ըստուգապէս:
Որայս խառնումն ըաքանչելի.
ած ընդ մարդ բնութե խառն նի:
Աչէութի ւնըն փոփոխ ի.
և ոչձև ոմ կերպարան ի:
Որպէս տաց ժամանն ևոնդէս.
թէ ՚ի չմարմի ն առխսկա պէս:

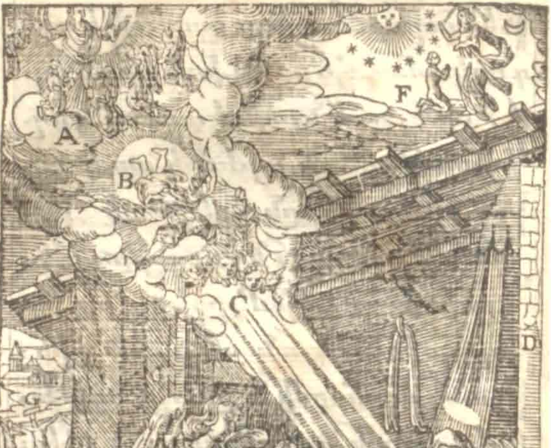
A
B
C
D
E
F
G
H

Ո՛ղ առ աչօք անց ընդ կուս էին.
խողովակն նմանա պէս:
Սամդաղապա՛ր հրա՛հալէլէ աց.
որ ըղընութեն ո՛չ տայ յենքեանց:
Ս՝ խայն ըղձն ըս քանդակ եալ.
և ըղ քանանկս ենթակաց եալ:
Ն՝ ո՛չ էրկու ցըն մկութ խեն.
բաժանելո՛վ երկու բնութ խեն:
Ն՝ կամյերկո՛ւս որդխս ըղմին.
ըստ նեսաորեն չա՛րաբաստ էն:
Ն՝ ո՛չ մարմին ն անմաս բար.
որպէս ասա՛ցն ապօղին ար:
Թ՝ ա՛նհոգն երբ՛ եբադ էն.
ընակեաց ա՛ծ բա՛նն՛ խմարմ էն:
Ո՝րդ՝ այսպխնեա՛ց փառչ խմ՛ք՛ եբղ.
երբ՛ ի քարբեն թխնաճոր աց:
Վ՝ եռնելո՛վ լուսոյշաճղ աց.
ըստ ուղղմփառ վարդապետ աց:

Լ ըղաճանեմք մեու թեւն.
ոչ պլպլէլ այնու զբնու թեւն:
Նոյն որդին որ ՚ի հօր է.
եղեւ որդի եւ ՚ի մօր է:
Լ է միասեմք բնութեայս ու.
ըստ խառնմանն անճառել ւոյ:
Որպէս հոգի եւ մեր մարմ ին.
՚ի մի բնութիւնս ժողով ին:
Օ իթէ սուրբ ենարար ած.
Եւ միանման անայլայլ ած:
Ի յանմարմնոց եւ իմարմն ոյ.
անդխտաբար դու միայ ած:
Օ իչէնզարմանելք հիւաց ման.
՚Թէ արարիչ բնութե եւ բան.
Նոր յաւէտ անմարմնական.
եւ եղեւ լոյս արարչական:
Խառնիլն ընդ մեզ անշփոթաբար.
եւ միանալն անճառա բար:

էյօր

Ի՛ յօրհնեմք եղանղա վսար·
մերումբնութեան և ոչ յօտար ար:
Օ խորք երկուս բնութեան.
Ն՛ խեռրանկոս բաժան են:
Հ մարկեւերի և գոլբաժան էլ·
և կամ՛ իմն միանոր էլ:
Ր յակ յոդի և՛ մարմ ին·
և՛ ի բնութեան ննն ածոյ ին:
Ս՛ կցեալ իմաստնոյ մըն մրդկայնոյն
աեղհզօր քան զայն:
Ս երկուսամ րդարձեալ բնու թեի·
. վասն այս երկու գոլմնու թեի:
Ձ եւ այսօտար Ճշմարտու թեի·
թէ չբաժանեն յերկուս ըզմին:
Ր այց մեք այսպէս խոստովանիմք
ածայնոցն հետև իմք:
Ս՛ թէ հոգի մարմինև միաք·
որով եղեն աղդմարդկայ ինք:

եհա

Աճաւ՛ իմէնջ ա̃ծըն բան.
և միացելոյ բնութե̃ յինքն եան:
Անմեղաւրա՛ր զմեղանչակ անն.
զապականեա՛լն անապակ ան:
Որբոյլ անդա՛կ յորովայն ին.
և էր լցեա՛լ նովաճերկ ին:
Ծ՝ածկեալ յե̃րդա՛նդսրբեցկ՛ուն
և'իծոցո̃յ հօրան բաժ ին:
Օրլիննամանեա՛յ ժամանակաւ.
անկարբնութե̃ յինքեան տարաւ.
Աճորդէս մա՛րդ զա̃ծ ծըն աւ:
և կուսութի̃ ններ ո՛չ խախտեցաւ.
Սաեղծօղմնկա՛նցմանէ կցուցաւ
և հինաճուրցըն տղայաց աւ:
Իյանբանից մսուրեդ աւ.
'ի հըրեշտակա՛ց փառաւորեցաւ:
Սաեղբըն լո՛յսըն ծագեց աւ.
և՛ իմոգու՛ցըն պատուեց աւ:

Խորհրդապէս ընծայեց ան.
ոսկեան կնդրուկ եւ զմուռս ան:
Քաց յօթնեկից հովւաց յայտնեալ
ա̄ծ փրկիչ եւ տ̄ր յօծ եալ:
Գյնոր հովէրըն զխարայ էլ·
որպէս խաշին առաջնորդ էր:
Կերակրեցան կաթն՝ իմօր է·
՝իկուսական սուրբըստեն է:
Որ զարարածս իւր կերակր է·
բանայ ըզձեռն եւ ցուց է:
Ըստ նախահարցըն թլփատ ի·
յետերկին վերա կոչ ի:
Քառասնօրեայ եկանոր ի·
ըստ յօրինացն ՝ի տաճար ի:
Ի գիրկս առեալ սիմէոն ի·
առարձակօղ տ̄րպաղտա ի:
Ի յաննայէ գոհաբան ի·
եկեալ փրկօղ իսրայէլ ի:

Նաա

IHS
G
G
F
E
A
K
B
H
I
D
A
A

A
A
L
F G H
B
D
E
C
I
I
K

Նստի թեթեւ ամպոյ նման.
գնայ յեգիպտոս փախըստական:
Որպէս ըզմարդ երկիւղածան.
բայց մանրէ զկուռս եգիպտականն:
Յեգիպտոսէ կոչմամբ դառնայ
՚ի նազարէթ պանդըխտանայ:
Սնանի ՚ի տունըն յովսէփայ.
զոր անուանեալ հայր եւ ոչ էր:
Երկոտասան լըրումն ազգաց.
յերուսաղէմ տօնի զատկաց.
Ինքեան խօսեցըբան օրինաց.
դնէր առաջի հրէից ազգաց:
Մարմնով աճէր եւ զարգանայր.
որով մանկունք հասանին յայր:
Իմաստութեան իմաստնանայր:
որ իմաստնոց զիմաստըն տայր:
Որում հնազանդէին հրամանաց.
դասք անմարմնոց հոգեղինաց:

289 ընէր

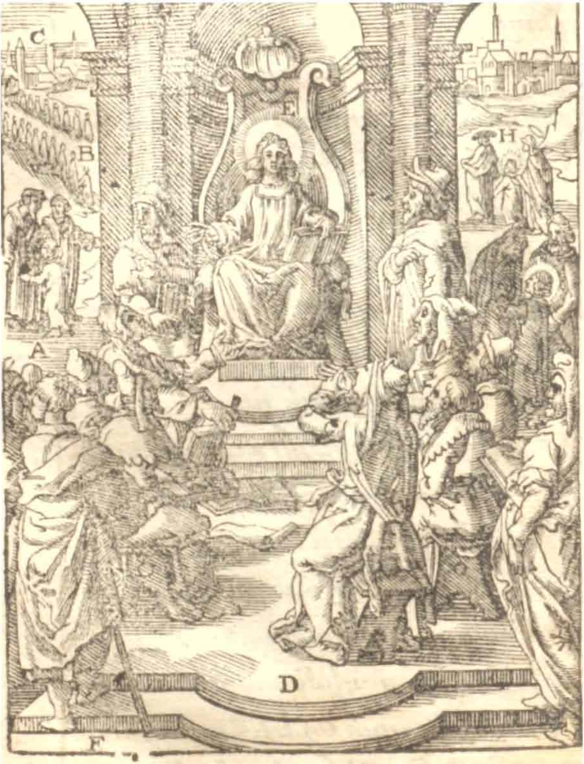
C
B
E
H
A
D
F

Լինէր հնազանդ մարմնով ծնողաց
ըստ օրինացն իւր հրամանաց:
Ամս երեսուն այսպէս լռ էր·
եւ ոչ նշանս ցուցանէր:
Եւ ոչ բանիւ վարդապետէր·
այլ թագնաբար յերկրի շրջէր:
Մինչ ՚ի լնուլ թուին երեսն էին·
այր կատարեալ չափհասակ էին:
Օ ի մի առ յաչս երեւեաց էին·
անօրէնութիւնքըն մարդկայ էին:
Յայնժամ իսկ գայ ՚ի յորդանան·
առ յովաննէս ՚ի բանին ձայն:
Աննկարօտըն մաքրութեան,
առ ՚ի մաքրել զաղտըս մարդկան:
Ում կարապետըն վկայ է·
գառն այ վերա ձայն է:
Ըմբռնել զնա հրաժար է·
թէ ինձ ՚ի քէն մաքրել պարտ է·

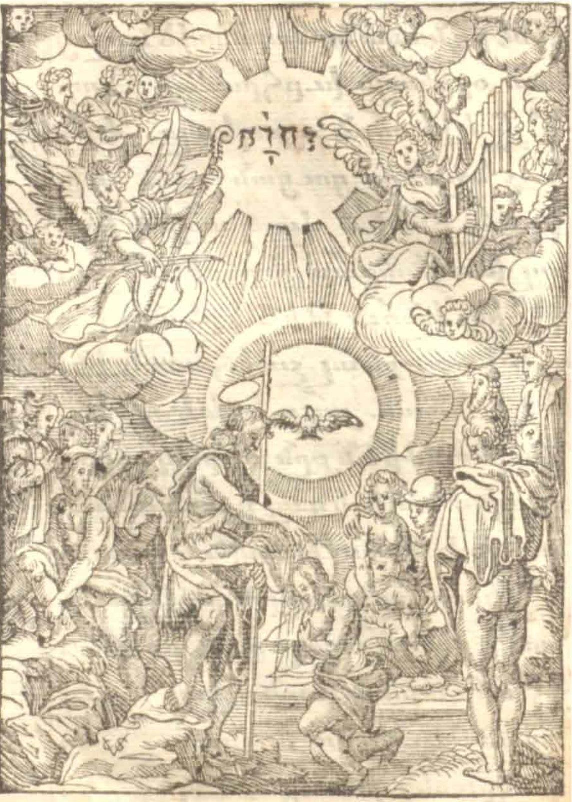
יְהֹוָה

Քանզի ծանեաւ՝ ի հրեշտակէն.
այնոր կոչեցեալ յանապատ էն:
Թէպէտ սակէ բանին խակըղըմին էն.
զոր ծանուցեր յորովայն է:
Թագաւոր անդրէ նորընծայեալով.
ու՝ ի յորդանան իջանել ով:
Եւ՝ մկրտէ չըն մերձ կալ ով.
ստեղծողն ինքեան մկրտել ով:
Հայր՝ ի վերուստ աղաղակեալ.
դայս է որդի իմ սիրեց եալ:
Եւ՝ զունակերպ հոգին իջ եալ.
զանձնէակ ցի նմանատմբցուցեալ
Ի յանապատ հոգւով վար էր.
քառասունօր ծոմով պահ էր:
Որպէս մովսէս՝ ի սինեայ էր.
և եղիաս նովին ձեւն էր:
Եւ՝ զի սա տէր դոլովնոց ին.
և անկարօտ ամենայն ին:

Ո ինքն չարութեան լմերձիւք ցին
մինչ ՚ի նուլ քառասնեկ էին :
Ալ զի մարմինքեր մարդկայ ին .
ծածկեալ նովա՛ն զլոյսն երկնային
Արկեալ կամա՛ն փախագ հացին .
Իբր կարթի՛ն կեր փորձող էին :
Որ մերձենա՛յր յերկրորդն ադամ .
ըստ յառաջի՛ն խորհնխաբմամբ :
Պնէր առաջի՛ն որպէս յայնժամ .
բանըս պատրո՛ղ էրիւ քիւրձմամբ
Եթէ՞ որդի՛ ես աստուծ ոյ .
որպէս լուա՛յ ձայն ՚ի վեր ոյ :
Գործովք ըզնո՛յն ճշմարտեցո՛ .
առ ՚ի քարա՛նց հացլինել ոյ :
Որչասատեա՛ց ըմբերան եաց .
Իբր ըզկարո՛ղ պատուհաս եաց :
Ա՛լհեզաբա՛ր պատասխանեաց
մեզ յօրինա՛կ վարդապետ եաց :

K
G H
F
E
I
D
A
B

Թէր որչ հայցէ մխայնեցց է.
մարդերկրածին զնկրկին է:
Տայ ըզմարմին նըն բուծան է.
բանն ըզհոգին կեցուցան է:
Իտաճարին այն աշտար ակ.
դարձեալ կանգնին չորրնդխմակ:
Իյայտմանէ զքեզ ՚ի խլայր արկ.
՚ի հրեշտակաց լեր ընդունակ:
Սրումունեան պատասխան ի.
ըզդրեալն յօրէ սըն մովսէս ի:
Սինսար ըզքեզ ՚ի խորձ չոր ի.
զիտրած քո ոչ փորձ ի:
Տանէ դարձեալ բարձր լեր ին.
եցուցանէ զփառս աշխարհ ին:
Օրխոսատանեայ տայ լատեղծող ին
՚ի թէ նե րկլիր պադցէ նըմ ին:
Սրումստառեաց նա տիրապ էս
լերբըն փախեան ծառայք պէս:

B
A

Հրեշտակք միաբանեան՝ եկայն հընդ ես
և պաշտեցին ա̃ծա պէս:
Ի կերակրոց ինչ հիւթական.
որչափ մարմնոյ պատշաճական:
Ո՛չ ի յերկրէ յօթեալ մարդկան.
այլ նորաստեղծ արարչական:
Վր̃ձ յետ փորձըն կատարման.
յայտնէ զբնութիւնն ա̃ծական:
Նշանօք զարմանազ ան.
զոր ո՛չ տեսին ազգք մարդկ̃ն:
Նախ յաղթելով չարիշխան ին.
այժմ առեալ զաւ̂ար նոր ին:
Օ ի յիրաւունք դատաստանին.
բռնադատողք մի՛ կարծեսց ին:
Սանձայսորին կ բնութ̃ մեր ով.
մերոյ յաղթողին յաղթեաց մարմնով
Ո՛չ ևս պարծել չարին այս ով.
թէ յաղթեցայ մերկ ո̃վ:

Ե՛ձեռքուսցուք յօրինակ էն.
նախ խորտակել ըզչարին զէն:
Ի՝ պա՛ սասատել դիւացն անդրէն.
զազգ ըզմրդ̃կա՛ն բուժել յախտէն
Եթէ՛ ախտի՛ց մեղաց յաղթեմք.
զախտըսցա՛ւոց մարմնոյ բուժեմք
Եթէ՛ զօրէն նորըն կատար եմք.
ապաքարո՛զ ըլինել կար եմք:
Իրդ՝ մինչ վնեա՛ց ըզընդխմա՛կայն.
առյովհա՛ննէս դայ յորդան ան:
Օ որանուա՛նէր՝ խըրբմարդկան
գառնո՛յ լեքաւար ան:
Դ՝ առնայ յաշխարըն գալըլեա.
և անուա՛նեալ գիւղըն կան ա:
Յ երրորդ աւուր գալըյնոր ա.
՝ի հարսանիսըն կոչի նա:
Օ րովինքն և մայրն անդրընթըն
յայտնեալ ըզփառս արարչական:

Սկզբըն գործոյն սքանչելական
առ'ի կանէ եղեալ յայն ժամ:
Օխոր'ի ջուրսըն հիւթական.
փոխէ'ի տունկսըն սեռական:
Պ.արձոյց եւ այժմ նոյն հրաման.
զջուրն'ի գինի անապական:
Ա.յնօր զբնութիւնս լուծական.
արար կայուն անմահական:
Յայժմուս որոճայ մանըն աճապան
եւ անդ լուսոյ մի ծական:
Ի ճանապարհ վաստակեցաւ.
որով երկիր հաստատեցաւ:
Ա.յլ հանգիստ աշխատելոց.
եւ ճանապարհ մոլորելոց:
Ա.ռ ջրհորին ծարաւելով.
զբնութիւն մարմնոյն ցուցանելով:
Սամարուհւոյն ջուր խնդրելով.
զջուրըն կենաց խոստանալով:

Աղբիւր առ ի՛նքն ձայնիւ՛ գոչէ.
ըզծարաւի՛ս արբուցան է:
Ե՛ւ որ ըստ գրո՛ց հաստատեաց է.
գետոց բխեա՛լ յորովայն է:
Պարծեալ կանա՛նց գալիլէ էին.
յայտնեաց ըզփա՛ռս ա՟ծոյ էին:
Գալով որդի՛ն թագաւոր էին.
զառողջութի՟ ըստ հրաման էին:
Պրոպատիկէ՛ աւազան էին.
ութեւերեսու՛ն ամհիւանդ էին:
Ասացբառնա՛լ իւրն եւ մահճ էին.
շրջել նովա՛ւ յուրշաբաթ էին.
Յեայյովաննու մատնիչքանտէին
ծրագէին դըմնի՛լ՝ խդրուա՛ն էին:
Ձայնըն քարո՛զ յանապատ էին.
լուեալ սրո՛վ հերովդէ էին:
Ա. րեգակա՛նըն լուսատու էր.
բանըն փոխա՛ն ձայնին խօսէր:

A
E
B
C
C
D

Օ ազգս մարդկան լուսաւոր էր·
զախտըս մարմնոյն՝ իբրացմերժէր։
Նախ զաշակերտսն ժողովեաց·
զոր ի սկըզբանց յառաջ ընտրեաց
Երկնաւորան իւր անուանեաց·
զեօթանասունսն զորս առաքեաց։
Նոքօք՝ ի յերկնից ընդ հետ և ի·
և ժողովոց որք ըզկնի։
Խոնարհութեամբ բազմեալ նստի·
բանս զերբանեն կենդանի ի։
Յորմէ բարի բանս բղխեալ·
կենդանարար ջուր արբուցեալ։
Երանութիս իննեակ առնեալ·
որոց գործովքըն հետ և եալ։
Նոյն որ երբեմն առ մովսէսիւ·
սինեա խօսէր ահեղ ձայնիւ։
Սա աստ խոնարհ և հեզ բանիւ·
լնու զօրէնսն որ խիստ գանիւ։

Ա․ ւորս ընդ դէմ զնա կարծէին.
օրինակաւն տանջեալ բան էին։
Ա․ սէ չեկին զի լուծան էին.
այլ ՚ի լնուլ զնուաղ թեր էին։
Ա․ նդ ասացան թէ մի չն ար.
բայց ես դատեմ զի հայեց ար։
Ի սպանմանէ անդ արգել ար.
բայց աստուեհեան թէ բարկացո։
Ի յերդմանէ ուղիղ յան.
չէ յօրինաց նա արգել ած։
Բայց արդ յինէն է հրամայած.
թէ մի երդնուր ոչ արար ած։
Ն․ ճայս պխսն բանիւք բազմօք.
խրատեաց զաշխարհ համենն ոքօք։
Ուսոյց մաքուր լինել պահ օք.
և զղորման որ ոչ կեղծ օք։
Ն․ մինչ յոդւոյ կերակրեցան.
բազումք մարմնով բժ ըշկեցան։

306 կոյր

Կուրք լուսո՛վ պայծառացան․
զլուսաւոր յերկնից աչօք տես ան:
Ո ձայն ընկենաց խուլք լուան․
Ւ՛ի մարմնի անմահաց ան:
Համերց լեզուք բարբառեցան․
եւ մեզ խօսակցեց ան:
Ձեռք կարկամք պարզեցան․
եւ գօսացեալք առողջաց ան:
Իբր եղջերուք կաղք ընթացան․
անդամալուծք կանգն եցան:
Յածական ի լեռնէն իջ եալ․
եւ զզօրութըն զայն սրբ եալ:
Կափառնայում քաղաքէ եկ եալ․
զհարիւրապետըն ծանուց եալ:
Ո հաւատոյնն մեծ յայտնի արար․
քան զիսրայէլ հզօրա բար:
Ո ծառայն հիւանդ ախտամահարեալ
կեցոյց բանիւն կենդան ար ար:

A
E
F
G

F
E
G
D
C

Զոքանչն անկեա՛լ կայր սիմոն ի·
յախտաըս ջերմա՛ն յոյժ տագնապի:
Ձգեաց ըզ ձե՛ռըն կենդան ի·
յարոյց առո՛ղջ վաղվաղակ ի:
Բազմաց եղե՛ւ նա՛ կենսատ ու·
յորժամ եհա՛ս մուտ արեւ ու:
Որ զյեսայեա՛յ գիրըն լըն ու·
Թէ՛ զ ցաւըս մե՛ր՚ իմէնջ առն ու:
Զանձըն նենգօ՛ղ խորամանկին·
կը ցորդ չէ՛առ ճանապարհ ին:
Յորջ քաղուէ՛սուց ըզ չա՛ր հոգին
որպէս ասէ՛ ըզսխմ ոմն ին:
Մ՝իւս ուսմն որ է՛ր աշակերտ աց·
այն որ ըզ հե՛տ գնալ աս աց:
Թաղել զմեռեա՛լն ո՛չ հրամայե՛ց·
այլ քարոզե՛լ զբանըն կեն աց:
Ընդ աշակե՛րտսն եմուտ՚ ի նաւ·
՝ա՛յն որ կապէ՛ զծով աւազաւ:

Յորս՚ խշարժելըն մըրըրկ ա՛ .
հանդարտեցո՛յց միհրաման ա՛։
Նկեալ յաշխա՛րհ գերդեստեւոց·
պատահեցա՛ն տանջեալք այսոց։
Ոմարդիկքն արա՛գ առողջացոյց·
զդեւսըն խողի՛ կքըն խորաց ույց։
Լուծեալ մարդո՛յն ըզմեղսեթող·
որպէս հզօ՛ր տէր և յաղթ օղ։
Ոմարմինն այնքա՛ն նաւարարկարող·
մինչ զի մահձա՛ցն եղև բարձող։
Լյանցանե՛լն առ մաքսայն ող·
ետես նստեա՛լ ըզմատթէ ոս։
Ոանեա՛զհոգւո՛յնոր՚ խնմալըյս
կոչեաց որպէ՛ս զեղխսէ ոս։
Աշխարհակա՛ն սիրոյն կապան·
խզեալ սիրո՛վն աննիւթակ ան։
Զեղևարդե՛լ ինչ և խառն ան·
լսել ձայնի՛ն տրունակ ան։

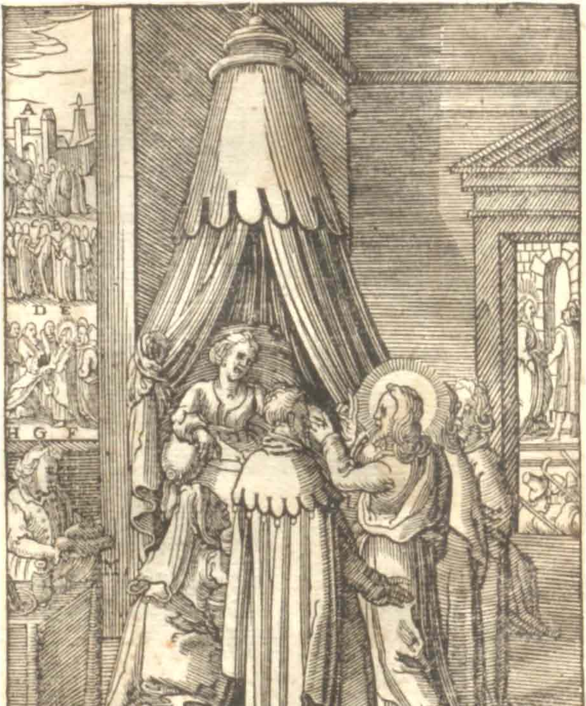
A
D E
H G F
K

Ոայրոս անուն դուստրիչ խնին
ախտըն մահու հանել զհոգ ին ։
Կանգնեալ բանին նորին լին ին .
որպէս՝ ՚ի քնոյ զարթուցան ին ։
Ի ճանապարհըն այն բար ի .
տեառնատես կինըն հուպ լին ի .
Բղնցին քզգեստն նփրկեն լինի ։
հաստաքըն մեծ հրապարակ ի ։
Կուրացեր կուց առոսս անկեն .
ձեռին հրամամբ լուսաւորեալ ։
Յամբր դինի զոմըն կալ եալ .
շնորհեալ խօսել զդանացեալ ։
Բզդոսացեան ՚ի մէջկոչ եաց .
ձգել ըզձեռըն հրամայեաց ։
Օմեռեալանդամն ՚ի կորթձգեց
յայլ անդամոցըն կենդանեաց ։
Գիճահարին խուլե համ եր .
շնորհեաց ըզխօսս և ըզլս ել ։

A
B
C
D
E
F

D
B
H
G
E
F

Սրով լեզուքըն մահու բեր·
բեղ զէբրիւղաւ ատենհան ել·
Նստեալ՚ ինաւ եզր՚ իծով ին·
վարդապետէր՚ իցամաք ին:
Բզաւերմանեացն առակ խոր ին·
զորել ցանել յերկիր բան ին:
Մն՚ իթռչնոց յօդական ին·
առճանապարհ քաղեալ հատին:
Մն յապառաժ տապով կիզին·
Եւ այլն՚ իխուշաղն հեղձան ին:
Իսկոր յերկիր բարիանկ աւ·
եբեր պտուղ տոհմական աւ:
Բարեբաստից պատահեց աւ·
ըստ հաւատոց պարգեւեց աւ:
Որինաւորն երեսնաւ որ·
Եւ կուսութիւն վաթսունաւ որ:
Իսկ պատարագքըն բանաւ որ:
վկայք յարեամբ հարիւրաւ որ:

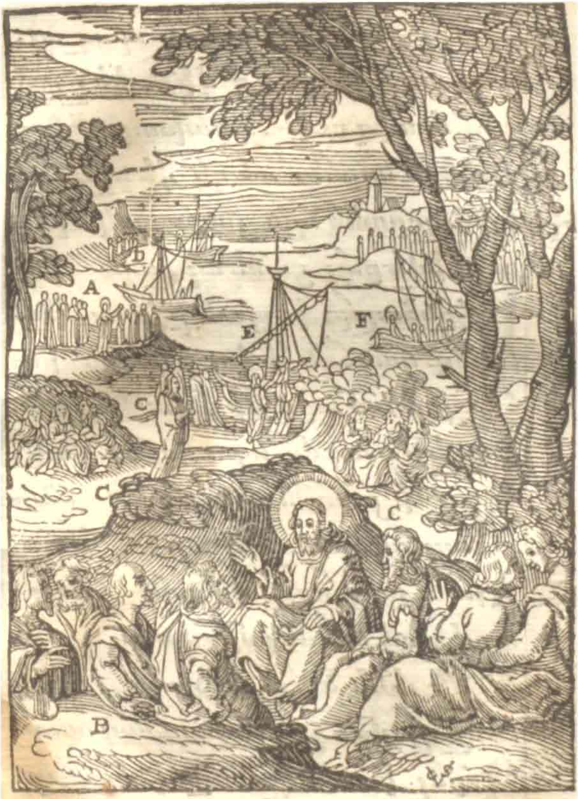
A
E
F
C
C
C
B

Պարծ հարիւր բերեալ պտղոց.
գանձառն յերկնից վիճակելոց:
Սա փառեգութէ դրախտոյն միջոց
երկերս նորոգ. տեղի վերջնոց:
Սա զորոմանցն յագարակ էն.
զոր ՚ի վերայ ցանեալ չար էն:
Ի հընձողաց խրցունք կալ էն.
և ընդ ցանօղն ՚ի հուր մատն էն:
Յայնժամ արդարքն արեգական.
փայլեն ծագմամբ լուսոյ նման:
Որք ՚ի յորոմն ոչ փոխեցան.
այլ ընդ մնացին ցորեան:
Սա և ըզհատըն մանանան խոյ.
որ փոքրէնամ սերմըն խոտոյ:
Մծէ լինի ծառ մեծագոյ.
մինչ զի զթռչունս բառնայ ոստոյ
Պարծ խօսի վասնըն խմորոյ.
յագարակին գանձ ծածկելոյ:

Ո վաճառականըն մարգարտոյ·
նուռականին ծով արկել ոյ:
Որքեբանին զանազան ին·
երօք'ի նոյն միտըս բան ին:
Յարքայութեն որդիս լին ին·
որ'ինոճազեց բազումք եղ են:
Եկն'իքաղաքն իւր նազար եթ·
որ շաբաթու'իժողովն երթ:
Ո գիրս յեսայեայ զոր ճչուսան·
'իխորձողաց լուր ընթերցաւ:
Որք նախանձու բորբոքեց ան·
հանին լերինըն յարտա ան:
Պահամլիժել զնա կամեց ան·
որ դն այր ընդ յօդըն յանդիման:
Ո ճրագ օրինացըն յովհաննէս·
որ հրաժարեալէր յաշխարհ էս:
Շիջոյց արեամբըն հերովդ էս·
յաւուրծննդեան նիւրոյ. ն էս:

Որ մինչ՝ ի բա՛նտն էր առաջք էր․
և ըզգայո՛ցըն հարցան էր։
Դո՛ւ՝ խներ քի՛ նըանատէնդայցես․
եթէ՞ զայլո՛ք առաքեաց ես։
Օ ի աւետիս տամ խնդալ ով․
Ի կարապետ․ ըխնիմ յուս ով։
Որպէս յերկըրի ձայնըարըբառ ով․
և՝ իղժո՛խս որոտալ ով։
Օ ի դո՛ւ փեսայես երկնայ ին․
Ես հարսնածո՛ւ մաքուր հարսին։
Դո՛ւ արեգա՛կն առաւօտ ին․
և ես ճըրա՛գ գիշերայ ին։
Յումվկայէ՛ բանի՛ւ յայտն ի․
սոյն յով հաննէ՛ս յայլում վայր ի։
Նե՛գաւանէ՛ ըզսա որդ ի․
հօրա՛յ ան մեկնել ի։
Որ հաւատա՛յ որդւոյ սս է․
զյաւիտենի՛ց ըզկեանըս տեսց է։

Ս ճոր որդւոյ չհաճատաց է·
ըղբարկութե՛ տ՟նըն կրեաց է։
Մ ինչ՛ էքաղաք անուն նայ ին·
երբեմ՟ն երթայր առաճօտ ին։
Ր զմխամօր զայրւոյն որդ ին·
ետ՛ սբարձեալ ըզմեռեալդ ին
Ի յարտասուս մօրըն նայ էր·
արագ ըզսուգ սրտին ախուխ էր։
Մ անուկ դու՛ քեզ ձայնեմ ասէր·
և ընդ բանի՛ն յարուցան էր։
Ի նոյն քաղաք մինչ դեռ բազմէր·
փարիս եցւոյն տունըն ճաշ էր։
Կ ինըն պոռնիկ համարձակ էր·
ըզշէշ խունկն նարդեան բեր էր։
Ր զդլուխ բոլոր էիցս օծ էր·
առ ոտսն կեալ տ՟ն արտասէ էր
Օ որ հաճատալ տ՟րըն կանդնէր·
Թողեալ լիցի՛ն քեզ մեղքս էր։

Որկերակրէ զաշխարհ ամ էն.
եւքաղցելոց հացգարեղ էն:
Ս՛ իհընկեց նկանակ էն.
յաւելնշխար հինկ հազար էն:
Ս՛որ դընէ ամպ ըզգն այս.
մինչ անմարմինէր բանն աս այ:
Սոյն եւ մարմնո՛ ըն թեթեւ գնայ
’իվերայ ջուրցըն կոհակ այ:
Բ զպետրոսի ձեռըն կալ աւ.
մինչ ’ի ծովուն ընկըղմեց աւ:
Ս․ լեօքմըրըի կ զեղումն ’ի նաւ.
հողմոյն սաստեալ հընդարտեց աւ:
Ր անանուհւոյն լոճարձայն ի.
վասըն դստերըն այսահար ի:
Սուեալ զմանկան նշանարժանի
ըզհացն եւ շա՛ն տիրասիր ի:
Ո կինընկապեալ դիւ ինկարկամ
անկեալ յերկեր ութու ժ ամ:

A
B
E
E
E
E
C
E
D
F

C
I
A
B
G
F
H
E
D
H

Ա՛նդնեայց յախտէ՛ն նաւ ողջանդամ.
կենդանարա՛ր բանիւ՛ յայն ժամ:
Ժողովելո՛ց դարձեալ շնորհէ.
ըմ կերակո՛ւր յանապատ է:
Բան զի եւթեա՛նց նկանակէ.
ըզչորս հազա՛րացն կերակր է:
Յիսուս բանի՛ւ նա հարցան ան.
ընդ աշակե՛րտս երկոտաս ան:
Ուսաըն կարծեա՛ցըն հրեակ ան.
Թէ՛ ումասէ՛ն զինէն նման:
Ոմն ասելո՛վ Թէ՛ եղի ա.
եւ միւսն ասէ՛ զերեմի ա:
Ը զյովհաննէ՛ս ասեն նոք ա.
եւ կամ ըզմի՛ նման սոց ա:
Որ ո՛չ լուծա՛ն ձայնին ամպ ոյ.
՚ի յորդանա՛ն վկայել ոյ:
Լուարուք որդւո՛յ խմնիրել ոյ.
որ է՛ կամա՛ց իմոց հաճ ոյ:

E
D
C
C
B
B
B
B
A

Ոսկոր լուծանէ զծայնըն հող բով·
ներկեաց ըզմիտս անել դուն ով:
Աղաղակեաց դաշանել ով·
դուեսորդի հօր ասել ով:
Որով լուէր զերանել ին·
՚խբարբաւոյ սէ զերան ին:
Ի ծզխուրականն անուն վիմ ին·
շնորհէրնըմն զանշարժել ին:
Յետվեցօրեայ ըստ մաթէ ին·
և ութօրեայ ըստ ղուկայ ին:
Որմենն զաշօւրս եցոյց միջ ին·
միւսն ըզնախնին և ըզվերջ ին:
Տանէ՚ի լեառըն առանձ ին·
զնա և զորդի սըն զերբեթ ին:
Յայտնէր ըզփառսըն հայրենին
և ճշմարտէր զբանըս նոր ին:
Ո մովսէս բերեալ՚ի մեռել ոց·
Եւզեղիաս՚ի յան մարմն ոց:

Ցուցեալ թէ՛ չէ՛ ումն՛ իւրայլ ոց.
այլ տէր բոլոր արարած ոց:
Ո ի ատէի՛ն վասըն նոր ուն.
լուծիչ գրո՛յն և շաբաթ ուն:
Ո օրինադի՛րն երբեր նոց ուն.
և որ վառեա՛լնէր նախանձ ուն:
Ե՛ զի յերկուց բան հաստատ ի.
մինչև յերբի՛ան օրինադր ի:
Երկուս՛ ի հնո՛ցն ածեալ լի՛ն ի.
երեւք նորո՛վ.քըս վկայ ի:
Ի յայս խորհո՛ւրդ զերխմի այն.
արար գիտո՛ղ այս խորհըրդեան:
Ե՛ զի յուդա՛ա անդ միաբ ան.
չէ՛ր արժանի՛ այնմիկ տեալ եան:
Ամպ հովանի՛ նոցա լի՛ն էր.
և հայր ամպո՛յն աղաղակ էր:
Դա՛է որդի՛ իմ վկայ էր.
զպետըրոսեան բա՛ն նըն հաստատէր

F
G
D
A
E
B
B
C

Ո՛չ եթէ՛ բանն՝ ՚ի դմա՛ բնակեալ.
այլ որ յերկո՛ւցն է միաց եալ:
Ո՛չ որոշեա՛լ ո՛չ բաժան եալ.
ո՛չ նեստո՛ր յերկուս հատ եալ:
Ի գոչմանէ՛ ահեղ ձայն ին.
՚ի ծագմանէ՛ լուսոյ արփ ին:
Սարսեալ յերկի՛ր անկանէ՛ ին.
և ՚ի ծածկե՛լըն կանգնէ ին:
Պետրոս յահէ՛ն դողզարհուրած
խօսէր զերի՛ս տաղաւա՛ր աց:
Անգիտանա՛յր թէ՛ զինչ ասաց.
հոգին յայտնէ՛ր զերրակ անձանց:
Ապատուիրէ՛ր զայն ո՛չ աս ել.
մինչև ՚ի մեռելոց յառն ել:
Օ եղիայէ՛ սկսա՛ պատմ ել.
զերկրորդ գալո՛ւստն իւրարդրել:
✠ Ա՛ ՚ի լերի՛նն օթա՛գայ եալ.
առաւօտու՛ն վաղի՛ւն իջ եալ:

Բղխումն ակա՛ն այսաւրն մերժեաւ.
՚ի ըղձմանուկըն բժըշկ եաւ:
Բայց անդրանի՛կն արարած ոց.
Նոյն անդրանի՛կ և մեռել ոց:
Պահանջի հա՛րկս ՚ի ստեղծ͞ծ ոց.
ըստ անդրանկա՛ց եբրայեց ւոց:
Օ որ պետրոսի տա՛լ հրամայ է.
ո՛չ արծաթո՛յ որ ՚ի յերկր է:
Այլ արկանե՛լ կարթ ՚ի ծով է.
զստատերն առեա՛լ ՚ի ձկան է:
Յօրինա՛կ բնութե͞ս մարդկան.
տասըն բորո՛տքըն սրբեց ան:
Իննունքըն տա՛լ փառս ո՛չ գտան.
բայց ՚ի միո՛յն յօտարակ ան:
Թ քօք լուսո՛յ կենարար ին.
լոյս շնորհեցա՛ւ ՚ի ծնէ կուրին:
Ձեռք որ ըստե՛ղծ զմարդն ա͞ջին.
՚ի նոյն նիւթո՛յ լոյս ետ նմ ին:

Ղազարու բարեկամ ին.
զինքն՝ի յերկուց յայտնէ զբան ին:
Մի է ութե գործքն կրկ ին.
յա͞ծային և մարդկայ ին:
Յարտասուելովն ըզսիրել ին.
և ուր եդիք ասել զմարմ ին:
Յայսու զբնութե ըս մարդկայ ին
ցուցանելով ըզհաստատ ին:
Իսկ՝ի կոչել զանուն նոր ին.
՝ի դժոխոց դրանց ըստոր ին:
Իսեղհոտեալն ՝ի տապան ին.
և գալարաւքս զոյգ ընդ ձայն ին.
Այս ըզբնութե՛ն ա͞ծայ ին.
եցոյց խաւսնեալ հողեղէն ին:
Քանզի ձայնն ո՛չ էր անմարմ ին.
այլ ՝ի մարմնոյ խաւսըն բան ին:
Ո՛չ յերկուս բաժանել ով.
և երկակի կերպս կրել ով:

Սին ըստ մերում մատարատասունելով:
ոմն ըզմեռեալըն կոչել ով:
Լ. յլ՛ ի յերկուց միացել ում·
անձառաբար միեղել ում:
Ե րկին կրկց ներգործել ով·
ախորժաբար կամաց իմ ում:
Բ ստ յարութեանըն ղազար ու·
հրէայք լցան չարնախանձու
Ե յեբրայեմ քաղաքն այն ու·
գնաց յայնկոյս յորդանան ու:
Լ յերիքով քաղաքդարձ եալ·
զանէծ այեսուն ապանդ ուսա բըրձել:
Ե տուն զակ.քեայ սիրով մտ եալ·
և զըրկողաց յօրէնս եդ եալ:
Լ. ուձանապարհն երիքով ի·
լուսեալ զկուրացն աղաղակ ի:
Խ ոնարհաբար առեալ զտեղ ի·
զլոյսըն շնորհաց պարգև ատ ի:

Մ՛երձեալ զատի՛կն հրեշտականի·
բեթանիա եկաւոր է:
Ը՛նդ ղազարու ընթրիս բազմ ե-
՚իմարեմայ նարդեամբ օծ է:
Ո՛րդ քրովբէք յաթոռ փառ աց·
նստաւ ՚ինոճաստ իւր արարած:
Ե՛ւ զոր ա̃ հնէ՛ նդապք հրեշտակ աց
գովեն մանկունք ըստ ընդե աց:
Ե՛շն օրհնակ հրեշից ազդ աց·
Եւաւանակն հեթանոս աց:
Ո՛մն օրհնօք ըզգօնաց ած·
ոմըն արմօ՛ղ ըզհետ կամ աց:
Յ՛որըս բազմի՛ բանըն ա̃ծ·
մաքուր յոգի ս երկուս աղ անց:
Ո՛րպէս ըզվէ՛մեանկեան քարանց
միացուցի՛չ կրկին կողմ անց:
Ո՛սոս ՚իծառո՛ց առեալ ծեր ոց·
՚իձիթենեաց պարարել ոց:

B
A
C
G
F
E

Իմաստութեան նմանել ոց·
արմաճենին տիպ ցուցել ոց։
Ուրմաճենիս բերեալ տղայ ոց·
՚ի բարձրութե՟ ձեւարդար ոց։
Ընդատուածխաղան ձայնիճերգոց
սուրբ արարչին արարածոց։
Օ անպատղութե՟ դէմըս հրէից·
կամ՚ի խմեղաց պտղոյն բեր եց։
Ութզենին ձգեալ անիծ եց·
եղեւ ցամաք փոյթ ՚ի հիւթ եց։
Իձիթենեաց լեառըն նմա էր·
եւ ղաշտկերտան ուսուցան էր։
Յապագայից իրըս պատմ էր·
եւ ըզգալուստն երկրորդ յայտնէր
Ասըն կուսիցն այն առակաւ·
հինգն իմաստուն լի լապտերաւ։
Հինկըն յիմար որոց չատ աւ·
ողորմութեան իւղ աման աւ։

E
F
G
H
K
L
M
B
A
C
D

Ի՜ ծառայիցն այն տաղանդօք·
միումըն հի՛նկ մեծաց շնորհօք:
Մ՝իւսումն երկու՛ միջակ բարեօք
այլումընմի՛ փոքումբք գործ օք:
Յորժամփառօքըն հայրական ան
և հրեշտակօ՛ք անմարմնական ան:
Գա՛յ ի դատե՛լ զորս ըստեղծա՜·
զբանականա՛ց ազգ ամեն այն:
Օ բարիսն անձա՛ռ կեանըս կոչէ
որ աստ բարուո՛յն հետևող է:
Օ չա՛րսըն բանի՜ անխծան է·
և ընդ չարի՛ն ՚ի հուր մատն է:
Յայնժամ միո՛մն յաշակերտաց·
անուն յուդա՛ս սկարիովտ տաց:
Գ· աղա ՚ի հրէի՛ց ժողովըն աց·
մատնե՛լ ՚ի մա՛հ զտէրըն տէր անց:
Ընդ երեսնի՛ց թի՜ արծաթ ին·
ծախէր զպարի՛ ւնընձերզնողին:

Մաճառակ՛այր դօղ եղկել էն.
կորոյս ըզշա՛հն ընդ վաճառ էն:
Յերեկոյն՛ հինկշաբաթ ի.
անատես վերնո՛յցըն խոնարհ ի:
Լոյսն ըսփածա՛ծ ըղենձակ կտաւ ի.
զոտըս լուա՛նայր հողեղէն ի:
Եկեր ըզդա՛տուըն հինզատկ ի.
և ըզբաղա՛րջըն ընդ եղէգ ի:
Ելից զօրէնսըն մովսէս ի.
ճշմարտ ութեա՛ն օրինակ ի:
Ըզհինն՛ ինո՛րըս փոխել ով.
զստուէրըն՛ իւրո՛յս ճշմարտելով:
Փոխան դառ՛ին ինչըն դոլով.
դառն ա՛յ նուէրել ով:
Ընդ բաղարջէ՛ն հացն անխմոր.
ետըզմարմի՛ն նև ըզէրկնաւոր:
Ըզկուսակա՛նն անսերմնաւոր.
և ո՛չ յախտից դող երկրաւոր:

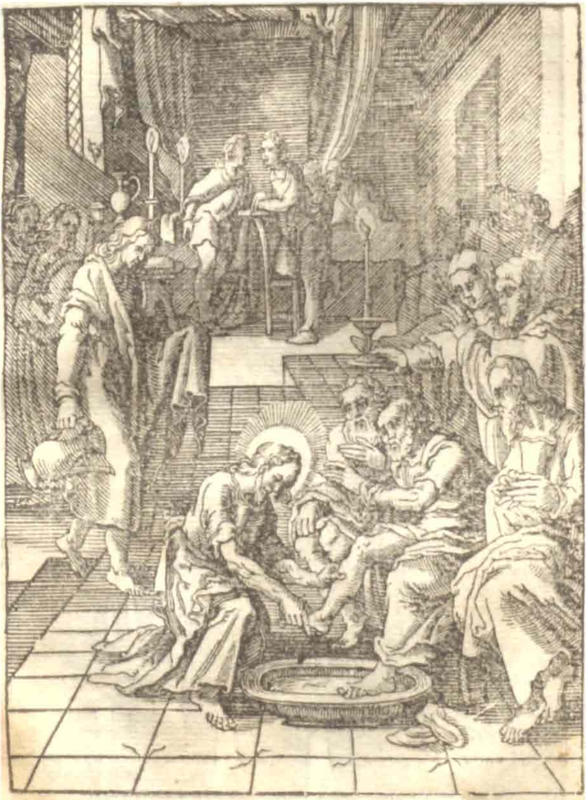

A
B
C
D
E

Սըհնդդատէ՛ ննարենուխումն.
զարխննն իւրեմ մեզուխաւ կրկին:
Սէղեգեա՛ն դատնագուն էն.
փոխան ըզվա՛րս ամ̃ծայ էն:
Ուտեալ զպատտա՛ռըն յուդայ ի.
եւ ել արտա՛քս ՚ի գիշեր ի:
Պետրոս խօսէ՛ր խրա՛մ խօս եկի:
Եւ կշտամբէ՛ւր հաւա՛՛խօս ի:
Ըզմետասա՛ննըն յորդոր էր.
Ո՛չ երկընչե՛լ քաջա՛ լեր էր:
Օ իւրաշխարհէ՛ զփոխընաւէր.
Եւ ըզգալո՛ւստ հոգւոյն պատմէր:
Ի վերնատա՛ննըն խորհըրդ ոյ.
Եւ կեդրոնեա՛յն յա՛յնկոյս ձոր ոյ:
Ս մուտպարտէ՛ զընդպարտեզոյ.
Եմոյծ զա՛դա՛մ դրախտիննեւրքոյ:
Սրխւքն եղեա՛լ առանձնա՛ւ բար.
Հոգայր ըզկրե՛ցըն տրտմա բար:

Փրկել զաշխարհս հոգիս յօժար·
բայց է բնութի՛ մարմնոյս տկար։
Ո՛չոմն ուժեղ և զօրաւ որ·
Եւոմն անզօր վտանկաւ որ։
Ա՛յլն և նոյն գոլ միաւ որ·
կրէր ըզկե՛րպըն կամաւ որ։
Ծ՛ունըր դնէր խոնարհակ ան·
որում կրկնի ծունըր ամէն այն;
Բ՛անըս խօսէր աղօթակ ան·
վասնիմ առհա՛յր իւր էակ ան:
Ե՛թէ փրկել մարդկանհնարէ·
առանց մահուանիմ որդրեալ է:
Բ՛աժակ մահուայինն անցցէ·
ո՛չ իմ կամաւ այլ քոյդ ից է:
Ա՛յս հօր կամաց չէ՛ հակառակ·
որպէս կարծեն որքեն ներհակ:
Ա՛յլ հաւասար յոյժ եւմի ակ·
ցուցցէ զերկուսն անընդդիմակ:

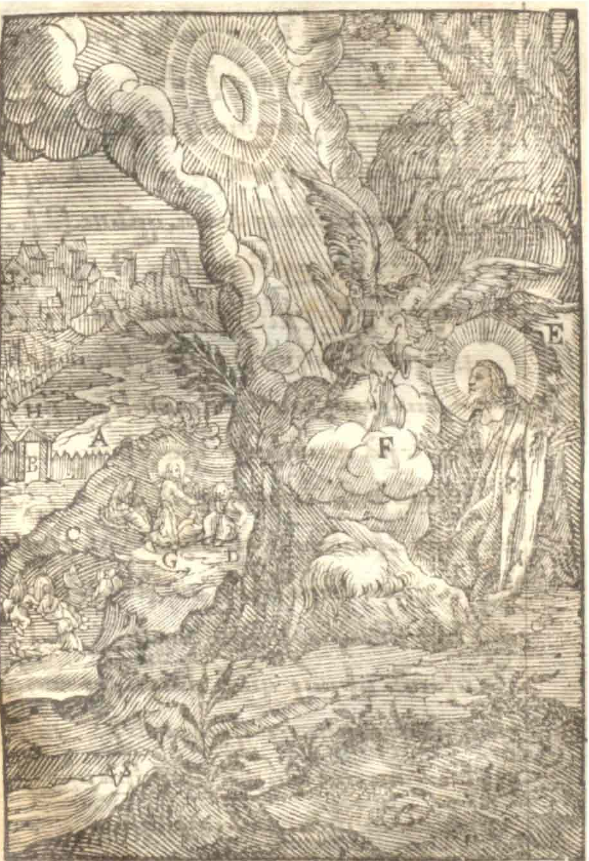
E
H
A
B
F
C
G
D

Ու երկիւղէն քրտանց հոսեալ.
երակաձեւ կայլակվիժ եալ:
Ի զօրանալ հրեշտակ մերձ եալ.
զօրինակն դիրըն ըց եալ:
Ո ի կատարեալ էառ զընութի.
ածըն բանն ըզմարդկութ իւն.
Պարտէր զերկիւղ և զտրտմութի.
ժխուրումըն կրել զանօրէնութի
Ահա յուդաս որ մատնել ոյ.
հանդերձ դասուն քո փարիսեցւոյ
Անկան նման սատորանկել ոյ.
որք յաճխտեան չենկանգնել ոյ:
Յուդաս մերձեալ համբուրել ով
տուխթ մահու նշան տալ ով:
Փոխան սիրոյ զնա մատնել ով.
չար ընդ բարւոյ վըճարել ով:
Պետրոս առդոյթ ջերմըն սիրոյ.
ըզծառային չարա բար ոյ:

Սա հատ սուսերբ զականջն աջոյ.
որո՛չ լուծմա՛մբ մտըն խրատ ոյ:
Իսկ տ՟րըն մեր ա՟ծա պէս.
յունկըն մերձեա՛լ բժշկա պէս:
Առողջ ացո՛յց արարչա պէս.
և ո՛չ տեսի՛ն կուրացն հանդէս:
✠ Կալան կամա՛ւ զան կապել ին.
կապեալ ըզձեռս արձակող ին:
Ի յապարա՛նըն տանէ ին.
կայիափա՛յ և աննայ ին:
Այլ աշակերտքըն ցրուէ ին.
պետրոս ըզհետ երթայր նմ ին:
Ի յաղջկանէ՛ շարժեալ վիմ ին.
թող ուր երի՛ցս ըզբաղձաւ ին:
Օ խնկաբերութե՛ ըսմարդկային
առ տ՟յ մի՛ պարծեաց ին:
Ընդ դխմանա՛ւ հնարեց չա՛ր ին.
ռուանց նորի՛ն հզօր ձեռ ին:

D
B
A

Նշանակեալ հաւըն խօս էր.
առ ՚ի պետրոս տրն ակն արկեր:
Զբանըն յիշէր դառն արտասուէր.
՚ի գլորմանէն դարձեալ կանգնէր:
Ծառայն զերեսս այն ապտակէր.
յորմէ սրովբէն թեւաքող էր:
Ժանտըն վկայս չարեաց բերէր:
օրինազանց դատապարտ էր:
Պիղծ բերանով թքանէ ին.
այնոր թքով լոյսետ կուր ին:
Զդէմքըն լուսոյ ապտակէ ին.
զայնոր փայլեաց լոյս ՚ի լեր ին:
Ի յուրբաթուն առաւօտ ին.
ետուն յատեան պիղատոս ին:
Ծառայն ատեան դատարան ին.
տրն ՚ի դատաւէն կայր առաջ ին:
Ի հարցանէն պիղատոս ին.
տրն ոչ տանէր զպատասխան ին:

A
C B

Օ ի կանխատեսացն գերընկալցց ի·
եղէ եսամարդ որոչեսօս ի:
Օ որ ետ տանել լաւ հերովդես·
աւ ՚ի նորին դատել հանդ էս:
Սա՛ հերովդի անդոսնել ու·
որհամարհեաց նմանա պէս:
Բայց որ գլուխ եղև մարդ կան·
միջնորդ գոլով հօր և մարդկան:
Սուլաց նորա նախ հաշտեցան·
աալա ընութի բոլոր մարդկան:
Որդ ըզգեն սանէ լոյս փառա ազ·
արքին հանդերձնախատանաց
Նախ խայտառակ հասարակ ազ·
ապաքղամի դ կարմիր ներկ ած:
Օ ի որ զգեցեալնէր կեր կերկ ին·
ած և մարդ միերկոք ին:
Սպիտակն ՚ի լոյս ածոյ ին·
կարմիրն ՚ի դոյն արեան մարմնին:

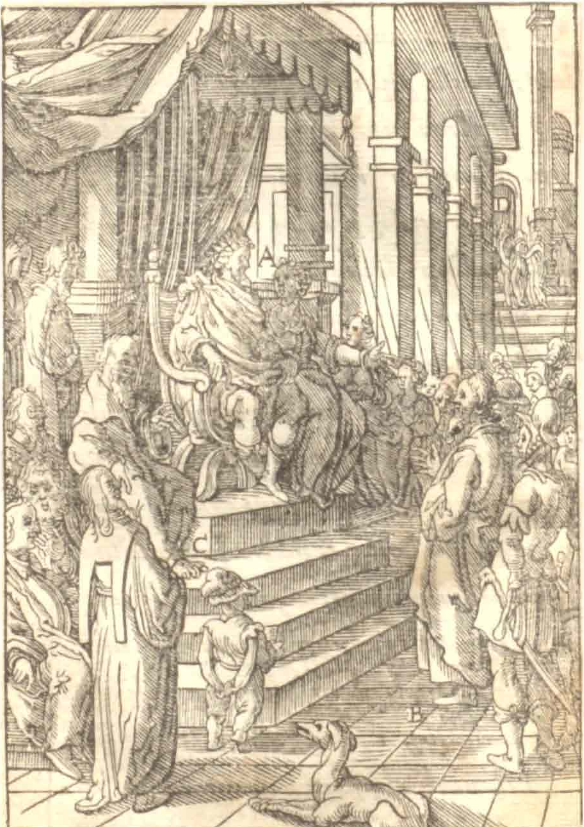
A
C
B

Ի յընտրութիւն կամաց նոցայ ·
խնդրէր զյս̃ թգ̃ զբարութ ա:
Ո՛ղողակեն խաչել ըզք ն ա·
զգողն արձակել փոխան նոր ա՛ ·
Պիղատոսի զձեռըն լուացեալ:
՚ի յարենէն անպարտ եղեալ·
Պղուխս ՚ի յինքեանց ասեն որբոց ձեռլ:
և ՚ի նորոց որդւոց ծըն եալ·
Ս՛պան ՚ի մահ դատաս պարտ եալ:
զմահապարտաց դանըն հարեալ·
Ի զինուորաց ձեռըս տուեալ:
որք յապարան նա ըզնայ տարեալ·
Ի հանդերձէն մերկանալ ով·
և զգեցուցին կարմիր գուն ով:
Պսակ ՚ի փշոց նախատել ով·
և եղեգեան գաւազան ով:
Ի ծունր իջեալ կատակէ ին·
զգլուխն եղեգամբ հարկանէին:

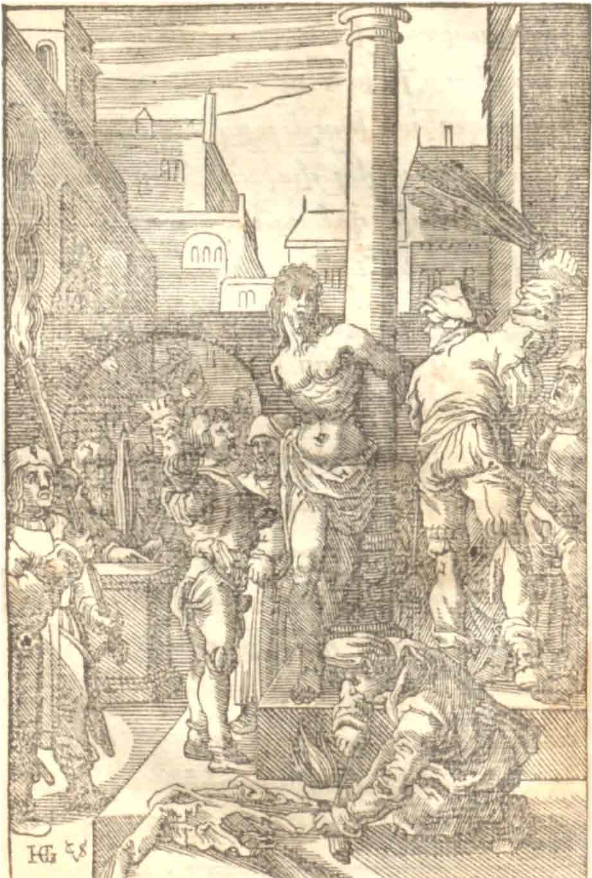
HG

Օ վուշանիծ ի ցըն բարձող լին ․
և առ ՚ի կեանս ըզմեզ դրող լին ։
Յետ այնր ՚ի խաչըն տանել լին ․
բառնայըր յուսով ըզփայտ խաչ լին ։
Մինչ ՚ի տեղի գողգոթայ լին ․
ուր էր եդեալ մարդն առաջ լին ։
Ետուն ըմպել գինի զմուռս եալ ․
և կերակուր լեղաւ խառն եալ ։
Օ րըստամահուն չարի ձաշակել ․
և զբովանդակն այն ոչ արբ եալ ։
Օ ի ՚ի ձեռն ինիւ բատեղծ ծածոյն ․
զառ ՚ի մեղաց ձաշակ պտղ ոյն ։
Փոխարկեսցէ ըզդառնա գոյն ․
՚ի մահ կենացըն քաղցրու թին ։
Մերկացուցին զերկրորդն ադամ ․
զի զգեցուսցէ ըզհինն ադ ամ ։
Օ հանդերձ յինքեան ցբժնեցին ․
պատմուճանին վիճակ արկ լին ։

Ըզձեռս և զոտսըն կապեց ին.
ըն̃յայտնապէս դաւաճանութեան ձայնին:
Ընդ փայտ խաչին բևեռեց ին.
զմատունսն որդ բևոց՛ խոցոտին
Ձեռք ընդ ձեռին տարածել ոյ.
ոտք ընդ ոտին ընթանալ ոյ:
Փայտ ի փայտին դառըն պտղ ոյ.
կեանք ընդ մահու փոխարկել ոյ:
Ի մէջ երկուց անօրին աց.
կայր մերկացեալ տուօղն օրինաց:
Օ որ ո՛չ տեսին աչքըն կուրաց.
բայց՛ խմբոյն աւազակ աց:
Ատես խաչեալ և հաւատ աց.
Թէ է մահու տէր և կեն աց:
Յիշեա զիս տէր աղաղակ եաց.
ընդ իս լիցես պատասխան եաց:
Սանայորի կ արեգակ ան.
ըզտիւն արար գիշերա նմ ան:

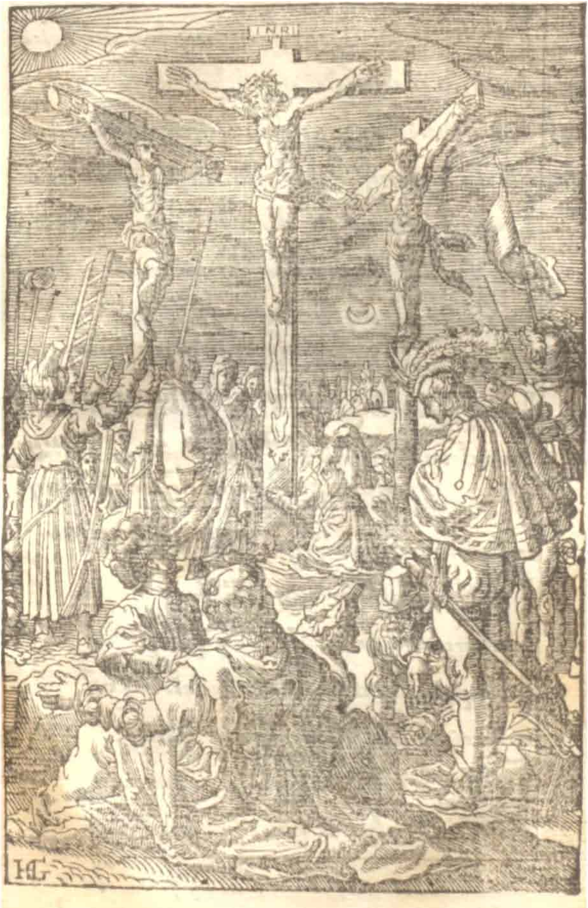
INRI
HG

Ծածկեալ ըզլոյսն արեգական·
վասըն լուսոյն արփիակ ան։
Օստուերըն քօղարկ մերկութե·
զի մի՛ տեսցէ ակն անարժ ան։
Նա՛ զի լուսոյն մեծի ծագ ման·
ճաճանչ փոքունց խաւարեց ան։
Ի մէջօրեայ նսեմաց աւ·
յորժամ ադամ մեղօք մեռ աւ։
Նա՛ յիններորդն՚ ի լոյս դարձ աւ·
յորժամ մահուամբ մահըն լուծ աւ։
Քացախ ետուն՚ ի ծարաւ ի·
այնմոր բղխեաց գետ յադեն ի։
Նա՛՚ իլիմէն անապատ ի·
երկոտասան վտակ բար ի։
Ի երրորդ ժամ պարտեալ օձ ին·
զմիտըս նախնոյ մօրն եւայ ին։
Ի վեցն անկեալ մարդն առաջ ին·
հաւանական բանիւ նոր ին։

Յայն ժամու տէրն' ի խաչ էին·
զի քաւեսցէ զմեղս նոցա էին:
Ի յորժամ էլ ատամբն հէին·
եմոյծ ըզգողն' ի մէջ դրախտ էին:
Ի լինելն աղաղակ էր·
իմովս ընդ իմ զհայր աղաչէր:
Իոյս չյիշել զմեղս աղօթէր·
եւ ըզմեղաց թողուլ հայց էր:
Դարձեալ ձայնիւ աղաղակեաց·
զհոգին կամաւ հօր աւանդեաց:
Ի ընդ ինքեան վերայ թեւեաց:
զհոգիս մարդկան հօր ընծայեաց·
Ո՛չ ըստ մերումս արտայ շնչ է:
այլ արտաքոյ մերոյս գործ է·
Օ ի մերձ' իմաց ձայն մերլ է:
իսկ նա հնչմամբ ձայնիւ գոչ է·
Թ․ էր ոչ այլուստ աստ' իմանն ի:
եթէ կամաւ նա մեռան ի·

Որպէս ասաց ինքըն նախ կե.
գնող և առօղ մարմնոյն յայտնի:
Նոյն բանն որ էր ծընունդն նմա հօր
, եղև մարմին յորովայն մօր.
Ճշմարտապէս մեռաւ մարմնով.
զի փրկեսցուք մեք մհւ:
Անմահ բնութեամբ ածայ ին.
մեռաւ մարմնով մահկանացուին:
Նամահացուն խառնեալ ինմին.
եղև անմահ ընդ անմահ ին:
Ոչ ոմն անմահ ոմըն մեռ եալ.
զի այս երկուքեան բաժան եալ:
Այլ որ անմահ նոյն և մեռեալ.
և որ մեռեալ անմահ մնացեալ:
Որպէս ծընունդն ըսքանչել է.
նոյնպէս և մահըն հրաշալ է:
Եւ երկոքեանն ըսքանչել է.
զի այ է արարչ է:

Օ ի անդորրէր դարձեալ լինի·
Նեղութին ոչկորընչ ի:
Ս ճաստ անմահ ըն մեռան ի·
և՛ իմահրունէր կենդան ի:
Ո րպէս և հուր ընդ երկաթ ոյ·
տանջի ուռամբ հարկանել ոյ:
Թ. է նենըման չէ այս ազգ ոյ·
զի երկոքին են՛ ինխութ ոյ:
Ի ,Ալ դուզնաքեամ նըմանել ով·
հոգի կըրակից մարմնոյ գուն ով:
Բ այց չէ և այս ճշմարտել ով·
զի բաժանին չարչարել ով:
Ի սկէութին ծածակ ան·
առեալ ընութին ըանխութակ ան:
Ա նքակտելի է միակ ան·
յորովայնի մինչ յաւիտ եան,
Ո ւստի հոգին իւր մարդկայ ին·
զոր աւանդեաց առ հայր երկին

Հանդերձ ընութե՛ն ա̅ծայ ին·
էջ ՚ի հոգի՛սն որ ՚ի բանդ ին:
Որ քովանդակ և ՚ի մարմ ին·
մինչ բաժ անեա՛լ եղև հող ին:
Եւ ո՛չ թափո՛ւր ծոց հայրեն ին·
և ընդ հանո՛ւր էից բնութ եան:
Եւ զի ա̅ծ է՛ր որ մեռ ան·
յայտնեն զարմա՛նք զոր գործեց ան:
Երկեր հիմա՛մբ սասանեց ան·
և վարագո՛յր ընդ մէջ հերձ ան:
Վէմք ՚ի յինքեա՛նց պատառեց ին·
և գերեզմա՛նք մահու բաց ան:
Մարմինք սրբո՛ց բազմաց յարեան·
՚ի հաւատա՛լ մեզ յարութ եան:
Եւ զի մեռեա՛լն էր կենդան ի·
Թէ՛ պէտ և մա՛հըն հաւաստ ի:
Յայտնե՛լ կողի՛ն զխոցն աւծ տեղ ի·
կայլակ աղբե՛րցըն կրկնակ ի:

M.

1512

Քուրն՝ խղճանալ մեղուցել ոց:
՚ի մահ նորա մըկըրտել ոց·
Մըխննն՝ խոնոնդ մաքուր Հոդւոց
առ ՚ի քըրիստոս ստղայացել ոց :
Կողին խոցմամբն որպատուեաց·
ըզ կողածնին մեղըս ջընջ եաց:
Օ եկեղեցի այնու շին եաց·
և ընդ դրախտին մեզ պարգևեաց:
Որ եղելոցըս շնորհ բաշխ է·
ըզնմայ յովսէփ պարգև խնդր է:
Լ՝ զոր վառ ակց լոյս ըն ծածկ է·
մաքուր կտաւօք ըզնա պատ է:
Բաննն որ ըզբանն ըստեղծան է:
՚ի բարբառոյ բանիցն է·
Որ շունչ բոլոր զգայնոց շնորհէ:
Հաստատելօքն ոչ տար բեր է·
Օ աչնոր զանդունդըն նկատ է:
յովսէփ ձեռօք կախուցան է·

E
D
C
G

Ո ւնկն որ լուեալ շրթանցս է·
դիպեած մահուան խաւուցան է։
Ո ձեռն որ զերկին նըսհաստատէ
երիզապինդ պարանանդ է։
Ո տոսոր ընդյօդս վերաթեւէ
ակար բնութի կաւաեցյկապ է·
Խ ունկ եւ զմուռ նշան թաղման։
մարմնոյն բերին անապակ ան·
Ո րդ եթերնէ յօթար ան։
մարմնով եդաւ ՚ինոր տապ ան·
Վ իմն ընդդէմ եդեալ դրան։
զվէմն արգելին ըզգլուխ անկեն·
Ն՛ զարեգակն անստուէ երակն։
՚իդուր ծածկեն նըսեմակ ան·
Ն նքուն էիցըն պահապ ան։
ննջէ մահուամբ ՚իգերեզմ ան·
Ն՛ որ երկինք չեն բաւակ ան։
կենքի յայրին պարապդրակ ան·

385 որով

Որով մեռեա՛լք համանգամայն·
յառնեն ձայնի՛ն կենդանական:
Ինքըն մեռեա՛լ անօրինակ ան·
կայր ՚ի բանդի՛ն դժոխական ան:
Յորժամ սարսե՛ն զօրքըն վերին·
զինուք պահե՛ն ազգ երկրածին:
Ե՛ հարստութե՛ մեր բարձողին·
կանայք ողբո՛վ իւղըս բեր ին:
Նընջէր առի՛ւծն ՚ի խոր դըբին·
մուըն չելո՛վ չա՛ր գազան ին:
Գ՝յն որ ըզ ծնո՛ւնդս ադամային·
կլեալ պահէ՛ր յորովայն ին:
Մինչ և ժայթքեա՛ց զամենեսին
զինըն կորո՛յս դի՛ւօք նոր ին:
Օ ահա՛րն էառ ըզ գերող ին·
դարձոյց անդրէ՛ն առ հայրենին:
Ո՛չ արգելեա՛ց վէմն երկրահոր·
յելից ըզ վէմըն հողև որ

Այլ առաւօտն երրորդ աւուր·
ծագեաց յերկրէ զլոյսն երկնաւոր
Ի կոյս մօրէ ծնեալ մարմին ով·
ըզ կուսութիւն ոչ խախտել ով:
Ի կոյս յերկրէ նոյն առնել ով·
և զկնիքն ամբողջ իսկ պահել ով:
Մի զօրականքն զնորա տեսե ալ·
դամբ զինուորացն եղեն մեռե ալ:
Որ զկափարիչ վիմին բարձե ալ·
ահեղ լուսով վերանստե ալ:
Զայն աւետեաց կանանցն երգէր
նման փողոյ հընչման գոչ էր:
Յարեաւ խաչեալըն զոր խնդրէք
մի զարհուրիք այլ խնդաց էք:
Աշակերտացն պատմեց էք·
և զևայն պարտսըն լեց էք:
Ի գալիլեա երթայք տես էք·
և աշխարհին քարոզեց էք:

A
B
F
E
D
D

Յայլոցն երթեալ վաղվաղակի ի·
բայց մարիամ կայր տրտմատուէ ի:
Նոցա՛ ՚ի գալըն պատահ ի·
ողջոյն տուեցն երկըր պագ ի:
Մարիամու մագդաղենի ի·
ցուցանէ նմա՛ն պարտիզպան ի:
Կարծէր ըզնա՛ անյուսալ ի·
բարձող մարմնո՛յն տէրական ի:
Ոանօթըս տա՛յր ընդ ելձայնով·
՚ի յանուանէ զնա կոչել ով:
Ո՛ որ մարիա՛մ բաղձմամբ սիրով·
Հըպել ՚ի նա՛ փափագել ով:
Նա արգելու զնա՛ ասել ով·
Մի՛ մերձենար զգալի գըթ ով:
Ո՛ ի չեմ ելեա՛լ առ հայրասանյով:
ադամայինն զգեցեալ մարմնով·
Եէ երկնայի՛նն ծառըն կենաց:
նախ ադամեա՛նքն են մերձակայց·

Նա՛ո՛չևամ ծագմամբ ձեռ այց·
որ հան զադ ամ անձառ փառ այց:
Ա՛. Ազգ յարութե՛ան պտուղ առաջ ին
պարտէ նո՛ճիրել հօրըն վեր ին:
Որ խմբնութե՛բ է հայր յերկ ին·
և ձեր շնորհօք ա՛ազան ին:
Յ՟ս կոչէ խմ ըստ մարմն ոյ·
զխաւէ մանն արարած ոյ:
Ն՛ձեր Ա՟ծ ընութ՟բ բար ւոյ·
Տ՟ր և ստեղծ իչ գոլ անգ ոյ:
Ընդ հակառակս ընթանալ ով·
պետրոս և յո՛հաննէս սիր ով:
Օ պատանսըն լո՛կ տեսանել ով·
և վարշամակն ուրոյն գնել ով:
Դ հրեշտակաց ծալեալ գոլ ով·
առ ՚խպստէհ մեծ խոր հրդ ով:
Օ ինքըն գըլո՛ւխ մեր պ՟տուհ՛ել ով·
և զմեզ անդամ՟ք յաւդել ով:

B
C
A
F
G
D
E

Բայց զինուորացն ատրէնդ րձել:
հրէից պտմեն զհրաշըքըն տեսել:
Որս արծաթով կուրացուցեալ
յիւրոցն ասեն զնա գողաց եալ:
Ի նմին աւուր յայլում դեխմ աց.
յայտնեալ երկուց Կղէովպեանց:
Ըզվիճմանէ նոցա եհ արց.
եբըր ըզ տըրգէ տըրս կշտամբեաց:
Ըզմովսիսէ կարգաւ պատմեաց.
զոր վն իւրքեան նախ գուշակեաց:
Ի բեկանել հացին այտն եաց.
եւ նոյնժամայն զինքըն ծածկեաց:
Եւ մինչ դարձան եւ պատմեցին.
առաքելոց մետասան ին:
Միաշաբաթ երեկոյ ին:
եմուտ փակեալ դըրըք առ նոսին:
Շնորհեացնց փըչմամբ զհոգ ին.
զայն որ կորոյս մարդն առաջ ին:

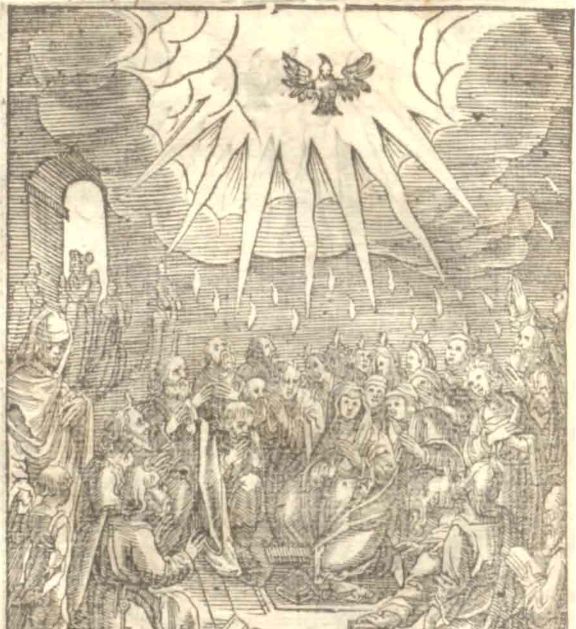

Իշխան արամ յերկրէ յերկ են․
Թողուլ ըզմեղըս մարդ կայ են։
Յորժամ Թովմաս անդր ոչ գոլով․
յասել նոցա չհաւատալ ով։
Յետ ութ աւուր դարձեալ գոլով․
որ հաւատայց շօշափել ով․
Ո խոցն ծակ տիգին ձեռս ամբարտաւանեալ
ի նոյն մարմին որ յարուցեալ։
Տէր և ած խոստովանեալ․
զնա որ ՚ի խաչըն բևեռեալ։
Ո՛չ յարութեն ապականուն եալ․
կամ ՚ի նոճ աստից փառաւորել։
Որպէս և չար ոմըն կարծէր․
անապականն նախ ո՛չ ասաէր։
Ա կայլ է բանն ընդ դէմ չարեաց․
զոր յարուցեալ մ՟ խեւր ասաց։
Թէ նոյն մարմինն եմ ոսկերաց․
և ՚ի յատնեալս ոչ փոփոխեաց։

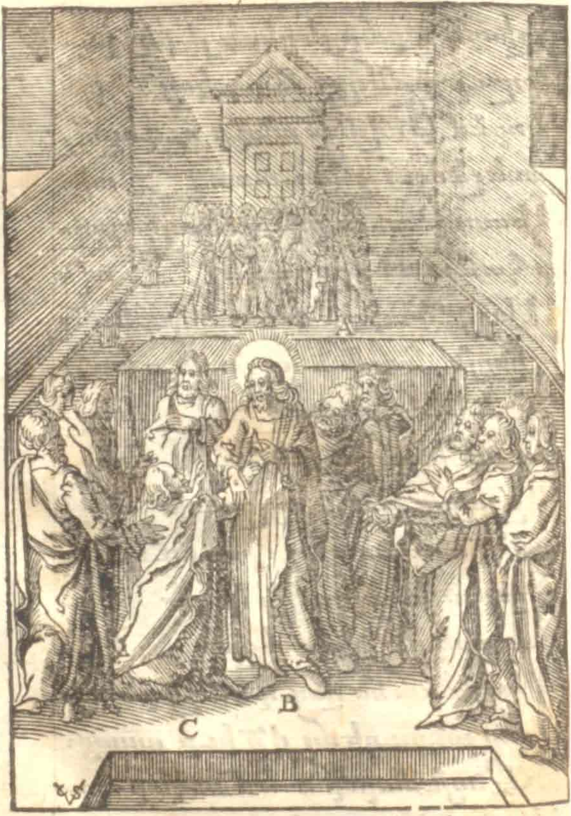
B
C

Այց աշակերտքն նորանգն ած ին.
’ի ժամադրեալ նոցայ տեղ ին:
Այլակերպեալ զտէրն տես ին.
որպէս երբեմն ’ի թաբ լեռ ինն
Եօթն ’ինոսա երկրպագանայ ին.
բայց ’ի երկիցն ոմանս տես ին:
Տէրն խօսէր մետասան ին.
եւ առաքէր յերկիր զնոս ին:
Ի զհեթանոսս աշակերտ ել.
երրորդութեբն մկրտ ել:
Ի զպատուիրանն ուսուցան ել.
’ի նքեն յաւէտ ընդ մեզ լին ել:
Դարձեալ յայտնի այլա նմ ան.
առ ծովակին տիբերիա կան:
Ցուցեալ գործովքն հրաշակ ն.
զինքն ’ի բնութե արարչա կան:
Ձկանց ծովուն հրամայել ով.
յուռկանն նոցա ըմբռնել ով:

Ո՜ զնորաստե՛ղծ հացն առնել ով·
ձուկն՛ ի կրակի՛ն խորովել ով:
Ո՜ ընդ նոսի՛ն ճաշակել ով·
զիւր յարութի՛ն ըստուգել ով:
Զ պետրոս երի՛ս հարցանել ով·
զուրացութի՛ն ըն քաւել ով:
Ո՜ ըզկնի ի՛ւր հետեւել ով·
չա՛ր չա՛րանօք խաչակցել ով:
Ո՜ զ յոհաննէ՛ս յաւէտ սիր ով:
ասացպահե՛լ բանի՜ն իւր ով:
Ո՜ խաւո՛ւրըս քառասուն·
զինքըն յայտնէ՛ր ամենեցուն:
Խօսէր ըզըրա՛նն ոգւոց արթուն·
արքայութե՛ առնէր գիտուն·
Ո՜ ի՛ լնո՛ւլ քառասնեկին·
ըզ կերակո՛ւր խնդրէր վերջին:
Զ մասն ինչձկա՛նց խորովածին·
Եւ ըզ խորի՛սխ քաղցըր մեղուէին:

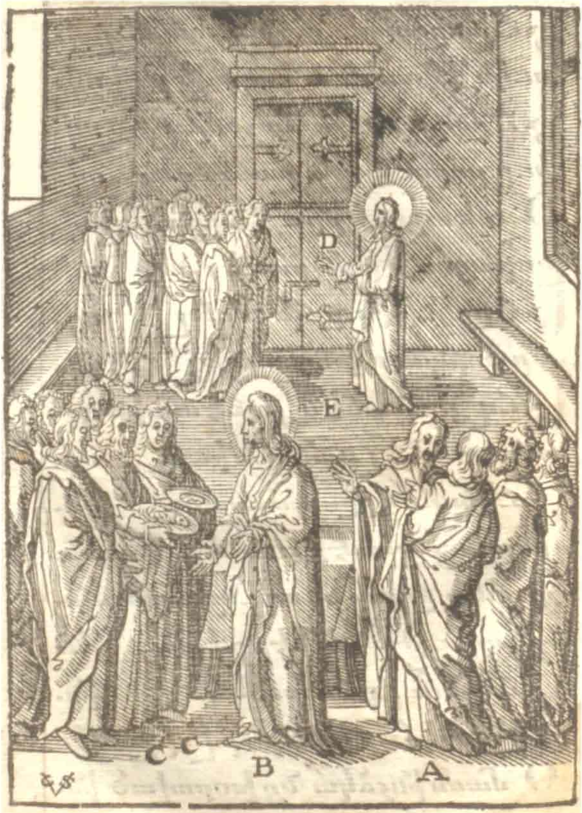
D
E
C C
B
A

Տանէ զնոսա՛ ՚ի բեւթանէ ա.
՚իբըր ըզ մովսէ՛ս լեառըն սինէ ա:
Եդ ՚ի վերայ գըլխո՛ցնոց ա.
զձեռս իւր օ͞հնե՛լ բանիւ՜ զնոսա ա:
Ե՜ զառ՜ետո՛ սըն հայրա կան.
որ է՛ հոգի՛ ս͞բ մաքրա կան:
Մ սէր ի՛նքեա՛մբ առաքա կան.
որպէս մի տ͞ր եւ՛ համա կամ:
Ե՜ ի յերկի՛ն ըռվերա ցեալ.
վերա՛ թեւո՛ց հողմոց ել եալ:
Նովի՛ն մարմնովըն համբարձե ալ.
որով մեռեա՛լն եւ յարուց եալ:
Նստոյց յաջմէ՛ հօրըն փառ աց.
զընութ͞իւ անկեա՛լ կոխան դ իւ͞ց:
Երկիր պագեա՛լ ՚ի հրեշտակ աց.
եւ ամենայ՛ն երկնա՜որ աց:
Մինչեւ ներըքոյ գարըշապար աց.
նորա՛ դիցե՛ն հոյլք թշնամե աց:

C
C
C
C B
F
E
A
D
D

Աներևոյթ հակառա կաց.
երևելի՛ մարդկան չա՛ր եաց:
Յորժամ փառօ՛ք հօր եկեացէ.
նովի՛ն մարմնո՛վն որ ՚ի կուս է:
Օ բնութե՛ մարդկա՛ն նյրուցանէ.
և ընդ գործո՛ց հատուցան է:
Չ՛արեաց ըզ չա՛ր վճիռ հատցէ.
յաւիտենի՛ց հըրով տանջ է:
Իսկ որ բարի՛ քն են պսակ է.
անճառ փառօ՛ք փառաւոր է:
Օ եկեղեցի՛ հարսնացուց է.
և ընդ ինքեա՛ն միաւոր է:
Որպէս անդա՛մ ՚ի գլուխ յօդ է.
և ժառանգո՛[illegible] հօրիւրառն է:
Ի հրեշտակա՛ց դասըն կարգ է.
զիգանկելո՛ց թիւըն լըցց է:
Օ անճառ իմաստըն ծանուցէ.
բանըն բանի՛ վարդապետ է:

M
B
C
E
D
A
F
K
G
I
H
L

Մ՚ինչ և նըման ին քեան գործ է.
որպէս խոստումն իսկ անսուտ է:
Օ ի տեսանել՛ ինոցան է.
Ի՚երև ըզ հայր և՛ ի հօր է:
Բ՚այց վայելումն եթէ զինչ է.
և ո՛չ մտօք ոք հասան է:
Ի՚նմահութիւն բանըս գիտ է.
ւանախտութիւն միայն թէ է:
Բ՚ զհարսանեաց անուն բեր է.
զոր միածնին հայր իւր առն է:
Ւ՚ ինքնիշեսամ անվաղճան է.
և յաւխտեան թագաւոր է
Ա՚րդ որ այսպէս հաւատաց է.
որպէս և գրեալ ք՚ խկզըան է:
Օ որ ծանուցաք փոքր ՚ի շատ է.
ու ըզլավաուաց հարցն ան է:
Օ արքայութիւն ըն ժառանգ է.
յանըր աւ բարի սըն վայել է:

…Թէ գործովք համատար է՛
…ոչ նովին մեռուցան է։
…այ ցոր արդէն չհաստատացէ.
…ուլ ընդ դիմանն ևներհակ է՛։
Յորժամ յերկնից եկեալ տեսցէ.
…յակաման կամօ երկըլ րպագ է։
…էպէտ և ոչ օգուտ բեր է.
…ուլ անձամբ զանձըն կոծեաց է։
…որս դեհենին ըզդատապարտէ.
…հաստատեալըն ՚ինոցան է։
…ոկ մեք հանցուք փառըս նմա.
…որև հոգւոյն միշտ յարակ այ։
Յանցեալըն յայժմոյս և ապա՜ գայ.
…րրորդութե՟ ըն մըշտակ այ։

Յիշատակարան տ՟ն ներսեսի.

…ասն աստուծոյ խօսել զայսբան.
…ձոչ էր ա՜նդ և ոչ նմ ան։

Ո՛ իսխրոյ յիմա՛ր անձն անարժան.
Ո՛չ է տեղի իմաստու թե՛:
Պարտէ սրբո՛յն մե՛ բնական.
և մաքրելո՛յն մաքուր կայ եան:
Ի՛սպամ լինե՛լ ա̃ծ ա բան.
և անձնաւո՛ր ցըն վիպա սան:
Բայց փափագո՛ւմն ոգ ո՛յս բն ական.
ստիպեաց քան զյո՛յժ լուգե րական
Ի՛ եգթութի՛ըն հայր ա կան.
համարձակե՛լ ետխնձայ քան:
Ի՛ դրել բանի՛ց ա̃ծ ա կան.
տխուք չափեա՛լ ներբաող կան:
Ս՛ ո՛ է ութե՛ն անհաս կան.
և բանին հաւր մարդ եղու թե՛:
Ո՛չ նորաձե՛ւ եւ ան նշ ան.
յինէն շինա՛ծ տաւանց հիմ ան:
Ի՛ ալ խլերա՛ անշարժ ա կան.
վիճին եղեալ սակեփայ եան:

Ն՜զի տուեալ քէ՛ պարզա կան.
եւ ո՛չ բանի՛ց՜ անչափա կան:
Ո՛չ իայս լեզո՛ւ պարսա՜ւա կան.
բարբառեսից անփակելեր ան:
Ի՛ անզիբաղո՛ւ մքնախմարժեցն.
այս պէս յիմա՛ստաստ ա̃ծա կան:
Ո՛չ ի արարչի՛ն բանի բնու թե̃.
տայցեն այսո՛ւ բան գոլու թե̃:
Մ՛ ր̃դա՜ թեա՛ն սաղմոսար ան.
եւ սողոմո՛ն առակա բան:
Մ՛ եծըն գրիգո՛ր ա̃ծա բան.
եւ ս̃ն եփրե՛մ ասորա կան:
Ն՛ոցի՛ն եւ մե՛րս հետեւ ան.
բայց դըյղնաքեա՛ն համս նման:
Մ՛չմի տաւո՛ւ՜ վերջ անկակ ան.
զի մի՛ ծուլի՛ց լուր ծանրա նան:
Ն՚ ԺԼ խստաբա՛ր փոփոխա կան.
զի ընթերցօ՛ղք ո՛չ ձանձրա նան:

Թէ արժանի առնէք յիշմ ան.
զիս ըզներսէս անձն անարժ ան։
Ի թիւ եւ թեանցտանց հարիւրոց
կատարեցաւ բանս հաւատ ոց։
Յ վեց հարիւր թուականն հայ ոց.
յիննըն հարիւր չորըք հռոմ ոց։
Յ տկարանալ հռոմայեց ւոց.
եւ զօրանալ հագարաց ւոց։
Ընդ բորբոքել մեղաց մեր ոց.
յոյժ բռնաւորագոյնքն զքաղդէցւոց
Մասուտ սուլտանն յիկոնացւոց
եկեալ յաշխարհ գերմանաց ւոց։
Առեալ զանձն քաղաքս այն ոց.
մինչ ՚ի կողմանս եփրատացւ ոց։
Իսկ հայրապետին հանուրց հայոց
անուն զօրաւորթոռն գրիգոր իոս։
Ժառանգ նախնոյն սրբ աթոռ ոց.
անուանակիր սեռ ազգայն ոց։

Ի ծով անուն դղեկէն ելէ ալ·
զոր սեփհակա՛ն ինքեան շինէ ալ:
Ի յանուանէ՛ կամրոցս հասէ ալ:
հռոմակա՛ն կլա յորջորջէ ալ:
Յորմէ նախնի՛ տէրանցն ելէ ալ·
յահէ՛ նեղ չա՛ց ըն փախուցէ ալ:
Ըզ սա՛կամաւ սըմին տուէ ալ·
՚ըլինել յաւէ՛տ սեփհականէ ալ:
Ո՛րդ այս պխո՛ւմ ժամանակ ի·
դառն եդըժնէ՛անեան բար ի:
Յորում ըն ակե՛մք յայսմ ամրոցի
՚իգետամպա՛տ քարանձաւ ի:
Ի յեփրատա՛յ պարագըրել ի·
որ յադ խնա՛յ քառ որդ հոս ի:
Յելից կուսէ՛ հեղլիկ շարժ ի·
՚իմիւս փոքուէ՛ մախւք պատ ի:
Ինքս ամբարձեա՛լ ՚իբըրըզկղդ ի·
ալեաց ծովո՛ւ ո՛չ երկընչ ի:

Պամարդկանէ ոչ զարհուր ի·
զի է հնարից անյաղթել ի:
Օ որ տնօրինիչն ամենայն ի·
տեղ պատրաստեաց ապաշխին ի:
Տր աթոռոյս ըմբռնչել ի·
Իբարկութե ժամանակ ի:
Յորում նեղիմք յանօրին աց·
Ի յարտաքին չար գազան աց:
Եւ ի չնորհաց ի դժրան աց·
Իսուտ անուն քրիստոնէ աց·
Յորոց փրկիչըն մեր կեն աց·
մինչև ցայսօր ամբողջ պահ եց:
Որք ևապայն ժամանակ աց·
յանձն եղիցուք նորին կամ աց:
Պամա գրեցի զբան հաւատ ոյ·
ոտանաւոր տաղիւ չափ ոյ:
Ես անարժ անգոլով բարու ոյ·
Ներսէս եղբայր տնըն մեր ոյ:

Մ՛էկյնէ՛ն բան ըստ մարմն ոյ.
զեյխմաստ ոչէ՛ յես մարդ ոյ:
Ն,Ա՛խստաւե՛ց սրբոց նեւթ ոյ.
որ.քխօսեցա՛ն ըխմամբ հոգւ ոյ:
Փ դքըր բանիւ՛ կարճ՛ իկորճ ոյ.
միայն ըզմի՛ տաըն ցուցել ոյ:
Ընթերցողա՛ց վերծանել ոյ.
արադմտա՛ց հասանել ոյ:
ակաւկա՛ց պապանձել ոյ.
որք ընդդիմա՛կք են հաւատ ոյ:
Ս՛ ճշմարտե՛ց հաստատել ոյ.
մանկանցսրբո՛յ եկեղեց ւոյ:
Նյեշաստակբարեաց հոդ ւոյ.
բարեպաշտե՛ց ծնօղացն իմ ոյ:
Յադդէնդօլո՛վ պալհաւ՛ունւ ոյ.
համաստահմե՛ց արշակուն ւոյ:
Ս՛ հարազա՛տ եղբարցս իմ ոյ.
Նախ վեհադո՛յն տնըս իմ ոյ:

Որ է ա՛թոռ սբ՟ գրիգոր ոյ·
գոլ հոմանո՛ւն համա նման ոյ։
Իՙ երկոցո՛ւնց աշխար հայն ոյ·
գեր փառաւոնա՛ւ պատուեցել ոյ։
Սահլ անո՛ւն վեհարքուն ոյ·
և զօ՝րաւո՛ր կոչեցել ոյ։
Իՙ մարեմա՛յքեռ ընտրել ոյ·
և յաղթութէ՛ բարի անիլ ոյ։
Որյետ մանկա՛նց որ ըստ մ՟րմնոյ
ստանայր մանկո՛ւնս ըստ ո՟յ։
Իՙ համօրէ՛ն նոցին ծնընդ ոյ·
յոգնաշահե՛ղ բարէ զարմ ոյ։
Որք կենդ անէ՛ք աստխ լուս ոյ·
և որք ննջէ՛ն առ աստուծ ոյ։
Ոմանց հայցե՛լ միշտ պահել ոյ·
խաղաղակա՛ն կենօք բար ւոյ։
Ոմանց խնդրե՛լ ժամանել ոյ·
անճառ կենա՛ց հանդերձել ոյ։

Սէ խնդրողի՛ն զբանըս դր ոյ·
երեւցադ ո՛յն եղբօր որդ ւոյ։
Որ ապերա՛տ յորջորջել ոյ·
ըստնախնեաց հա՛րցնանուա՜նել։
Սա եղեցի՛ պատճառ բար ոյ·
յիմաստութե՛ն կրթելհոդ ոյ։
Ըստ որնայնե՛ցս ամբառնալ ոյ·
՚ի յերկնայի՛ն նոդն հըպել ոյ։
Սէ բոլորի՛ց հնազանդել ոյ·
այսմա՜նդի՛ց ա՜ծայն ոյ։
Տացէ յո՜ պարգեւ բար ւոյ·
այժմ եւ ա՜ւո՛ւրն խմում վերջնոյ։
Ըզ փառըսհա՛ւրպատի՜որդ ւոյ·
՚ի գոհութե՛ն տո՜ողէնհոդ ւոյ։
Որ մեշտ երգե՛ն արարած ոյ·
յիմանալեա՛ցս եւ՚ իզգալ ւոյ։

M. in.

...ն ներբողեան սրբոյ եպիսկոպոսի
...ան խրատտուտումն տախրաց ման
...անց։ Ի դեմաց այր ուքենից
...ւմլից տատանմանէր չափով։

Յրենայ գ.բեզմերձակ այ
լինելխրատէ Թէ Հաւտոյ

...եսող գործոց ընդկախմ այ։
...ող բանից ծանիր ընդ այ։

Գ. աղտնիք սրտից աչացնոր այ-
չեն՝ իծածուէկ այլ յայտնի կա:
Թ. էայս մտաւէք հայխ'ին այ.
անմեղ մնամ միշտ յարակ այ:
Ի. ենընբանից տաէչարե աց.
սանձեա՛ զլեզուէդ վ̃ ընկեր աց:
Ի. բերանոյ քո՛ հան'իբ աց.
զխօսս աղտեղի՛ նախատան աց:
Ն, այե'իբա՛ն բամբասան աց.
դիր պահապա՛ն'իբոց շրթ անց:
Օ ի ապրեսցի՛ սդուէ'իմեղ աց.
Ւ յանաչմա դատաստան աց:
Գ. եմընդբրով քածայ ին.
ուսուցանէ՛ խրատել լեզուէ ին:
Ր. անքո՛նոքօք յարդարեսց ին.
գործըքդոցի՛ն հետևեսց ին:
Ւ, Հմի՛ ընդ դէմ կալ հրամանին.
այլ հնազանդեա՛յ պատուէիրն ին:

Սէ տուր ք քո՛ ողորմոր ին.
'ի ճշմարիտ ճանապարհ ին
Գայնդատողին երկնաւոր ի։
խրատէր զքեզ սպասել յերկիր ի.
Սէ ի մարմնոյ քո՛ վաղճան ի։
Հոգ՟ող կո՛չմանըն տ՟ր ուն ի.
Ունալով լինել յանկարծակ ի.
Նըման գողո՛յ 'ի գիշեր ի։
Օ իոր սոցին ակըն կալ ց ի.
Նայ 'ի մեղա՛ց ո՛չ յաղթեաց ի։
Սչներգէ մի՛շտ յականջըս քո՛.
տալըզ համա՛ր պարտուցըն քո՛։
Ոտ՟ մանկո՛ւնք ուսման գըր ոյ.
ըզ տախտակին համար տալ ոյ։
Կամ որ վեհից տնտես գործ ոյ.
առ իզհամա՛ր պահանջել ոյ։
Բան զի տնտես ես քո՛ հոգւոյ.
և պարտ և ո՛ցնած այն ոյ.

Օ անզուգակի՛ց ամենծան էր.
որմիշտասաէ՛ թէ՛զօրաց էր:
Պխոլքընո՛յ մահուզարթ էր.
և՛ իյանձի՛ն քումզգաստաց էր:
Յանցաւորացըս մի՛խաք էր.
յանացկենացըն մի՛զրկ էր:
Օ արդարութի՛ այժմըզգեցիր.
և անդփառօ՛ք պայծառաց էր:
Անէիցըլութեա՛ն հանուրցծագող.
ի՛րատէլինէ՛լ միշտահայեց ող:
Ըզմեղսասէ՛ առեւանեթ ող.
և սըրբութե՛ցըն լերսիր ող:
Օ խորպէսչէ՛ խաւարկըր ող.
պայծառըլութե՛ն ևնըման ող:
Ը՛յապէսհոդի՛ չարե՛ցդործ ող:
մաքուրհոգւո՛յն չէընդուն ող.
Ը թնընկերի՛ քո՛պաստահ էլ:
բարեացերա՛ց ինչյաջող էլ.

Խորատէ՛ր ըզ.քե՛զ մի՛յաջան եւ.
մի՛մախանաւա՛ք ըզ.քեզայր եւ:
Ա. յլթէ՛կամի՛ս ատէհանդէ եւ.
եւոյ հաճոյլին եւ:
Դ. ուգոհութի՛ն տվողինյա՛ն եւ.
այնմորդխտէ՛ հաւատար եւ:
Թ. ոյնթագաւէ՛ արքունակ ան.
կամպետութի՛ն իշխանակ ան:
Թ. էընկալ ցի՛ սրտ՛ուըզմարդկան.
մի՛համարի՛ ըքե՛զ սեփակ ան:
Ա. յլստահարա՛նց քօցօրանց ան.
ծանիրըզ.քե՛զ ծառկինըմ ան:
Ա. ՛մի՛լինի՛ր անբարտաւ ան.
առ.քաղցր եւ հե՛զ խոնարհական:
Ի. կնժամա՛նկե սյզկե՛նքսնցա՛ր.
կարծեւ չտայ քեզվտարա՛ն որ:
Ո. իթէ՛՛ իկատուսես թագաւա՛ն որ:
Եկան՛ իշխա՛ն յոյժ ղաւրա՛ն որ.

Ճողոյ ծընունդ եւ հիւթանոր.
յոր դառնալոց յոչկամանէ որ:
Այլ որ գործոյ կաս սպասաւոր.
յորմէ կոչիս ոչ յաւժան որ:
Ինն՝ իցասմանէ դու՝ իբաց լեր.
եւմի ըզքէզ ասէ այր եղ:
Սամի ըզ բանսըն թիւնար եր.
առ՝ խորտէտ յառաջբեր եր:
Մի անողորմըն զըքտանջ եր.
մի անխրաւ խրըս գործ եր:
Օ իմի կրեսցես զօրասաց տր.
զտանջելըն՝ իհուրընմահար եր:
Իննընլուել վարդ ապետ էն
՝իցաւագին բարկութեն էն.
Ճանդչել ասէ՝ իչոր ախտ էն:
եւ ւյնհանդխատ տրտմութեն էն
Ոնկալ ըզ սոյն եւ՝ խտն էն:
՝յերանութե հեզոց բան էն.

Ո՛անիր թէ՛ մերձէ որդատէն·
հատուցանե՛լ քեզ փոխար էն։
Եսէն խորհըրդակի՛ց բարի եղե՛լ
մերժէ զխորհո՛ւրդ խորամնկեալ։
Իցե՛ ՚ի քէ՛ն նմա հեռացեալ։
Չոր յա՛յլ ատեցեալ·
Ճշմարտութե՛լեր հետեւեալ։
ուղիղ խօսի՛ց սիրօղ գտեալ·
Մի՛նչ զինեբա՛ն լռկաասցեալ։
լինել երդբմա՛ն գե րազանցեալ·
Ո՛անծանեցնէ՛ յոյժ ծնրադ ոյն։
ըզ բանե րդմա՛ն ուրանալ ոյն·
Ո ի թէ՛ փակեա՛ց տէրն՚ ի յայ ոյն։
Ե՚ ի չա՛րէն ասաց զատ ոյն։
Ո ինչ առնիցե՛ն՚ ի յերդնլ ոյն·
միշտ՚ ի յանուն տէն ոյն։
Լ՛ ծայն սուտթբ յոլովադ ոյն·
որո՛յմեղա՛ց չիք վե՛հադ ոյն։

Կենըն կենաց զանցաւոր է.
կըկին դըամբ քաղաքաւ է:
Բնդ մինն մտեըամբ ըկ յարդանդ է.
ըն դմիւսն եւ ցեամեկ յաշխարհ է
Նորդ զինչ օգտես դրօ՛ կեշահ է
՚ի քաղ ջերայ վաճառ է:
Յորժամ ՚ի դուրսն կողպ է.
մահ նորկենաց թշնամին է:
Ոթն հայեաց յորժ այսօրան ես.
և մի զբաղեր միշտ ՚ի նմա ես:
Ս՚ի յապաղեր դ՚ի կեշար ես.
այլփոփոխեա փոյթ ՚ի բեար ես:
Օ կյորժամն չգիտես ես.
Նըտեղ ործոյ քոյպահան ես:
Նըթ կէչուն ես պատրաստեան ես:
յանըոյ խաւար բանտարկանես.
Զայն ծիծըղ կեղ օրինակով :
զմարմինդ ՚ի կեաըըալ ծել ով.

Ն. ճկատամւոր ուղղէցանձ ով·
զհոգեգառէ անդծոտեւ ով:
Թ. եմանմոլմբ ձանապարհ ով·
զնայօրէնս ծնմոխր ով:
Յ. այնժամեայանն եւ ընկերմարմնով·
ընդ աւագնորա թագւորաւ ով:
Պ. անմեղ կաւանոսւ բեղէնձ րոտ·
նաւ եւ յայսծով տայհմտաբ ար:
Ր. սեյուզէ յաւլեացներկ ար·
ընդ դեմ կացեալ հզօրաբ ար:
Վ. արեւ զհոգոյդ նաւն նաւնդ աղե·
հոգոյնթ եւ օքաբիաբ ար:
Ո. խհաստուածս անդորրմբ ար·
յանքայդ տեղին խաղաղար ար:
Ն. էնձառադսյթ առ՛խարտ էդ·
ամէծադեանցլուսոյհանդ էդ:
Ո. բանըբարի հեղ՛խլեղոն էդ·
զոզորմութին ՛լձէուան էդ:

Բ. այց յարարչէ՛ն քեզ պարգևեդ
մի՛ վատթարա՛ց վատներյանպէտ:
Թ. ե՛ ո՛չ վճա՛ր տաս 'ի յանձնեդ.
յորժամ խնդրէ՛ 'ի յառող էդ:
Մ. եննմերժել 'իբա՛ց ասէ՝ իւք էն
զախտըս մեղա՛ց որ 'ի չա՛ր էն:
Օ պրու ընկալա՛նն և զայլնամէն.
որով դաղտնի՛ նետիւք խոց էն.
Յ այլ կապերձա՛ց առնուխուրզէն:
'իդեղեցի՛կ տեսլեան դիմ էն:
Ի. ՟հարկանէ՛ զա՟չ ըսքեզ էն.
'իչա՛րաչա՛ր հայեցման էն:
Յ ին.յինէն ասէ՛ մանուկըն տրել.
զայս բանս խրա՛տ յաշխր՟հի սդալ:
Յ ունայնութե՛ց ըզ քեզմի՛ տալ.
սնոտի խաղո՛ք անմտան ալ.
Ի. յլյիմաստնո՛ց դրունըս դնալ:
և յուսմանէ՛ ո՛չ ձանձրան ալ:

Ո՛ իմ՝ անձի՛ն տաս զ զղջանալ
յորժամ հնա՛ր չէ՛ ի յետդառնալ:
Նու՛ն: Նորոգ ամէ՛ երիտասարդ-
զիմաստութի՛ւն զգեցի՛րքեզ զարդ:
Մի՛ զպատմուճանըս բազմազարդ-
որ ըզտղաս առնէ զուա՛ր   թ:
Լ՝ըլըզ հանձա՛ րծերոցև զխրատ
որով յայտնի՛ ճանաչիս մար   դ:
Կ՝անզի յիմարնէ՛ հոսեալ յարդ
իսկ իմաստո՛ւնն ոսկի ըզ վար   դ:
Ճ՝ան: շատ ամէ՛ ովծերունի   դ.
հնացեալ մեղօ՛ք կեալ յ̃   իդ:
Ձ՝ամէ դառնա՛ւ յայժմ՝ ի հոդ իդ
մինչ դեռ՝ ի ձեռս է՛ քեզ բար իդ:
Ծ՝առայեցէ՛ր մարմնոյդ եր իդ.
մինչև՝ ի յամփըն տասպան   իդ:
Տու՛ր՝ իմնացե ո՛ղժամանակ իդ.
մասն իննն հոգո՛յ բանական   իդ:

Սնուսուցանէ՛ քեզ զղեխրու Թէ.
եւաստուա՛նդ լխաբբու Թէ:
Սիրել զա̃ծ՛ ճշմարտու Թէ.
եւզքո՛ ընկե՛րն ըստո̃յգու Թէ:
Մերժել ըզչա՛րն ատելու Թէ.
գրկել զբարի՛ն սիրելու Թէ:
Պահել զհոգի՛դ քո՛սրբու Թէ.
եւանհպա՛րտ խոնարհու Թէ:
Չանչա՛փատանէ՛ զղադահու Թի.
զիշատմեղացէծնելու Թի:
Օ՛ի խնամանէ՛ է՛ապանու Թի.
Նայէ՛ աւա՛ր եգերու Թի:
Ր. նախխայա՛նի գողու Թի.
եւանիրաւ՛ դատաողու Թի:
Նյայնմանէ՛ վաշխառու Թի.
եւըզմխմեա՛նս ատելու Թի:
Պէնպա̃տուճխրէ՛ կալանբամբաս.
՚եյայաչարեա՛ց յորում Թէ Դ կա:

Ո իմն հոգւոյդ առնեսմն աս.
՚Ի ձախակողմըն կալովդ աս:
Ա ճմնախտա ՚ի կեանըսյսյ ս.
որու մղարժաննն ումեքոչտ աս:
Տ ուրղանցոտրըն զորստան աս:
Եւ առղանանցըն յորդն աս.
Ք էնջնջեւ ղհոգւդ աւէջրովք:
յախտից մեղաց ջերմարտասուօք.
Ո իլաճէլող աստէնկամ օք:
Նամնդ ցնծող մեծաճփառ օք.
Ր անաստխնդող պէսպէսմեղօք
եւանդ կըձեւլ խխստատամ օք.
Ա ճայսատկաճ ժամանակ օք:
եւայնյաճէտ անթիճամ օք.
Ո այնուամնկ արանցհանուըց:
ոչնախանձէլ խրատէվարու ց.
Դ գինարբուճոց երգուպարուց.
Մ հաղորդել լկտիբարու ց.

Ո իփոխանակ ատէնծառուց.
կոծումնելոց է՛ անդնոցուն ց:
Ընդմեծատամն այնմիկդաուց.
որխափաքդէ՛ր կաթ իլմիջուր ց:
Սէնսէրծի՛ս այսախառաշար ժ.
առելխրատէ՛ զաղառեղիդար շ:
Ն՛ եթէ՛ մեղաց մի՛լինիրբա ժ.
ախառիցառուամբ ձգելով՛ իդարշ:
Ո իթէ՛ մարմի՛նդ աստացէ վաշ:
հոդիդհիհա՛նդ լինիևհա շ:
Թ. է՛ ասառուրախ առնէևհրա շ:
այլ յեռոյառյ քեղմահուձա շ:
Ս ե՛չխվարքաէ՛ պեղծհանառկ.
ռնկամնացնէ՛ յոյժնէրհ ակ:
Ն՛ հոր՛ իյայս սէրէհամ ակ:
է՛ այ՛ սիրոյնդիմ ակ.
Ը. րդմի՛ըմբե՛ր խիսառախորժ ակ:
զանցահորի՛ս սիրոյբաժ ակ.

Մ․ յլփոփոխեմ զմրրատես ակ․
յանապականն աէ ըռն յըստ ակ ։
Տ էնընտէրանց ևիշխան աց․
Խրատընծայէ իմաստու թեց ։
Թ․ էմնսիրէք ժողովեցա նձ․
այըզժողով բարխարա նց ։
Ի զմտերբ մաըն տրու թեց․
ևզհետևողընքաջու թեց ։
Ո ըքվսձէր 'իմահանձան ց․
կամաճդխմէն որպէս'իդան ձ ։
Ի էնտաուչէ բանխակաւ ած․
սյլակամայ բանաբար ած ։
Ի․ այցդունզակնջդ առընթեր ծ․
թէզինչխօսի ըղմտաւ ած ։
Ս իրեմբոլոր սրտիւ զած․
ևօրինաց նորի նխնամ ած ։
Օ հոդխդպհեմյախտիցմաքրծ․
Նխմեղաց մշտուռաց ած ։

Յոնցուցանէ՛ միւսբանեբաւա.
որ՛ եչարեացն առնեաղ ա ա:
Ս՛էն ախանձեր ընաւ՛ ընդ մարդ.
և մ՛ինենդեր զընկեր ըքո՛դաղ ա:
Օ եա՛մ ծածկեալնէ յայ ա.
և հառաչեցէ՛ փո՛խան քեզաա:
Կամ՛ խաստե՛ կեանքսանընդ հա.
կամ՛ խմերջե՛ օրընհաաա ա ա:
Իւննայօդակա՛ն միյնէ տաա.
բայցզոր յօթէ՛ քեզխրաա աա:
Յորժամմեղա՛ց դատընպաաա.
քեզերևեքաղ ցր ևդևր աա:
Ա, ախքանդուտե՛ն նոր՛խպաա.
յիշեաղամ՛ութ ևըզպատկաա:
Ա, հեջանե՛ բոցնոր՛ եվ աա.
և զօնանայ՛ մոտքըդյամ աա:
Փ ևըն փաա՛ցէ քեղ քոր ող.
ալնեխբատակա՛ն բանետաղ ոյս:

Սամթէնարան լինիա՝ իմոյ զ.
եւասասաձեալ որպէսըզը ոյս:
Ո հոգիոգ մաքուր պահեմեալն
իմաշխարհի խաւարեալ ոյս:
Եւ հանդերձեալ կենացայն ոյս
պսակաւորեալ քեզ ընդ հաճ ոյս.
Բ էնկատարու մէջ այսոր եց:
տայակնութեալ աճուրեալ եց.
Ո՛ չընդ սիրոյ սարբակայ եց:
միշաբեւեւեալ անկոյծկայ եց.
Լ. ջլազատել յոյժ մուսախա եց.
ընդ քեզ ոլ խաչան եց:
Ինելորեց քաղաքան եց.
եւանմարմնոցըն ձայնան եց:
Ն որոգբանիս այամիկհանդ էս.
դումարելոց սատատերաց էս:
Ն ըդէլաղիէ հոմերա պէս.
խաւնեալ իհի Թըսահոդէպէս:

Բաժեալ՝ ի քեզ ըստ տարրապէս.
զանազանեալ տառ ինչյարդ էս:
Սայր ըգլխոնց այլադայապ ես.
մանկանցտուճանուսխմապ էս:
Ի՛ Թագուցեալ ըստմարմնապէս.
Ե՛րեցխանից խորհրդապ էս:
Սէ՛ հոգեւոր բանըապէսպ էս.
որոցնպատ եղեներս էս:

Ա որ ընծանն ի րուէսի. Ս անհաւանոյ
Ս ննեղելոց հայ կականատաւկց
…ափերմանց. Ոգեալ՝ իներուէսէ.

Յըն ան ըսկիզըն աստ
ղած.
Անեղ ընութիւն ոչ
տրարած.

Յ երխանձին նըա բաժան ած.
…ի մի ընութիւն միաւոր ած:
…նաւիցանէ անձառաբ ար.
…ամանմանց դոլանհն ար:
Ո որդւոյծնունդն անեղաբար.
…հոգւոյըղ խոսմն անհատաբ ար:
Ը. րէ ինքեամբ ՚ինիւթէ ի.
…աննիւթական իմաստական ի:
Թ. էածէր մըշտկենդան ի.
…էյայժմըյս և եղից ի:

Դաւանէ՛ զերրորդու թի.
երեքսրբեա՛ն միտրու թի:
Ո՛չ միութե՟ն ՚ի խառնու թի.
ո՛չ բաժանմա՛մբն յօտարու թի:
Նըրականձա՛մբ թիւ կատար ել.
զերրորդութի՛ըն ծանուցե ալ:
Ո՛չ քանզերի՛ս տաւաւելե ալ.
և ո՛չ երկո՛ւս կատմինեղե ալ:
Օ այսթիւաւեա՛ն ըստեսայէ ղ.
՚խորհրդէի՛ց որպէսեւն այ:
Նըեցըմբ ա՛մենիմ այ.
և միանդա՛մ տորդերակ այ:
Նա՛պէ՛ս մեգ.քարոզ է.
զորէննուսեա՛ն ՚խմոլսէս է:
Թ էնծէ՛ր խակըզըանն է.
և ո՛չ եղեա՛ն ՚իյումեք է:
Ո նդէ՛ն հօրզուդակ ան.
զորդխաւէ՛ համարնակ ան:

Ի․ յոհաննէ՛ ուսեալ զայսք ան․
որորոտմյ յաւէետար ան։
Ե․ արքմանէ՛ մեզախրաբ ար․
զհոգւոյնբըղխումն անքննաբ ար։
Ե․ էր՛ ՚ի հօրէ՛ է՚յատկաբ ար․
առնույորդւոյ՛ ճշմարտաբ ար։
Վ․ ամենակի՛ պարունակ ող․
ասէզա՟ծ՛ գոլըստեղծ ող։
Ո՛չժամանակաւնա՛հաս ող․
եւո՛չյաւէ՛ուրց ըզնայչափ ող։
Ի․ սկայպէ՛ս ասէբան ին։
՚ի յոչընչէ՛ ստեղծեալըզերկ ին․
Հ․ աղորդընդհօրէ՛ եւ հոգ ին։
որովեղեալքս ամէնայն ին․
Լ․ ոյսընծայն որդերազան ց։
լուսոյսկաւէ ասէ ստեղծուած․
Ն․ ախատռուաջին ըզհրեշտակաց։
երկրորդզգալի՛ համատար ած․

Խաւարամածեա՛լ ի յանդընդ ոց.
աւէփոխեա՛լ լուսոյն՝ ի բ ոց։
Սովե՛ղև տխե՛ ընդործ ոց։
գիշեր հանդիստ քընոյարթն ոց.
Ո՝ իրներկնայի՛ն յերկրորդ ա՛ռոր
մեկնեացաւէ՛ զջուրներկնա՛ որ.
Ե՛ յերրորդի՛ն տունկբերա՛ որ։
յորում և դրա՛խտըն լուսա՛ որ.
Կապեացզանկա՛յն աւէըզ լոյս։
՚Ի չորրորդի՛ն յանօթնիւթ ոյս.
Ո արեգակնէ՛ և ըզ լուսն ոյս։
Եւ զաստեղա՛ց պարուճյօդ ոյս.
Հրամաննաւէ՛ արարչակ ան։
հան՚ի ծովէ՛ կրկինկենդ ան.
Ո այնոր՚ի յօ՛դ սընթեւակ ան։
Եւ որ՚ի ջրո՛ւ բուըն լողակ ան.
Զայնտիրակա՛ն աւէհ աս։
աո՚խոտորի՛ն հողանիւթ այս.

Րըղխել յերկրէ չորքոտանայս.
զանազանից կենդանեաց դ աս:
Պօղեալխորհուրդ անէթադէն.
երրորդութե ընծիաբութին:
Սի հողոյ ստեղծեալմարդ ոյն.
ադնելպատկեր նմաննորու ն:
Ռառադմյթ անէփառ աց.
զդեցոյցմարդոյն զանմահկենաց:
Օ կինն՚իկողէն արարհատուծ.
օրէնսեդիր պատուիրան աց:
Սախեալսատ առ՚իշխր էն.
ընդմերպատիճն որյարարչ էն:
Լ հնխաբմամբ առ՚իդբախտէն.
էածյերկիր յայսփշեղ էն:
Յ այնքանմեղաց առ՚իշար խս.
արկեզ ընութե հողեղին խս:
Սինչաահանաց բանալերկնից.
ծածկել Ջրով՚իզորս յերկր խս:

Լոյս աղբերանդ ամէնընտրե ալ:
խոստապանեն զօրէրդօրծե ալ:
Լայս բորբոքիլ քնեղեղերծեալ
յօրմէկրկէն զերկրիլցե ալ:
Իննոճածանէ զաշտաարակ ին:
յետայնորին յանդըզզնէ ին.
Յորխառնակեա լեզուքնոց ին:
Ձեռամբնխուրեա նցզայնքակէ ին.
Սսուցանէ աբրահամ ա՛ն:
Թէ համատոյ տանհկիններ ա՛ն.
Սոփզմած հիւրընկալ ա՛ն:
Եաճեալոց որ դիծ ըն ա՛ն.
Զարչօքանէ մարդկանորդոց:
Լցաճաշխարհ պաշտամանքիտոց.
Բայց յակոբեան յայնծընընդ:
որ յերկաթեն մոխինհն ոց.
Գոռճեայստալաւն ամէզմոլանէս
եւցակոբան զարմինհանդ էս.

Փրկելզնոսամ ածապ էս·
յեգիպտոսէ՛ սքանչելապ էս։
Բանացաւէ՛ առինքնձգ ել·
Տրընդորդեն ս մարդկանիրկ ել։
Սատամբեւո՛րուլ օրէնքդր ել·
ևմարդարէ՛ս սէառաք ել։
Ոամհկաւէ՛ զոգդըմմարդկան·
զիո՛չայսու առնադարձ ան։
Սեծադունի՛ կարօտեց ան·
Հնարեցդեղո՛ց բժըշկաւ ան։
Սխրովաւէ՛ հայրառաքե աց·
զբանընդմարմի՛ն միաւորե աց։
Օ որևմաքո՛ւր կոյսընկրե աց·
Ծնաւմարմնո՛վ որովփրկե աց։
Սերնոցընրյան ասէմաքր եց·
Ծադեցյաշխա՛րհ հայսըատուերեց։
Լէհալածեա՛ց զխաւարնյէ եց·
Ոդեցփայլեա՛ց լոյսնամեն եց։

Տայասել բա՛ն ընծայրագ ոյն.
վասնբանի՛ն իմանալ ոյն:
Տն փառա՛ց խոնարհել ոյն.
մինչզխաչէ՛ համբերել ոյն:
Րամաճեմեա՛ց ձայնիլին ի.
Թէնևբանութի՛ ձայնիչուն ի:
Ցէորննջեա՛ցն ՚իտապան ի.
նոյնազատեա՛ց զօրս՚ իբանտ ի:
Ցոնցնծութի՛ մեզ քարոզ է.
զմիշտկենդանո՛յն յարութեն է:
Ւըզ յարութի՛ մերհաստատէ.
նմիննմա՛ն յործամդայց է:
Ւխուսէըզմեզ՛ ընդնոյնսեր ով.
յօդեալ՚ իդլո՛ւխն ամբառնալով:
Ւ.յնորնատի՛ բնութեմեր ով:
հօրընդաջմէ՛ բազմեալմարմին ով.
Փառացանձա՛ռ լինիդուշ ակ:
որոցզա՛ծ սիրենյիստ ակ.

Յորժամ մարմնով ընմերունակ·
Ծագես յերկնից որպէս փայլ ակ։
Բ,էն քեզ ձեւոմնիւր ով·
զմեզ յորդորէ խաչակցել ով։
Օ խեւփառանց նորայույս ով·
Հաղորդլեցուք մաքրեալ հոգւով։
Լ,որոգմանկունք իմաստութ ե·
տուէք զայս բան ձեզ խրախութ ե։
Ը, ընկնածորոյցըն դխտու թե·
և համայնից եղելու թե։
Րակերոտէին արարչու թե·
և փրկական տնօրէնու թե։
Սերոզքբանին յոհեմու թե·
զմխտըսսորին տուքքննու թե։
Ը, ճաշակէք համբերու թե·
քանըզմեղու յոյժ քաղ ցրու թե։
Սակաճէսս քանակու թե·
և յոգնախումբ յունակու թե։

Ի յիմաստնոց ծանօթու թբ.
որք միտ դնեն վերծանու թբ:
Ի ենքանն բանգոհու թբ.
մատուցանեմք փառաւորու թբ:
Ո ներբողեալ իշեալ մի դանդաղ էք.
որ զոհ արձանայք ըղձայգոս եկ:
Տուք զփոխարէն զոր եւ պարտէք
զաղօթըս ամբ որ պաղատէք:

յս քս

Ա, որինբան· Ա, երատաղական. Ո՞ն
երբեսխտբրոյ։ Բանխրատ ուսմն
սխրաց մանկանց. Դդխմացայր
ւբենիցատու իցոտնաճոր չախվ.

Յընաձջին ըղ.բեդատղայ
հանէ յիմնատըս
տդ.երակ այ.

Ե ըրորդուԹեըն մերձակ այ։
նխաերէւք ստեղամբքնոր այ.
Ե. ենըն բանէ ՛ի.քեզըղխ է։
աԹնխմաստից արբուցան է.
Զ ևոճխխւրոմ վարդատպետ է։
զխոնարհեըն որդ.ոյնպատմ է.
Ա. եմընգանձէ քեզբխւրբար է։
րեըտվզխմաստն ՛խտախտակ է.

Օ նայարկ՚ ի քո պարանոց ի.
որպատուականն է քանզոսկ ի:
Զայն դուռն բանայ քեզ դխուէ̃ն.
ըզտաճարն իմաստու թե̃:
Ր ախեակմուտ արկու թէ̃.
Մկարտաքոյ միարհեղգու թէ̃:
Լ չներկնայնոցըն տայցանկ ալ.
՚ի յերկրայնուցս՚ իբացդաւան ալ:
Ո ւսմանբդրոց զոճարձան ալ.
իմաստորթբ ուրախան ալ:
Օ անզըրթեցանէ ըզ քեզմանէկ.
ձայնիւ հընչմամբ ողթըմբ ուկ:
Ս է յուսմանէ լինիրտաղտ ուկ.
զիմկտատալոյ անձինդյատ ուկ:
Լ ներանութեց նախնիդոլ ով.
զ՚քեզհրաճիրեդաճթեանեոգ ով:
Լ ո՚իչարեաց հեռանալ ով.
խորհել յօրէնս տնաիր ով:

Ի թնդէ քեզ խօսն զայսքան նորա·
Ն՛ե յանն որատն ցընկալ՛ եզա տ:
Ս խմէ տնկէ՛ն զինքէ անցնարատ·
Եարտէքու՛մ որպէսարմա տ:
Թ՝ ոնթէմխոդնէա ասէրան են·
ևմաստութեն սողոմոն են:
Ո՛ չկարօտես ևմուստերատ են:
քանզենով ա՛խօսեհող են·
Վ՝ էնժուժկալ լինէլ ասէ յու՛սու՛մն
Թէ՛ նևապտա՛կ առնուսյարբումն
Հ՝ այեացյոսկէն որ՛ եքբայումն:
զեծեծելով առնու զմաքրումն·
Ի՝ նն՛ եննանրու թեց ասէդարձեր:
ևսուտխաղօք մէ ըզըաղ եր·
Ի՝ նդանմխտմանկան ց մէնխանձեր
՝այլխմաստնոց նմանեց եր:
Ես նլուբասէ հօրքո՛ երատ ու·
լեւ՛օրենաց մօրքո՛ հլ ու:

Մ ըդոյեանն հնազանդ կացդ ու·
յորմէ շահիսբանն լուսատ ու:
Ա էն խրատէ խաղաղ ընդ սէրգրոց
մի՝ ընդ անձինն տղայ ոց·
Ն՝ ընդ բանիւնց մեծ իմաստուն ոց:
փոխանակ լիժ մանկանց ըզ չար յիշոց·
Օ՝ անձովլու նմանն աւէզիմաստ:
որ՝ ի յերկնից ՚իջեալէ աստ
Ր՝ այըզ հոգւոյ քռաւադ աստ·
ծըծել մնոյ քըղ լերպատր աստ:
Վ ենն կաթ իլմիայն թէ՝ առնէցս
՚իջրոյն կենաց որպէս մեղ ուս.
Ա՛ չծարաւէիս աւէյայժմ ուս.
այլեւ գետոց բըղխեաա ուս:
Ւ ոյն հայեացաւէ մանուկնուտես.
զինչ՚ խոսախոտնկըղ գծագր ես:
Օ խնկալէսն գրունման ես.
զգերայ կրկին գր ես:

Չանձայնէատուքեզմանանկեշ իմ:
Թէ ականջաւք լուրըզըանս իմ.
Ուսմանդրոց լերմտեր իմ:
Եւ բարձրանամս դուն՝ խյերկ ին.
Պանղամբրովլատէ քեզ լուսաւոր
՝Եթէ լցես մարդմնաւ որ:
Սրթեցայխմաստըս հոգև որ.
որով լինիս դուերկնաւ որ:
Ոէնձանաչէլ տայըզհանձ ար.
ըստաուակաց բանխյարմ ար:
Ստովխրատիս լինխարդ ար.
և որ՝ հաձոյար ար:
Ս՝եննմատուցանէ քեզօրինակ.
զորս՝ խմանկանց բարեացունակ:
Րզդանխէլ մօտքյիտ ակ.
յորևցանկայրնմահրեշտ ակ:
Ցխշեմաւէ զմանկունան եր խս.
զաշակերտեմյան դանխէլ խս:

Օ իթէնորդա՛ նմանմաքը   խա·
Իհրոյմեղա՛ց ո՛չպյրեաց   խա:
Նայեացեանս աստէղյոխան   փ·
ըղհրեշտակա՛ց նմաննն՝ իրդէ   պ:
Պահեամեդո՛ւ գ.քեզանվրէ   պ·
յերկպատկա՛ն ախտոյն հանդէպ:
Շնորհացաւէ՛ թէ՛եսաւր   օղ·
դո՛ւ խմաստնո՛ց լերհեան   օղ:
Սրբառ խմա՛ստըն փառաց   օղ·
մինչեւ՝ իմա՛հ եղենձդն   օղ:
Սմդո՛ւաւէ՛ մանուկդ՝ իր   ղյս·
նմանառքեղ զեղխան   ղյս:
Սր՝ իմաշկեա՛կըն հպել   ղյս·
եթօղ ըղանէ՛ր ըստորայն   ղյս:
Չ մրջարանա՛ց ասէհամբ   եր·
պանսըխստ̃ թե՛ ժ̃ժ կալդո՛ւլեր
Թ. է՛ հարկանի՛ս մի՛երկմտ   եր:
վասնիմաստի՛ցըն շահաբ   եր·

Պ էնպատուհերէ պարկեշտ լինել.
Մի զորովայնըդ խծող եր:
Մ՝ իրզգեննի ընահսեր ել.
Մի տարաժամ զբերանդած ել:
Ք անխիհացես աաէշնորհ աց.
Մի ծուլկենալ ևդեդեր ած:
Մ՝ նսիրեըքուն դանդաղան աց.
Մի արթնութի ըզըտաղան աց:
Ո ահիհանէ զքեզ՝ իբարձունս.
գնալհոգով ընդխմաստու նս.
Թ էզանձնքոտամ՝ իծըդու նս:
ել ցեսյիմաստըս գերարըքու նս.
Մ իրելաէ ըզնխթուսմ ան:
զխոհեմութի աաեմնեզք ան.
Ր յլևզխորհուրդ ըսմաքրական:
որովհոգնըքըն զօրան ան.
Ս արքզաշխարհնս այսծանուցէլ
Թէ էնխրհակ ուսմնեղե ալ:

Օ խորախորհին ու հոգինգանդեալ.
նայ՛ ի շնորհաց հոգւոյնվառե ալ:
Տա՛մքեզխրատ բանհոգւ որ·
պահելզհոգիդ ըզգուշան որ:
Մ՝ինչդեռհպեալ արթուան որ·
և մ՛ուանել չա՛րմերձան որ:
Բարունաբա՛ր վարդապետ է·
քեզըզբարիս ուսուցան է:
Հնազանդլինել ծերոցաս է·
որպէսօրէնըն պահանջ է:
Ցածուն ասէ խոնարհամի տ·
լերառընկերըն բարեմի տ:
Ե՛ւոչհպա՛րտ բարուքն բեր տ·
Թէ՛ և շնորհ.ք ունիցոդ իդ:
Խուսէընդա՛յս բանիյարմ ար·
մի՛ շատախօսել և վայրապ ար:
Մ՝ի ծիծաղել անկարգաբ ար·
մի՛ վիճաբան լինելեւչ ար:

Փութամամէ վարժելանդու ը.
և՛ իշնորհաց լինխամու ը:
Ըթէ մտօքգեսբութեգու ը.
Ջանխէզխմատըն կերևկու ը:
Ր եզհամարեա՛լ տա՛բարեկամ.
որվանոուսմանհարունքեզդ ան:
Ր անզխապտակ եդաճազ ան.
յետոյբազում փառըսքեզտ ան:
Ն ախանձելի մարդկանլին խ.
Թեզվերոյդրեա՛լդ ՛խմխտուն խ:
Ե կբերմանուկ զունկընքո՛յ խ.
լուրևանսա՛ խմումխրատ խ:
Ր աբուն լինիմ բղխմամբսրա խ.
ուսուցանել քեզըղբար խ:
Ս երեմզուսումնորովպատճ խ.
՚իյերկնայնոց և՛իյերկր խ:
Ե րանելի նմեծլին խ.
եթէզերկինդ տնուսան խ:

Սերոյ՛ երամոց լերաշխաւորհ իս.
Նյութ սերըն վառ իս:
Ն Ծլըուըորդեանկհօըբքո՛ խըրատն.
Նյուսմանէ մի՛ծուըլատց իս:
Ն Թէ՛ իյամյասէր բորըրք իս.
անանցկենաց ժառանգըլին իս:

Սորբեններանէս
խառաց եալ.

անեղ անհաս
ակ այ.
հայրգթութեց ինձողորմե այ.
անդ՚ի հօրէ անձառածնունդ:
րմարմնացան իյխադթ այ.
ովեաղհոգեդ սբ այ.
րնորոդօղդէս ողորմե այ:
առանողիս երրորդու թե.
րրորդութի սբ՚ իյխադթ այ:
րկնաւորաց ևանմահ եց.
անխառնեղծօղինձ ողորմե այ:
Ո) ազդըմարդկան յօրինեցեր.
եռամբպատկերքո՚ իյխադթ այ:
րանուհոյ ածածն են.
ծնընդեամբն ինձողորմե այ:

Ընդ երամն մեծի կարապետին.
մկրտութեան ՚ի խնդութ այ:
Թագաւորքն ընդ քեզ յերկինս.
առաքելոցն ինձ ողորմեա այ:
Ժառանգողացն ընկեր անանձն.
աղաչանօքն ՚ի խնդութ այ:
Իւրաքանչիւր քո սիրող այ.
մաքուր հայցմամբ նոցա ինձ ողորմեա:
Լուսապայծառ քոյ գնդի կայսեցն.
հեղմամբ յարեամբն ՚ի խնդութ այ:
Խաչակցելոյն ընդ քեզ հոգւով.
պաղատանօքն ինձ ողորմեա այ:
Ծարաւելոց յաղբերջրոյ դ.
արբոյեա զիս և ՚ի խնդութ այ:
Կենարարիդ չարչարանօք.
որ յաղագս իմ ՚ինձ ողորմեա այ:
Հարմամբ ծննոտի քո պատկերին.
՚ի ծառայէն և ՚ի խնդութ այ:

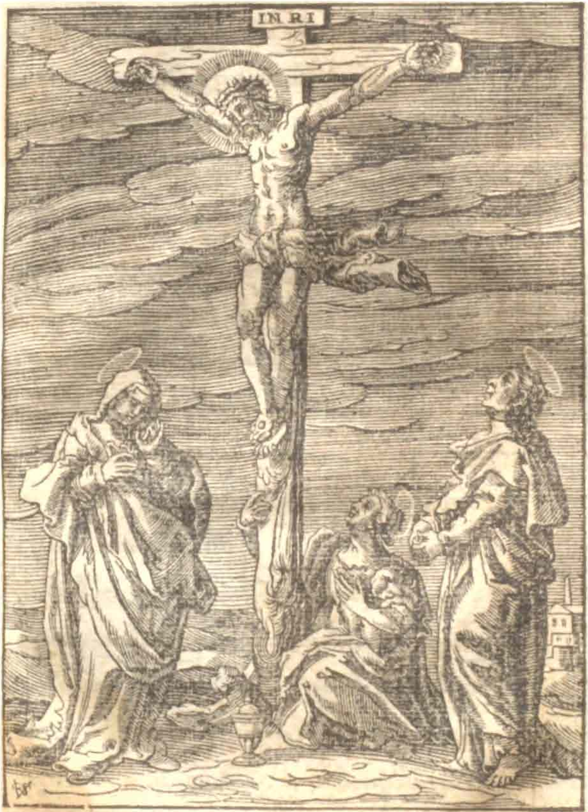

Յս Քս խաչ վսն մեր մեղաց։

Ձաղանօք ՚ի զինուորա ցն.
և եղեգամբ ինձողորմեա այ:
Ղօղանջանօք հայհոյու թբ.
և վասնթքոյն ելխադթ այ:
Ճշմարտապէս խաչելութբն.
անպարտական ինձողորմեա այ:
Մծմամբ լմնոյդ խխայտխաչն.
սեբրեւեւօքն ՚ելխադթ այ:
Յանպարտական կողէն հոսմամն.
արեամբեւ ջրովն զխաւրն այ:
Նորոգելով իհնու թէ.
կողիպարտեան հինադամ այ:
Շարժմամբահիերկրիհիմանց
անշարժութբ քոողորմեա այ:
Որդմարդկային հոդինաւանդ
ետուրահայրքո ՚ելխադթ այ:
Չարչարանօք անարգաբ ար.
համբերելով ինձողորմեա այ:

Պսակաւ փշոցն ըզփուշ մեղ աց ․
բարձեր՝ ՚ի մէնջ և՛ ՚ի յխադթ այ ։
Ջամբեալ վտիմ ի ծարաւն են ․
զդառն և զլեղին ինձ ողորմ այ ։
Ռ․ ետինքաղցու մեզաբրուցեր
մարմնով յարեամբդ ՚ի յխադթ այ ․
Սիրովլեդար և արտասուօք ։
՚խառապանին ինձ ողորմե այ ․
Վերամբերեր քոյարութէ դ ։
զմարդկ՚ ի կեանս և ի յխադթ այ ․
Տըրըզընուէթիս արձակեց եր
և արձակեա ինձ ողորմե այ ․
Րոտէազմարմինն ՚իմընդ հոգոյս ։
՚իգալըստեան քո ՚ի յխադթ այ ․
Ցնծայցյ բերկրեալ յուս ով ։
քոյինծնըընդեամբն ինձ ողորմե ա ․
Ւիւսմամբփառաց պսակել ոց ։
աղաչանօքն ՚ի յխադթ այ ․

Փրկեա յորժամ գայցես մխաւօք։
զխոնորդեա՛ եւ ողորմե այ.
Քեզ գոհութիւն երգեմք ընդ հե̃
եւ ծ̃է հոգո̃յդ այժմյարակ այ։

Յիշեցէք զիս մեղաւոր նօթար
մաթէոս յետնորայ որձեան
տուեղէ նաոր էրեւանե
ցիղւլէ ջեցնաւետխս
որյիշեալ լիցեքս
հեղին ատենին
ք̃ի ամէն.

...ն. Լերսէսի Յիշատակարան
...գաւառականցն Մողոմենից որ եւ բոլք
...եռօւ քնգրեանց.

Ս
եղէնհոգ
ւոյն յիմ այ:
խաղաղուէ
անունարք այ:
...արքառեցան իմաստու թէ.
...որդ խոխրատեաց ըղձ աննու թէ
Ե. եղեցկագեր բանիէն՛ իկարդ:
...րիչեղե հոգւնարա դ.
Ա. անիթորդն վեհ. քանըղմարդ
...մարդ արէին ածայար դ:
Ը. ըրակատանս վերայբեր է.
...մարդ իկյերկի նրա մակադր է:
Օ. գեստարկանէ տողայոցբե հեգ.
...հնադանդ լինե լի հօւրընե հեգ:

459 էջն
իը 28

Է ընչնորհօք պսակեալ է.
ոսկեմանեակ զպարանոց է:
Ը սամանկակն տեղցնոցս ը.
ՙնոյնև խոստումըն յետլերաց ը:
Թ մբեալհոգւն սանէզոհարթ.
ՙիչանկանել զառն յորոգայ թ:
Ժ ամանակեայկենցաղոյ յայց ժ.
ասէզանկեալս ՚խամանբեց ժ:
Ի բրևերանգ խորգիշեր ի.
կամպղպձանկ ինչկաթուծած ի:
Լ այնձանապարհընհետևեա լ.
տանն՚ իդուք խորինվանեա լ:
Խ որասուզեալմանկանցն՚ իյուխ.
խրատըն ծայէ սայհոգէբու խ:
Ծ ածուկբարեօքխորհրդազգ ծ
միշտ՚ իյոգւոջունեւզ ծ.
Կ ենարարին սպասեհամա կ:
ոչմոռանայն սեր կիշատա կ.

Հայ եւ վերջին յօրինել՝ ի խնա հ·
խապաւինաւորեալ ոյն երկիւղիւ ահ:
Ձայն հաւրուն յոյժ գերապանծ.
որով գայցեն մեռեալքն՝ ի դարձ:
Ղօղեալ պարսն դասերքն՝ ի խաղ·
ուղբանտակար ձայնիւ նուա ղ·
Ճառագայթից լուսոյ ճաճանճ·
լուսին աստեղք ճեմեն զուարճ
Մծ ինխայլմամբ չխայլեն այլեւս:
մինչ խայլալկէ լուսնանպատ ում:
Յորժամ թռչին՝ ի կառս ամպոյ·
արդարքն ի մն խոստմարան ոյ:
Նշ ինծաղկէ նշանդարն ան·
գունով պճնին վկայքն արեան:
Շրջին կոծով գնացող քրնդարշ·
կամարմեղացն անկցին՝ ի քար շ:
Ուք՝ ի բարձունս հայլին լուս ոյ·
յամփշին դողան յահեղ բոց ոյ:

Չեպխանի արծաթնեւին   չ.
եւ ո՛չ ոսկւո՛յ գեղ զարդարի   չ:
Պարուղնայնու հացեվրէ   պ.
պտուկերեւթեա՛ն գդրուցա՛ խդեպ:
Ջրոյնկենա՛ց սառուրն՛ խմէն   ջ.
այնխորատակն աղբերընմէն   ջ:
Ռահեալարեցըն լուսավա   ռ.
գնասցենյերկինս՛ խոստննանճառ:
Սամիջակինէ խրատմարդոյ   ս.
յորժամշարժի նախատեցընբոյս:
Վերադառնա՛ ներհունբան   վ.
երդ եւ զիմաստս երրորդասառվ:
Տիրականին մասնամզա   տ.
որյերկրայնո՛ց կրեցս՛ խզա   տ:
Րաբունաբա՛ր սերոյնտխպա   ր.
կարուցանէ անմիջաբա   ր:
Ցնծալբերկրին լընդհրեշտակց.
՚ի յառաջմաստ օրինյորդա   ց:

Ի. եւսեակ հարսն նախրով հեւսու
մարգարտան հեռն ելուսաւո ու։
Փ եսայնիջմամբ ցողմտար ան.
համբուրէ զոեպընլուսայա րն։
Ր. աղ ցրկոչելով ածական .ք։
յաննիւ թակածն տարեալ քաղաք.

Ս.նդրուագարձութիստաւ
իցյիշատակն.

Ս.ղ ցրւմդունիայամա
ղթանծ ք·
Լցեալհոգի մխաճարմեղօք:
Փափաքեցի մրտատոր փ·
եսորբնաճից բրեացանփոփ
Իւրաքանչիւր բանկենաատու.
պեսպեսցաճոց խմըուսատ ու:
Ցնծամհոգով մինչկարդեց եց·
Թէպէտոչեմ ’ի յախտ եց:
Բոտէզմարմին նըս հոգև որ·
զմխտըրդործէ բանիցադբիւ ր:
Տանել զանտեսն ամենադէ ա·
հայելանն իւթ լըսնոպդէ ա:
Սայսորիկ տաժանել ով·
ձեռամբըզդսոյ գծադրել ով:

Սաղծուած բարեաց երևելոյս .
նկյեամահուն յիշումնելոյ ս :
Սևեաքինքաղ ցուկենացբարբառ
պատարաբերէ անձանհայսծա ռ :
Րերմարտանուորքջուրկաթեծոջ
՚խլողուց հասէ յոդուո ջ :
Գատանմեղուց լինինկա պ .
թէ ոքսմին լինիպարա պ :
Ձէնախանձուն սուսուցի չ .
քանզիձրիէ պարգե ւչ :
Սուքսմաց այսբերան ոյ .
դուռընբանիցայս հանճար ոյ :
Շնորհէ առատատուն ձուցնիւր յէշ
իւղողմարդէ ՚իհաստանոյ չ :
ՙՆարդուքքրքու մզմուռ հաւլ ին .
կազմէ քառ իւք զառադքին ին :
Յանդասատանեկ բերեալ խնկ ոյ .
մեռելութեց ախտակցմարմն ոյ :

Մերժէ՛ իբրա՛ցղախտ ըստ ատարտամ.
գործով. բբարեա՛ցառնէ փառթ.մ:
Ղ առիցսորա՛ լսելպատշա ճ.
կենդանիձա՛յն հնչէյական ճ:
Պ ամպարլուա՛յ մտացնուա ղ:
՛նէ խնաըհոգւո՛ց լինելով աղ:
Չ իո՛յնմա՛ նմեծատանցան ծ.
եւ աղքա՛ց իմաստիցգան ծ.
Ճ ացհանճարո՛յ սորա՛ննմա հ:
եկայ.քերա՛յ.ք սովեալ.ք՛ իմա հ.
Կ ացցէ՛ իսի՛ րոըս ձերյիստ ակ:
խստանարանի՛ ն անմահբաժ ակ.
Օ՝ արաճեցո՛յ բանիցանը իծ:
եւստարփացո՛յդրոշմե՛լ իգի ծ.
Խ անդակաթե՛լաստմիջամու խ:
հասիյաճա՛րտվաղձանկանուն խ.
Ի ցիղըղձո՛ւմն իմանձկացե աղ:
՛իւոյնժամո՛ւվարժմամկրթե աղ.

Դաժամանակ յուժանբար ե։
մինչգերմանիկն առեալ լին ե.
Լ. ամանեցին աշխարհեդոյ ժ։
քրիստոնէից դոլովանոյ ժ.
Թ. վկան հայոց հինդ հարիւրաւութ
նայեւ ութսուն երկուքեւ ու թ։
Ը նդ րեալ գլուխ դոր հայկազն.
գրեդորիոս պալհաւունեա ն։
Ւ. ր խաթուն լույս եղուս է.
շնորհօքն ցեալ ի քս է։
Օ արմեւզաւակ հօրնաննի ադ.
համանմանեւոչնու ադ։
Ի, ղ բայրերեց դոլ յարդանդ է.
իմներուէսն որզայսերդ է։
Պ ուծեալ եղբարցերկուցծնունդ
ընդ աշխարհին գոլբարեսնունդ.
Պ. ովանելվասն իշխաննառոյդ։
եզօւրավարն ընտրեալ իկարդ.

Ո՛այց եւ ծնօղ ց՜հնդերծմերբերըր
ըեցէ յեշո՛ւմն ա՛ուրնանցեր բ:
Ս. Հարուրեանն ս ծրորդրմե ա՛.
առ Հաաաարան մեղեւնոց ա՛:

Նորին ժողովող անուն
տատցեալէ.

Լ՛ յմարգարէ՛ ծածաբան
և իմաստո՛ւն յոյժ խոհ
ակ ան:
ա՛օւրինակէ՛ անձն ան:
ղոմոնի ճշմարտու թե.
ա՛ խնորէ՛ն խուրսեփոհակ ան:
ունաւ ըղթա՛դն և գգաւա՛զ ան:
ա՛պէսև տե՛րն իւր հայրակ ան.
տեալաթո՛ւ ծածակ ան:
ւնկլինէ՛լ այնթադա՛ որ.
րկու ցկաննա՛նց նախդատա՛ որ:
րովվծուա՛ վաղակա՛ որ.
ցուցդարե՛ նըն մերձա՛ որ:
րպէսև տե՛րն իմդատա՛ որ.
աչիւ՛զինչխա՛ նըն բունա՛ որ:

Որովկրկէն գմյահան որ.
գատելըզգեստուս բանաւէ որ:
Ո ամբարձեալ շինելոյն ար.
նյսստղումն խորանն յար:
Ի ուրերկաթոյ հնչեալ՚ի.ք ար.
լրյսօրինացն ՚ինմանաբ ար:
Ի աՃանգոյնդոյժ քանզայսոտաձար.
զառ՚իկուաէն մարմինար ար:
Ի երանեցնման անշարժմբ ար.
զեկեղեցոյ կանդնեալկամ ար:
Ունէլունէր սամխորայ ի.
խաղողութե անունբար ի:
Որովաթոռ բազմեալնստ ի.
յերուսաղէմս որ յաշխարհ ի:
Ուստխեռըն մերլին ի.
խաղաղութի որոց յերկր ի:
Ո՚չմարմնակն նորպէսոս ի.
այլանմարմնոց ուրք՚ խմարմն ի:

Մ՝եծախախմ՛ղ տենչմամբ լց ան.
սովա՛դշխոյն որ՝ իհար ան:
Մ՝ինչ զիծագա՛ց յերկրէչոգ ան.
խմաստութե մոր՛ահամբ ան:
Մ՝եծ քանըղամտրն ասաց ան.
որով զհրէա՛յսըն դատեց ան:
Մ՝իոյնփոխա՛նժ ողովսանբ ան.
առա՛րընմեր հաւաքեց ան:
Ո՛չ համեմա՛տ երկրածն աց.
բաննե՛մ ըղնայաս աց:
Ո՛չ՚ խնախննեա՛ց Թագաւոր աց.
ո՛չ յապագա՛յց բանաւոր աց:
Ո՛չ մարմնակա՛ն նմանխաւ աց.
զորդերագո՛յնծ աննեպքարամ աց:
Ունիզխմա՛ստըս գեղապան ձ.
կամ հեշտութե՛ց անցաւոր աց:
՛Լ, ոյնխնձըզըա՛նն ա՛ծյիմ այ.
անզուգակա՛ն գոլովնմ այ:

Նա՛ի յերկրէ սատարաւ այ·
տէրն՛ յերկնից իջեալ առաք այ:
Նմա՛զիմաստըն չափաւոր այ·
զոր եւ ունէ ինքնանէն այ:
Նա՛կորուսեալ զորեանմ այ·
սա՛շնորհըստայ որքադամ այ:
Նըմանաբա՛րխորհուրդ՛ ենմին·
յայտնեալմի աւ անուն նոր են:
Նկայքառեսցու զիմաստաբան են·
ըզմիտսանուն ժողովող են:
Րամեղ հանձա՛ր ըզսա՛խամ են·
զիմաստութեց ըզպիտան են:
Միրով զորդեան իսրայէլ են·
ժողովելով զամենես են:
Նտեսանել զայսաւորիչ են·
ճշմարտապէս ժողովող են:
Մարտուցելոց սաղմամբ չար են·
բերող զորդեան ի միաս են:

Պխորանի սստըստոր ին .
յերուսաղէմ հանէվեր ին :
Ր. պյցեըզ շնո՛րհս ա̃ծայ ին :
զորբաժանէ՛ մասունսհոգ ին :
Ռ. շակերտա՛ց շնորհեբան ին .
նոքօքծնընդո՛ց աճաղան ին :
Վ, երսէսծաու՛յ ա̃նդվեր ին .
հայցեմառա՛տ շնորհեդկրկ ին :
Սրբեա՛զհոգե՛ս ախտիցչար ին .
տաճարանե՛լ քեզվերըստ ին :
Ւ, ըրորդութե՛դերրեականձ ին .
երգեըզփա՛ռս ընդսրովբէ ին :

Թ· ուխթ մխիթարական տննե րս
եւ հայոց կթղկսի· Ն՛ ռոմնիշխան
արևելեան· Ս՛որդ ծիտարաժամ
մեռանելոյ

Ա Լ, տեանէ՛ յոյսածայ ին.
ըստարա ջէլո՛յան
սուտրան ին:
Բ· այցոր.քբանա՛ն զաչըսարտին·
այնքհաճատո՛վ ինահայ ին:
Գ· նձենզաննի՛ ւթ գ̃նձն՛ իհոգ ին
եւո՛չ ցանկա՛ն նիւթական ին
Գ· իտենզաշխա՛րհըն այնվերին
ուրո՛չէսո՛ւգ ւոչտրտմու թի
Ն, ճթէդո՛ւզմէգ մեղացմթ ին
մաքրեսյոդո՛յդ աչացբըբ ին

Ո մանուկ տղայդ քո զբաղձալին:
այլ ո՛չ ողբա՛մ կսկծագ ին.
Երանելեա՛ցըն քաղաք ին:
զնա՛ բնակակի՛ց նայխանոց ին:
Ընդ հրեշտակա՛ց իննեակ դասին.
Եւ անդ բանակա՛ց գրելոց յերկին:
Թագ ազարմի՛ց լուսերամ ին.
համա՛պայծա՛ռուէ՛ պանծալ ին:
Ժառանգ վերի՛ն նըն սիոն ին.
ժառանգա՛կի՛ց որդւոցնոց ին:
Ի գիրկըս հօ՛րնէ գըգուշել ին.
յոյժ գերագո՛յն անուակ ին:
Լոյսաշխարհի՛ հօրմիածն ին:
յեղբայրութի՛ հրաւիրել ին:
Ընդ ա՛մեծաւ՛այսու յուս ով:
Թափիր՛ խոցո՛յդ ըսփոփել ով.
Ոանիր զբնութի՛ ըսմերում տմնով
մահկանացո՛ւ անդ արձկձռ ով:

Աց՚ իկանկո՛ւ նորինաւ ով.
զորմեզետո՛ւն հարքընդր ով:
Տայեացզաբէ՛լ արեամբմահ ով.
հօրնառաջի՛ մեռանել ով:
Ձեզաբրահա՛մ տի՛ պառնել ով.
զորդինտու՟օղի՛ն նուէրել ով:
Պատեպարմանկա՛նցող ջակեզ ով.
՝զմիննընդերի՛ս ընծայել ով:
Ռոխսաց եղ՛ոց խորինթու՟ ով.
մանկանցեօթեա՛նց նմանել ով:
Ս՝անկանցմօ՛րըն շմաւոն ով.
զորայ՛ տայրցնծալ ով:
Յիշեա՛ւզկեա՛նքըն տապան ով.
ըզմարդկանմա՛հ մեռանել ով:
Լ,ոյն՚ եկերկի՛ր օրառնել ով.
ևմեզյետո՛յս նմանել ով:
Շինէ զքանկեա՛լս նորոգել ով.
յան մահութի՛ փոփոխել ով:

Սրբհինգտողան դպատուիրանով·
շահեն ըզգործսըն հաստատ ով:
Չարբքորչարեացնեն գործարան·
յաւնենինխմահն յանապակ ան:
Գ ատինբոցոյն անշիջակ ան·
ուտինյորդանցն որանվաղձ ան:
Ք երմարտասուաց կարօտանան·
որանօգուտէ յետմահու ան:
Ս ամվարուցհետևեց ան·
վասնայնորիկ անդադար լան:
Մ եղային ոչլարոյ ձայ ն·
այլերգխնդման վայելչակ ան:
Ս աննորոյզգոյն ըզտխրակ ան:
սեաըզգեստիդ' իյանձնէդ հան
Տրտմականնկիրքնաւցէվաղձան
դաւնարտասուքձերեկակ ան·
Ր ամեազերկունըրսթախծական·
զորմահմանկան ըն ձեզծն ան:

Յոյցզաւկամնյդ կամնյակ ան.
տաղատեղծօղէ՛ն նուերակ ան:
Իւծեալմարմնո՛յն որ՛ խտապ ան.
ծանխրղհոգե՛ն յերկնեցխոր ան:
Փառօքփայլէ՛ արքայու Թէ.
ծագէնմա՛ն արեգակ ան:
Բ՝ եզմխեթա՛ր սակա՜այսբ ան.
չափովտառէ՛ց ըռհա՛յկակ ան:
Նայեացզորեաքեզթագնաբար.
հայրընդթած ևբարեր ար.
Ն՝ հանգորդե՛ն քրո՛յերկրէչ ա՛ր.
՚ի հրեշտակա՛ց բխւրուցընպ ար:
Ռենակա՛ն լուսոյնանձ առ.
հուպևտեսօ՛ղ ըզնա ար ար:
Սխրէ՛որ զայնխրա՛տար ար.
տանջէզորդե՛ան ընդունա՛բ ար:
Ն՝ ցոյցզորդե՛ն ձերգերախ առ.
ո՛հնէքնովա՜զո՛րնանդադ ար:

Մրրոցնորա՛նդ համա՛գուամ ար·
ևընդրելո՛յցըն հաճաս ար·
Պբերանո՛յձեր գոհաբ ար:
փառաւորութի՛ւ հայցէանճառ :
Լ՝ ըրրորդութե՛ ընտուքըզի առ·
այժմեյաճէտ ևանըապ առ :

՝Լորեննեբուեսեկլայեցոյ· Յոհ՜ս
երկնեցեզարդուցնո Բարաևնո
բարեդեմացնո Պչաւեբկաաան
եցնպարեալ ոտեց· Պխնդրյաւն
բժշկապետե ևաստղադետեմեւ
Թար անուն·

Ա ՄԵՆԱԿԱՆ
գոլովընու՞ն ևանգըն
ական յանեղէ՛նձգեալ
կամ՛չանզու զական
Անշրջելեւմաչըս բըն
երի՛ն և զներըք նակա՛ն որպէս
աստմէ՛ զ յինէնմովանէ ամծ ամբան.
՞ սեմ մի ջո՛ց ընդ անմարմէ՛ նաև
արմնակա՛ն ունիմսո յինսըրկէս
ընութեցըն յաակական.

Ի սատանայութենո՛ց ո՛չ՝ իձեւա՛ց շօշ
ափականն ըստ մարմնո՛ց գոլով
աչա՛ց տեսողակա՛ն.

Մ՛ի՛ ատա՛րրեմմի ագո՛ւնդ համա՛
նմա՛ն հինկերորդ ծածկոյթ քա
ւի՛ց որոցծ ընան:

Ն՝ երանա՛կեմ եւ չափի՛ց անչափակ
ա՛ն այլեւ թզա՛ մի՛ոջ չափի՛մ թէ
ո՛չմարդկա՛ն.

Պ արունակո՛ղեմ անզգայնո՛ց եւ
զգայակա՛ն պարունակե՛մ յայլե
վեհէ՛ անտեսական:

Բ ոլորա՛կեմ կիսագո՛ւնդ որպէս
խորա՛ն բնութե՛կայո՛ւն անձամբ
շարժո՛ւն անշարժակա՛ն.

Ի իմնեւ ա՛մարտեմ գոյութեցա՛յս
նեւ թակա՛ննանդունդք՝ իխո՛րբար
ձունք՝ իվե՛ր մինչ վերանամ:

Մ՛ չումնանդունդք ումըն բըռնունք
անփոխարկա՛ն զխչեմ կայունեամբ
շա՛ւ ի նոյն պղ շրջակա՛ն.

Յ՝ ալոր անդունդք նոյն եւ բարձ
րունքեն վերնակա՛ն եւ ունչբարձունք
նոյն եւ անդունդք բատորական:

Ր՝ ըժ խմյաւէ՛ տոթուչխմարագ ան
հաւասակա՛ն՝ խշարժ մանէ թարթել
ակա՛ն մի՛չ կայանամ.

Տ՝ աննեմմեծի ձեռունյարկի՛ պա
րանձգական ո՛չ յեցեալ ի՛ նչ ւո՛չ ս
ւն քնեցո՛ւնք պարաբառնան:

Ր՝ անզի ձգեցզի եւ պարգեւա՛ց
որպէսվրան ո՛չ պնտելա՛վ լարիւք
հնարի՛ ւքայլմիայնեան.

Ժ՝ ամանակա՛ց երկարութեա՛նց
հնանա՛մ եւ՝ խդունո՛յս պայծառու
թե՛ան չոդեղանամ:

Սոյն խմաչա՛ց տեսողութ՟դբա՛ղ
դատեցա՛ն միշտհայելո՛վո՛չ վտա
գի՛ն կամ ձանձրանա՛ն.

Զողմով հնչմա՛մբո՛չ սաստի՛մ այլ
կանկուն կամ որոտմանէ՛ո՛չ սաս
անի՛մ այլզօրանամ։

Բ՝ան զի՛ ի՛ծոց իմ սոքա՛ ի՛բրու
ծնա՛ն և րստ կամա՛ց իմոց չըղլի՛ն
չէ՛ն տպրատա՛մբ.

Ս՝ սեմպատճա՛ռերից սեռե՛ցկէն
դանութե՛ օդ ականա՛ց երկրա՛ւ
որա՛ցս ործոլկան։

Սոցիմահօ՛ւդարձեալլի՛նի՛մես
դերեզմա՛ն ևյրութի՛ մերոյ բնու
թե՛որբանակա՛ն.

Փարթամութեամենայնի՛եմ պա
հարա՛ն որպատո՛ւակա՛նք և պան
ծալի՛ք են տումարդկան։

484 ժամա

Ժ. ամանակաց ամենեցուն ներշնչո
ղական ոմանց նորոգող ոմանց բա
զումաւորութեան.
Ո՛չ ի յինէն այ ՛ի կերերուստ բաժա
նեցան նայն որդի խաւէ զօդ ուտընտան
որդւոց մարդկան։
Ունիմառ էս պայծառացեալ պէ
կարկեհան եդեալ ՛ի լանջ սրտի մա
կասին ահարոնեան.
Փ. եսայօրէն ջերմամբ սիրոյ յոյժ
բղձական գիրկս արկանէ հարսին
իւրոյ խոնարհութե։
Ի. սկառ գիշէ րբբ ապիտակաւիցյ
բիւրեղանման որմիշտ աձէ և նոր
աղէ հնդէտասան.
Թ. ափիէ ըզթի ՛ի ժամանակացորդ
ւոց մարդկան զոր և քընարըն տաս
նաղի երդէդաւթեան։

Ի՛ նաւաճօրել ըստ վերջին խոնարհեալ հեւ
թական նմանաճօրել ամենասութի
կիզողական.

Յորոց խառնեալց գոլ համայնից
ծնընդական բուսոցն կոյսց եւ ըզ
գայնոց որ շնչական։

Ի՛ անզէ՛ ի յի սկանթեղ ըմպելոյն
են՛ իվ խառնման որմոլոր եռալատանան
մոլորախմատամարդական.

Ունինյինքեան նա ըզթիճաճուրց
արարչութեն եւ ըզ խորհրդութեան
թեանցդարուցընկատարման.

Ի՛ եքաղաքեյխտպանծալի պար
գրական յոր աշտարակք կենդա
նականրպք երկտատան.

Ոքեն եւթնից մոլորականցըն
կայարան՛ իմաստնեցն ազդեն կան
ուխ ըզ վաղվորդեան։

Ամանցբարըն՛ անէնդխատօ՛ղ քեւ խո
ստանեմ՛ն այլոց ըղ չա՛ր թելյինեցն
խօսնեըղըբա՛ն.

Ի. զինլին՛ ևկատարն՛ զոր խօս
եցա՛ն է՛ զի սղալօ՛ղ և ընդունայն
բարբառեցան:

Լ. Հայսերն՛ պատձառ էյո՛յժ խոր
հըրդակա՛ն զոր աստացո՛ւք փոքր
’նշատէլսօղ յունկա՛ն.

Օ իթեպէտե՛ն անկենդանեա՛ց
ոռքա՛ ևանբա՛ն սակայնշարժմա՛ր:
անձանցունի՛ նինչ աղդական:

Ա՛չ՛նյինքեա՛նց ըղգայութեցզ°
գուտըն տա՛ն այլ ’նբանէ՛ն որով
երկի՛նք հաստատեցա՛ն.

Ի. Հչենզարմա՛ն քըռքանչելեա՛ցն
որդյսփութա՛ն թէ ’նշարժմա՛նց
սոցա՛լինի՛ն նախդնակա՛ն:

Ո՛ եթէ անբա՛նք այս խնկապէս
ընծայորեցա՛ն եւ յարմարո՛ց լինին
աղդ՛ումըն գխտութե.

Ըզկերպարա՛նաց խաղզ՛ն տալով
նը շան ծանուցանէ բանօրո՛ց
զ յառաջա՛կայն:

Նայեւ ջրո՛յ բնութե՛նկրկի՛ն որակ
ական արբուցանէլ եօղողէլ ըն
ածորեցա՛ն.

Ըզնոյն եւ հո՛ւրնեբ հակաբա՛ր բն
րէյինքե՛ա՛ն լուսածորէլ եւ հրդ
եհելիւր զօրութե:

Մխով բարի՛ եւօ գտակա՛ր ներ
գործեցա՛ն միւսովըն չա՛ր ապակ
անէ չ ունակցա՛ն.

Ո՛չ եթէ ինքեա՛մբ յորեւկամի՛ նփո
փոխին յա՛յն զի անըզգա՛յ.ք չուն
ինբնութե՛ փոփոխական.

Այլ որ եստեղծեր ՚ի նոսայ զայս
բանական և չէ հնարլուծանելոյ
բայց չէ հրաման:

Արդ թէ փոքունց ՚ի յեղելոց հաւ
տացան զինա խադէտ լինելին
քեան պատրաստեցան:

Չէ անտեղի զայս խմանալ թէ
կարգեցան զարդխմպայծառ ուն
ելզխորհուրդ խմացական

Բայց որ միայն կրթին ուսմամբ
տվորական ևըզ բնութե մտացն
ունին ան մաքրական:

Պատրադոյն նրբից շարժմանց
ոչ հմտանան վաղնայարեկ խօս
ինյոգունըս ախալական.

Եթէ ըզմէգ ծածկոյթ լուսոյ
մտացտեսլեան որմեղաց հոյլքն
ըզ բազմունըք նանրութե:

Հողմով հոգւոյն զայնաւնէին նա
լածական եւ ըզ հոգեան հոգւոյն
մաքուր սէ բնակարան.

Պ·որովագոյն աչսունել ոմ ւոեսո
ղական տեսանելով զխմոց շարժ
մունս սն մրխպանան:

Սրպէանախնին նքնայնքնոր հա
ննյայս գխոուԹն ՚ի հեշտուԹեց
մարմնոյ ՚ի բացորոշեցան.

Նէսք ՚ի կարանմտանելով ասուանձ
նակամնայլ ք յանապատս բնակէ
ին ձգնողական:

Լ,՚ի տուհողէն նամնեցունցոր
մուԹն պարատէին բանալ զմո
անց ըզ գայարան.

Յորոց շնորհէր զխմաստուԹեն
եւ բանական խառնեալ ամ ուկըԹ
կըԹուԹին նոցինեւ ջան

490 դարձե
՚ի Թ 29

Պ. արժեալ է այլ պատմչաց լինել
մխաչական 'ի թուլ տալոյն բարե
կամացն արարչական.
Օ. խմիզատամկարծեն տուծօղ այս
գխտութե, և արարչէն խուրեանց
լինին մոլորական:
Ն. այխմաստնոց մտացն և այսէքն
նական թէ է՛րտուծած տօքօք խմ
աստայմխոհական.
Ր. անզխյորժամ մծաստեղծ ըն
մարդն ադ ամ կորույմեզօքզշնոր
հընծրի և աիրական:
Ո. ղորմելի որդոց նորայթըշծատ
ական 'ի յարարչէն նուծազ խմա
տայաշնորհեցան.
Ն. ախադուշակ լինել մարդկան
չար պատահման զի աղօթիւք
առնայփրկին 'ի խփորձութե:

Որպէսնոքա՛ ոք արուեստն ս այս
հըմտացա՛ն ըստ այս բան ի՛յայտնի
լինի՛ն զայսխոստովան.
Եւ. էջէք հնա՛ր ՚ի փորձութե՛ց որ
մարդոյ գա՛ն փրկի՛լ ուժեք. քանա
զօթի՛ւքըն մաքրակա՛ն:
Ոպէ րստա՛գ. քոր ՚խանն՛ւրջզարհո
ակա՛ն պաղատանօ՛ք առ իբարի՛ս
փոփոխեցան.
Ծ` անիր եզա՛յսով իմաստուն և
խոհակա՛ն զի այս արուեստս հու
պէր ՚խոտունն աքրահամեա՛ն:
Այ և մովսէս և այլ ընդրեա՛լք
յայավարեցա՛ն զխորըսքննե՛լամ
էն իմաստ արարչութե.
Բ` այց ո՛չմոլա՛ր առաստպելօ՛ք խա
բողակա՛ն այլ ճշմարի՛տ յիսատակ
մտօ՛ք և մաքրակա՛ն:

Որպէս գրէ պօղոս՝ ի թուղթն հ
ռոմայական թէ զ արարիչն ար
արածովք մարդիք ծանեան.

Ր,ալհեթանոսք՝ ի յայս մոլորեցն
և յարարչէն զգործս մերժեալ
ժպրհեցան։

Սաննայօրէն կռուսոյ մտացխաւ
արեցան և յաղձատոսն ս պաշտաւ
ոնց դոլով անկան.

Թողեցան զ յիմարս հոգով որք
խաբեցան և զօր սկսայդարձայց
խմոցս գովսաան։

Լ,նևակոնք յիս պատուական ✠
և բազմազան ոմանք նոսպ քև
այլ քպայծառ բոցանման.

Յաչքս մարդկան ենյոգնակի և
անթուական բայց արարչէն ՚ի
թիւ անկեալ անուանեցան։

Որքօրհնականքն արդարոց ՚ի յա
րութեան զիկկեաքնուանդքայլք առ
աւելք պայծառանան.

Կա այլխմմասա ծածկեալ առք
օքխորըրդականն որ խմաստնոցէ
լուէլեաց հաւանականն:

Օ խթնեւեօթնից թիւ աստեղաց
մոլորականն է օրինակ յայսմաշ
խարհի որանցական.

Ե, ւթնանգամշրջապատեալ այս
հազարամն անխէ՛ իդ ու բնընկըղմ
րով յետոկաաաբման:

Իսկ բազմութին անմոլարիցն որ
անշարժականն ութերորդին ան
թիւ դարունոր յաւիտեան.

Որում ոչ ամք եւոչ ամիսքն
թուականն ոչժամանակքեւոչմա
սունք ժամանակեան:

Մէ հազարո՛ց շրջապտո՛ւ մինչ բի
ւր անգամ եւ ո՛չ բիւրո՛ց բիւրապ
ատի՛կ բիւր հազարեան
Օ ի մի օրն ա՛յնէ աներե՛կ եւ ան
վաղճա՛ն համապայծա՛ռ եւ ան
ստուե՛րափոփոխակա՛ն:
Ա՛նկարօտի՛ աշխարհ առ ո՛ւ՛
արեգակա՛ն եւ կամ լուսնի՛ ճառա
եղ ք՛ ի լո՛յս իշխերական.
Օ լուսաւո՛րք եւ երեւանցլուսո՛յն
խաճարնա՛ն յորժամ ծագէ՛ լոյսն
անմատո՛յց մեծութե՛:
Ի՛ փոփոխի՛ այսաշխարհի՛ կարգ
ամենա՛յն ՚ի հնութե՛ նորոգելո՛վ
որով գրեցան.
Ի՛ դալարի՛ մ որպէսկոնդա՛կ կա՛
կազրեա՛ն կա՛մ մագաղա՛թ յորժամ
՚ի հրոյ հոտամերձենան:

Օ խլարագոյրն խմաթուոյն ար
քայական որ քանծածկեալէյաշ
խարհէ այսնիւթական·
Ն՝ հմինչ կամի յայտնիլծածկեալ
լոյսն էական բառնան՝ իբաց զխ
սպասաւորք աննիւթական։
Պ՝ այխջանէ մեծթագաւորնահե
ղական յայտնի աներղն էից հանե
րց որ եղական·
Յ արուցնէ որքեն մեռեալք՝ իգ
րեզմանն նստխաթու ածայլն դա
տողական։
Տ ալով բարեացն անձառ բարին
արքայութե չարեաց ըղջարհէր
դեհենին միշտայախտեան·
Յ այնժամ և զի սնորնորոգէ զար
մանազան և զլուսաւորս իմ պան
ծալի յոյժ հրաշական։

Ոչ ՚ի պիտոյս շրջագայից որպէս
և այժմ զխանդումն տուր ՚ի չգոյգէշ
էր հաստատողական.
Նորոյ երկնից նորոյերկրի որք
նորանման սարերցքառից որքըդ
նորոգքպարփակեցան:
Օ խակն ունին որք ընդ գլխոյն
ծառայեցան աղատանմն գլխոյն
ինքեանց ազատութե.
Որդ այս բանի մէջ սաղմոսացեր
դոյդաճթեան զգործս արարչին
իմ խօսեցայ ես որ ան բան:
Երկինք սպասմեն զգործս արար
չին յոյժ լուելեան և զարարածս
հաստատութեան ձայնական:
Ընդ որս և ես ըսպասաւորս եմ
բանական որ ՚ի դիմաց երկնիցդր
եցի սակաւ զայս բան:

Լայսմ յերկի՛ն ենկաատե՛մ զայս
ամենայն եւ փառաբանա՛մ անեղըն
ութեա՛նն արարչական։

Ողջոյն ընդ քեզ մարիամ լի
շնորհաւք ուրախլեր բերկրեալ
տէր ընդ քեզ օրհ նեալես
դու կանայս. օրհնեալէ պտու
ղ որովանի.քո յս մայրիամ մայր
այ բարէխօսա առ տէր վսմեր մեղա
որացս յաժ եւ ի ժամ մահուանե
մեր ուսմամէն յիշէք զիսմեղաւոր
աւետիս յիշեալ լիցի ք ահեղ ատ
ենին այ ամեն.

Սոյնս չափառաղ է Նենդրոյ
անուան ադեծառանց.

Միշտէին դ. անեղ ըն
ութին ընաւորեցան ան
եղին դ. անմահութիւնեւ
եւեցան։

Նորին խորհուրդ անծին անուն
պարփակեցան եւ որդւոյ ծընել
թին ոչ ձաւեցան.

Ահօրէ ըխուսին հոգւոյդ ոչ քննե
ան եւ հասման որդւոյ աւուսին ոչ
պատմեցան.

Թէ զի մարդեղութեան դոլծա
ուցան ներայց թէ զինչէ քո ընու
թիւդ ոչ յայտնեցան։

Բարանծք պատմեն ըզ դործո
որէացան անմարմինք եւ մարմնա
կանք որ դոյացան։

Իոպէ՛ս ցքառից տարերք որ տար
րացան սիրելո՛ք և հակառա՛կք որ
միացան.

Բարձրագոյն հողք անմահէ՛ց որ
բոց հրացան հրեշտակա՛ց դասք
իններեա՛կ հոգիացան:

Վամ՟ց մերունող ինքեա՛ն ալոյք
այլ ցուցան և ութնակի՛ մոլորա
կա՛ց որ կարգեցա՛ն.

Շարունա՛կք անշարժ շարժ՟նք
շարադրեցան յոր մոլարք ո՛չ մոլ
րեա՛լք մոլորեցան:

Կառուցեա՛լք անշարժ բնութ՟բ
բայցշարժեցա՛ն շարժելոց ազդ՟ն
շարժո՛ւմն որ փոխեցան.

Իսկ ձեռինքն որք անմոլա՛ր զարդ
կառուցան կենդանի՛ք երկոտաս
ա՛նք անուանեցան:

Ընդունողին ստորակայքս հաստա
տ'եցա՛ն սեռք և ա՛զգ եռատորոհ
ի՛ւք որոշեցա՛ն
Նոյնք ի յա՛ւդս յօդապարհք որ
պարեցա՛ն երկրաւորք և ծովայ
ինք բաժանեցան։
Կենդանի՛ք ամենեքե՛ն որք սերե
ցան քում ահեղըդ հրամանաւդ
ներ գործեցան.
Ադամեա՛ն սեռք մարդկային որ
ըստեղծա՛ն 'ի պատկեր աննմանո
յդ յօրինեցան։
Ու սաստիկ զարմանազա՛ն նկարե
ցա՛ն երկնաւորն և երկրայի՛նըս
զուգեցան.
Ի դրախտի՛ն անմահութեըն տն
կեցան 'ի պտղո՛յն մահուկերա՛ն և
մերկացան։

Ս,որնագամ հնոյն ադամայ որդ
եացաւ 'ի կուսէն նոր ած և մարդն նոր
խառնեցաւ.
Ս, ըրակն անձառապէս յղացմ
ացաւ և ընութիւն երկաքանչիւր
ոչ շփոթեցաւ:
Բ ամեայ քն 'ի խմն լրութն բնութե
չբաժանեցաւ և յերկու ցընմիու
թն ոչ քակտեցաւ.
Ս ածն նոյնէ և մարդ որմեզ ցու
ցաւ 'ի յերկրի խմ ջմարդկանման
շրջեցաւ:
Ս, ջ յաշխարհ և 'ի հօրէ ոչ մե կնե
ցաւ եղաւ հայր և յաշխարհէ ոչ
հեռացաւ.
Ս 'ի խաչվասն ադամայ բևեռե
ցաւ ձաշակեաց ըղմահ մարմնով
զոր ըզգեցաւ:

Ի՛րած նոյնէր և մարդ որ խաչէ
ցանդնօղն՝ ի կենաւ նաւեդեալ՝ ի խմաց
կամաւառաւան.

Օ խանմանց բնութենիւրով ոչ
մահացան այլ խմով մարմնովմեռ
անմահկանանացուան:

Ր. խեալ դուռըն դժոխոց խոց
տակեցան յորժամ էջ՝ լինոր տապ
մնեթաղեցան.

Յարուցեալ երրորդ աւուր ոպ
գրեցան մետասանն առաքելոցն
երևեցան:

Սոյն յերկին նա ոպ և էջ նա վերա
ցան ընդ աջմէ ծնօղին խորյ
նաբազմեցան.

Ր. այցդայցէ անձառ փառօքոր
պէսցուցան՝ ի յերկուցըն հրեշտ
կացմինչ համբարձան:

Ա՛զդեփողմեզ յարութեզօրխոս
տացա՛ դատաստան յա՛իտենից
ործանուցա՛.

Նմաւխմա.քայժմ յա՛իտեան որ
ընթացա՛ և անկէտ յա՛իտենին
որ կայացա՛.

Տ արադրութ̃ հոմերական վերա
անութ̃բ. Սակս հայկազանցն սե
ռի. և արշակունեաց ըն զարմի.
Ի սկզբանցըն մինչև ՚ի վախճ
ան. Ւ. ռասացեալ Ներսէ
սիեղբօր կաթող իկոսի
հայոց տ̃րգ. ր եգօրիսի
յիւրականսըննախ
նիս ՚ի համբա
կաւն ե լըռմ
ս̃ա ։

ԱՐՏԱԳԱ

Է հօրն որդի հաստուցնե

զվարձ ծընող

Նա անդրադարձ փոխարէն

բազը ւմ երկան նցընպաշած

Մայ ցանկայն ոչէ վերկայէրազ

այլ զօրութե և ըստակարդ

Նա հայսէ ըստօրէն

սոյն ասացեալ սողոմոն

Ո ընընդեան նանըզդամ

վձիւ հասեալ թէկորընչ

Իսկ հնազանդեա՛լըն զաճակ ի.
սահմանեդե՛ր նաըզ բար ի:
Քանզի երկրո՛րդ յետ արարչ ի.
ծնել ըզծըննո՛ղ պատճառաս ի:
Մասնայս որե՛կ ո՛չ յիշեց ի.
զանկարութե՛ ամենայն ի:
Ման անկատա՛րըս հասակ ի.
եւ վասնուսմա՛նն անհըպել ի:
Ոիհրահանդե՛ց վարժարան ի. Ժ
չեմտակաճե՛ն ներկուրբան ի:
Յաթենակա՛նըն քաղաք ի.
զանձնխմաստե՛ւք ո՛չկըթեց ի:
Ուըրլարա՛ն պղատոն ի.
եւ չափոտե՛ւք հոմերոս ի:
Որստորոգօ՛ղն արիստոտ էլ.
տասըն բանե՛ գըրողնէ ի:
Ուրհոյլ քամէ՛ն հռետոր ի.
ժողովարա՛ն ճարտասան ի:

Աերհրմութն քերական ի·
բայլ.քերթուածն քերթող ի:
Ո որըսդ խօսել նախապատշաճ ի·
Եւաստուածային ձեռնարկել ի·
Ահզի յինէն այսէ հեռ ի·
տարաբերիմ յամենայն ի:
ԱԹէզիարդ սկսանից ի·
Եւկամորպէս վճարեսց ի:
Սակայնեդեալեմ 'ի մըտ ի·
զաստուածինըն սբհոգ ի:
է Բղոռճօղըն պարգեւ ի·
Եւըղխըչեալըն յիսուս ի:
Ո խօսացէ արմատըան ի·
Ինձներսեսի անարժան ի:
Սկսանելովի յայստու ի·
'Ինախահօրսն խմըստազ ի:
ԱԹէոյքէ ինոճաստ ի·
Եւկամորում ժամանակ ի:

Ս համակագրել 'ի քարտեզ ի.
զառ 'ինոցայն գործեալէր ի:
Օ ումանցպատմել յոյժ գովել ի.
զարիութիւրն պանծալ ի:
Օ ումանցճառել ըզգործեան ի.
եզվատանունն 'ի յաշխարհ ի:
Օ խորքբարոյնէր ըղձալ ի.
առ 'իբարեաց նախանձարժ ի:
Ս հորջարին խընամոան ի.
յօրինակաց աստկշտամբ ի:
Օ որկարճառօտն ըստկարգ ի.
շարագրեցից 'ի յայտառ ի:
Ը զվերծանօղ ըզ մաղթել ի.
գեբքանըղկարըն չխնդրել ի:

Մ իպաստանութի նախնի ըստ
հոմերի սկսեալ՝ իվերուստ.

Ա ստանաւոր սկզբնաւորեն
բանիս ըղ բա՛նն
սկիզբնեղեալ ։

Ա. յնորընդ հօրնէ էաց եալ·
անեղապէս գոլովծըն եալ
Ո՛չժամանակ անդրմըտ եալ·
ոչ՛իծոցո՛ւն իւր բաժան եալ։
Ո՛չնախնական դոյիճատեղծեալ·
ոչ պատոճակ ցօքգերազանցեալ
Ա. յլ միածին որդիծըն եալ·
ըոյս՛իլուսոյ հօրէ ծագ եալ
Յորմէ և կեա՛նքն աղբերացեալ·
՛ի նոյն հօրէ հոգիեղի եալ
Ա. ըրորդութե անձաշոր եալ
յէծութի միհաշար եալ

Աստերեսաց տար որոշ եալ.
՝բնութեանքանկ յոյժ միացեալ.
Ա՛չարարած գոյանդութիւն եալ.
Եւո՛չկրսեր ոքծառայ եալ։
Ա՛չբարձրութիւն ոքմեծաց եալ. Ե
ո՛չելեւէջս աստիճան եալ։
Ա՛չյերկիրեց ոքարար եալ.
ո՛չ՛խոնարհինց յառաջաց եալ։
Ա՛չ՛խմի մեծանցան նըկատ եալ.
այլ հաւասար հասումնեղ եալ։
Ո՛ւ՛իյորդւոյ հայրծանուցեալ
զորդիմիայն հայրդիտաց եալ։
Ո՛ւ՛իհոգւոյ նոքինքնն եալ.
Եւնոյնքըզնա հետազատ եալ։
Ո՛յցարտքնոցս ամփոփծած կեալ.
Եւգիտութե՛ դըրունք փակ եալ։
Նսորվքէից չէիմաց եալ.
՚Ւքովքէից անհունեղ եալ։

Ի հրեշտակաց անհըմտաց եալ.
՚ի խաւարնայնոց անհասեղ եալ:
Ր. ծախծուսըն վկայ եալ.
որ՚ի վերուստ որոտաց եալ:
Թ. էզամծչէք ոքնայեց եալ.
և ըստքնութե ըզնատես եալ:
Ր. այց միածին նըն մեզպատմեալ.
այնոր՚ի ծոց հօրընակ եալ:
Ս ըովերկին կըքըն գոյաց եալ.
և աշխարհիսիւն հաստատ եալ:
Յ. ըմբերկրորդ լուսաբար եալ.
՚ի յառաջնոյն աղբերաց եալ:
Ս ըքէն հողէք հարկաւոր եալ.
և ՚ի խպատու մշտաւաք եալ:
Ս ըովերրորդ լուսընստեղծ եալ
քառ ի ցտարերըն բաղկաց եալ:
Օ որխորհրդեամբ ընպատկերեալ
և ՚ի ընքեան կերպարան եալ:

Անմահական դրախտին եդեալ.
Եւ յԵդենն զոր էր տնկեալ:
Իշխանական կամօք պատուեալ.
Եւ պատուիրան զտունկն տուեալ:
Իսկ արուսեակն առաւօտեալ.
Որ յամբառնալըն խաւարեալ:
Ընդ պարգևին նմերմախացեալ. ✠
Զոր յԱրարչէն նէր ընկալեալ:
Նենգական բան ընծայեալ. է
՚ի ձեռն օձին զկինն ըն խաբեալ:
Ածական փառօք սպառեալ.
Զբանալ աչացըն խոստացեալ:
Օ որ դառնութեըն ճաշակեալ.
Յանմահական կենացն անկեալ:
Ղախմթ զեդենեանն այնուսփածա
ապա զմաշկեակն եզեն զգեցեալ:
Յարփխափակ մայրէնել եալ.
Եւ՛ յերկիր մահուածեալ:

Յոր աճեցեա՛լ եւ ուռճաց եալ.
որդեգրհա՛յր փոխանորդ եալ:
Երկիրծնընդեա՛մբըմ որդ կանուցե՛լ
եւ յընթանո՛ւրըս ծառալ եալ:
Որոց՛ իդէպէր զղջան ալ:
զանցանըս հօ՛րն ապաշխար եալ:
Եհ թողութե՛ան մեղացհաս եալ.
եւ՛ իյադինդառնա՛լ դարձ եալ:
Բայց ցանկակա՛ն նախատի՜ զեխե՟լ.
եւ՛ իմարմի՛ն զյոդ խափոխ եալ:
Մինչեւ եղեն ջո՛ւրբք հեղեղեալ.
եւ սահանա՛ց երկնից բան ալ:
Օ աշխարհ ամե՛ն խորասուզե՟լ.
եւ զամբարի՛ շուրս սաստակ եալ:
Ի յըտապանի՛ն ապրեցուց եալ.
զորս՛ ի յինքեա՛ն նէր անխափ եալ:
Բ զնո՛յ որդո՛վք իւրովք փրկեալ.
որք՛ ոչ զոդ իսըն մեռուց եալ:

Որոցելեան ևտարած եալ.
ևվերըստին աշխարհչին եալ:
Իզգըստազգեն գոլբաժանեալ.
յորդոցն խուրոց որկէրծըն եալ:
Դասեմնայերեր սերե ալ.
եբրայեցիքեն անուճան եալ:
Ուստի փրկիչըն մերծըն եալ.
յաբրահամեաննստոհմէն յայտնեալ
Ն՟ի քամայ քանանել եալ.
ևզանիծից մասնընկալ եալ:
Յորմէծընունդ ը.քխաճար եալ.
առ՚ի լուսոյն երկնիցծագ եալ:
Իսկաբեթի զմեզ վխճանկ եալ.
Նախըզգումեր եղեծըն եալ:
Ն՟խմանէ գոլով յայտն եալ.
այնորթխրակըն կիչեց եալ:
Օնընդեմբանդ՟ստխսկ յուջեալ.
ևթորդումայ սահայրեղ եալ:

Յ որում մոլեալս ազգաբան եալ·
և սատանաւր զմերսընթող եալ։
Մ ըլթորգոմայ ըզհայկծըն եալ·
յորմէ և հայկմեքանուան եալ։
Յ աշտարակին մինստեղ եալ·
յեօթանասանիցն որզնաշին եալ։
Դ տորոհակամնըլեզուակընլ եալ·
հայք՛ խոսրս մասինհաս եալ։
Ո րդ յաշխարհըս մերեկ եալ·
և ծընընդօք ըզպաըց եալ։
Մ րամանեանկ անդրանկաց եալ·
որովարմէնքմեք կոչեց եալ։
Ք անզի յաղթօ զազգացեղ եալ·
և քաջութեանուն սա եալ։
Լ է՛ խամանէ կադմոսծըն. եալ·
այնորըզբելայն դաւլզեկուց եալ։
Օ որև հայկին նըն ծանուցեալ·
արխաբար զդխմէհար եալ։

Իզ լայնամ լեձըն լե քարշ եալ.
ևչեշտակըծ ի ցնըզ թախանց եալ։
Ի յադոլեստի արժանաց եալ.
նահապետի նախնիդործ եալ։
Ի րմանակոյ որդխեղ եալ.
որ արմայի ստէր անոճան եալ։
Յարմայխայդոլով յայտն եալ.
այնորդեղամըն կոչեց եալ։
Դ գեղամայ հարմայել եալ.
և՛ իհարմայ արամ ծըն եալ։
Ն ճայլ բադոմգոնհամար եալ.
որ՛ խոսամեն յարմար եալ։
Օ րաճելորդթոճխիլարկ եալ.
ծուլադունեի ց լուրծանրաց եալ։
Ի այցայննոցամ անդէ տոչեղ եալ.
որզ քերթողի նատաւվերծանել։
Ի անզխպատմէ թադաճոր եալ.
զանուն պարոյրնախա դաս եալ։

Սրբազանգումն՝ խմերջ յանդեալ
զօքունս՝ խմբ ջոկոյս կարգ եալ:
Օ արայնքնութէ գեղեցկացել
Նևըզհրաշեայն դխմօքվառ եալ:
Սըզայլ բաղումըս շարագրեալ
յարշակունի սըն հասուց եալ:
Յաբրահամէ ազգաբան եալ
յորմէ քեւոռուրն եղեւծըն եալ:
Որզահեստի սըն հաստատ եալ.
յորմէ ազգաց թագաւոր եալ:
Ըրդ՝ խորին զարմէսկս եալ.
պարթեւական նոռհմանուան եալ:
Ուստխարշնկ թագաւոր եալ.
արշակունի ազգընցեղ եալ:
ժէ Սըրզ.քաղաքըն պահլառ եալ.
պաշտաւունիք անդկոչեց եալ:
Ուխազգ եւմիապետ եալ.
արեւելեանց կողմանցտէր եալ:

Օ աղեկսնդրեանսն փոխուցել·
իդարեհէն գահունստ բալ:
Ն ստորամյա պէտքաղաց եալ·
ևգերադոյն յոգունցեղ եալ:
Օ արքունական թագն ըստացել
արտաշխան որդւոյթող եալ·
Որոյ փոխան գոլովնստ եալ·
այնոր արշակմեծ անուան եալ:
Ի զպատերազմ ազանցման եալ·
զընդդէմամարտն յաղթահարել:
Ն աւեղբօր ծիրպարգև եալ·
որվաղարշակնէր անուան եալ:
Օ հայաստանեայս աշխարհ հովուեալ·
ևաստանօր թագաւոր եալ:
Որոցզօրօք բազմօքեկ եալ·
մակեդոնեանց յաղթօղ գտեալ:
Օ արքայական գահ յօրինեալ·
ևնախարարըս հաստատ եալ:

Բաղաքական նորէնսեղ եալ.
և բարերոք կարգաւոր եալ.
Սէջետամնց խնչվաղձան եալ.
մերարշակայ թագաւոր եալ:
Րյնորդպոնտոս գոլովգեր եալ.
և յաղթութեան նշանթող եալ:
Օ խանարհ արձանա եալ.
յեզրծովունմեծի կանգն եալ:
Սէզեռնական նարեաւբմխ եալ.
ոխգաւնըզթախիմխանցուց եալ:
Օ րեյունացընդայնոես եալ.
խրրոյ երկրպագ եալ:
Որքայժմըզմէզգոնադարաեալ.
զանթագաւորքըս պարաւեալ:
Նայցմեր՛ ի յոյս ոչպանծաց եալ.
զերատմարմնոյդ ոյներգործ եալ.
Րըլայոքաջն վաղձանհաս եալ.
արտաշեսին մերոյնա եալ:

Ս՛յերկրդի՛նգահչհաճանեալ․
ըզնախնական՛ն յափըշտակ եալ։
Սազօրսանթի՛ւըսժողով եալ․ ճ̄լ
ըստքարարտե՛զ ըն կարկառ եալ։
Ի՛յարեւմ՛ուտըս խաղաց եալ․
եւզլ՛էգացո՛ց արքայնկալ եալ։
Ո ընթան՛ուրծոմ հնազանդ ե̄լ․
եւըզ ցասմ՛ուքըս նո՛ճաձ եալ։
Ւ անզղայէկա՛մ նդըվէհեղ եալ․
պօլիկրատեա՛յ գոմաքան եալ։
Ս րնետաձի՛գ զօրացներ եալ․
եւզմէջօրեա՛յ մըլթացուց եալ։
Ի՛այլ յոգքո՛ւնս արխաց եալ․
եւզկրխուտո՛րըն տապակ եալ։
Յիւրոց զօրա՛ց դողոմխոց եալ․
յո՛րմէվայձա՛ն մահուառ եալ։
Տ պատիգրա՛ն թոգաւոր եալ․ ✠
այնորմէջի՛ն կոչէց եալ։

Րզ յուսական զօրսըն հար եալ.
Ի պաղեստէն նա արշաւ եալ։
Ր զգաբիանըն փախուց եալ.
Եւ զմիհրդատ յինքըն կալ եալ։
Հռոմայեցոց զօրացն յաղթ եալ.
Եւ ըզկրասոս մահացու եալ։
Ի պաղեստին զօրաւաք եալ.
Եւ զհիւրկանոս գերեած եալ։
Օ հռոմայեցիս պարտէ դարձել
Եւ խուրովէն նա վաղճան եալ։
Յորմզորդէն ըզ թագն առ եալ.
որ արտաւանայ դէր անուան եալ։
Սըքաջու թէանուն նշան եալ.
այլ զ յորովայնըն մեծար եալ.
Մինչ ՛ի վաղճան խենեշաց եալ.
Եւ նախարարէն քնախնեացն եղեալ։
Րզա արջամ փոխանակ եալ.
Որ եւ արշամըն կոչեց եալ։

Բ.րաաշխան որդի եղ եալ։
ևարդարու հայր անուան եալ·
Որոյամացքանեաց կաց եալ։
խաղաղական նկեանսըսաաց եալ։
Ս. հրաւրինք վաղճան առ եալ·
ըզկնխարգար Թագաւոր եալ։
Յ այսմվայրի խմնորոգ եալ· ծգ
ևփրկութի լինձերև եալ։
Օ խնյ որդին ծըն եալ·
Ն. յանխծի ցըն զխս գըն եալ։
Ս աանխմ ածըն մարդեղ եալ·
զխզմեզ յերկրէ յերկինս հան եալ։
Ր. այցաբդարու զեդեւշին եալ·
ևանդզաւթառ խւ ըհաաաաա ել։
Ր. նդ հերոսլդ եսխաղմաբար եալ·
զեղբօրորդի նխւ բաաաակե ալ։
Ս. հզփրկչական լուըընլո եալ·
և ըղձական նմանկըըր եալ։

Պ փոքրագո՛յն քաղաքիւրդ ալ:
և բժշկել զի՛նքն ախտաց եալ:
Ջ ջլեա՛ծ խոստովան եալ:
և անդրանի՛կ կհօր դաւ՜ան եալ:
Ռ րումզերթա՛ղնո՛չ յանձնառ էլ.
բայցանդրա՛դարձթվթխնյղ էլ:
Ս րանխո՛յնմիկ աց եալ.
որհաւ՜ատո՛յն յիս ո՛չտես եալ:
ձկ Վ անզի զկյինէ՛ն դոլասաց եալ.
մարդարբէ՛ցըն վկայ եալ:
Տ տեսողա՛ցզխս անարդ եալ.
և յանատեսի՛ց երկրպագ եալ:
Ր սահրձոււ՜ի՛մ եսցնծաց եալ.
թագաւ՜որաւ՜ախմպանծաց եալ:
Օ էքանզթովմա՛ս յառաջացեալ.
զերանութի՛ մարդկանբեր եալ:
Ք այցնախո՛րբնանդրէնդրձ էլ.
և ըզնամա՛կն առնա՛տար եալ:

Ր. ահաւառաչէ մյոյսխոստաց եւ.
զաշակերտան ի գալստեան եալ։
Իսկ տէրըն մեր զլիւրսըն լըց եալ.
եւ զհայրական ի կամաւորաբ եալ։
Ե. բրայեցւոցըն չարչար եալ.
եւ՛ խաչէն ի վասն իմ մեռ եալ։
Ի գերեզման ի մահու իջ եալ.
եւ զդժոխս աւար առ եալ։
Ե. րեքօրեայ նա յարուց եալ.
եւ ուստի էջ անդրէն ել եալ։
Ե. զաւետիս հօրն առաք եալ.
առաքելոցն հոգւոյց եալ։
Որ ըզԹադէ առ նա յղ եալ.
ըստ որումն քննէր խոստաց եալ։
Որոյ յՈւռհա քաղաքն եկ եալ.
զԱբգար յախտէն ց ցաւոցըբուժել
Ե՛ ի հաւատըս հաստատ եալ.
յառաջադոյն ըն դաւան եալ։

Բ զԹագաւորըն մերոտ եալ.
զամենեսին ըսռաւոր եալ:
Յարևելեան նանց ուսանել եալ.
ևանդանաւ ըդզկատաը եալ.
Մ.ԱԼ աբգարու նամակդըր եալ.
ևաստուբեր կայսր տուաք եալ:
Օ խաչահնուցն ամբաստան եւ.
եզհաւատայն խըրծանուց եալ:
Որև ըզնախակ հրաւէր եալ.
խաչեցելոյն հաւատոյց եալ:
Դ բաբելոն Թուղթ տուաք եալ
ևատներուհ ըզ նոյնդըր եալ:
ձձ Դ յարտաշէս ըզնոյն յղ եալ.
որէրպարուհ Թագաւոր եալ:
Պատասխանի մչընկալ եալ.
օրհաստակայն նըն փութայ եալ:
Օ որաշխարհ իմ մչերկար եալ.
զեկանխագոյն էաք դարձ եալ:

Իմ՛ խայաթիւ նորինսատ եալ·
խուրամանուն որդին եղ եալ:
Որբարի հաւրն ո՛չ հեռաւ եալ·
և բարիոք ժառանգ չեղ եալ:
Իմ ըղտաձա՛ր գիտցնեաց եալ·
զհաճատացեալըն չարչար եալ:
Ումբարկութի՛ մին հաս եալ·
և չարաչա՛ր զնա սատակ եալ:
Ի՛ ճանատրո՛ւկ թագաճոր եալ·
քեռաբդարու որդիծըն եալ:
Որզառաքեա՛լըն խող խող եալ·
և զօրի ո՛րդնզեւր սպան եալ:
Ի տատարժանի՛ նա վաղձան եալ· ծ̄ղ
ղինիերուճա՛նդ արքայնանեալ:
Որ՛ ի կնոջէ՛ հերատուս եալ·
յարշակունո՛յ զարմէ սեր եալ:
Սակայն չարի՛ ունակաց եալ·
որև զարձա՛նըն պատառ եալ:

Գ. սրծըս յոքրունըս կատարեալ.
և ձեռակերտըս յօրին եալ։
Օ արտաշխէ գոլով սպանեալ.
ուստինորա՛ Թադէոսր եալ։
Սա նախնական եր յօրին եալ։
զարտաշատին չէն հաստատեալ։
Ի՛ զալանայցըն զօր հար եալ.
զարքայորդին ձեր բակալ եալ։
Օ չքնաղադեղըն կոյս ու եալ.
ըզսաթենիկըն դիւցազն եալ։
Ը զհարազատն իւր արձակ եալ.
և մանկապուտ ուխտ հաստատեալ։
Ի՛ այլ բազում ճակատ մղեալ.
և արհեստից գիտի հաս եալ։
Ե Ի՛ ըստ ջխատին վախճան առեալ.
արտաքնազդայ փոխանակ եալ։
Ը ստորում և նմա սակաւ կեցեալ.
՛ի խորամին ու ինչանդ մզ եալ։

Ո որ յառաւապէ՛լ ամենց առ ե՛լ.
Նայլանդամկըս բարբառ եալ:
Ր աջաց առե՛ն ըզնա կալ եալ.
յաղատ մասա՛նց լերին տար եալ:
Ս էշխթայեւք պարաճանդ ե՛լ.
միշտ հանապա՛զ գոլովկըծ եալ:
Ո որ դարբնա՛ց աճանդ առ եալ.
Նաճաաարդ ո՛չ ըզ սալհար եալ:
Ո ի մէ՛ զկապա՛նս աստ խըզ եալ.
Նաշխարհե՛ վաղճան ած եալ:
Ր զօա տիրա՛ն փոխանորդ եալ.
որեւր եղբա՛յր հարազատ եալ:
Ս էյաղթակա՛ն գործ կատարե՛լ.
հանդարտութ թագաճոր եալ:
Ո կենցաղ կա՛ն կեանսըն հատե՛լ.
Իծեան հեւսոյ վաղճանաւ եալ:
Յ որոյ եղբա՛յրն ըզ թագն առե՛լ. մեծ-
այնոր տիգրա՛ն ըզ վերջն առ եալ:

Ի. րխութեց ո՛չ հեռաւ եալ·
յիշատակն չարժանաց եալ:
Սակայնամե՛ց յոքունցկաց եալ·
խաղաղակա՛ն մահընկալ եալ:
Ի, ը՛նդ սորա՛ վաղարշնատ եալ·
որէրորդն իւր սերեց եալ:
Ր զքասալայն նըն զորհար եալ·
ևքաջապէս անդվաղձանեալ:
Ս ւատխոսրո՛վ Թագաւոր եալ·
ևըզ վըրէժ հօրնպահանջ եալ:
Օ օրըսբագո՛ւմըս գումար եալ·
զհեւսխակա՛ն նարըն նուաձ եալ:
Ի, ա՛ևպարսն ց յաղԹօղդա եալ·
յամըսատամէ՛ ասպատակ եալ:
Ի, զարտաշի՛րն անձկացուցեալ·
մինչ՚ի հընդն կըս փախուց եալ:
Օ արտաւանա՛յ արխնխնդր եալ·
զորսասանեա՛ն նն էրըսպան եալ:

Որոյատկան ի չկարաց եալ·
ևնեղութե ցըն չհանդուրժեալ։
Ըզնախարարսն իւրժողով եալ·
՝զպարթևազունսըն հաւաքել։
Յոլովակի ձիր խոստաց եալ·
ևմեհադոյն գահաւաց եալ։
Օերկրորդականըն բըրձաւոր ել·
նայնըլկանունամբ արքայաց եալ։
Ի թէդաւ էնլոք մարթաց եալ·
ևելուխլրաց այնմ արար եալ։
Իսկանմամնու ըրյառաջկաց եալ·
պարթևազին նն անակ կոչ եալ։
Ըզնենգական դաւ ընկնկալ եալ·
ևըզհրամաննըն յնձնաւ եալ։
Ի հատուցած ի պատժաւսել ել·
ևառ խոսրով արքայեկ եալ։
Որընդ յառաջ սիրովել եալ·
՝ի բըրադգայի ն ողջադուր եալ։

Փառօք մեծաւ պատուասէր ել·
յերկրորդական գահն նստուցել:
մէ Նայց սխրալի իմնիր գործ եալ·
'ի ճանապարհն աստխդելով եալ:
Յառաջ ելեայն շիրիմ հաս եալ·
հուպառ հանդիստ որբոյն յօթել:
Սատի գրիգորն անդրընծաեալ·
լուսաւորիչ հայոցփայլ եալ:
Որ եւ շնորհօք նորին լից եալ·
որպէս անդ ուստ գոլով ծընեալ:
Ոիղհակառակընն եր գործել·
'ի յաղդ մանէ չարինեղ եալ:
Որ 'ի բարերին զայն փոխարկ եալ·
'ի խաւարէ մեղ լոյս ծադ եալ:
Որանիս ասցեալըն կատարեալ·
շուն 'իշեղջի գառընծըն եալ:
Ւրդ մինչարքայն զուարձացել·
ընդ անակայ խորհուրդ առեալ:

Նա՛ զօրս անթի՛ւս գումարեալ
ըզ վրէժ արեա՛նըն պահանջեալ:
Օ պայմանըն դո՛ղ ու խառին յիշեալ·
և զթագաւո՛րըն խողխող եալ:
Նա՛ ինքըն և ի՛ւրքըն ամէն մեռեալ· մեռ
պատանեկա՛ց երկուց զերծ եալ:
Գ. րիգորիո՛ս մխումըն եալ·
որ՛ իկեսա՛րըն եղև տար եալ:
Ա. ծապա՛շտ առ ընդիպ եալ·
զորքրիստոնեա՛յկրօնիւ քըլարժեալ:
Որոյ ամա՛ց ինչ անդ կաց եալ·
ըստ աշխարհի՛ ամուսնաց եալ:
Նա՛ յետ յերկո՛ւց որդւո՛ց ծըն եալ·
և յերկոցո՛ւնց կամա՛ւ մեկն եալ:
Ս. արխամո՛ւ զկրտսերըն առ եալ·
և յանապա՛տըս հետև եալ:
Իսկ անդ ընկա՛ննըն անդէն մնացեալ·
կենցաղակա՛ն վարս ըստաց եալ:

Ի՛ այց Գրիգորի յուղղի անկ եալ.
և տառապանացն հետև եալ:
Օ՛ որպարտաւորագդ ոմնէ բառն եալ.
և՛ խնայսէր դուռըն հաս եալ:
Ս՛ ախոստովանու որդեկղ եալ.
առ՛ իքրաչնոյց քաջ երև եալ:
Ն՛ յաղթանդամն հսկայաց եալ.
ուժեղկարօղ անյաղթզըրա եալ:
Ն՛ որդնորամ՛ նդըրժաման եալ.
և զհայրական պարտակըձեար եալ.
Պ՛ միասին պանտըխտաց եալ.
յօտարութե՛ նշդեհաց եալ:
Մ՛ ենչդեռ տրդատըն զօրաց եւ.
և նորհերանկըլ անդամանօ՛ան եալ:
Ք՛ անզիզ ցրուցերկուցկալ եալ.
միովձեռին զեղջիւրսթափ եալ:
Ք՛ անզհռովդացին նմեծերեն եւ.
որըզ վզէ և եթ կալ եալ:

Ս ճքանզկրատոմն արեաց եալ.
որըզ կձղանկեզին կորդ եալ.
Ր զկրկն սինմեծի դարձ եալ.
ձիրնթացին կ կառամւար եալ։
Ի սկներհանկն անդհմոացեալ.
Եւորեաոմյ յերկեր անկ եալ։
Ւ րխաքամր անդ ուսոմաղ եալ.
ըզ քաջընթաց կառքընկալ եալ։
Ս ճըզքառիցն երխվար աց։
զընթացսարդեմ յեռնահանջ եւ։
Ւ յ՛խպուոպոյն պատերազմեալ.
որյուքանկն զօրացմեռ եալ։
Ւ նդ՛խմեծի մարտինդարձեալ.
որեփրատոմյ յոյնկոյսեղ եալ։
Ր նդփախըստեայս չաձապարեւ.
երխվարին վխրաճոր եալ։
Ւ յզօրանկնըն զէնառ եալ.
եըզձիոյն կազմած ստանձ եալ։

Նա՛ զանարի՛ն զայն գետ հատել·
և ողջանդա՛մ յայն կոյս անց եալ։
Մինչ բարբերո՛ս խուժանն եկել·
յաշխարհ յունա՛ցըն բնակ եալ։
Ո երկիրն ամէ՛ն ըզբռամբծ էլ·
և ըզ բնակ չօ՛քըն նուաճ եալ։
Պ խոկղխոեայ հրամանաու եալ·
հռոմայեցւո՛ց զօրացն հաս եալ։
Ընդ յոքնակա՛ն խմբից դասուց·
աւ որտորդ ա՛տն եղևեկ եալ։
մէ Ըացեալ դրա՛ննն ո՛չ ժամանեալ·
աւ պարըսպ օ՛քըն օթադայ էլ։
Նա՛ զինչդո՛յր դարմանդտ եալ·
երի վարո՛ցն որ կերակր եալ։
Պ էտ աւէն ՚ի վե՛ր նոցին կալ եալ·
տեսին անդ լո՛տ յարաբարդ էլ։
Յորուլ տորդա՛տըն յեռայց եալ·
՚ի բարձրաբէ՛րձըն բարձրայց եալ։

Մ՛ճ դխադէմ զմ խոան հոս եալ.
զվիշեաննըզկնի՛ ՚ի զօրան արկեալ:
Իսկ բարբարոսըն պանծացեալ.
մենամարտե՛լ յար քաջն յղ եալ:
Օ որնա լուեա՛լ և զարհուրեալ.
բուաքատա՛կ արքայն բեկ եալ.
Մ՛ճ զայս նո՛ր հըրատարակ եալ.
յամենեցո՛ւն յունկըն հընչեալ:
Այսերանկե՛րպ տանէ պձն եալ.
որներհանկէ՛ն դէմ մարտուց եալ:
Էլխանէ՛ան այն մատուց եալ.
առ որ տորդ տա պանտըխտացեալ.
Նհոգանա՛լ արքայինըլ եալ.
՚ի յայնմիրէ՛ նմա տաց եալ:
Ղևցաղնակա՛ն մանկընդեայ եալ.
յարշակունո՛յ զարմէսեր եալ:
Օ գործ դայդ դևրեա՛նամլ ձրել.
որպէս հողմո՛յ զկուկ՛ հոս եալ:

Օ երեկոյեան ընդգործ պատմեալ·
զորաւնոան հրաշագործ եալ:
Ս; Հըզնախնկն ն ան արխաց եալ·
զորխոր ըյլնքեան յատուկտեսել:
Ր; պահրամին նմինհաս եալ·
յարքայական զարդպածուճել:
Ր սպասզինու զինուարկ եալ·
Ջ յարքունական ձխոջհեծ եալ:
Ղ անդէպմնեանց առձակատել·
մորակ՝ խկուշտ աշտանակ եալ:
Կ այսերակէ րպընզորաց եալ·
բարբարոսաց պետին յաղթ եալ:
Օ որքաչապէս ծերբակալ եալ·
Նվերամբարձըզնա առ եալ:
մՂ Ս; Հառաջին կայսերնած եալ·
խոստացելոյ մըն ժամուն եալ:
Ր; րքայական թագխնպձն եալ·
հումայեցոց զօրըստու եալ:

Նորօք՝ խմբ͡ծըն հայքել եալ.
և ըզպարսի կըրըն հալած եալ.
Րըն ինչնորմ ահաւեկ եալ.
ընծայաբեր բագնեացնեղ եալ:
Րնա հտակմ նադեց մատուցել.
ըզդաբնայի նըն սաղարթ եալ:
Յայսմ վայրի սկըզընաւոր եալ.
որ փրկութե մեզ առիթլ եալ:
Բանզի զգրեգոր յայս ատիպեալ.
դեց ուկէ մաւրն ոստնուէիր եալ.
Օ որ և յանձի նզայս ոչ առ եալ.
և հրամանաց ոչ հնազանդ եալ:
Ուստի՝ ի հարց փորձմատուցեալ.
և տանջանաց սկիզըն արար եալ:
Գայլ՝ իբերմ նըն յայն եդ եալ.
որով յա͞ւ խոստովան եալ:
Րդեայ արձան յողըն բարձ եալ.
այնու հանդերձվե րամբարձեալ:

գ Սախատանաց ջըրով տանջեալ
ընդ վայր արկուն փողով հոսեալ
դ Ընդ գարշապարըսն հեղուսեալ
Եւ ընդ երկիր ածեցուց եալ
ե Սորին կարթ ի ցըն գել արկեալ
Նայեւ ըզ ծունկսըն յօշոտ եալ
զ Սեղեգամբ զկող քընքերեալ
է Եւ արտասուաց անօթ բըլս եալ
ը Ընդ քաղցր օդոյ աճիւն ծծեալ
թ Փոխան ջըրոյ քացախ արբեալ
ժ Տատատասկաց վերայ պարզեալ
որսակութբ արեան ներկ եալ
ժա Դարձեալ զկապարեւացոց եալ
Եւ ընդ հազագան սաստր արկ եալ
ժբ Սայտքիւք ոչ շատաց եալ
այլ եւ զոտին միոյ կախ եալ
Սըկոտասան կրկեւքտանջ եալ
ապա ՚ի խոր վիրապն արկ եալ

Օ ինչ է ասեն պարտ դմա կեալ· լծ
մահապարտին որդի եղ եալ:
Սաղմոսին երգ աստուածատուր եալ·
որ վասըն տնէր ասաց եալ:
Դ գուք մահու զիս իջուց եալ·
՛ի խաչարին նանեմաց եալ:
Ր րդայնպխին տեղ նամ տև եալ·
հընդ է տասան ամհամբեր եալ·
Յ ածակն խնամոց պահ եալ·
զիժից քարբից գըլուխ կոխ եալ:
Դ հրեշտակաց է պատուէր եալ·
բռնալ ձեռամբ վերամբարձ եալ:
Ս ինչև եղև լըրումն եկ եալ·
խաչար մեղացըն փարատ եալ:
Յ արևմտից լոյսըն ծագ եալ·
և զարևելս լուսաւոր եալ:
Ր օրհնորդացըն հետև եալ·
փեսաւէրին Թիկունս հաս եալ:

Ո հր․ խնկախնմն՛ նդ․եղեցկաց եալ․
որ ջքնե՛ր հարսնաց եալ:
յն Ջայնաւ արկեա՛լն՛ խդ․ բնարկել․
սերոյտարփմա՛մբ զայսասաց եալ:
Ի զպատեր ա՛զմն տաւէ վան եալ․
զէշ խաննաւ՛ն Թմահրշնկձել:
Ո երկերբաքո՛ խոպանաց եալ․
ինկուսակա՛ն ձգամբ հերկ եալ․
Ի պետորան՛ նցեմ․ք առսքեալ․
քարոզակցի՛դ փրկանքեղ եալ:
Ս․ րդ․անձաձա՛նձ վայրեդ․ել եալ․
զբանըն լուսո՛յ ընդ․քեզատ եալ:
Ի յանդ․աստա՛նքո՛ սե բմանեալ․
որ անապատեր ծարաւ՛ եալ․
Ո որ շուշանա՛ց վարդ․եց բուսել․
ցօղով արե՛ամբ մերոռոդ եալ:
Յ որումըզհա՛ւտքո՛ արած եալ․
անուշահո՛տ ծաղկօք բուս եալ:

Ի դալարո՛ջ վայրի բնակ եալ·
Եւ առ կենա՛ցըն ջուրըն եալ։
Ի։ ոդ մինչ նոցա՛ վաղճանառ եալ·
յետ յաղթութե՛ մարտին եղեալ։։
Ի բարկութե՛ տ՟ն հար եալ· ԺԼ
որդւսա ՚ի խո՛րզ յեղափոխ եալ։
Ի սաբաբելո՛յն առ.քայիւ եալ·
• անասնաբարո՛ խայտառակ եալ·
Յեղէգնաշա՛մբ վայրինեբթ եալ·
ընդ համացե՛ղոն օթադա՛յ եալ։
Ն ան յոքրո՛ւնց դի՛ճաբախ եալ·
նախ առ արա՛ցըն յիմար եալ։
Ր արամբ զանձի՛ն ըս կոշկոծել·
Եւ տառամա՛մբ ը.ք պատառ եալ։
Ո՛ւստեգ թա՛ծ հայրն ոչունե եալ·
միշտ բանկութե՛ ըզ մեղխորտ եալ։
Ո՛չ յաճխտեա՛ն ոխըս պահ եալ·
Եւ ո՛չ խապա՛ռ նա՛ բարկաց եալ։

Ի՛այլ արքային քեռ երև եալ.
խոսրովիդո՛ւխտ կոյս անո՜ւն եալ:
Ի՛ւքաղէտի՛ց այնմ ասաց եալ:
զայն որ ի խո՛ր վիրապն արկ եալ:
Որոց տեսլեա՛մբըն զարհուրեալ.
եւ զնախարա՛րն աւտա՛ յղ եալ:
ՅԵ Ի՛նդիր սրբո՛յն աձապար եալ.
՚ի յօգնութե՛ն նոցա՛ հաս եալ:
Ի՛ ՟ մինչ դա՛լ ու առ սրբոյն եղեալ.
գանըրնդ առա՛ջ դի՟աբաւս եալ:
Թ. ագ ա՟ռ ո՛րըն խոզաց եալ.
եւ նախարա՛րքն անզգայ եալ:
Սրբոյն զաղէ՛տըն զայն տես եալ.
եւ արտասուօ՟՛ց վըտակ հոս եալ:
Ի՛ ՟ ՚ի յերկի՛ նըսնայեց եալ.
դա՛լ ՚ի յիմաստ նոցի՛ն խնդր եալ:
Ի՛ ՟ ՚ի հըրնձա՛ն սօթա՛դայ եալ.
զմարմին սրբո՛ցն անդ անփոփ եալ.

Օ բանըն կենաց վարդապետեալ
զկաթըն տղայոցն ոդուովջամբ եալ:
Ընդ եւ տեսեալ անծար եալ.
ետես յերկնից լուսոյ ծագ եալ:
Օ ապագայից ըն ծանուց եալ.
Եւ ներկայից իմաստաց եալ:
Իմ եւ զարդքայն անմանաց եալ.
՚ի մարդկային բնութի փոխ եալ:
Լ, որ դանիէլ հրաշագործ եալ. յծ
որ յասուխ ծուց գրէն ապր եալ:
Իւոր հուրդ կենաց ՚ի կերակր եալ.
յանծայնոցըն մեծար եալ:
Օ ի հօտապետ հօտից օծ եալ.
զայնոր հօտի՛ն փրկանք եղ եալ.
Իմ նորանձն հովուէին առ եալ.
զ իւր նորակերտ հօտն եւ զընդրեալ:
Ի յե փրատոյն յափըն հաս եալ.
եւ զանարին դետ դարձուց եալ:

Սարկաջահոսշրջան առ եալ:
լայնատարա՛ծ դաշտ ծաւալեալ:
Ի զնորագո՛յն հօտն անդ րած եալ:
՝զօծման հո՛գոյն խուղըն հեղեալ:
Յերկնից լուսո՛յ սփուներև եալ:
արեգակա՛ն գերազանց եալ:
Նոր յորդանա՛ն եփրատեղեալ:
ձայն հայրակա՛ն աստվկայ եալ:
Յորդեգրութե՛ն վերա՛կոչ եալ:
զորդիս մարդկա՛ն յեդեմդրըն եալ:
Ո ամենեսեա՛ն լուսազարդեալ:
կենաց հացի՛ն կերակր եալ:
Ո մեհեանըադի՛ցըն կործան եալ:
խորանս լուսո՛յ անթիւկանգն եալ:
Սեղան գառի՛ն յորին եալ:
՚իքահութե՛ն պատարագ եալ:
Ի զկատտանդեսո՛յ դարձըն լուծեալ:
՝որքէր հռոմա՛յ թագաւոր եալ:

Յայն ձանապարհ զօրդք եւ եալ·
եօթանասունն հազար ընդր եալ:
Յառաքելոցն յաթոռ հաս եալ·
աջ ոսկերացն երկ երպագ եալ:
Ի յարքայէն պատուա սիր եալ·
հայրապետէն սիրով պատուէ եւ:
Ո գրիգորեան վկայ եղ եալ·
Խոստովանօղ վեր ընկալ եալ:
Ի ըղ տրդատա փառաւոր եալ·
որպէս հրաշիւք փոխա կերպ եւ:
Ու ակա նխարատիւք խրատեալ·
և՛ իհաւատոյս հաստատ եալ:
Ի յուխտ դաշանց միաբան եալ: յհ
թագաւորացն երկուցեղ եալ:
Յոսկեապատ կառս ամբարձ եւ·
արքունատուր ձըրիւք լըց եալ:
Ի մեծըն հայքանդուստ եկ եալ·
ու բախալէր սրտիւ բերկր եալ:

✠ Ինիկեա ժողո՛վ դարձ եալ.
գրիգորիոսըն կոչեց եալ.
Յորում երթա՛լ ո՛չ անսաց եալ.
մի՛ աւաճե՛լ գոլով պատուէ եալ.
Ո առխստակէս փոխան յղ եալ.
որե՛ւր որդե՛ համա նման եալ.
Ո բան հաւատոյ ա՛դուստառեալ.
տանըս հայո՛ց պարգեւք բեր եալ.
Յորոյ հիմն՛ նմե՛ք հաստատ եալ.
անշարժապէս տրամադր եալ.
Արիոսի՛ չեմք հաւան եալ.
որ զմի բնութի՛ւն յերիս հատ եալ.
Ա՛ սեբէլի՛ չեմք հնազանդ եալ.
որ մարդածի՛ն զկոյսնասաց եալ.
յծ Ո՛չ եւտիգէս տէ ղի գըտ եալ.
որ ո՛չ ասա՛ց մարմին առ եալ.
Այլ մեք ՛ի հայր հաւատացեալ.
եւ միածնի՛ն երկրպագ եալ.

Ա՛յ ըզ հոգւին խոստովան եալ.
յէութէն հօրըն բղխ եալ:
Յերկնից անձա՛ն նշմին խոնարհեալ.
Եւ զաստուածեա՛ն մարմինս առ եալ:
Ընդ իւր ինքեա՛ն միացուց եալ.
Եւ ՚ի կուսէ՟ն սըրբոյ ծըն եալ:
Սովին մարմնո՛վ կամաւ խաչեալ.
Եւ մահուամբ կամաւ մեռ եալ:
Երեքօրեա՛յ նա՛ յարուց եալ.
Եւ ուստի էջըն վերաց եալ:
Գալ միւսանգամն խոստաց եալ.
Եւ անվախճա՛ն թագաւոր եալ:
Բարեգործա՛ց բարիս տու՟ եալ.
չարեաց տանջա՛նըս հատուց եալ:
Արդ այսպիսի սեանն խարըսխ ե՟լ.
գրիգորիոս զհօ՛տն իւր թող եալ:
Օ առ խրատակէս փոխան եղ եալ: ՆԴ
ինքն ՚ի մանկեա՛յ յայրըն ծածկ եալ

Սըմն տրդման և յոյժ բաղձացեալ
լուսաճորչին խուր հետև եալ
Բզծիրանին սըն մերկաց եալ
և զերկրաճոր թագն ընկեցեալ
Յոլոճապետին անյայտեղեալ
լուսոյն մերոյ լոյս ամփոփ եալ
՚Ի հոլոճակին դասուց թողեալ
թափառական յայր կարծեցեալ
Օ խոր փրկչին սպասաճոր եալ
Նոքա զծառայն դխա պետ եալ
Որպէս զմոլաչեան անքոյթեղեալ
զխմէ պաշտօն ըզնայ առ եալ
Ր. րխատակէս սուղինչ կաց եալ
և շաճղաց հաւուրըն հետև եալ
՚Ի յանբարոյ առնէ ապան եալ
՚ի թխլնաճան խուրումթաղ եալ
Սըդանէսի փոխանակ եալ
՚ի հոյրենին աթոռ նստ եալ

Դնոյն շարժեղ ուղղևոր եալ.
Խուռումն հօտին նա առաջնորդ եալ:
Լ. Ալ մերասէր ազգին եղ եալ:
Զ չարխանս ամենոր գործեց եալ:
Ր զկնխորոյ թագաւոր եալ.
Խոսրով որդին խուրանուան եղ:
Ժ օրըն բարոյ ոչնըրման եալ.
ամենայնին գորով յետն եալ:
Լ. րխութեցն ոչ հետև եալ.
և հասակաւ յոյժ յուաց եալ:
Ս ատ և յետոյն այնպէս կաց եալ.
և յետ սակաւ խնչ մըձար եալ:
Լ. նուն բարի ոչ ըստաց եալ.
այլ նախատին նքնախնեացնեղել.
Ր. այց մինչ տորդատըն զօրաց եալ.
նուաձելոցն ապըստամբ եալ.
Ո րպէս արուան նքն արևել եալ.
Որդրկորխան առաջնորդ եալ:

Իւ սոյբանին նոյն հանդուրժեալ·
չարբարբարոսքըն խաչար եալ:
ՆԺ Այլ չէջուցին նզջահըն վառեալ·
՚ի շամշակոն ձիըն թագր եալ:
Ամենայնիւ հարց նըման եալ·
եւ կուսութբ առաւել եալ:
Դ. եւմըթանայ որդի ծըն եալ·
համբաւաւորն պ քաւչա պետեալ:
Յետխոսրովու տիրանեղ եալ·
յաթոռըն հաւր իւրոյ նըստ եալ:
Արեւութեց ոչ հետեւ եալ·
այլ վատութբըն համբաւ եալ:
Ի այց վըրդանայ զերկիր լք եալ·
եւ յերկնային նա վերամփոխ եալ:
Դ. յիւրական աթոռ եդ եալ·
զ յուսիկ որդին իւր կոչեց եալ:
Որբարին ոք վարուքն եց եալ·
յանդ խմանն չ չարեայ գըտեալ:

Պտիրանայ գանձիս մեր եալ.
ընդպատկեր ին զոր խորտակեալ.
Սէ ծերունոյն գանձիկ լի.
հեղձմամբ մահու ուլաղձն տոծեալ
Ինքն 'ի յաչացըն խաւար եալ.
սաւոտղաբար յիւրմ մեր եալ.
Յետայսրար շահկ թագաւորեալ.
'ի տիրանայ որդի ծըն եալ.
Որ 'խոսրին աւուրս եղ եալ.
ներսէս հայոց հովիւ նստ եալ:
Լուսաւոր չինշաւեղ ծագ եալ.
սու 'ինմանէ չորրորդ սեր եալ:
Սարուքըն մէ հոգ ւովմայքրէլ.
և համձարով ի մասսաց եալ.
Առաքելոց հաւասար եալ.
մարդ արկից շնորհօք լց եալ.
Յածայն ն հոգւոյն օծ եալ.
իբրաղանն ի հովանաց եալ:

Սըրզ չարեացն արմատխըլ եալ.
և բարեաց կարգըս տընկ եալ:
Ս ողորմութեըն հաստատ եալ.
զտրամադրութեըն հալած եալ.
Ընդդէմ չարեաց սուսեր սր եալ:
և առ բարեսըն հեզաց եալ:
ձէ Սրպէս արշակն ամբարը շտեալ.
սաստող բանիւըն կշտամբ եալ:
Յարեանգնելէ անպարտեղեալ.
յարշաւկունոյ քաղաքշին եալ:
Ս որոյ զընակն չա ախտացուցել.
Նախօթեւքըն տապալ եալ:
Սինչ՝ եկղ զը՝ն յայն աքսոր եալ.
ած աբար հրաշագործ եալ.
Զուկն՝ ի յալեաց վերմբեր եալ.
Ջուր՝ եկղ զը՝ն աղբերաց եալ:
Ի յարքայէն վերադարձ եալ.
որ թէոդ ոս մեծ կոչեց եալ:

Պսէժողովն որ գումար եալ.
յերից յիսնից մին սամեղ եալ:
Բայց ՚ի շապհոյ արշաւ կալ եալ.
և խուռովէ զինքն ըսպան եալ:
Իւր փոխանակ Թագաւոր եալ.
որդի նորայ պապ անուան եալ:
Որընդ շապուհ հաշտամարարեալ.
ընդ հօրն արեանըն զոր հեղեալ:
Որոյ յաշխարհս մեր եկ եալ. Նէ
անթիւ զօրօքըն բանակ եալ:
Յորժամ հանդէպ միմենց կացեալ.
Թագաւորացն ըռազմ եդ եալ:
Ոչէն՚ լինըպաստ լերկինն եւ եալ.
որպէս մովսէսըն պաղատ եալ:
Որ. քանըզ ձեռսըն տարած եալ.
հայոց զօրացըն զօրաց եալ:
Իւր մինչիվայր կոյս խոնար հեալ.
պարսկականացըն ընդ դիմացեալ:

Բազմապատպազարէ ը վարուք կացեալ.
և՛ խորբոյն յանդխման եալ:
Որում մահու դեղարբուցեալ.
և՛ ի կենաց աստտիհան եալ:
Սմ անհոդուոյն ակամբ յառեալ.
մինչ 'ի վաղճան ըն հուպ եղ եալ:
Օ ապադայէցն իր հանդերձ եալ.
մեր ճակայէցըն ծանուց եալ:
✠ Յարշակունեաց զարմէ սերեալ.
Թագըն փառաց առէ բարձ եալ:
նծ Եւ 'ի յազգէն լուսաւոր եալ.
հովուէ բայց մի այլոչ նստ եալ:
Դայք 'ի հիմանցըն տապալեալ.
ազգաց բազմաց կոխան եղ եալ:
Եկեղ ցեքըն խաւար եալ.
մանկունք նորա յազգըս դերեալ.
Օտարականն ազգին ծըն եալ.
հայոց ազատքըն ծառայ եալ:

Ե՜քանանու՛ զարմ անիծ եալ.
օրհնեա՛լ զարմի՛ն հայոց տերեալ:
Իսկ՝ լինեալի՛ն պղծոյն մերձ եալ.
արխակա՛ն զօրացն էլ եալ:
Իսմայելի՛ն տոհմին յաղթ եալ.
զերուսաղէ՛մ քաղքան առ եալ:
Ամըս բազո՛ւմըս մարտ եդ եալ.
հանդէպ միմեա՛նց պա՛տերազմեալ:
Հռոմայեցո՛ցըն նու՜ազ եալ.
՚ինետող ա՛ցն յաղթեա՛ հար եալ:
Յետ այնորի՛կ յոյժ զօրաց եալ.
և զան հաւ՜ա՛տոյըն հալած եալ:
Եկեղեցի՛ք լուսաւոր եալ. ն՜կ
աշխարհ ամէ՛ն խաղաղաց եալ:
Մինչև ւրո՛ւմն երկրի եկ եալ.
դատաստանի՛ն աւր մերձեցեալ:
Ապըստամբեա՛ց յերկրէ բարձ էլ.
և արդարո՛ց թագաւոր եալ:

Մինչ զայսպիսիս հոգւով խօսել
հրաժարական յերգ յօրին եալ:
Մենեցուն ողջոյն տու եալ·
՚ի սրբութեցըն հրաժար եալ:
Ո՛ հոգին մաքուր սնեալ անդ ել·
՚ի հրեշտակաց վեր ընկալ եալ:
Ո՛ որ յամբաւնայն ծանուց ել·
որք ՚ի լերին նա միայն այց եալ:
Իսկ ըզ մարմին ողբովք առ եալ·
՚ի թխնաճան ըզ նայ տար եալ:
Յերգ հոգևոր պարաճոր եալ·
ընդ նախահայրցըն հանգուցեալ:
Սակայն պայպայմ պարտաճորեալ·
վասն այս չարեացս որ գործեցել:
ՆՀ Թ․ էոդոսի ըզ նա սպան եալ·
ըզ վրէժ արեան սրբոյն խնդրել:
Բ․ րտաճագղմն փոխանակ եալ·
յարշակունի զարմէ ցեղ եալ:

Ղուքաջու թէ դուժա քան եալ.
մինչորդ սառոյ համանմանան եալ:
Ճ ի մինչ մանուէկ յել լադմ եալ.
առ իւ ծա ոդ.ծն զս կոտոր եալ:
Մ.ռ ևըղ հն նդ. այր.քաջաց եալ.
՚ի յերեւրաց վերոյ սպան եալ:
Յ հայլ բանդուած արխաց եալ.
ապա որ.քայ հայոց նստ եալ:
Որ ընդ եփրատ անդ. բոքայլ եալ.
և զնու ազանկարն սատակ եալ:
Շ որաքայելն սատերն եալ.
ընդ սկամանդրոս գետոյն վազ եալ:
Ո ճ զ.քիոնեաւ գերագանց եալ.
երկու և քան կանկուն.քայլ եալ:
Չ այց մանկաբար անմտոյց եալ.
Թէոդ.ուէ ըստ աւհաւկ եալ:
Պ. ստի նորա զայն ըմբռն եալ. ՆՁ
և՚ խմաւհոն պատիժս արկ եալ:

Յորում երկո՛ւց Թագաւոր եալ.
որք ՚ի պապա՛յն որդիս ծըն եալ։
Մ՝խոմն արշակ վերա՛մ կոչ եալ.
և վաղարշակ միւսն անուա՛ն եալ։
Սոքա՛ Թագ ի և ո՛չ պերճաց եալ.
և ո՛չ զօրօ՛ք զօրա՛ պետ եալ։
Մ՝ինչըն յունա՛ց հարկատու եալ.
միւսըն պարսի՛ց հպատակ էալ։
✠ Յայսմ վայրի՛ եղե յայտն եալ.
այնոր մեսրո՛պըն կոչեց եալ։
Որ տեսակա՛ն ուսմանց վարժ եալ.
գործնականա՛ւ գերազանց եալ։
Ճգնողակա՛ն վարս ընկալ եալ.
և յանապա՛տըս հետ և եալ։
Որըստորէ՛ զմահ անձնատու եալ.
ընդ քի՛ չարչարակց եալ։
Տ՝արեաց պատմա՛նն հայոցեղ եալ.
զիմաստութե՛ գանձըն խնդր եալ։

Օ որ աղօթից մասամբ դատեալ· Նը
Հոգւոյն մասամբ ապաւոր եալ:
Ըստ մովսէսի արժանաց եալ·
զանձ ադին ծառաւս ընկալ եալ:
Լըրեւ քստասամբք վեցեւք յնդեւ·
արեգականն ելիւք չափ եալ:
Իյամշնորհի սուրբ տոն եալ· ✠
մէջ ընտահանկ օժընդանկ եալ:
Որ ներսեսի որդի ծըն եալ·
համանըման նախնեացն եղ եալ:
Իրդ երկրքին արքայ ընդր եալ·
եկեղեցոյ ամուք լըծ եալ:
Օբանի ակօսըն պատուտ եալ·
զիմաստութիւն սերման եալ:
Ոանուկս ուշի միս ժողով եալ·
նորդպրութե այնու վարժ եալ:
Որքթարքմանից քհոգոմնեղեալ·
ըստ պատողմայ՝ լինոյն չարժ եալ:

Յամենայն ազգաց քաղաքներթ եալ.
զիմաստութեն ծաղիկս առ եալ:
Հ Որպէս մեղու թեւօք բարձեալ.
յեկեղեցին ս Հայոց բեր եալ:
Նյաէ մովսէս դաւթին եղեալ.
եւ մամբրէին այլք հետեւ եալ:
Նյնքան շնորհօք վերին լցեալ.
մինչ զի յունաց գերազանց եալ.
Բայց մեսրոպայ շրջագայ եալ.
զամենեսին ն լուսաւոր եալ:
Սրոց աղուէնից դիր ըստեղծել
հոգւոյն շնորհօք առ տուաց եալ.
Յեկեղեցոյ կարգ յօրին եալ.
եւ սքանչելօք վաղճան առ եալ:
Լոյս ՝ի յերկնից վերածագ եալ.
՝ի ձեւ խաչին մարմնոյն խաչ եալ:
Բայց ՝ի նոցունց աւուրբս լեալ.
խոստովանէն յարքայ նստ եալ:

Ո որ նպարսեց ըղձակալ եալ.
զվռամ շապուհ փոխան եդ եալ:
Եւ յետ սոցա հայոց տէր եալ.
պարսիկ շապուհ հըն կոչեց եալ:
Ր ապավերջին նըն վերջաց եալ. ԺՀ
որ արտաշէսն էր անուամն եալ:
Ս ում նախարարքն ոչ հնդ ուրժել
ի յաղտեղն գործոյն եղ եալ:
Թագաւորին պարսից մատնել.
փոխան նորա պարսիկ առ եալ:
Եւ ըզ սահմանս սերըն մերժ եալ.
որ այսմ իրի ոչ հաղորդ եալ:
Որում փոխան սորմակ նստեալ.
և փոքրն շըրջ գնա յաջորդ եալ:
Ր յլ նախարարքըն զղջաց եալ.
առ հովուապետըն քաղցրեկ ել:
Ր ղերասկան ձայնեւէ մաղթ եալ.
լինել տեսուչ նոցին դարձ եալ:

Սակայն սրբո՛յն ո՛չ յանձնառեալ.
այլ զհրաշալի՛ն նուէսիլ պատմեալ:
Սրքորմութե՛ մեծաւ լըցեալ.
զկորուստանձա՛նց խուրեւագլացել:
Իսկնայաւո՛ւր որում ծը՛ն եալ.
՚ի նոյն աւո՛ւր մահուամբ լուծեալ
Հէ Մահկանացո՛ւ յաշխարհ մտեալ.
անմահ յիշո՛ւմն ինքեան թող եալ:
Տեսիլ սորի՛ն սաստ կատար եալ.
Թադեւ հովլի՛ հայոց բարձ եալ:
Որ նախորդամբն եցոյց ծաւել.
Նդուդնոսկի՛ կատառոմծանկեալ:
✠ Սակայն սակաւ ամսացանց եալ.
Թուըն սորի՛ն յառաջաց եալ:
Ին որ վարդա՛ն վերաձայնեալ.
ծայլին հոգո՛վ լըց եալ:
Մամիկոնեա՛ն զարմէ սերեալ.
Նսպարապետ հայոց եղ եալ:

Ո եկեղեցւոյ յիւն հաստատեալ
վասընտրոց նախհատակ եալ:
Ամբարզումք նի զակակց եալ·
այն նախարարըք հանդիսաց եալ:
Որք վարդագոյն արեամբ գընեալ·
զարքայութիւն լուսոց եալ:
Ո որթէ կամի որք հաճատ եալ·
զեղիշային տառ վերծան եալ:
Որ ցուցանէ զայս գործեց եալ·
՚ի յազկերտէ առնուլս եղ եալ:
Ըզգլուխնուտն ւքն ՚ի բռացքարձել·
զմեծ ընփոքրումք տարամերժել:
Ո հօտըն հովուօք սրբոյ տուն եալ·
զդառն ինդալյոյն յախըշտակեալ:
Ո երկնաստորդըս կող կողեալ·
՚ի մարց գրկոց տղայք դէր եալ:
Ըզ կուսանս ոչ զգայց եալ·
ծերք յաթոռոյ պատուոյանկեալ:

Ի զքահանայսն՝ խաւար մատնեաւ.
զայրիս նոցա՛ ոչ ողբլաց եաւ:
Որպէս ղեւո՛նդ ալեօք ծաղկեալ.
իմաստութե՛բ պայծառաց եաւ:
Եղըն սահա՛կ պատարագ եաւ.
ոչխարոյ փոխա՛ն այլ ինքն զեն եաւ:
Չխ Սրբըն յովսէփ հոգո՛վ մաքրեաւ.
եւ ոյք նոցի՛ն աշակերտ եաւ:
Որ զերկնայի՛ն լոյսըն տես եաւ
եպսակա՛ց արժանաց եաւ:
Ստեփանոսի՛ համանման եաւ.
որպէս եւ ձա՛յնըն վկայ եաւ:
Օ այս տեսութե՛ն լա գուշակեաւ.
հարցըն մերո՛ց նախ սասաց եաւ:
Ի զ բարկութե՛ն անդ ի սկս եաւ.
եւ մինչ առ մեզ ո՛չ կատար եաւ:
Քանզի պարսի՛ց յանժամուրել.
տանըս հայո՛ց թագաւոր եաւ:

Սակայն իշխանք ինչ ամրացեալ.
յամուր տեղիս ըմբռնաց եալ:
Եկեղեցիք հրձիգ եղ եալ.
մանկունք նորա ողբովք ցրուեալ:
Պայծառ զարդուցըն խորթնացեալ.
կատարըն թուխ նշանակ եալ:
Իսկ յետ ամաց այն ինչ անցեալ.
ժամուն ականցըն երկար եալ:
Փոքր ինչ չարին աղօտաց եալ.
հայոց ոգի և շունչ առ եալ:
Բագրատունեաց թագաւորեալ.
և մասնաւոր հայոց տէր եալ:
Եկեղեցիք լուսաւոր եալ. չծ
նախարարաց գահնորոգ եալ:
Պարծել մեզաց մեր զարթուցեալ
զհարաւոյին ազգըն շարժ եալ:
Որոց մահմետըն մոլոր եալ:
կայր և կուրաց առաջնորդ եալ:

Սա և զպարսից աթոռն առ եալ.
արեւելից տիրապետ եալ.
Ապա՛ ՚խմեղ հուրն այն վառ եալ.
և ընթանուրըս ձարակ եալ:
Այա՛ ՚խլաթունն թմլականնեղէլ.
ամքջորք յիսուն զերկիրմանրեալ:
Ս՞ յետ սոցա այլ ազգել եալ.
յանապատէ լինչ հեռաց եալ:
Կրօնից նորին հաւատաց եալ.
մոլորելոյն ըզհետ եղ եալ:
Համայնազգին թուրքանն անել
՚իքսան և չորս ցեղ որոշ եալ:
Որոյ և չամփներ ոչ չափ եալ.
ընութե թոշոյն էր ոչ յաղթեալ:
Արիւն արբուք գազանաց եալ.
զազիր գործովք անասնաց եալ:
Օ իշխանութի տաճկաց առ եալ.
Թէ և կրօնիւք հաւասար եալ:

Եւ ընդ աշխա՛րհըս տարած եալ.
ծովու յայսկո՛յս հանուրց տիրեալ:
Օ ոսկերըս մե՛ր ըզ չորաց եալ.
զորէ՛ր նախկի՛ն ազգաց ծըծ եալ:
Վ իշապօրէ՛ն սոցա կլ եալ.
և առիւծո՛ւց նըմա՛ն մանր եալ:
Օ ի՚ իհամա՛րթիւ ո՛չ անկ եալ:
անպարտ յարեա՛ն նցըն զոր հեղե՟լ:
Կամ ծառայի՛ցն անդին գեր ե՟լ.
և կամ յայտնի՛ն որ վաճառ եալ:
Կամ ըզ գոյի՛ց յափըշտակ եալ.
որ ք ընդ ձեռ ա՛մբ նորին անկեալ.
Ո րոց այնքա՛ն աղքատաց եալ.
որպէս յերկա՛թ գոլով կապ եալ.
Թ ողից ըզ չա՛րըն մեծ աս եալ.
զ հոգ՟ոց կորո՛ւստըն գործեց եալ.
Դ հաւատո՛ցն ուրացուց եալ. ՀՆ
կամ չար գործո՛վք ապականեալ:

Ո.րդ այսպէսն սրօք տանջ եալ.
վտան մեղաց մեր դառնաց եալ:
Ի տաճակեայ սրբոյ սկս եալ.
մինչ և առ մեզ ոչ վըճար եալ:
Ի յաշխարհէն ծննդեանն ելեալ.
'ի հայրենեաց տարս մերժ եալ:
Յերկիր օտար պանդուխ տացեալ.
մինչ զե ըղ մերըն մոռաց եալ:
Օ աշխարհըն մեր օտարքկեր եալ.
մեք առաջին աչաց տես եալ:
Ո.նմին ազդաւն զկծեցուց եալ.
բայց 'ի մեղաց ոչ՛ք դարձ եալ:
Ի,ախնիաթոռ որ լոյս ծագ եալ.
այն 'ի մեգն կայ խաւար եալ:
Ո.թոռս կայլըքըն հեռաց եալ.
տարըր աշխարհին կ շըրջմադայ եալ:
Տոհմ որ թագին փառաւոր եալ.
անարժանից տորև եղ եալ:

Որքաշխարհացբազմացտիրեալ։
իքաղցելոց հաց մուրաց եալ․
Սակայն ընութե՛ ազգին պահել։
որ պահածին կընկոչեց եալ․
Թւէ և թագուն իմն ամփոփեալ։
ռամիկ ազգաց միջի ծածկ եալ․
Միայնինքեանցներհունն եղեալ։
որյայնմազգէ գողով սեր եալ․
Որդի ըզհայր փոխանեակ եալ․
մինչև առ մեզ ըս հասուց եալ։
Ննախնականն հօրէսկս եալ․
ի պարթևէն լուսաւոր եալ։
Մինչ իմաստանկ քաջըն հաս եալ․
այնոր արեամբ նահատակ եալ․
Յորմէ գրիգոր որդի ծըն եալ։
մագիստրոս վերապատու եալ․
Ի ծային շնորհօք լըց եալ։
իմաստութեբ պայծառաց եալ․

Զօրըն մերո՛յ նա հայր եղ եալ.
ըստ մայրակա՛նըն միջնորդ եալ:
ՃՂ̃ Իյարգքայէ՛ն յունաց պատոճէլ.
և նա հանգո՛ւց յոքունց տէր եալ:
Տեառնականաւ՛ըն ճոխաց եալ.
և երկիւղի՛՛ըն զարդար եալ:
Ըստ հոմերի՛ տաղա՛մ չափ եալ.
ըստ պղատոնի՛ պերճա՛ բանել:
Յունականի՛ն ներհուն եղ եալ.
յոքըն իմաստի՛ցըն մակաց եալ:
Օած աշո՛ւնչ տառ վերծանեալ
որ ըստ օրէ՛՛ինոյն կրթ եալ:
Եկեղեցի՛ս վայել չաց եալ.
՛ի հայաստա՛ն աշխարհ շքին եալ:
Ըզ կրօնաստա՛նըս յարդ արեալ.
ըզ վանակա՛նըս յանձանձեալ:
Օ արդիւնակա՛ն անձն ընկալէ՛լ.
զվարդ ապետա՛ց հոյլ ժողովեալ:

Հայր ըստ յորում որդւոց եղ եալ·
այրեաց զարանց խնամած եալ։
Րզնիւթական գանձ ըստ աց ել·
ոտնանկաց յանձին նըա սերմանել
Օի մինչ գարուն հոգւոցն հնել
բազմա բեղուն պտղաբեր եալ։
Սա այսպիսի վարուք կաց եալ·
ըստ այ յուղ եւոր եալ։
Ժամանակաց ինչ յաջող եալ·
եւառ նախնին ալն յաւէ ել եալ։
Ժառանգ կենաց յետիւրթողել·
այսէ զորդին բարեմասն եալ։
Պալհաւունին յիւրմէ սեր եալ·
՚ի գրիգորեանց շառաւիղ եալ։
Որոյ վահրամ անուանադր եալ·
յառաջա գոյնըն կոչեց եալ։
Մինչ դեռ զօրաց իշխող եղ եալ·
՚ի հայրենին յաթոռ նստ եալ։

Մ՝ինչ աշխարհն յօրէնս կապեալ
և ՚ի խաւառնեցն արտակաց եալ:
Ք՝անզի հոգևոյնէր նոճիր եալ.
և ՚ի նորա մասին հաս եալ:
Ի՝սկ յորժամ զայսոսիկ լուծեալ.
զառ ըստ որևս արհամարհ եալ:
ոժ Ը՝ստ ամենայն իր փոփոխ եալ.
մինչև անուանըն փոխադրեալ:
Ո՝րպէս սողոս վայրենաց եալ.
ըզ կնի պողոս ընդ անաց եալ:
Ն՝ոյն և վահրամ նախատաց եալ.
դրէդ որէոս վերածայն եալ:
Ք՝ան զի մինչ ի ւըքըն կամեցեալ.
Թէ առնովառ զոճարձաց եալ:
Ն՝ազյիսուսին բան յիշեց եալ.
և այնոքիւք զինքն խրատ եալ:
Թ՝է որ ոք ոչ զանձն ատեց եալ.
և զ կնի իմ խաչ ըն բարձ եալ:

Սա աշակերտա խմբոյ եղ եալ·
անճառափառացն ոչ հաղորդ եալ։
Օ այսոչ բանին լուկ ասաց եալ·
կամ՝ խորին նխորհըրդ ած եալ։
Այլ եւ գործովք կատար եալ·
եւ յերկնային ուղղին սկս եալ։
Օ աշխարհական ձեւ մերկացել·
զի շխանական կամար լուծ եալ։
Ր գ հեզութեան կերպ առ եալ· ոե
զխոնարհութեան լուծն բառնաձել։
Դ յիւրայոցըն հրաժար եալ·
եւ յանապատըս հետեւ եալ։
Համակրօնից հաւասար եալ·
առաքինի վարուք կիրթ եալ։
Յօրէնըս ան՝ խուէ խորհ եալ·
՚ի գիշերի իմոյն աքն եալ։
Ս կայութի ան քնն եալ·
եւ բոլորով սրտին խնդր եալ։

Ընդ ձանձկա՛ր հն ամբերծ գնացեալ
՝ երանութե՛ց արժանաց եալ։
Յանապատն ա՛ռանձնաց եալ.
ըստ յովաննու՛ պահօք սըն եալ։
Ը՝այցչէ րարժա՛ն լուսյն թաքչել
կամ քաղաքի՛ն անտես եղ եալ։
Ր՝ըլլ լաշտանա՛կըս բարձրացեալ.
և յընթանո՛ւր լոյս ծաւա՛լ եալ։
Փ խմբնչյա՛ւո՛ւրսն յա՛յս հասեալ
հայոց հովուա՛ցըն վաղձան եալ։
ՃԼ Տուն պետրոսեա՛ն՝ իբացըբձեալ.
որպէս հեղեա՛ն այն ծերոց եալ։
Որով յունա՛ց ընդ մեզ չա՛ր եալ.
այլում լինե՛լ թոյլ ո՛չ տուա՛ եալ։
Փ ի անտերո՛ւն չասեն եղ եալ.
լեցին՝ իկրօ՛ նըս մեր դարձ եալ։
Յո՛ր ժամարքա՛յն մեր կոչ եցեալ
դաղիկ անու՛ն վերածայն եալ։

Մ՛յնոր ըզ կա՛րս ՚ի յոյնս տուեալ.
եւ զծամընդամէ՛ դղեակն առ եալ։
Բանիւ մեծամէ՛ գունդործեցել.
Ի՛նչ ըս բազո՛ւմս անթիւ ծախեալ։
Նա եւ ըզ կա՛րս նախ տաց եալ.
այնըր խնդ րո՛յ փոխանակ եալ։
Օ իհովուապե՛տ հայոցդրձել.
Նստցէ յաթո՛ռն ունայն աց եալ։
Որպ ըղձի՛ց այսր հաս եալ.
եւ մատանեամէ՛ ոսկի կնք եալ։
Ս՝ինչ ըզ վէհի՛ն հրամանաւ եալ
հարըս հայո՛ց անդ ժողով եալ։
Ն՛միաբա՛ն խորհըրդ ած եալ.
զարժանաւո՛ր խնդրոյն գըտեալ։
Դվերընակա՛ն խնամոց յայտնեալ.
յադարակի՛ գանձըն ծածկ եալ։
Մ՛յն որ զօղեա՛լ եւ թաքուց եալ.
յանապատի լըյսն անխոփ եալ։

Ընդ որ հանուրց կամաց հաճել
առ խնդուերըն յորդոր եալ։
Օ գերբորբոս յառաջ ած եալ.
որ և վահրամ նախա ձայն եալ.
Ուսատխնորամ զայն ծանուց եալ։
և խպառառուսոյն յետ նահանջ եալ.
Օ ինքն անարժանն այնմ մատուցել։
ընդ այն միջնորդ եղ եալ.
Նայց ամենից բանադատ եալ։
և յուկամն հարկաւոր եալ.
Իօծմամբ հոգոյն ըզնաօծ եալ։
յաթոռ նախնոյն վերանստ եալ.
Լ, որ ահարոն խոյրին պճն եալ։
և սամուէլ տոն ձայն եալ.
Լ, կեղեցւոյ վէմ հիմն եդ եալ։
վերուստ կոչ մամբ անօթ ընտրել.
Որև սոցունց համե մատ եալ։
զեկեղեցին լուսաւոր եալ.

Երկրորդ մեսրոպ մեղերն եալ·
զգերըս բազումըս թարքմանեալ:
Նա՛ ՚ի յունայցն եատր ոզ·
ճառըս սրբո՛ց վերա՛յ բեր եալ:
Տօն յիշատա՛կ նոցին կարգ եալ·
ընթերցուա՛ծով քընզարդարեալ
Օրս ո՛չ միայն լոկ վեր ծանեալ·
այլ եւ վարուցըն նախանձ եալ:
Մտորուսմանուն խակ ընկալ եալ·
վկայանէր վերա՛յ ձայն եալ:
Վաւանդութի՛ւն ո՛չ ըստ ացեալ·
ո՛չ ՚ի խմբում վայրի բնակ եալ:
Պանտըխտաբարյ երկրի շրջեալ·
զքաղցեալ հոգի՛ն կերակրեալ:
Յերուսաղէմ քաղաքն երթեալ·
ո՛ւր փրկութի՛ւն ըն մեր ծագ եալ:
Ե՜՛ խաբբոց գերըս հաս եալ·
յոր վայր նոցա՛ նահատակ եալ:

Յարեւ մտակա՛նըս ժամանեալ.
Ուբազդ հայո՛ց բազում իջ եալ.
Ընդ ըզ նոցի՛ն լուսաւոր եալ.
եւ ՚ի հաւա՛տըս հաստատ եալ:
Ընդ ուստ ՚ի ծո՛վըն մեծացեալ.
յեդ խպտակա՛նսըն փոփոխ եալ:
Յայլասեռի՛ցըն մեծար եալ.
եւ յարքայէ՛նոցունց պատուէ եալ:
Ընդ աշխ որ ա՛նդ շրջադայ եալ.
առ կենդանեօ՛քն եւ հանգուցեալ
Յորոց ծաղի՛կըս հաւաք եալ.
քաղցր վարո՛ւցըն նիւթաւ եալ:
Ընդ ՚ի յաթո՛ռըն սէ եդ եալ.
զառ ՚ի քեռէ՛ն որդի ծըն եալ:
Օ Գրիգորիո՛ս համանուան եալ.
զհօրըն մերո՛յ եղբայր եղ եալ:
Օ այն որ շնորհօ՛ք հոգույն լցեալ.
անբիծ վարո՛ւք սրտիւ՛ մաքր եալ:

Օ այն որ լուսոյ հոգւոյն ծագեալ·
պետոց նըմ ան առողաց եալ։
Ո ր յովսէփայ մեծի նմանն եալ·
ըզ համազգիս ըզ կնի ձգ եալ։
Օ արի եղ բանս իւր.քաջացեալ·
ըստ յեսուեայ զօրս պետ եալ։
Ո րդ վահրամ վերան ձայն եալ·
միւսոյն վասակ անուանադր եալ։
Ո րք վեհ հարազոյն փառս ընկալ եալ·
և մեծարդի պատուոյ հաս եալ։
Ի ղ պատերազմ աղանց վան եալ·
ընդ հկ առակաց հոյլըս յաղթ եալ։
Ս այսորիկ շքեղաց եալ·
և աշխարհի նոցունց տէր եալ։
Ո ւստի մեծին հովուէին դարձեալ
դալ յարեւելս խորհեց եալ։
Օ իւր սիրեցեալն որդւոց եալ·
ի զձոնմանուէնըն հաստատ եալ·

Ինքն ի նոյեան լաստին ել եալ.
յերկիր ուղիղ առաջնորդ եալ:
Յօթևանօք զանցարար եալ.
մինչ՚ խախուռս լեառըն հաս եալ:
Ընդ որ սրբոցըն բնակքեղեալ.
և՚ ի մարմնի հրեշտակաց եալ:
Ոըշտամբունչ փառաբանեալ
զերրորդութին ամենաւր հնել.
Նմայելուչ յայն մայրեկ եալ:
հռոմապետին ըղդանացեալ:
Նսեամ մըթին լեռնանոանել:
ուրեն հոգեկք լուսաւոր եալ:
Օ յոգնամլորդոմ կենս թողեալ.
զոր ՚և երազէր ծանուց եալ:
Յանծայրին մորըս ձգն եալ.
և զանմարմնոց կերս ընկալ եալ:
Օ բանխսիրօղըն հաւաք եալ.
և ստ ինքեանբնակեցուց եալ:

Օ դերըս հոգւոյն միշտ ընթըրց եւ
ւընդ նոսա ն յար խօսակց եալ ։
Պ մէջ երկրոյ քաղաքէ սատափոխեալ
որ եփրատայ մերձ առ կայ եալ ։
Բ աղաքք քեան խմնանոճանեւ
ուր հուպէ մանք կարմիր կոչեալ
Անդ յիշխանէ պատոճասխրեալ
ածաէր անձն երե եալ
Ո րոյ մասին անուն ձայն եալ ։
նախեւլուզմկ մակ անոճան եալ ։
Աըմեն հանդոյն դերազանցեալ
եամուսնոյն բարեմասն եալ ։
Աոցա ղհոմլ ճնխուրեանց բերեալ
որպէս ըղ հայր սէ յանձ անց եալ ։
Օ որ սրփոսի մամբ ծերատացեալ
յաշխատութեցըն հանդուցեալ ։
Փոքր խնչ նր անդ յապաղ եալ
ընաճորակմն ախտի շարժ եալ ։

Ծ. է երկրայինս ծանուց եալ.
և ընդ բնութեն մահուկալ եալ:
Սրով մարմնոյն կապից հատեալ.
հոգին յարարն յերկինս թռուցեալ
Ն. ե որոգայթ որսոյն միջը եալ.
որպէս ձնձղուկ ոգին ապր եալ:
Գանկերն երկրի զնիւթըն թողել.
առ սկզբնատին այն ինքեանմխոխել:
Օ գնձընտուհողին՝ իմեջ բբճեալ
խեցին անմահութ ունայնոց եալ:
Օ որ սաղմոսին ւք ան հնարաբանեալ.
քահանայից դասուցն առ եալ:
Ն. է՝ իշխեին մահու եդ եալ.
հուպ՝ իխորանս որ անդ շին եալ:
Սրբ՝ ինախնեանց դիրըսթաղեալ.
այլ օտարաց պանտըխտաց եալ:
Ա. յլ՝ իյաթոռ իւրհաստատեալ.
բասիլիոս անուն անս դր եալ:

Սրեան առ՛ւն հարազատ եալ
օծմամբ հոգւոյնն ի ձեռնադրեալ:
Յարեւելեան կողմանցել եալ:
յայլս սեռնիցըն հալած եալ:
Ըզսեփհականն աթոռ թողեալ.
Իիշխրականն անխ շ լն եալ:
Սհաստատնաւր եկաւոր եալ.
առ իշխանին նախասաց եալ:
Դյանապատ խմբն բնակ եալ.
’խմէջ լերանց շուղը անուանեալ:
Բայց նախ քան զայն բարեգործել.
սբ հայրապետս այս յաջող եալ:
Օրչէ ’խոդէպ անտես առն էլ:
զեկն ղեցոյ փրկանքն եղ եալ:
Քանզի յորժամ ազգդառնացել
քրիստոնէից եղեն տէր եալ:
Ձմրաց ոմանց տեղի գըտ եալ:
սբ աթոռոյս հակառակ եալ.

Եկեղեցին ոչ ապաստ եալ.
և միածնին արամբ գըն եալ:
Ոստայնոցին զայն արարեալ.
կապալատու հարկաւոր եալ:
Եւ ըզ պտուղ տն ընծայ եալ.
որոյ էր նուիր եալ:
Յանաւրինաց մասին հան եալ.
և պտուղ ընկալոց վարձկանքտու եալ:
Որդ զայսպիսին աղէտ տեսեալ.
այնոր հոգւովն էր զօրաց եալ:
Օ երկնաւոր մրդ կանխաւ բացմերժել.
առ վէհ հագոյն աղին երթ եալ:
Այն որ բոլոր ազանց տիր եալ.
որքեն ծովու յայս կոյս բնակեալ:
Որ մեր եքշա հանուանադր եալ.
բարեբարուոյն գովաբան եալ:
Օ որ և սիրով խնկ ընկալ եալ.
և մեծ արդ ի փառաւք պատուէ եւ:

Օ կամըս սրտի՛ նորին լցեալ·
ևըզ խնդի՛րսըն կատար եալ:
Որ և հրամանի՛ն անդ ուստ առեալ·
հրա հոսանաւ̈ք այսրէն դարձել:
Օ հակառակացըն հոյլ հերքե̄·
որքըզ հաւատըս պատուակտ եալ:
Օ եկեղեցի՛ սէ՛ ազատ եալ·
և վե՛րըստին՛ միաւոր եալ:
Թէ և յետո՛յ նոքին դարձ եալ·
ըզ հուր չարեա՛ցն այն բորբոք ել:
Այլ սատանաւ̈ր վիպասան եալ· ✠
զհարազատէ՛ն՛ խմոյ ընդդր եալ:
Որ խոտենէ՛ գոլով հատ եալ· ՃԼ
առ համաննուն հաւ̈րըն վարժ եալ:
Իբրև նորա՛ վաղճան առ եալ·
հաւ̈րըն երկրորդի՛ աւ̈անդ սաւ ել:
Օ որ սիրաբար յինքն ընկալեալ·
յիմաստ տառից ներակիրթ եալ:

Իբրու այնու յառաջաց եալ։
և հասակին մարմնոյ ած եալ.
Իաւէ կոչմ սմին հրաւիր եալ։
և քահանայ ըզ նա օծ եալ.
Որդ մինչ կայ յին զոհարձաց եալ։
և առ մխիթարանըս խրախաց եալ.
Յած ային վարըս բերկր եալ։
և՛ ի հոգին ուրախաց եալ։
Լուր դառնութե՛ եղև հընչեալ.
և ձայն գուժի հռոմայ հաս եալ.
Ի յազդմանէ՛ն սրտա բեկ եալ.
և ապշութե՛բ զահի հար եալ։
Քանզի գթած հայրըն խռովեալ.
ըզ հարազատ տէրանցն եղ եալ։
Մեծայի՛ն շնորհիւ լըց եալ.
և երկիւղի՛ւըն զարդար եալ։
Գեղապաճոյճ անձներև եալ.
իշխանութե՛բըն շքեղաց եալ։

Ի զնախնականն անուն առ եալ.
որ ապլրատնէր յորջորջ եալ:
Թ. ուրն մեծին գրիգորոյ լեալ.
որ մագխատրոս մականուն եալ:
Օ այս տունկքարքն արմատացել.
՝խամայելեան հողմոյն խըլ եալ:
Որ.քըսա մեղաց մերոց շարժ եալ.
արմատախիլ զհայ.ք արար եալ:
Յարևելեան կողմեան սկս եալ.
մինչ յարևմուտըս ժաման եալ:
Որոյ առ մեզ եկեալ հաս եալ.
և զամրականն ըն պաշար եալ:
Մ ահանաճոռըք կուռ վառ եալ.
նիզակաճոռըք պատրաստ եալ:
Մ՝եքենայիւ քպատնէշ կանգնել.
ռամբաւքար սանդուխտ հոս եալ:
Որում տանել ոչ կարաց եալ.
քաջազնէին անդ բընակ եալ:

Ի· ջլոր եւ մե՛րըն հայր եղ եալ·
զոր վերադո՛յն նախ ասաց եալ:
Ի՝ սայց մինչ վաղճա՛ն ի մրտ խնաւ եալ·
եւ թշնամեա՛ցըն հալած եալ:
Ի· նդ չինակա՛ն այր պատահեալ·
եւ չար յաղթո՛ւմըն գործեց եալ:
Յ այլասեռ ի՛ց զոմըն հար եալ·
եւ յաղթութե՛ բան բարբառ եալ:
Օ վեհնիհնդ է՛անխւ բառ ձայնել·
որ վահանանէր պար փակ եալ:
Յ որ եւնայե՛լ խակ կամեց եալ·
զի նահատա՛կըն խռախոս եալ:
Լ՛ա թաքնաբա՛ր անդ դարանել·
հադարացի՛ ոմըն նաս եալ:
Ի գ լայնալիճըն լի քարշ եալ·
՝թէ երբեմն՛ իդ խոտակնյաւ եալ:
Յ որժամ եստե՛ս ունայն աց եալ·
՝Ի վահանէ՛ն որով ծածկ եալ:

Սրբէք թ և եմ՛ նեռամթիւն եալ.
յանկարծակի՛ ըզ նա հար եալ:
Որ ՝ի ծովէ՛ն յոյն պատահ եալ.
՝ի տանես արա՛նն իւր ծովաց եալ:
Յաշտարակէ՛ն յոր վերել եալ.
՝ի բախմանէն տաորակա եալ:
Բզկնի արձա՛ն մեծ թա՜ւալ եալ.
և զ՝յաղթ անդ ամէն ջախջախե̄լ:
Յորմէ այրա՛վք վերամ բարձեալ.
՝ի պատուակա՛ն գահոյն եդ եալ:
Խոցմամբ վիրա՛ցըն տագնապե̄լ.
և յետ փոքու վերա փոխ եալ:
Ընդ նա հասա՛նկս համակարգ եալ.
՝ և ընդ վկա՛յսըն պըսակ եալ:
Ոի ընդ նոսի՛ն զարիւն հեղ եալ.
և ընդ նոսա՛ դասաւոր եալ:
Ո որ սաղմոսի՛ւք երգ օրհնեալ.
և արտասուօ՜ք զնա ուղարկ եալ:

Իահճանայից տկունքն ատու եալ.
մոմեղ լինօք բուրմամբ լուցեալ:
Օ օրէն կոծոյն անդ կատարել:
Եւ ՚ի շիրիմ հարցն ամփոփեալ:
Նման բարի այն տնօրինեալ.
զի բարեւորք մահուամբ լուծեալ:
Ի այց մնացելոցս չար եղեալ.
գլխոյն ՚ի մէջ նզ գլխով բարձեալ:
Իան զի զհով ի հըն քաջ հարեալ.
զգաւ լինելն գույլ զ յախը շտակեալ:
Ի հայրենեաց տարամերժեալ.
օտար սեռից ստորեւ կացեալ:
Ի այց միայնոյ ոչ շատացեալ.
զի ըստ մարմնոյ հօրէն տուժեալ:
Սիրոյ գրկաց նորին մերժեալ.
Եւ ՚ի խնամոցն օտարացեալ:
Ի. ջլ յետ սակաւ ամաց անցեալ.
մինչ դեռ տակաւ տարաբերեալ:

Նմիւս հաւրեն հողմոյ զորկ եալ
բասխլիտսըն կոչ եց եալ։
Օ ի ըստ մեղաց մեր յաճախեալ։
Նըմին օրհնեալըն պատուհ եալ։
Նաե մեք կրկին թշուառացեալ․
Ի փրկութեց ան ոյսեղ եալ։
Օ որ եւ ուխտն նախատացեալ․
զոր խվերոյ յիշատկ եալ․
Րահանայն դքօրհնաբան եալ․
Իշուղըր անմուննըն հանդուց եալ։
Րայցբարէ գույթ հայրըն գթծ էլ
եւ չխսպան մեզ բարկաց եալ։
Լ․ ՀՆ յարմատոյ բարեաց բղխել․
մեզ դատաստան վերածաղկ եալ։
Օ հարազատէն խմաստոյ եալ․
զոր կանխագոյն բանս յիշեցեալ։
Լ․ նուն գրիգոր վերան ձայն եալ․
ըստ նախնական ն հօրէն ընդ ր էլ։

Ո՛ր առաջին ի հայրն ըստացեալ.
երկրորդ լին հօր աճմանդ տուեալ:
Սր՛ մէջ ուսմամբքէր նա կրթեալ.
հոգւոյն խրատուն պքմանկավարժեալ:
Սր՛ խլազձմն ի մահուն հասեալ.
՚խմբ յաթոռ խուր հաստատեալ.
Մ՝արդարէին ի բանի լցեալ.
փոխանակ հօրց որդւոց եղեալ:
ձղ Դ՝ անդրանկանաց հայաստանեայց.
յեկեղեցւոջ իշխանեալ:
Պ՝ կոչմամբ հոգւոյն ընտրեալ.
բազմաբեղուն շնորհիւ լցեալ:
Ը՝ նդ մոլեկանն զեառ առեալ.
՝մեզ փրկութեան պատճառ եղեալ:
Յ՝ եղիայէ կրկին առեալ.
զեղուկս հոգւոյն եալ:
Ը՝ զկնի մարկչին առ Հայրն եալ.
՝նգմետասանս յերկրի թողեալ:

Յետ պօղոսի զընթացս առ եալ.
զտիմոթէոս մեզ պարգև եալ:
Օ օրաբաբեն երկրորդ եղ եալ.
և ըզ ցրուեալսն ժողով եալ:
Իզմայրութեան մէջ խորհրդեբ երկրէն:
Յերուսաղէմ նոր վերած եալ.
Օ իւրաքանչ իւր ըստ տնօրինեալ.
և ըստ բախտի կարգաւոր եալ:
Օ եղբայրս ինքեան հարազատեալ.
իշխանական դահ յառաջ եալ:
Աստղ անուն վեհ երև եալ.
և զօրավար համագայատու եալ:
Լ ւ մարխամ քրիստոնեան եալ.
որ յաշխարհին կարգըս մտ եալ:
Իսկ եսկբանէր նուաստաց եալ.
ներսէս անուն վեր ասաց եալ:
Ար և նովին մեջ յիմաստ կրթ եալ.
և յերկնային նուրբն կոչեց եալ:

Ծառայեա խոնարհ ոչ վերամ Թեւ եալ:
և ըստ կոչմանըն բարձրաց եալ:
Կալ ի յերկիր հակա միտ եալ:
սիրով սորին վայրաբեր եալ:
Սակայն նորայ ոչ նմանաւղ եալ:
խնամոց բարեացն առաւ եղ եալ:
Յետ ստացողէն երկրէն ստաց եալ:
ընդ տածողէն կրկէն տած եալ:
Մինչև յարբունըս հասուց եալ:
և քահանայն ձեռամբ օծ եալ:
Երկնաւորէն հօր նմանէր եալ:
և միածնէն խեր ընծայ եալ:
Ծառայէն նմանէրս ոչ պատուհաս եալ:
բարեաց գործովք ոչ յառաջ եալ:
Կալ հեղգութեամբ յոյժ ըստ դատ եալ:
և անպտուղ սերմանն եղ եալ:
Ոչ՝ խաւարոյն սէր բորբոք եալ:
ոչ՝ ի հրոյն տողջ անկեղ եալ:

Ւ.ղներ հակօ՛քըն դաղջաց եւ
ո՛րպէս զոմա՛նցէ տասաց եալ։
Մ՝խայն եյո՛յալըն յուսաց եալ
՛իբարձրելո՛յն ալջ զօրաց եալ։
Օ եյայացանեա՛ց՛իբաց տար եալ.
զխ՝իբարխ ալըն փոխոխ եալ։
Ւ.ղ առաջի՛ն մարդոյն սկսեալ
ուստի ընութի՛ըս յառաջ եալ։
Օ անցեալնախնի՛ս հայրցսերել.
ցուցաք բանի՛հ համառօտ եալ։
Մ՝ինչ և՛իմ՛որըս հասուց եալ.
՛իմանկալկա՛ն տխ ժաման եալ։
Հ սսարակա՛ց խրախձանտո՛եալ
որ.ք իմաստի՛ցեն ցանկաց եալ։
Յամենեցու՛նոր.քըն թերց եալ.
հայցմամբսրտի՛զայս պաղատել։
Յիշել յաղօ՛թս արժանոց եալ.
զանձն անարժա՛ն և տաժան եալ։

Ուխտ յօրմէ յառաջ էին եալ.
՚ի յանդգունէց դուք նաց եալ։
Ռ՞անխն ընդ հօր յօրմէ ծընեալ.
հոգույն անդուստ յառաջ բղխեալ։
Ե՞րրորդ ութեանն կատար եալ.
՚ի թիւս երից անձնաւոր եալ։
Մ՞իութեանն բաժան եալ.
և բաժանմամբն միաց եալ։
Ա՞ղբերաբեր բարոյն հոս եալ։
բարի ստեղծումն գոյաց եալ։
Ա՞ծութեան խմում ա̃հն եալ.
օրհնաբանն չքնղին եղ եալ։
Ուստի և մեր յոյս յառաջ եալ.
բանին ըզբա̃ն պտղաբեր եալ։
Յաւարտ բանի այսր հաս եալ.
ըզ տուօղ բանիս փառաւօրեալ։
Ի հինգ հարիւրթիւն կատարեալ.
եւթանասնից ՚ի նոյն յանդ եալ։

Կատարեցաւ բանըս չափ եալ։
՚ի համբաւկ՛ նուաստաց եալ։

ՎԵՐՋ

599 ծան

Ծանուցում պայծառ ընթ-
երցողաց

Շնորհօք և ամենազօրի
ծոյ և նախախնամ ու
ան մենոյ և փրկչ իմո
քի խթուին հայոց ռ. ՃԾ 'ի մայի
խամսեան.

Ես նուաստ ծառայ քի մաթ
ոսկպիր ծարեցի նոտար և ս
ասահոր տեառն փիլիպ պոսի ս
բա զան կաթուղիկոսի ամ հայոց
կամակցութ ք հոգւոյն և հրա
անաւն ան հայոցյակոբ կաթ ո
ղիկոսի յեզ միրու ելեալ դ խմեցի
յարևմուտս յերկ իրն 'իտալացւ
ւց սակս գործոյ տպագրութե գր
և աւուրս են հասեալ 'ի պայծառ

և'ի գեղազարդ քաղաքն և նաւա-
հանգստան 'ի Վենետիկ ։ Որ ըն-
թացեալ 'ի տպարանս գրոց բզմ-
ջանիւք հո՛գ տարեալ ։ Երա հա-
սուեղէ գործառութես. Այլ
զ'ի Վենետիկ ո՛չգոյին արհեստա-
որք պտշճք այսմ գործոյ. Այլ ևեր
մահսաատիկ 'ի մեծն հռոմ և ճան-
պրհք փակեալ յամեցոյ առանց
գործոյ 'ի Վենետիկ ամիսս չորեք-
տասան և յո՛ժ մ վերցաւ. մահն և բ-
ացեալ եղեն ճանապրհք եկեալդ
խմեցի 'ի մեծն հռոմանդ և՛ս եղէ
վերա հասու որ ո՛չկային վրպք
կատրելք այսմ գրծոյ և մանաւ-
անդ ոմանք և հակառակա սերք
և բարե ատեացք կու կուեց ինձ
մեծամեծս. Այլ զժողովս առ ի

խաբանել զայս գործ որ և եղև իսկ
հռոմն է ՚ի ժողովոցն այս պտ̃ որք
ընդ արկած մերովկէց ար հեստած
որք այսմ գործոյ մեծք իշխեցի
հանել զայս ար հեստ և տալ ՚ի ձե
ռս հայոց և որք անտղնեալ ար
ասացեն զայս գործ ծածկուկեկ
ամ յայտնի պատիժ սաստիկ կրե
լոցեն ՚ի մէնջ և՛ կմէին ահացուց
անել. Բայց ոչինչէր փոյթ մեզ
սոցին որոտմունք. Մնացի ՚ի հռո
մ ամիսս .ը. առնեց գործոյ և քան
իցս անդմ ազատարաբի կարտինա
լաց ժղ̃վին և փափախինիսկ. Բայց
ոչեղև հնար։ Ապ̃ յուսահատելով
զծ̃բ հոգին որ առ ատնէ ՚ի տաւրս
բարեաց. Ելեալ գնացի ՚ի յեր
կիրն յօլանդրա ՚ի գեղեղջա շէն

վայելոջ քաղաքն Ա։ մսթրդամ և
անդ եմս վերահասու եղեալ գտի
պտուկն վրդ.ք այս որ հեստի և առ
աջ նորդուէ մէ հոգւոյն որ զետ
եղէ ալ բազում ջանիւք և հոգաց
ողութ գուն գործեալ աւարտեց
աք մանինչ առաջարկել գործ
առնութ մերոյ իցայգ և ՚իցերեկ
մահու չափ աշխատելով մեայն
և առ անց ուրեր օգն ականիյեր
կարելով յաշխատութիւն ամ և ը
ամիս զանձնառն ելով զվիշտս և
զտառապանս զորյայս քան ժամ
անակս կրեցաք ՚ի հկռ կաս իրացն և
յոչ կամեցողացն զբարե գոյն գոր
ծս ՚ինձեռաց այլ ազգաց Ա։ ըմմն
աճանդ մերային չազանց ՚իստւտա
ձև կարգաւորացն յնկ նցթէ ՚իև

603 վնէ

լէ 37

վնէտիկն Թէպատ 'ի մնԹր դամոր
քխոխան ակօժ անդ ակուեն զոր
պրտնէին դիմա բանեալ հակառ
կէին մշտա բար. Նանիւք գործ
ովք և արդեամբք և զառաջ ար
կեալ գործ մեր խափանել ջանայ
ին և Թէ ոմանք բաշտք կամէին
ատ արքք օգնուի մեզ առնել զայն
և յուսատհատուցանէ՛ն և ապաշ
աւել տային բրեգործուեն. Սակ
ան ածնամեա հայեց ո՛չ հաձեա՛
'ի չար խորհուրհդս նոցա և ո՛չ ար
ար ըստ կամաց նց այլ օգնեացին մ
աջողմամբ միշտ և ամուրէք տա
լով զշնորհս առջի ամենեցուն և
մեքեւս ո՛չ դադարէաք ո՛չ Թու
լանայ աք 'ի դրծ առնու Թեցս և
ո՛չ ինչէր փոյթ մեզ հկռկունք և

չարուեք սոցին վս յուսոյն իմոյ որ
առ ած՟ ապաւինեալ ՚ի զօր ու՟եա
ան՟ ՚ի կատարման գործոյս հասնել
փութայի յեշելով զբանն առ քլն
պօղոսի զոր ասէ եթէ ած՟ ՚ի մեր կոյս
իցէ ով իցէ մեզ հակառակ որպ
էս եւ եղեւն իսկ. Ի։ է շնորհօք ամե
նա զօրին այ՟ աւարտել կտոր ցքգ
ազգ գիր բոլոր յոյժ կատարել քա
նակուե՟ եւ որ ակորե՟ զանա զանել
յորոց մինն եւ եբրեւ միջին կերպ
էայս զոր տես անէք առաջի կայդ
Օ որ յղգս տեսութե եւ փորձ առ
նութե դպեցաք զյս՟ որդի. Յամին
որ ՚ի ծննդնէն քի ռ՟ ո՟ կ՟. Ի հայրա
պետութեն հայոց տր՟ յկբ՟ սրբա
զան կթողկ կաթուղիկոսի եւ ՚ի թա
գւր՟ ուեն պլնից փոքր շահապա

սին ։ յ՛իշխ անուե՟ քաղ քին նոր
ընծա փ ուլին չփայլին վլիլ հալըմ օրա
նիայլ իթուլին որ ըստ հյոց ու՟ ձժ
իդ ե կաուե մըե րստամոյ ՛իվլայեըոջ նա
՛ահանդ խատն և ու՟ծա շէնքաղա
քն ամսթր դամ ՛եյիշանկ մշտըն
ջենաւոր և ՛խփաուս քեի ։ ըդ եթէ
հաձոյ թո՛եսցի բարեպէտ ուե՟
ձերումշնորհ.ք զա՟նէ՛ գոհացար
ուք և եթէ ո՛չ ներեցէք խմուտկ
արուե՟ն և երկայն ամխտ լերուք
ըդ՟ գրծ՟ աուանուխս զխ իբբրև զխ ւորձ
տպեցաք անհոգաբար և յոյժ ըշ
տամբ մամբ սկս գաղ՟մնեղուեց
և անմխիթարուեց և պանտուխտ
ուե՟ զոր կրէի միշտ ։ ոյ՟ խնդրեմ
ներըե լպակ՟ուե՟ գրոցս զխօրենակն
միէր և շարող.ք փուանկ.ք որ ո՛չեն

տեղեակ գրոցմերոց և լեզուաց
և եսմիայն և տկար գոլով կու որ
բա գրել հազիւ այսքան կարիլստ
էպ. || Տ̃յ աղաչեմ զամենեսեան
որք հն̃դպիք սմա ստալով և մայ
ելելով յիշեցէք ՚իմաքր քահայլ
աղօթսձերզիս զնու ասա ծ̃յ
մ թէմ̃ դպիրս ծարեցի և զծնօղս
նիմ զհայրն իմ հնդւցել զա՛
ադն և զմ̃յ ̃րնիմ զպեկի խանն և
հար ազատ եղբ̃սիմ զղայիրխանն
զվարդանն զդալասանն զմանկաս
արն և զհխնզարն եզ̃մարեանձե
րձուրսիմ զկենդանիս և զմեռելո̃
զայսյիշատարանըսմաթէուն դր̃ց
ուրձեռ մ̃բնյառ աջքանզմեռնիլն
|| տպա գրել̃ն յ̃ս ուղղուն որ էր
դիրքն ̃լ ̃ը ըն տետրյոր ժամու

տպեցաւ ի՟ճ տետրն եցս սմանէ և
ի սաաստիկ մեղաց իմոց նօթարմա
թէոսն թվ՟ն հայոց ՌՃԺ յուն
վար ամսին իե լուսի դ շաբաթ գի
շերն ժա ժամին մեռաւ

Ես էրևանեցի ղըլէջեցն ոսկ
ան վարդապետի եղբար աւետ
իսս որ յենկերի նորայ գրամով և
այլ աւ՟գնու֊ է ա՟ծ իշն որ վաստ
ակ տա մեր մէջն վաստակն կեսայ
լինի որ ժամ որ մեռ աւ եսի բըրև
որբ մնացի ամէսէրդամ վանն
այն որ սրբա գրող ոչ գիր բայց
միայն եսի կարդ ացող որ չի խխստ
հէմուտ ժամանակ մի տարէկուս
եալ և պարապմընացի եսև սահ
մանք և գործն և մըշակն է ամիս
ժամանակ անցաւ սկսան նաւերն

գնալիդ է մարեւելս ի քաղաքն զըմ
ըռնայ աթոռն սբ՛ն պողի կարկոսի
որէյօթան ասնի՛ ցն ան ճարութեն
սկսա մընացեալ ժ՛դ տետրն տպա
գրեցի վախելով այսպէս սրբայ
գրեցի օրինակն եղի մի կողմ տպայ
գրածն մի կողմ մին կու նայի օրին
ակն մի տպայ գրածն յոր ժամ որ
սղալ լինէր կու մեկնի այտ պէս
սրբայ գրեցի մըն ացալ ժ՛դ տետ
րն տպայ ուսայ ըզսրբայ գրեն որ
գուրինէր թվ՛ն ռճժ մարտ աս
մին ին ս՛բ ա՛ծ ածինն միչնորդ ու
նելով և բարէխօս ունիլ և յուս
ա՛ծ գընել ս՛բն գրիգոր լուսաւոր
իչն բարէխօս ունիլ ա՛մ սու
րբքն տպայ գրեցի ձերին ս՛բ և
մաքուր աղաւթ իւքն մայիս

ի էաւ արտեղև․ Պարծլվն մյ
աղաչեմըզ ձեզ ովեղ բարք որ իմ
վըստահութեննէրէք որ ոչ եմ
եսարժանի անուննն իմ գրել ան
ջինջ յիշայ տակարան բայց տր
նիմ այս պէս դիպեցուց զիս այս
գործոյս որ միշտ սովոր սութին
տնիմ այտենոր գործ բարինա կու
աւանդէ ինձեւս միղայ որայց ոչ
յաժմուս ետինձեւսիմ անարժ
անիս այս գործս փառքնմա որ ար
ժանի ար արզիս այսմբարուս․
Մն որյ աշատանքունիմ իվերայ
այս գործիս թէ դէրամով թէ այլ
օգնութեն որ չափոր կարումնկէր
օգնեցի յանձնելեմև ուխտադ
իրեղեր որ մինչ և իմահըս կարէս
իչնորելանէ ցայք և ցէրեկ պիտի

որ աշխատիմ վ՟ս մ՟րէ ջմիածն ուն
և ատենա հաս մ՟րն զօրա վարա
սարգիսին և որդոյն նորա մարտի
րոսին որ ես պատճառ եղայ որ տպ
այ գրութ՟ե՟ն արհըստ՟ն որ մաթէ
ոս՟ ըն մ՟բ էջմիածնուն վախմարար
թէ որ ես չի նա այնպէս կու մեռն
էր չէ գիտ էի թէ ով պիտէր տիր
էլ խլերայ.քարխանին ՟ մառչիլ
չոր պարտ.ք կէր.քարխանին դեռ
ե ճ մառ՟ջիլ աժումչէր ես յուս
ալ ով առ ա՟ծ և ամենանսու րբ.ք
յանձն առի որ ժամ մեռաւ այլ
պարտ.ք յանտեցաւ վ՟սէն զխ և
ընտ անիքն իմ ի յիշայ տաւկարան
գրեցի դարձ՟լ սորայ յետ ա՟ծ աշը
չի գիր պիտիդուս գալ տիրացուն
մեռ՟ ղեռ ՟խկ՟ճ կգիր չէր փո՟վել

դեռ է՛ ձ ի գիր եւ պիտի փոխել
եսեմ վաճ տաղամին չեւ իմբ խաչն
դուս դուքայ թէ վարպետն չէ
մեռնիլ. Դաձ՟ աղաչեմ ըզձեզ ով
եղբարք որով հանդիպիք սմայ
սաալով եւ վայելով կամ կարդա
լով կամ օրինակել ով յիշեցէք
զիս արժանաւոր աղաւթս ձեր էր
եւ անեցի ղ ըլէջեցն ոսկան վար
դայ պետի եղբար աւետիս ի կո
ղէ ծընաւ տդամայ պօղոսկանեց
նիմ մարիամ տատանորէ փոխեալ
առ հանդերձեալն.

Դարձ՟ յիշեցէք ըզ հանդուց
եալ ծնուղնս իմ թորոսն մայրնիմ
դուհար աղխըն ըզ աւագ եղբա
րն իմ ոսկան վարդայ պետն մի ու
ս վաձառական եբարն իմ յովան